

உயிர்நிழல்

Uyirnihal vol III - N°4 / ISSUE 14 JULY - AUGUST 2000 Published by EXIL

புரிதலின் அவலம்

றஞ்சினி

முத்தங்களாகி கலவியில் மயங்கி
இறக அணைத்து வியர்வையில் ஓட்டி
கரைந்து போகும் அடுத்த நிமிடமே
நீ! ஆணாகி விடுகிறாய்

நான் வேண்டிய நீ முழுமையாகக் காணாது
ஆணாக விஸ்வரூபம் எடுக்கிறாய்

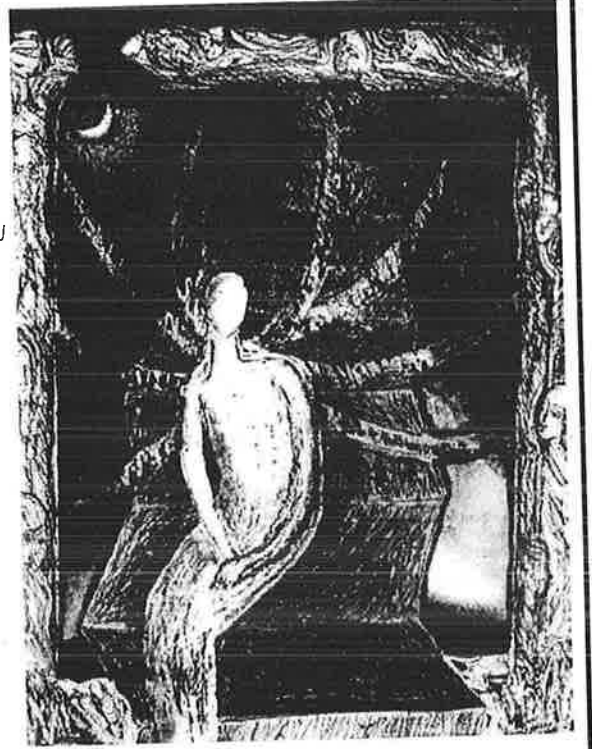
ஒரு நாள் மறந்து விடலாம்
இரு நாள் மன்னித்தும் விடலாம்
ஒவ்வொரு நாளும்

பைத்தியமாகிறது உறவு

நீ எழுதுகிறாய் பேசுகிறாய்

இதில் பெண்ணுரிமை வேறு
எதையுமே நீ புரிந்ததில்லை,
எப்படி முடிகிறது உங்களால்

என்னால் முடியவில்லை விட்டுவிடு
எல்லாத்தையுமே.

உயிர்நிழல்

Uyirniyhal

Vol. III No. 4
JULY - AUGUST 2000

14

எக்ஸிலிலும் பின்பு உயிர்நிழலிலும் தொடர்ந்து
பங்காற்றிய (தொகுப்பாளராகவும் வடிவமைப்
பாளராகவும்) ஓவியர் கிருஷ்ணராஜா அவர்களின்
வடிவமைப்புகளில் சில நன்றியுடன் சேர்த்துக்
கொள்ளப்படுகிறது.

தொகுப்பாசிரியர்கள்:
லக்ஷ்மி
கலைச்செல்வன்

அன்பளிப்பு: வருட சந்தா - 120FF
(6 பிரதிகள், தபாற் செலவு உட்பட)

காசோலைகள் அனுப்பவேண்டிய
வங்கியும், இலக்கமும்:
CREDIT LYONNAIS
CODE BANQUE 30002
COMPTE 554/6788M/21
ASSOCIATION EXIL

வங்கி முகவரி:
49 Bd Clémenceau
92400 Courbevoie
FRANCE

தொடர்புகளுக்கு:
EXIL, 27 Rue Jean Moulin
92400 Courbevoie, France

e-mail: EXILFR@aol.com

N° d'enregistrement de l'association : 13023204

புரிதல்	
றஞ்சினி	02
சமகால பாரதியியல் ஆய்வுகள் - ஓர் சமூகவியல் நோக்கு	
லெனின் மதிவாணம்	05
சிறைப்பட்ட இலக்கியம் : வரவர ராவ்	
தமிழில் : சே. கோச்சடை / கோ. கேசவன்	09
EX - IL	
மிதுஷன்	11
'உரத்துப் பேச' பற்றி...	
யன்னல்	12
வ. ந. சிரிதரன்	14
தேசியவாதம் குறித்து... ஜே. கே.	
தெரிவும் மொழிபெயர்ப்பும் : எஸ். ர.பேல்	16
சவாரி	
வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன்	17
ஆன் பிராங்க்	
தமிழில் : குயிலி	18
வெளிவாசல்	
காமன் வசந்தன் குளிர்நாடன்	22
இன்மை உரையாடலும் கட்டவிழ்ப்பும்	
துடைப்பான்	23
சிறுதுளி	
தயாநிதி	28
'மண்ணும் மல்லிகையும்' பற்றி...	
சிவலிங்கம்	31
ஒரு பீனிக்ஸ் பறவையின் புகல்வாழ் குறிப்புகள்	
இளையவி சின்னவன்	32
கோடைக்கால இலக்கியக் குறிப்புகள்	
யமுனா ராஜேந்திரன்	34
இலக்கியச் சந்திப்பு: இன்றும் நேற்றும் நாளையும்	
லம்பேட் ராஜநாயகம்	35
கவிதை	
அய்யம்	37
'திவ்வியா' பற்றி...	
ஞானம்	37
மக்களுக்கான அறிவுஜீவிகளின் பணி:	
பியரே போர்தியோவுடன் ஒரு நேர்காணல்	
தமிழில் : யமுனா ராஜேந்திரன்	38
'ள்'களும் 'ன்'களும்	
சுமதி ரூபன்	42
'அவர்களுக்கென்றொரு குடில்' வெளியீடு	
மீண்டும் இரத்தத்தைப் பூசிக்கொள்ளும் பஸ்க் மக்களின் போராட்டம்	46
தி. உமகாந்தன்	47
எதிர்வினை	
அக்கினிக் குஞ்சு	50
லெ. முருகயூதி	54
மரம்	
துவாரகன்	56
வாழ் - கை	
தைவிசா	56
முதுமலர் வாசம்	
சிவலிங்கம் சிவபாலன்	57
நிழல்கள்	61

இருபது கவிதைகளும்
இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளும்

பிரேதா :
பிரேதன்

இக் கவிதைத்தொகுப்பு அதீத புனைவு,
தொன்மக் கவிதையியல் மூலம்
தமிழிற்கு பின்நவீனத்துவக்
கவிதைகளை அறிமுகப்படுத்துகின்றது.

வெளியீடு:

கசடற
அமிர்த கார்னா
22, 4வது முதன்மை தெரு
அவ்வை நகர்
புதுச்சேரி 605 008
இந்தியா.

என்னைவிட நீ குருமாக
நிகழ்ந்துவிட முடியாது.
இருண்ட அரங்கில் எனது உடம்புகளைக்
குத்திக் கிளறிய காயங்களிலிருந்து
காட்சிக்கான ஒளி சூழ, என்னை விட நீ
குருமாக நிகழ்ந்து விட முடியாது.
எனது கோடிக்கணக்கான
வார்த்தைகளிடமிருந்து நீ தப்பித்து
ஓடியதே உனக்கான சரித்திரமாகி விட.
சரித்திரத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட
எனது வார்த்தைகளில் சிலவற்றை மட்டுமே
அள்ளிக் கொண்டு
உன்னிடம் மீண்டும் வருகிறேன்.
எனது உடம்புகளின் காயங்களில்
வண்ணத்துப் பூச்சிகள் அமர்ந்து அவற்றின்
குருரத்தை மூடிக் கொள்ள எனது மெல்லிய
வார்த்தைகள் அரங்கு முழுதும் பரவி
உன்னைச் சுற்றி வளைக்கின்றன.
இனியும் நீ என் எதிரில் ஒரு
பார்வையாளரைப் போல நடித்துக்
கொண்டிருக்க முடியாது.

எக்ஸில் வெளியீடுகள்

எமது அடுத்த வெளியீடு
வேகு விரைவில்!

திருமாவளவனின்
பனிவயல் உழவு

எமது பிற வெளியீடுகள்

மறையாத
மறுபாதி

(புகலிடத்துப் பெண்கள்
கவிதைத் தொகுப்பு)

முதற் பதிப்பு: பெப்ரவரி 1991

தமிழிற்
தரிப்புக்குறிகளின்
பயன்பாடு

சி. சிவசேகரம்

முதற் பதிப்பு: ஏப்ரல் 1994

எனக்குள்
பெய்யும் மழை

அன்றாம் உலகப் பெண்ணிலைவாதம்:
இருபத்திரண்டு ஆசியக் கவிதைகள்
தொகுப்பும் மொழியாக்கமும்:
யமுனா ராஜேந்திரன்
முதற் பதிப்பு: மே 1999

பிரதிகட்கு:
EXIL

27 Rue Jean Moulin,
92400 Courbevoie, FRANCE
e-mail: EXILFR@aol.com

சமகால பாரதியியல் ஆய்வுகள் ஓர் சமூகவியல் நோக்கு

லெனின் மதிவானம்

பாரதி நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடப்பட்டு பதினேழு ஆண்டுகள் கடந்துவிட்ட இவ்வேளையில் பாரதி பற்றிய முழு நிறைவான ஆய்வுகள் தோன்ற வில்லை என்ற விடயம் ஒரு புறமிருக்க, அவன் பொறுத்து நம்பிக்கை தரக்கூடிய பல ஆய்வுகள் வெளிவந்துள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். பாரதியியல் ஆய்வுகள் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்தும் தளங்களிலிருந்தும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வேளையில் இவ்வாய்வுகள் குறித்தும், இனி செய்ய வேண்டியவை குறித்தும் இத்தருணத்தில் சிந்திக்க வேண்டியது சமகால தேவை வாகும்.

அண்மையில் பாரதி பொறுத்து 'நந்தலாலா' சஞ்சிகைக் குழு, பல எழுத்தாளர்களையும் அறிஞர்களையும் சந்தித்து உரையாடியபோது தத்தம் நிலைப்பாடுகளிலிருந்து அவர்கள் தமது கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர். அக்கருத்தாடல்களில் இடம் பெற்ற மூன்று நபர்களின் பார்வைகளை/ சிந்தனைகளை இங்கு குறிப்பிட்டு அதன் வழி பாரதி பற்றிக் கருத்துக் கூற விழைகின்றேன்.

பாரத்பற்றி ஜெயமோகன்....!

"நான் பாரதியை மகாகவியாகவே ஏற்றுக் கொள்வ தில்லை. மகாகவி என்பவன் ஒரு காலகட்டத்தின், ஒரு மக்கள் சமூகத்தின் கவித்துவ நுண்ணுணர்வை அவர்கள் வாசிக்கும் முறையிலேயே மாற்றியமைக்க கூடியவனாக இருக்க வேண்டும்"

சுமங்கலா ஆசிரியர் கோமல் பார்வையில்....!

"பாரதிதான் நவீன இலக்கியத்தின் பிதாமகன்னு நான் உறுதியாக நினைக்கின்றேன்"

கவிஞர் இளஞ்சலப் பார்வையில்....!

"கவித்துவத்தின் சிகரத்தைத் தொட்டவன் அவன். சிகரத்தைத் தாண்டியும் செல்ல முயற்சித்தவன். ஆனால் அவனுக்கும் மறு பக்கம் என்று ஒன்றுண்டு"

மேற்குறித்த மூன்று கூற்றுக்களும், பாரதி பற்றிய ஆய்வுகளின் மூன்று பிரதான தளங்களைச் சுட்டி நிற்கின்றது. இவை குறித்து நோக்குவதற்கு பாரதியின் இலக்கியக் கோட்பாடு குறித்த தெளிவுணர்வு அவசியமானதொன்றாகின்றது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப் போக்கில் தனித்துவ மான ஆளுமைச் சுவடுகளைப் பதித்தவன் பாரதி. அவன் அரசியல், பொருளியல், மெய்யியல், சமூக வியல், அழகியல் முதலிய துறைகளை தன்னுள்ள டக்கி, அதனூடே தொழிலாளர் எழுச்சி, மாதர் விடுதலை, சாதிய எதிர்ப்பு என்பன குறித்து சிந்தித்தான். சங்ககாலம் முதல் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதிவரை கலை இலக்கியத்தில் அரசியல் என்பது மறைபொருளாக வெளிப் பட்டே வந்துள்ளது என்றபோதிலும் அவை பாரதியில் தான் சற்றுத் தூக்கலாகவே வெளிப்பட்டது எனலாம். சொல்லிற்கும் செயலிற்கும் இடைவெளி அற்று வாழ

முயல்பவர்கள் சிலர். அவர்களுள் ஒருவராக வாழ்ந்தவன் பாரதி. உண்மையின் பக்கம் நின்று மக்களின் விடுதலைக்கு உழைத்தவராக, மக்களுக்கான இலக்கியக்காரனாக வாழ்ந்தவன் அவன். ஒரு வகையில் பழமைவாதிகளிடமும், அந்தப்புரங்களிலும் முடங்கிக் கிடந்த இலக்கியத்தை பிடுங்கி எடுத்து மக்களிடம் ஒப்படைத்த மகாகவிஞான பாரதி, நவீன இலக்கிய முன்னோடியாகக் கொள்ளப்படுவது வியப்பானதொன்றல்ல.

இவ்வாறு பல துறைகளில் வழிகாட்டியாகத் திகழக்கூடிய ஆளுமை, அவனுக்கு எப்படி வந்தது? தன் காலவோட்டச் சிந்தனைகளை முனைப்புடன் வெளிப்படுத்தியதுடன் நவீன இலக்கிய முன்னோடியாக விளங்கும் உள்ளத் தெளிவு - அவனுக்கு எங்ஙனம் பொருந்தியது? இவ்வாறான வினாக்களுக்கு விடை காண்பதிலேயே அவனது வரலாற்று முக்கியத்துவமும் இலக்கிய மேதாவிலாசமும் தங்கியுள்ளது.

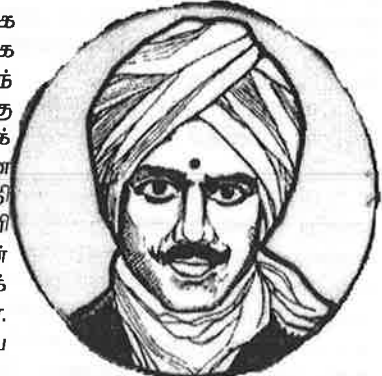
பாரதியின் மேதாவிலாசம் குறித்து கலாநிதி எம். ஏ. ஸ்ரீமான்:

"பாரதியை ஒரு மகாகவி என்ற நிலையில் அன்றி, ஒரு மேதாவி (genius) என்ற நிலையிலேயே நான் அணுக முயல்கிறேன். அவனது மேதாவிவாசத்தின் அடிப்படைகள் என்று நான் கருதும் சில அம்சங்களை இங்கு சுருக்கமாக விளக்க முயல்கிறேன். தன் கால ஓட்டத்தின் உயிர்நாடிகளை கிரகித்துக்கொண்டு அதற்கேற்ப புதிய சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்து பவனே மேதாவிவாளான். அவ்வகையில் பாரதியின் மேதாவிலாசத்தின் அடிப்படைகளாக பின்வரும் அம்சங்களை நான் கருதுகின்றேன்.

- சமூகம், பண்பாடு ஆகியவற்றின் இயக்கவியல் தன்மையை பாரதி நன்கு புரிந்து கொண்டமை.
- இப் புரிந்துகொள்ளலின் அடிப்படையில், பழமைக் கும்புதுமைக்குமான முரண்பாட்டில், புதுமையின் வழி நின்று புதிய சமூகம், புதிய பண்பாடு ஆகியவற்றை உருவாக்குவதற்கான முற்போக்கான நவீன சிந்தனைப் போக்கு எது என்பதை அவன் இனங் கண்டு கொண்டமை.

- வெகுசனங்களில் நம்பிக்கை கொண்டு, பரந்த பட்ட வெகுஜன எழுச்சிக் காகத் தன்னை இதய சுத்தியாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டமை" ¹ எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

அன்றைய சமுதாயச்

சூழலின், சமூக பொருளா தார முரண்பாடுகளையும் அவற்றின் மாற்றத்தின் இயக்கவியலையும் (இயக்கவியல் பொருள்முதல் வாதத்தைக் குறிப்பிடவில்லை) உள்ளுணர்வாகப் புரிந்து கொண்டு செயற்பட்டமையே அவனது மேதா விலாசத்தின் அடிப்படையாகும். காலத்தின் தேவை களை அறிவாலும் உள்ளுணர்வாலும் தனதாக்கிக் கொண்ட பாரதி, இந்திய தேசியப் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றான். அத்தகைய சமூக மாற்றப் போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதற்கான கருவியாகவே கலை இலக்கியங்களையும் பாவித்தான். அவ்வகையில் சமுதாய விடுதலையுணர்வே பாரதியின் படைப்புக்களில் முனைப்புற்றுக் காணப்பட்டது. சமூகத்தின் எண்ணற்ற முரண்களை நியாயப் படுத்தவோ சமரசம் செய்யவோ நோக்கிலாத பாரதி இத்தகைய முரண்களின் தாற்பரியத்தை தோலுரித்துக் காட்டும் அவனது எண்ண ஓட்டம் பின்வருமாறு பிரவாகம் கொள்கின்றது.

"மனிதர் உணவை மனிதர் பறிக்கும்

வழக்கம் இனியுண்டோ?

மனிதர் நோக மனிதர் பார்க்கும்

வாழ்க்கை இனியுண்டோ!"

எனும் அவனது வரிகள் மனிதனில் மனிதனுக்குள்ள உறவை, சமூகத்தின் குருதி உறிஞ்சும் பண்பை இப்படியாய் தன்னம்பிக்கையுடன் மாத்திரமல்லாமல், ஆனால், மிகுந்த கவித்துவத்துடன் கூடவே கர்வத்துடனும் சொற்செறிவுடனும் போற்றிப் பாடுகிறான்.

இவ்வாறாக பாரதியின் இலக்கியக் கொள்கை பற்றிக் கூறுவதாயின் "அழகியல் தாராம்மியம் பற்றி அளவிடுவதில் மூன்று அம்சங்களை நாம் கருத்தில் கொள்கின்றோம். எந்தவொரு கலை ஆக்கமும் உண்மை, நன்மை, அழகு ஆகிய மூன்று அம்சங்களையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். குறித்த காலத்தில் வாழ்க்கை அம்சங்களின் உண்மை நிலையை அது எடுத்துக் காட்டவேண்டும். சமூக வளர்ச்சிக்கு அது பயன்பட வேண்டும். அதன் அழகு ஆத்மீக அனுபவத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். இந்த மூன்று அம்சங்களையும் தன்னில் இசைந்து வழங்கக்கூடிய கலை இலக்கிய ஆக்கங்களே நிரந்தரப் பயன்பாடு உடையன."² இவ் வரைவிலக்கணம் அரசியல் இலக்கிய முன்னோடியான பாரதிக்கு முற்று முழுதாகவே பொருந்தும்.

கலை இலக்கியத்தில் இத்தகைய நிலைப் பாட்டினை வரித்துக்கொண்ட பாரதி உள்ளடக்கம், உருவகம் என்ற வீண் வாதத்தில் இறங்காமல் வரலாற்றுப் பார்வை, அழகியல் அக்கறை, வர்க்கச் சார்பு என்ற அடிப்படையிலே தமது ஆக்கங்களை வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றான்.

இவ்விடயம் ஒரு புறமிருக்க, பாரதி பற்றிய முன்னைய அறிஞர்களின் கருத்துக்களை பரிசீலனை செய்வோம்.

I. பாரதி பற்றிய முதலாவது பிரிவினரின் பார்வையானது "கலை இலக்கியம் என்பது சமுதாய விதிகளுக்கும் சட்ட திட்டங்களுக்கும் கட்டுப்பாடது" என்ற தூய அழகியல் கோட்பாட்டை முன் வைக்கின்றது. இலக்கியம் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ யதார்த்தத்தை சித்தரிக்கக்கூடாது என கண்டிக்கும் இவர்கள் பரந்துபட்ட வெகுசனங்களை

ஒரு புறத்திலும் கலை இலக்கிய கர்த்தாவை மறுபுறத்திலும் வைத்துப் பார்க்கின்றனர். கலைஞன் தனிப்பிறவி (poets are born but not made) பிறவியிலேயே நாமம் உடையவன், கிறுக்கன், பலவீன மானவன் என்ற அடிப்படைகளில் தனித்தன்மை கற்பிக்கப்படுகின்றான். மக்கள் இலக்கியத்தை படைப்பவர்களும் அதனைப் பேணிப் பாதுகாத்து நிற்பவர்களும் பல வட்டாரங்களிலிருந்தும் தளங்களிலிருந்தும் தாக்கப்பட்டு வந்துள்ளமை புலனாகும். இவ்வகையில் தேசிய ஜனநாயக முற்போக்கு சக்திகளைத் தாக்கவும் மட்டும் தட்டவும் முனைகின்ற இக்கனவான்கள் 'இலக்கியத்தில் கலைநயம்' என்ற பிரம்மாஸ்திரத்தையே உபயோகிக்கின்றனர்.

இவ்வகையில் இவர்கள் கூறும்போது "பொதுவில் சராசரி புத்திஜீவிகளின், அரசியல் கடமையான சமூகத்தின் அசிங்கங்களை அழகுபடுத்தல், அநீதிகளை மூடி மறைத்தல், நியாயப்படுத்தல், சமரசம் செய்தல் முதலிய பண்புகளே இவர்களது அழகியல் கொள்கையின் அடிப்படையாக அமைந்து காணப்படுகின்றது.

'கலைநயம்' 'கலையழகு' என இவர்கள் கூப்பாடு எழுப்பி குதியாட்டம் போடுகையில் இவர்களின் வரவு நல்வரவாகவும் அர்த்தமுள்ளதாகவும் தோன்றும். சற்று ஆழமாக நோக்கினால்தான் அடிப்படையான சமூக மாற்றத்தை விரும்பாது அதனை எதிர்க்கும் மனப்போக்கிற்குப் பின்னால் அரசியல் பிற்போக்குத் தனமும் அதற்கு இலகுவாக விலை போக்கூடிய ஜெயமோகன் போன்ற ஓடுகாலிகளும் காணப்படுவர்.

இத்தகைய நோஞ்சான் கோட்பாட்டுத்தளத்தில் நின்றுதான் ஜெயமோகன் பாரதியையும், அவனது ஆக்கங்களையும் தகர்க்க முற்படுகிறார். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கல்கி, ராஜாஜி முதலானோர் பாரதி மகாகவி அல்ல' என வாதிட்டபோது மேற் குறித்த நாகரிகத்தையே தமக்கு ஆதர்சமாகக் கொண்டிருந்தனர். இதன் சற்றே வளர்ச்சியடைந்த நிலையினையே நாம் ஜெயமோகனில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இது தற்செயல் நிகழ்ச்சியல்ல. வர்க்க முரண்பாட்டின் பிரதிபலிப்பாகும்.

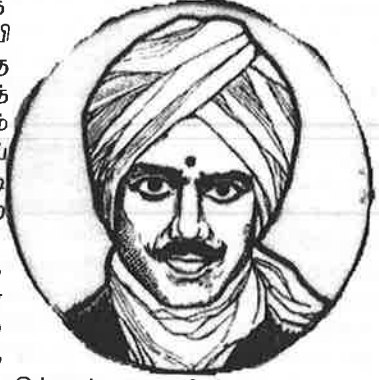
இவை தவிர, இந்திய சிந்தனை மரபினை சமுதாயப் புரட்சியுடன் இணைத்துப் பார்த்த பாரதியின் சமூகப் பங்களிப்பினை உணராத அதிதீவிரவாத ஆய்வாளர்கள் சிலர் அவனை வைதீகக் கூண்டிற்குள் அடைத்துவிட முனைகின்றனர். மறுபுறமாக, சாதியை நிராகரிப்பதாய் கூறும் பகுத்தறிவுவாதிகளின் சிலர் பாரதியின் பிறப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்ப்பனக் கவிஞன் என்ற புழுதியை அவன்மீது வாரி இறைக்கின்றனர். மிக அண்மைக் காலங்களில் பெண்நிலைவாத தீவிரவாதிகள் சிலரும் - பாரதிக்கு ஆணாதிக்க அடையாளம் கற்பித்து அவனது பெண் விடுதலை சார்ந்த முற்போக்கான கருத்துக்களையும் மறுத்துரைத்து வருகின்றனர். "வர்க்க சமுதாயத்தின் மனிதச் செயற்பாடுகள் அனைத்தும் ஒரு வர்க்க முத்திரை இடப்பட்டே இருக்கும். இந்த வர்க்க அடையாளம் எல்லாவிடத்தும் ஒரேவிதமான வெளிவெளியான பண்புடன் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதில்லை. ஒரு படைப்பாளியின் வர்க்க நிலைப்பாடு அவர் எந்த வர்க்கத்திற்குப் பிறந்தவர் என்பதால் மட்டுமே தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. பெண்ணுரிமைக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கும் பெண் எழுத்தாளர்கள்,

தேசிய இன ஒடுக்குதலுக்கு நியாயம் கற்பிக்கும் ஒடுக்கப்பட்ட இனத்தின் படைப்பாளிகள், சாதியத் துடன் சமரசம் செய்ய முனையும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்து எழுத்தாளர்கள் ஆகியோர் போலவே ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்திற்கு அகற்றாத துரோகமாக எழுதுவோர் உள்ளனர். ஒரு சமுதாயத்தில் எந்த வர்க்கச் சித்தாந்தம் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறதோ அது அச்சமுதாயத்தின் ஒடுக்கும் வர்க்கச் சிந்தனையை ஆளுகிறது. அது மட்டுமின்றி ஒடுக்கப்படும் மக்களது சிந்தனையும் வெவ்வேறு வகையில் வெவ்வேறு அளவுக்கு அது ஊடறுத்துச் செல்கிறது. பாட்டாளி வர்க்க உணர்வு என்பது சமூகத்தில் வர்க்கப் பண்பு பற்றிய அடையாளங் காணலின் மூலமும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களது எழுச்சிக்கான தேவையை அறிவதன் மூலமுமே உருவாகி வளர்வது. இது இயல்பால், பிறப்பால் அமையும் ஒரு பண்பல்ல. மாறாகச் சமுதாய நடைமுறை மூலமும் முக்கியமாக போராட்ட நடைமுறை மூலமும் வர்க்கப் போராட்டத்தில் பங்குபற்றுதல் மூலமுமே வளர்வது. பாட்டாளி வர்க்கப் பார்வை என்பது படிப்படியாக விருத்தி பெறுகிறது.³

அவ்வகையில் பாரதியை 'பார்ப்பனக் கவி' என்றும் 'வைதீக கவி' என்றும் குறுகிய வரம்புக்குள் நிலை நிறுத்தி தத்தம் வக்கிர நோக்குகளை அவன்மீது சமத்த முற்படுவோர் அவனைத் தமது அரசியல் ஆதாயத்திற்காகவும் தனிப்பட்ட நலன்கட்காகவும் பயன்படுத்துவோரே என்பதில் இருநிலைப்பட்ட கருத்துகளுக்கு இடமில்லை.

II. பாரதி பற்றிய இரண்டாவது பார்வை குறிப்பாக முற்போக்கு மார்க்சிய சிந்தனை கொண்ட அறிஞர்களினால் முன்வைக்கப்பட்டதாகும். பெரும்பாலும் இவ்வணியினரின் சமூக, பொருளாதார அரசியல், கலாச்சாரம் குறித்த சிந்தனைகளை உருவாக்குவதிலும் பாரதி கணிசமான அளவு தாக்கம் செலுத்தியுள்ளான். இலக்கியம்-படைப்பாளி என்போரை சமுதாயம் எனும் விளைநிலத்தின் பயிராக கண்ட இச்சிந்தனையாளர்கள் பௌதீக - யதார்த்த உலகின் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காட்டும் சித்தாந்தங்களையும் அதன் வழி படைக்கப்படும் இலக்கிய படைப்புக்களையுமே தமக்கு ஆதர்சமாக கொண்டனர். எனவே பாரதி போன்றோர் இவர்களின் தாக்கம் செலுத்தியமை வியப்பிற்குரிய ஒன்றல்ல. பாரதியை வரலாற்று அடிப்படையிலும் சமூகவியலடிப்படையிலும் ஆய்வு செய்த இப்பிரிவினர் அவனது பத்துறை சார்ந்த பங்களிப்புகளையும் ஆளுமைகளையும் வெளிக் கொணர்ந்தனர். தேசிய, சர்வதேசிய கண்ணோட்டத்தின் ஒப்பியல் அடிப்படையிலும் தமது ஆய்வுகளை வெளிக் கொணர்ந்தனர். இவ்வாய்வு முயற்சிகள் யாவும் 'முற்போக்கு' 'மார்க்சியம்' என இரு சிந்தனைத் தளங்களில் இடம் பெற்று வந்துள்ளது. இவ்விரு சிந்தனைகளிடத்தும் பல ஒற்றுமைகளும் வேறுபாடுகளும் உள்ளன. (கட்டுரைபாசிரியின் 'இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் மலையக இலக்கியம் - 2000 - என்ற கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது) கட்டுரையின் விரிவஞ்சி இது குறித்த விளக்க முற்பாடாமல் நிறுத்திக் கொள்கிறேன். அந்த வகையில் பாரதியியல் அறிஞர்கள் பெ.ச. மணி முதல் இன்றைய தலைமுறை ஆய்வாளர்கள் வரையிலான பங்களிப்பு

விதந்தோக்கத் தக்கது. இருப்பினும் பாரதிக்கு வழிபாடு செலுத்துகின்ற பண்பும் இவர்களது ஆய்வுகளில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் இழையோடிக் காணப்படுகின்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாகும். இப்பண்பு பாரதியியல் ஆய்வுப் போக்கின் வளர்ச்சியை வளம் படுத்துவதாக அமையாது.

III. இவ்விடத்தில்தான் மூன்றாவது பிரிவினர் முக்கியத்துவம் உடையவர்களாக காணப்படுகின்றனர். பாரதியின் பத்துறை சார்ந்த பங்களிப்பினைப் புரிந்து கொள்ளத் தலைப்பட்ட அதேசமயம் அவனும் விமர்சன அடிப்படையில் உள்வாங்கக் கூடியவரே என்ற வகையில் பாரதியியல் ஆய்வுகளைத் தொடர்ந்தவர்கள் இவர்கள்.

குறிப்பாக பாரதியின் பங்களிப்புத் தொடர்பில் இவர்களது ஆய்வு முயற்சியானது மேற் குறித்த இரண்டாவது பிரிவினருடன் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது என்ற போதிலும் பாரதியின் தவறுகளை வரலாற்றுச் சூழ்நிலையில் வைத்து நோக்கிக் கருத்துக் கூற முனைவதில் இவர்கள் இரண்டாவது பிரிவினரில் இருந்து கணிசமான அளவு வேறுபடுகின்றனர். தேசிய, சர்வதேசிய நிகழ்வுகளை பாரதி நன்கு புரிந்து கொண்டிருந்தான் என்பதனை அவனது எழுத்துக்கள் நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன. அவ்வகையில் ரசியப் புரட்சியினை வரவேற்ற முதல் தமிழ்க் கவிஞன் என்ற பெருமைக்குரிய பாரதி அதன் முக்கியத்துவத்தையும் உள்ளார்ந்த தீர்தியாக புரிந்துகொண்டிருந்தான் என்பதனை அவனது பின்வரும் வரிகள் நமக்குத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

"மாகாளி பராசக்தி உருசிய நாட்டில் கடைக் கண் வைத்தாள்! அங்கே ஆகா! என்றெழுந்தது பார் யுகப் புரட்சி! கொடுங்கோலன் அலறி வீழ்ந்தான்!"

ஓர் சந்தர்ப்பத்தில் லெனின் பற்றியும் சோசலிஸ்ட் அமைப்புப் பற்றியும் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றான்.

"ருசியாவிலும் கூட இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் 'சோசலிஸ்ட்' ராஜ்யம் எக்காலமும் நீடித்து நிற்கும் இயல்புடையதென்று கருதவில்லை. சமீபத்தில் நடந்த மகா யுத்தத்தால் ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் ஆள் பலமும் ஆயுத பலமும் ஒரேயடிபாகக் குறைந்துபோய் மஹா பலஹீனமான நிலையில் நிற்பதை ஒட்டி மிஸ்டர் லெனின் முதலியோர் ஏற்படுத்தி இருக்கும் 'கூட்டு வாழ்க்கை' குடியரசை அழிக்க மனமிருந்தும் வலிமை யற்றோராகி நிற்கின்றனர். நாளை இந்த வல்லரசுகள் கொஞ்சம் சக்தியேறிய மாத்திரத்திலேயே ருசியா விளமீது பாய்வார்கள். அங்கு உடமை இழந்த முதலாளிகளும் நிலஸ்வான்களும் இந்த அரசுகளுக்கு துணையாக நிற்பர். இதனின்றும் இன்னும் கோரமான யுத்தங்களும் ஏற்பட இடமுண்டாகும். லெனின் வழி

சரியான வழியில்லை. முக்கியமாக நாம் இந்தியா விலே இருக்கிறோமாதலால் இந்தியாவின் ஸாத்யா ஸாத்யாங்களைக் கருதியே நாம் யோசனை செய்ய வேண்டும். முதலாவது இந்தியாவிலுள்ள நிலஸ்வான் களும் முதலாளிகளும் ஐரோப்பிய முதலாளிகள், நிலஸ்வான்கள் போல் ஏழைகளின் விஷயத்தில் அத்தனை அவமதிப்பும் குறை சித்தமும் பூண்டோரல்லர். இவர்களுடைய உடைமைகளை பிடுங்க வேண்டுமென்றால் நியாயமாகாது. அதற்கு நமது தேசத்திலுள்ள ஏழைகள் அதிகமாக விரும்ப மாட்டார்கள். எனவே கொள்ளைகளும் கொலைகளும் சண்டைகளும் பலாத்காரங்களில்லாமல் ஏழைகளுடைய பசியை தீர்ப்பதற்குரிய வழியை தான் நாம் தேடிக்கண்டு பிடித்து, முயல் வேண்டும்"⁴

பாரதியின் மேற்காட்டிய கூற்றுக்களில் வெளிப்படும் கருத்தென்ன? ரசிய புரட்சியை வரவேற்று குதாகலித்த அவனது எழுத்துக்களில் வெளிப்படும் பற்றியும் சோசலிஸ்ட் அமைப்பு பற்றியும் கருத்து மயக்கங்கள் காணப்பட்டமையை உணர முடிகின்றது. "தனியொரு வனுக்கு உணவில்லைபெனில் ஐக்கத்தினை அழித்திடுவோம்" என ஆர்ப்பரித்த பாரதி, மந்திரத்தால் மாங்காய் விழாதது போல மனமாற்றத்தால் "வறுமையை ஒழித்து விடலாம்" எனக் கனவு கண்டது 'தீமையை எதிர்த்து போராடாதே' என்ற முன்பின் முரணான சிந்தனைக்கே இட்டுச் சென்றது.

இதே மயக்க தயக்கங்கள், நவீன இலக்கிய முன்னோடிகளான லூசன், மார்க்சிம் கோர்க்கி முதலானோரிடமும் காணப்பட்டன. ஓர் ஒப்புமை வசதி கருதி இராணுவப் பள்ளியொன்றில் லூசன் ஆற்றிய உரையின் பந்தியொன்றை இங்கொரு முறை குறித்துக் காட்டுவது அவசியமானதொன்றாகும்.

"நான் சலிப்புற்றிருக்கிறேன். இருந்தும் துப்பாக்கிகளை ஏந்தும் நீங்கள் இலக்கியம் பற்றி அறிய அவாக்கொண்டுள்ளீர்கள். ஆனால் நானோ துப்பாக்கி வேட்டுக்களின் சத்தத்தையே கேட்க விரும்புகின்றேன். ஏனெனில் துப்பாக்கி வேட்டுகளின் சத்தம் இலக்கியத்தை விடக் கேட்பதற்கு நன்றாக இருக்கும்"

அன்றைய சீனாவின் சூழ்நிலைகளும் கலவரங்களும் லூசனை இவ்வகையில் விரக்தி அடையச் செய்தது. இருப்பினும் 1917ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இரசிய புரட்சி சீனாவில் மிக வேகமாக செல்வாக்குச் செலுத்தியதாலும் படர்ந்ததாலும் மக்கள் இயக்கங்கள் தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கியது. இவ்வாறான சூழலில் லூசன் மீண்டும் தன்னை சமூக மாற்றப் போராட்டங்களுக்கு கட்டியங்கூறும் எழுத்தாளராக பட்டை தீட்டிக் கொண்டார்.

"இதே ஊசலாட்டத்திற்கு மார்க்சிம் கோர்க்கியும் உள்ளானார் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அவர் லெனினுடன் இருந்தவர், புரட்சியைக் கண்டவர், இருந்தும் சமூகமாற்ற நிகழ்வுகளின்போது எதிர்ப்பு புரட்சிக் கலவரங்களை ஒடுக்க தீவிர நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டவுடன் கலக்கமடைந்தார். கிறிஸ்தவ கம்யூனிசம் பற்றிக்கூட பேசத் தொடங்கினார். ஆனால் கட்சியில் இருந்ததாலும் லெனினுடன் விவாதித்ததாலும் விரைவில் தெளிவு பெற்று மீண்டும் புரட்சிவழியில் நடை போட்டார். பாரதி பக்கத்தில் லெனினும் இல்லை, பாரதியை சேர்த்துக்கொள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் இல்லை. எனவே நடைமுறை

பற்றிய கருத்து வித்தியாசம் பாரதியிடம் நீடித்தது."⁶ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அறிஞர் பிளெக்கனேவ் பின்வருமாறு கூறியமை இவ்விடத்தில் நினைவுசூர்த்தக்கதாகும். "மனிதர்களை மாபெரும் சமுதாயப் பிரச்சனைகள் எதிர்கொள்கின்றன. மற்றவர்களை விட யார் இந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு உதவியாக அதிகம் பணிபுரிகின்றார்களோ அவர்களைத்தான் மகா புருஷர்கள் என்று அழைக்கின்றோம்" உடலில் நமது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் காலத்துக்குக் காலம் சமூகப் பிரச்சனைகள் பலவற்றுக்கு முகம் கொடுத்து விடை காண முற்பட்ட பத்துறை சார்ந்த மேதைகளும் சிந்தனையாளர்களும் மகாபுருஷர்களும் தோன்றி இருக்கிறார்கள். அவர்களிடையே பாரதி முக்கியமான ஒருவராகத் திகழ்கின்றார். அவ்வகையில் பாரதியின் தவறுகள் அன்றைய சரித்திரச் சூழலில் வைத்து ஆய்வு செய்யவேண்டிய ஒன்றாகும். இங்கு பாரதியில் காணப்படும் குறைபாடுகள் அல்லது தவறுகளைவிட அவரது சமூகப் பங்களிப்பிற்கான சாதனைகள் விஞ்சி நிற்கின்றன. எந்த வீதத்தில் அவற்றின் பரிமாணம் உள்ளது என்ற கேள்வியும் முக்கியமானதொன்றாகும்.

இதுவரைகால பாரதியியல் துறைசார்ந்த ஆய்வுகளை எடுத்து நோக்குகின்றபோது அவை இரு நிலைப்பட்ட தளங்களில் இடம்பெற்று வந்துள்ளமையை அவதானிக்கலாம்.

- பொதுவாக மொழி, தொழிலாளர், பெண்கள், சாதி முதலியவைபற்றி தீவிரமான நவீன சிந்தனைப் போக்குகளை வெளிப்படுத்தினான் என்பதற்காக மறுத்துரைப்போர்

- ரசிய புரட்சியைப் பாடினான் என்பதற்காக பாரதியை தவறுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட அதிமானுடராக கொண்டு மார்க்சியவாதியாக காட்ட முயல்வோர்.

இவ்விரு பிரிவினர்களின் பார்வைகளும் ஒரு தலைப் பட்சமானவையே. பாரதியை அவனது சரித்திர சூழலில் வைத்து நோக்கும் ஆழமான - நுட்பமான மார்க்சிய ஆய்வுகளின் பயனாகவே திருப்திகரமான சிந்தனைகளை வெளிக் கொணரலாம். இத்துறையில் நம்பிக்கை தரக்கூடிய சில முயற்சிகள் வெளிவந்துள்ளன. பேராசிரியர் கைலாசபதி, தா. பாண்டியன் (பாரதியும் சாதிகளும் - 1981, பாரதியும் யுகப் புரட்சியும் - 1981 ஆகிய நூல்கள் முக்கியமானவை) ஆகியோரின் பாரதி பற்றிய கட்டுரைகளில் பாரதியின் காணப்படும் முரண்பாடுகளுக்கு இயக்கவியல் அடிப்படையில் விளக்கம் கூற முயன்றுள்ளனர்.

பாரதி ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் எழுதினான் "காரியம் மிகப் பெரிது. எனது திறமை சிறிது, ஆகையால் இதனை எழுதி வெளியிடுகின்றேன். பிறருக்கு ஆதர்சனமாக அன்று, வழிகாட்டியாக" இவ்வகையிற் பாரதி ஆய்வுகள் விரிவடைதல் வேண்டப்படுவதாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. டி.மாள் எம்.ஏ. : திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் (சிலகங்கை - 1982 பக். 139-140)
2. LIU ZAIFU : Social Science in China, Aesthetic criteria for Literary and art criticism Vol. II 1981 page 19
3. சிவசேகரம். சி எதிர்ப்பு இலக்கியமும் எசமானர்களும் (கொழும்பு - 2000 பக். 54-55)
4. திருநாவுக்கரசு (பதிப்பாசிரியர்) பாரதியார் கட்டுரைகள் (சென்னை - 1981 பக். 453)
5. கணேஷ். கே (தமிழில்) லூசன் சிறுகதைகள் (சென்னை - 1995)
6. பாண்டியன். தா பாரதியும் யுகப் புரட்சியும் (சென்னை 1981 பக். 56)

தோழர் கோ. கேசவன்
நினைவாக

(05. 10. 1946-16. 09. 1998)

சிறைப்பட்ட
இலக்கியம்

வரவர ராவ்

தமிழில் :

கே. கோச்சடை &
முனைவர் கோ. கேசவன்

ஏகாதிபத்தியத்தின்
கொடுந்தாக்குதல் - நமது
பண்பாட்டு எதிர்ப்பு என்ற
தலைப்பில் அனைத்திந்திய
புரட்சிப் பண்பாட்டு
இயக்கத்தின் ஆறாவது
மாநாட்டில் படித்த கட்டுரை

"உற்பத்தியின் எல்லாக்கருவிகளின் மிக விரைந்த மேம்பாட்டாலும் பேரளவில் பெற்றுள்ள தொடர்புச் சாதனங்களாலும், அவரவர் உற்பத்தி முறைகளே கூட அழிந்துபோகக்கூடிய கட்டும் வேதனையுடன் முதலாளிய உற்பத்திமுறையை மேற்கொள்ளுமாறு முதலாளிய (பூர்சுவா)வர்க்கம் எல்லாத் தேசங்களையும் கட்டாயப்படுத்துகிறது. முதலாளிய வர்க்கம் எதை நாகரிகம் என்று கருதுகின்றதோ அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி, அதாவது முதலாளிய வர்க்கமாக மாறும்படி அது அத்தேசங்களைக் கட்டாயப்படுத்துகிறது. ஒரே சொல்லில் கூறினால், அது தன்னுடைய சொந்தப் படிமத்தைப் போன்ற ஓர் உலகைப் படைக்கிறது."

மார்க்ஸ் - ஏங்கெல்ஸ்

முதலாளிய வர்க்கம் தன்னுடைய சொந்தப் படிமத்தைப் போன்ற ஓர் உலகத்தை உருவாக்குகிறது என்றால், முதலாளிய உற்பத்திமுறையின் உச்சகட்டமான ஏகாதிபத்தியம் அதையே ஒரு பரந்த அளவில் செய்கிறது. அது உலகை வரையறுக்கிறது. அந்த வரையறையையே உலகம் ஒப்புக்கொள்ளும்படி திணிக்கிறது. முதலாளிய வர்க்கம் தன்னுடைய பண்பாட்டையும், நாகரிகத்தையும் மற்ற ஒவ்வொரு பண்பாட்டிலும் புகுத்துகிறது, மேலும் மக்கள் அந்த பண்பாட்டு நடைமுறைகளைப் போல (இமிடேட்) செய்யும்படி வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். ஒரு சொல்லில் கூறினால், உலகையே ஒரு படித்தானதாக்குகின்ற உலகமயமாக்கும் குறிக்கோளுடைய வாழ்க்கைப் பணியுடன் அது செயல்படுகிறது.

மக்களுடைய பன்மைத்தன்மையுடைய பண்பாட்டு நடைமுறைகளை மதிக்கிறவர்களாகவும், நாம் வாழ்கிற பன்முகத்தன்மையுடைய நடப்பியலைச் சித்தரித்துப் புகுத்தாய்கிற பல்வேறு படிமங்களுடன் செயல்படுகிற புரட்சிகர எழுத்தாளர்களாக நாம் உள்ளபடியால் உலகமயமாக்கல் மற்றும் ஒருபடித்தானதாக்குகிற ஏகாதிபத்தியத்தின் முயற்சிகளையும் புரிந்துகொள்ளுவதும், எதிர்த்து நிற்பதும் நமது கடமை ஆகும். உற்பத்திக்கருவிகள் மட்டுமல்லாது பண்பாட்டு நடைமுறைகளும் கூடச் சிறைப்பட்டாக வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். இந்தச் சிறைத்தளையை உடைத்தெறிய வேண்டியது நமது கட்டாயக் கடமை ஆகும். ஆனால் இந்தச் சிறைத்தளை எப்படிச் செயல்படுகிறது? இலக்கியம் என்பது சாராம்சத்தில் சுதந்திரத்துக்கான ஒரு தேடலாகும். அப்படி இருக்கும் போது, இலக்கியத்தை உண்மையில் எவராவது சிறைப்படுத்த முடியுமா? வெளிப்பாட்டுக்கான தேடலில் உள்ள சுதந்திரக் குரலைச் சங்கிலி யால் கட்டிப்போடுவது இயலாத செயலாகும்.

அதனால்தான் ஏகாதிபத்தியம் தனது கொடுந்தாக்குதலை ஏராளமான மறைமுகமான வழிகளில் தொடுக்க முயல்கிறது. அதனுடைய செயல்பாடு மிகவும் அடிநாதமாக உள்ளுறைந்து இருக்கிறது, எனவே அதை மேலோட்டமாகப் புரிந்து கொள்ளுவது கடினமாகும். அதனுடைய வெளிப்பாடுகளைப் பொதுவாக எளிதாகப் புரிந்துகொண்டு அடையாளம் காணமுடியாது. அனைத்தும் தழுவிய மானிட விழுமியங்கள் உலகக் கிராமம் (global village) மற்றும் பண்பாட்டு இடைவினை என்பதைப் போன்ற பல்வேறு கவர்ச்சியான முழுக்கங்களை முன்வைத்து அதன் ஊடுருவல்கள் நடக்கின்றன. அது ஏகாதிபத்தியத்தின் பொருளியல் மற்றும் அரசியல் முகங்களைப்போல

அவ்வளவு வெளிப்படையானதன்று. நம்மில் ஏகாதிபத்தியக் கொள்கைச் சரண்டலையும், ஆதிக்கத்தையும் புரிந்து கொள்ளக்கூடியவர்கள்கூட இலக்கியத்தில் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஊடுருவலைச் சுருக்கமாகத் தெரிந்து கொள்வது கடினமாக உள்ளது. போபால் போன்று மிக மோசமாக நடந்த சம்பவத்தில்கூட ஏகாதிபத்தியம் நம்மீது என்னென்ன செய்யமுடியும் என்பதை ஒருவர் எளிதில் காணமுடியும். ஆனால் பண்பாட்டுத்தளங்களில் நூற்றுக்கணக்கான போபால்கள் நம்முடைய முகத்துக்குக் கீழேயே நாம் காணமுடியாமலும், நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியாமலும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய எல்லாப் பண்பாட்டு வடிவங்களிலும் ஊடாடக்கொண்டிருக்கும் ஒரு நீண்ட அமைதியான வன்முறை இதுவாகும்.

குறிப்பாக, இலக்கியத்தில் ஏகாதிபத்தியத்தின் கொடுந்தாக்குதலானது, அந்தத் துறையில் பல தலைமுறைகளாக மனிதப்படைப்பாற்றல் செய்து முடித்ததை எல்லாம் மறுதலிப்பதாகும். அந்தப் பொருளில் இது முன்றாவது உலக மக்களின் இலக்கிய வெளிப்பாடுகளுக்கு எதிரானது மட்டுமன்றி, இலக்கியத்துறையில் மானுட இனம் அடைந்திருக்கிற பாரம்பரிய மரபுரிமைகளுக்கும் கூட எதிரானதாகும். இலக்கியம் இன்றைக்கு அடைந்திருக்கிற வளர்ச்சிக் கட்டத்தை அடைய ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியுள்ளது. நம்முடைய சொந்த அனுபவத்தையே எடுத்துக்கொண்டால் கூட, இலக்கியம் அரசவைக்கூடங்களிலிருந்து விடுவிக்கப்பெற்று மக்களைச் சேரும் பயணத்தை முறையாகத் தொடங்கியது. இதற்கிடையே, மக்கள் திரளிடையே உள்ள கலையியல் மற்றும் இலக்கிய மரபுகள், மக்களாலேயே பேணி வளர்க்கப்பட்டன. இந்த நேரத்தில் சச்சரவுக்குள்ளாகிய மரபுகளும் பலபத்து சோதனைகளும் கூட அவற்றின் வடிவங்களையும் உள்ளடக்கங்களையும் செழுமைப்படுத்திக் கவினுற அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளன. எனினும் இந்தச் சோதனைக் காலகட்டம் முழுவதிலும் மனச்சான்றுள்ள எழுத்தாளர்கள் இலக்கியத்தின் அடிப்படையான குறிக்கோள்களை ஒருபோதும் மறந்துவிடவில்லை. இலக்கியம் என்பது சமூக விழிப்புணர்வின் ஒரு வடிவம் என்ற வகையில் சமூகநீதிக்கும், மனித கண்ணியத்துக்குமான போராட்டத்தில் மக்களின் கையில் ஒரு சக்தி மிக்க ஆயுதமாக மாற முடியும். இலக்கியத்தின் கருப்பொருளும் வெளிப்பாட்டு வடிவமும் எதுவாக இருந்தாலும்கூட அது மக்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களைச் சித்தரிக்கவேண்டும்; சமூக நீதி மற்றும் மானுட கண்ணியத்தை வாசகர்கள் மனதில் பதியச் செய்யவேண்டும்.

எனினும் அப்படியான மக்களுக்கு அறிவுட்டும் பாத் திரத்தை இலக்கியத்துக்கு அளிக்க ஏகாதிபத்தியம் விரும்பவில்லை. அறிவு பெறுவதற்கு எதிராக புலன் நுகர்வையும் (enjoyment), சமூகத்திற்கு எதிராகத் தனிநபரையும், மாற்றத்துக்கு எதிராக நிலைமாறாத் தன்மையும் இலக்கியத்துக்கான நோக்கமாக ஏகாதிபத்தியம் முன் வைக்கிறது. தன்னுடைய ஆட்சிக்கு எந்தவிதமான சவாலும் இருக்கக்கூடாதென்ற அடிப்படையில் எல்லாவிதமான சீரழிவு மற்றும் நச்சுக் கருத்துக்களால் இலக்கி

யத்தை நிரப்பி இளைஞர்களிடையே ஏகாதிபத்தியம் பரப்புகிறது.

பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் வெளியிட்டு, அதிக அளவில் விற்பனையாகும் இலக்கியங்களை எடுத்துக் கொள்வோம், ஏறத்தாழ எல்லா இலக்கியங்களும் மிகவும் மலிவானவை, வக்கிரமான, நசிவுத்தன்மை கொண்ட பாலியல் உணர்வுகளைத் தூண்டுதலை; வன்முறையைக் கட்டவிழ்த்து விடுபவை; செயற்கையான திகிலூட்டும் மர்மங்களைக் கொடுக்கின்றவை. இவை எல்லாம் இளைஞர்களை நோக்கிச் செயல்படுகின்றன. எவ்வித உணர்ச்சியுமற்ற உயிற்றற பிணமாக அவர்களை மாற்ற அவை முயற்சி செய்கின்றன. சமூகத்தில் நிகழ்ந்து வரும் மோசமான அநீதிகளை எதிர்ப்பதற்கு உகந்த விதத்தில் இன்றைக்கு மக்களை ஆக்க வேண்டும். ஆனால் இத்தகைய நூல்கள் வாசகர்களை உணர்ச்சியற்றவர்களாகவும் வக்கிர புத்தி கொண்டவர்களாகவும் மாற்றுகின்றன.

மேலும் இத்தகைய இலக்கியங்கள் முதலாளியக் கருத்துருவத்துக்கான இசையை ஏற்படுத்த முயல்கின்றன. இவ்வாறாக ஏகாதிபத்தியத்தால் படைக்கப்படும் இலக்கியங்கள் இராணுவமற்ற (இராணுவமில்லாமல் ஓடுக்கும்) நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன. இத்தகைய பணிவு இராணுவ ஆதிக்கத்தால் ஏற்படும் பாதிப்பைவிட மிகவும் மோசமானதாகும். இத்தகைய புத்தகங்கள், இதழ்கள், அச்ச நூல்கள், மின்னணு ஊடகங்கள் போன்றவை புதிய மதிப்புகள் நடவடிக்கைகள், அன்றாட வாழ்க்கைமுறை மற்றும் வாசகர்களின் தனித்தன்மைகள் ஆகியவற்றை மாற்றி அமைக்க முயல்கின்றன. மெக்காலேயின் கல்வித்திட்டம் உடலளவில் இந்தியராகவும், சிந்தனை அளவில் ஐரோப்பியராகவும் உள்ள ஒரு சமூகத்தை உருவாக்கப்படுபட்டது. இதையே ஒரு பரந்தபட்ட தளத்தில் செயல்படுத்த ஏகாதிபத்தியத்தின் இன்றைய கட்டம் விரும்புகின்றது.

ஏகாதிபத்தியம் கருத்தியல்ரீதியில் மக்களைத் தாக்குவதோடு பொருளியல்ரீதியிலும் தாக்குகிறது. ஏகாதிபத்தியம் பொருள்களுக்கு உள்ள சந்தையைப் போல ஏகாதிபத்திய இலக்கியத்துக்கும் முன்றாம் உலக நாடுகள் பெரும் சந்தையாக உள்ளது. பெரும் இலாபத்தை ஈடுகட்டுவதற்காக தங்கள் இலக்கியப் படைப்புகளை இங்கு விற்க விரும்புகிறார்கள்.

மக்கள் நடுவில் சரணாகதி உணர்வை உருவாக்குதல், தங்களின் இலக்கியப் படைப்பைப் பெருமளவில் விற்பல் ஆகிய இரண்டு நோக்கங்கள் இதில் உள்ளன. இதன் துணை விளைவாகச் சமூக மாற்றத்தைக் கொண்டு வருகிற மக்கள் முயற்சிகளையும், மக்கள் உணர்வுகளையும் சீர்குலைக்கும் முயற்சியிலும் இவைகள் ஈடுபட்டுள்ளன.

இந்தியா நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் குடியேற்ற ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துப் போராடிய பெருமை மிக்க வரலாறு கொண்ட நாடு. இந்த நாட்டின் வாசகர் தளத்தை ஏகாதிபத்தியம் எவ்வாறு கவர்ந்தது? நிலப்பிரபுத்துவ - ஏகாதிபத்திய நலன்களின் அடிப்படையில் உருவான அரை நிலப் பிரபுத்துவ - அரைக் குடியேற்ற (காலனி) சமூகம் இங்கு உள்ளது என்பதை எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஏகாதிபத்திய இலக்கியத்தில் கூறப்படுகிற சொத்துடைமை பற்றிய கருத்துக்களை நிலப்பிரபுத்துவக் கருத்துகள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. ஒருவன் வைத்துள்ள சொத்துடைமையை வைத்து அவனது கருத்து மதிக்கப்படுவது ஏகாதிபத்திய இலக்கியத்தின் முதன்மையான கருத்துகளில் ஒன்றாகும். இக் கருத்து நிலவுடைமை பண்பாட்டோடு முரண்படவில்லை. அது போலவே இந்துப் பார்ப்பனிய அமைப்பில் குடிகொண்டுள்ள சமத்துவமற்ற நிலைபற்றிய கருத்துகள் இத்தகைய ஏகாதிபத்திய இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன. மேலும் பன்முகத் தன்மையுள்ள பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளை அழித்து ஒற்றைத் தன்மை கொண்ட பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளை இது மேற்கொள்ளுவதால், தன்னுடைய அதிகாரத்தை மையப்படுத்த முயலும் எந்த ஓர் அரசாங்கமும் இத்தகைய இலக்கியத்தை மிக எளிதாக முன்னிலைப்படுத்தும்.

இத்தகைய இலக்கியத்தைத் தரமான இலக்கியமாகக் கருத இயலாது என ஒருவர் ஒப்புக் கொள்ளலாம். இவை போலி இலக்கியங்களே ஆகும். உண்மையான இலக்கியத்துக்கும் போலி இலக்கியத்துக்கும் இடையிலான மிக நுண்ணிய பிரிவினைக்கோடு மறைந்துபோய் போலி இலக்கியம் மிகத் தெளிவற்றதாக உருமாறி உண்மை இலக்கியமும் போலி இலக்கியமும் ஒன்றையொன்று நகல் செய்து கொண்டுள்ளது. இந்தப் படைப்புகளின் பெயர்கள் என்னவாக இருந்தாலும் கூட, இவற்றில் ஏற்றிப் போற்றப்படுகிற விழுமியங்களைப் பற்றி நாம் கவலைப்படுகிறோம்.

இத்தகைய இலக்கியங்களில் உள்ள மதிப்பீடுகள் நமது உணர்வுகளின்மீது மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. விதிவாதம், நம்பிக்கை வரட்சி ஆகியவற்றை இது ஊக்குவிக்கின்றது. மிகவும்

கவர்ச்சிகரமான, நசிவுப் போக்குடைய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறது. இது மனித இலட்சியவாதத்தில், மனிதனது எதிர்வினை புரியும் ஆற்றலில் பொறுப்புணர்ச்சியில், சமூக நீதிக் கருத்துகளில் உள்ள நல்ல கூறுகளை அழித்துவிடுகின்றது. எதிர்காலத்தை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருக்கிற இளைஞர் சமூகத்தை இது தடை செய்து விடுகின்றது.

எனவே இது குறித்த நமது எதிர்ப்பு என்பது கொள்கைரீதியானது. நாம் மயிர்க்கூச்செறிய செய்யும் பேருக்கமும் (திரில்) மிக எளிமையானதுமான மருந்துகளை விரும்பவில்லை. வர்க்கப் போராட்டத்தில் ஈடுபடும்போது கிடைக்கும் பேருக்கமும், இதுவரை ஏற்படாத அளவுக்கு எதிரிகளைத் தோற்கடித்து அடையும் வெற்றியும் தான் நாம் அடையும் பண்பியலாக வேறுபட்டதும் பரந்துபட்டதுமான வெற்றியாகும். ஏகாதிபத்திய இலக்கியத்தை நாம் எதிர்ப்பதைப் பல வழிகளில் புலப்படுத்தவேண்டும். இதுநீண்ட கால நிகழ்ச்சி நிரல். ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்த நீண்ட காலப் போராட்டம் மட்டுமே இத்தகைய இலக்கியத்தைக் குப்பைக் கூடையில் கொட்டும். ஆனால் குறுகிய கால அளவில் இந்த இலக்கியத்தை எதிர்க்கும் எல்லா சாத்தியங்களையும் நாம் ஆராயவேண்டும். இத்தகைய இலக்கியங்கள் பெண்கள், அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டோர், இளைஞர் ஆகியோரை மிக மோசமாகப் பாதிப்பதால் இவர்கள் எல்லாரும் கூட்டணியை உருவாக்க வேண்டும். ஏகாதிபத்திய இலக்கியத்தைத் தொடர்ச்சியாக விமர்சனம் செய்தல், ஏகாதிபத்திய இலக்கியங்களின் அபாயங்களை மக்கள் தெளிவாக அறியச் செய்தல், அந்த அபாயங்கள் தோன்றும்போதே அவற்றைப் பகுத்தாராய்தல் ஆகியவை நம்முடைய வழக்கமான நிகழ்ச்சிநிரலின் ஒருபகுதியாக இருக்க வேண்டும்.

EX - 1L

யூலூன்

நானும் நீயும்
நிலவோடிருந்த காலங்கள்
நட்சத்திரங்களும் நம்பிக்கைகளும்
நமக்கருகேதான்
எண்ணினோம்
சேர்ந்தே எண்ணினோம்
எமதென்றே நினைத்ததில்லை
இன்றோ
நட்சத்திரங்களோடு
நானும் நிலவும்
உனதென்கிறாய்
நல்லது நண்பா!
நானும் உனதாகவே இருக்கட்டும்.

உனது நிலவும்
நட்சத்திர நிழலும்
உன்னோடு சேர்ந்து கழித்த
காலங்களின் நினைவும்
எனக்குப் போதும்.
எனக்குப் போதுமென்பதும்
உனது 'ஈகோ'வில் தொட்டால்
என்னைக் கொன்றுவிடு.
இலகுவானதும் இது ஒன்றுதான்.
உனது
கூரிய பேனா முனை ஒன்றே போதும்
ஆனால்
எனது 'கரகட்டரை' மட்டும் கொல்லாதே.
அது
எத்தனை முறையும் இறக்கும்
எத்தனை முறையும் உயிர்க்கும்.

இக் கவிதைத் தொகுப்பில் வெளியாகியுள்ள பின்னூரையில் தெ.மதுகுதனனால் இடையீடு செய்யப்பட்டுள்ள பிரதியின் ஒரு பகுதி இங்கே:

‘உரத்துப் பேச...’ ஆழியாளின் கவிதைகள்வழி வாசிப்புச் செய்யும் பொழுது நாம் எதிர்கொள்ளக்கூடிய அவஸ்தைகள், அதிர்ச்சிகள் ஏராளம். பல மௌனங்கள் உடைக்கப்பட்டுப் பேசுபொருளாக்கப்படுகின்றன.

ஓர் பெண் ஓர் ஆணுடன் சகஜமாக பழகும்பொழுது அவள் பற்றிய படிமங்கள் அவன் மனதில் எவ்வாறு நிழலாடும் என்பதை ஆண் நிலையில் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். அந்த புரிதலை இவள் நமக்கு வேறொரு தளத்தில் நகர்த்திச் செல்கிறாள்.

நீயும் நானும்

வரையறைகளைக் கடக்க வேண்டும் — நான்

உன் விவேகத்தோடும்

நீ என் வீரியத்தோடும்

கடக்க வேண்டும்

எனினும்

என் கருவறையை

நிறைப்பது உன் குறியல்ல

என்ற புரிதலோடு

வா!

ஓன்றாய்க் கடப்போம்

நீ என் விவேகத்தோடும்

நான் உன் வீரியத்தோடும்

என தனது புரிதலைக் கூறிச் செல்கிறாள்.

‘நிலுவை’ எனும் கவிதை எமக்குள் தோற்றுவிக்கும் உணர்வு நமக்குள் ஒரு கணம் அற்பப்படும் மனநிலையைத் தோற்றுவித்துச் செல்வதாக இருக்கிறது அவள் கேட்கும் கேள்விகள். பலரும் தமக்குள் மட்டும் மௌனமாகவே கேட்டுக்கொள்ளும் கேள்விகளையே சிந்தனைகளையே தம்முள் பேசுகிறாள். கவிதையில் இழையோடும் உணர்ச்சியும் அதன் தார்மீகக் கோபமும் கவிதை உருவாக்கத்துக்குப் பல்வேறு பரிமாணங்களைத் தருகிறது.

யுத்தகுழல் வழியே ஆழியாளுக்கு காது கொள்ளக் காட்சிகள் பல திரண்டு வருகிறது. “என் நாட்டில் போரா? யார் சொன்னது?” இவ்வாறு உரத்து கேட்கக் கூடியளவிற்கு உந்துதலின் இயக்கம் எத்தகையது என்பது வாசிப்பின்போதே சாத்தியமாகும்.

மன்னம்பீரிக்கும் கோணைஸ்வரிக்கும் புரிந்த வன்மொழியின் கொடூரம் எத்தகையது என்பது இதன் வரலாறு புரிந்தோர்க்கு நன்கு விளங்கும். ஆனால் கவிஞரோ இதனை கவிதையாக்கி யிருக்கும் பாங்கு, அதன் மொழி நம்மை வெட்கித் தலை குனிய வைக்கிறது.

ஆழியாளின் ஒவ்வொரு கவிதையின் வழியே விரியும் ‘வெளி’ நமக்குள் ஏற்படுத்தும் அர்த்தப் புரிதல்கள் ஏராளம். அவை பன்முகத்தன்மை கொண்டவை.

‘விடுதலையின் பெயரால்’ என்னும் கவிதை கட்டமைத்துச் செல்லும் வழியில் நமக்குள் ஏற்படுத்தும் அதிர்ச்சி, கேள்வி, சிந்தனை அவரவர் அனுபவத் தளத்துக்கேற்ப விரிவு கொண்டவை. இதன் மொழிதல் புதுமையாகவும் விரைவுத் தன்மை கொண்டதாகவுமே உள்ளது. கணணிச் செயற்பாட்டின் இயக்கமும் வேகமும் கொண்ட ஒரு நவீன உணர்தலின் பெறுமான நிலைப்பட்ட கவிதை அது.

உரத்துப் பேச...

வெளியீடு

மறு

71, முகலாபு பிதாசாலை

இரதிரா நகர்

சென்னை - 600 020

இந்தியா

ஆழியாளின் இயற்பெயர்
மதுபாலினி.

‘உரத்துப் பேச...’

இவரது முதற் கவிதைத்
தொகுதி. நவீனத் தமிழ்.

ஆங்கில

இலக்கியங்களில்

தேடலும் வாசிப்பும்

மிகுந்தவர்.

மொழி பெயர்ப்பு,

படைப்பிலக்கியம்,

விமர்சனம் ஆகியவற்றில்

தீவிர ஈடுபாடு

கொண்டவர்.

தற்பொழுது

அவுஸ்திரேலியாவில்

வசித்து வருகிறார்.

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளின் தேர்வு அதன் அரசியல் தொகுப்புக்கு ஒரு முழு மையைக் கொடுக்கிறது. பெண்களின் அனுபவத் திரட்சியின் பல்வேறு முகங்கள். பெண் மொழி சார்ந்த தேடலில் அகப்படுவது இத் தொகுப்பின் தனிச்சிறப்பு. சமூக அனுபவங்கள் மாறுபட மாறுபட சொற்றொடர் அமைப்பு மாற்றங்களை அவாவி நிற்கும். ஆழியாளின் எடுத்துரைப்பு முறைமை வேறுபட்டவை. இவை நீண்ட சொற்றொடர்கள் மூலமும் பேசுகின்றன.

நமது தினசரிச் சொற்கள் படைப்பில் அழுத்திக் காட்டும் பாங்கால், அவற்றைப் பயன்படுத்தும் தன்மையால் நாம் இதுவரை பெறாத புதிய அனுபவம் எமக்குக் கிடைக்கிறது. ஒவ்வொரு கவிதையும் தனக்கான இயங்கு தன்மையுடன் தனக்கான புதிய சொற்களை உற்பவித்து நிற்கிறது.

ஆழியாளின் கவிதைகள் நுண்ணிய உணர் திறனையும் கவிதையாக்கலையும் கருத்து நிலைச் செம்மையினையும் தன்னளவில் நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றது.

நமது கலாச்சாரத்தில் மௌனப்படுத்தப்பட்டவை கவிதையாக்கத்தில் பேசப்படுகின்றன. வரலாற்றுச் சாத்தியப்பாடுகளுடன் கவிதையைத் தொடர்புபடுத்தி வாசிப்பு செய்யும் பொழுதே பன்முக அர்த்தப்பாடுகள் சாத்தியப்படும். அப்போதுதான் அவை உர்த்துப் பேச முற்படும். இவ்வகையிலேயே இக்கவிதைகள் பார்க்கப்பட வேண்டும். வாசிக்கப்பட வேண்டும்.

ஒவ்வொரு கவிதையும் ஒவ்வொரு அர்த்தப்படுத்தல்களின் விரிவுத்தன்மை கொண்டவை. எவை எவை மௌனப்படுத்தப்பட்டனவோ அவை இங்கே பேச வைக்கப்படுகின்றன.

அங்கு எனக்கென

ஓர் பிரபஞ்சம் உருவாகும்

அப்போது உயிர் பெறும்

எனக்கான வரிவடிவங்களுடன் கூடிய

என் மொழி.

அதன் பின்

தேமல் படர்ந்த எவனாயினும்

என்னோடு உரையாட்டும்

அப்போது கூறுகின்றேன்

பதிலை.

என் மொழியில்

என் ஆதித்தாயின்

பெண் மொழியில்.

அதுவரை நீ காத்திரு.

ஆழியாளர்

...மானுட நேயம் நோக்கிய வாழ்வை
படைத்திட முயல்கையில் எத்தனை தடைகள்
கொடும் மிகுந்த விழிகள் தொட
வாழ்தலில் 'சுப்பு' நெஞ்சை நெருடும்
மனிதம் மறந்து சவமாய் கிடந்து
வாழ்தலில் எனக்கு பிரியமேயில்லை....

-செல்வி

செல்வியின் (செல்வநிதி - தியாகராஜா)

நினைவாய் அவரது பன்முக

ஆளுமைகளையும், சிந்தனைகளையும்

பதிவு செய்ய விரும்புகிறோம்.

செல்வியினால் எழுதப்பட்ட கவிதைகள்,

கட்டுரைகள், தினக் குறிப்புகள் மற்றும்

அவரின் ஓவியங்கள், அவர் எடுத்த

புகைப்படங்கள், அவரது புகைப்படங்கள்,

அவரது ஏனைய எழுத்தப் பிரதிகள்

தங்களிடம் இருப்பின் அனுப்பி வைத்து

உதவும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

மூலப் பிரதிகள் தங்களுக்குத் திருப்பி

அனுப்பி வைக்கப்படும் எனவும் உறுதி

அளிக்கிறோம். செல்வி பற்றிய

நினைவுகளையும், உங்கள்

படைப்புகளையும் நாம்

எதிர்பார்க்கிறோம்.

தொடர்புகளுக்கு:

செல்வி படைப்புகள் தொகுப்பு

UYIRNIZHAL

EXIL, 27 Rue Jean Moulin

92400 Courbevoie, FRANCE.

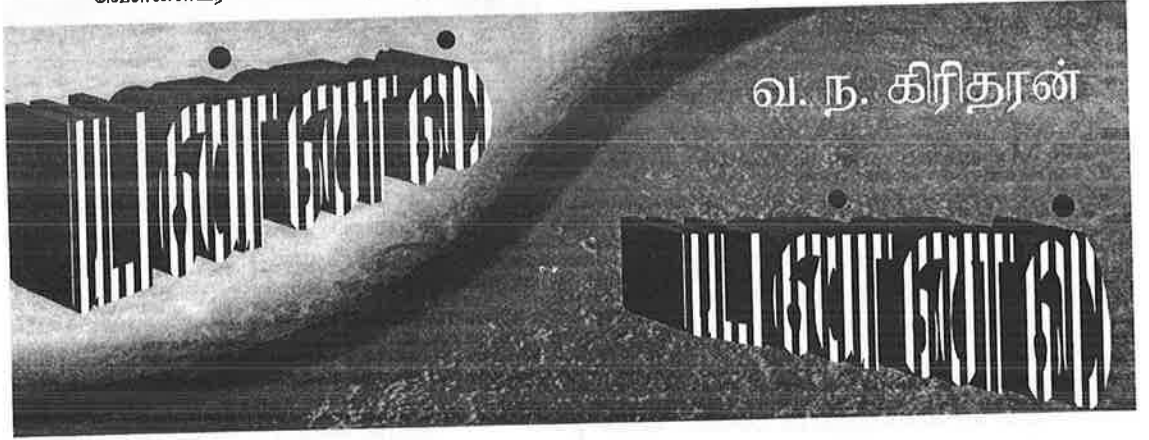
e-mail: EXILFR@aol.com

இத்தொகுப்பிற்கான விடயங்களை இவ் வருடம் நவம்பர் மாதம் 28ம் திகதிக்கு முன்பாக அனுப்பி வைத்து உதவும்படி வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

யன்னலினூடு உலகம் எதிரே விரிந்து கிடக்கின்றது. யன்னலினூடு விரிந்து கிடக்கும் உலகைப் பார்ப்பதில், ரசிப்பதில் இருக்கும் திருப்தி இருக்கிறதே.... அது ஒரு அலாதியானதொரு சுகானுபவம். ஒரு சட்டத்தினில் உலகைப் படம் பிடித்து வைத்துப் பார்ப்பதைப் போன்றதொரு ஆனந்தம். 'பேப்' வீதி வழியாகப் போய்க்கொண்டிருக்கும் பல்வேறு விதமான மனிதர்களைப் பார்ப்பதில் ஒரு திரில் இருக்கத்தான் செய்கின்றது. கரிபியன் தீவுகளைச் சேர்ந்த 'யமேய்க்க' மனிதர்கள், கயானா இந்தியர்கள், இவர்கள் வெள்ளையர்களால் சூலி

பதித்து விட்டுச் சென்றதொரு சொல் 'யன்னல்'. 'யன்னல்' யன்னலாக நிலைத்து நின்று விட்டது. 'சாளர்' த்தை விட எனக்கு 'யன்னல்' என்ற சொல்லே பிடித்துவிட்டிருந்தது. 'மின்ன' லிற்கு எதுகையாக நன்கு அமைந்த சொல் 'யன்னல்'. 'யன்னல்' என்ற பெயரிற்கு ஒரு மகிமை இருக்கத்தான் செய்கிறது. உலகப் பணக்காரனை உருவாக்கியதும் ஒரு 'யன்னல்' ல்லவா! யன்னலின் மறைவில் உலகை ரசிக்கலாம் இணையத்தில். இங்கும்தான். திரும்பிப் பார்த்தாலொழிய யார்தான் கண்டு பிடிக்கக்கூடும்? தனித்தமிழ் தனித்தமிழென்று சொல்லி நின்றுருந்தால் தமிழ்

உண்டு. அவர்களது உரையாடும் பாங்கினை வைத்து பிடித்துக் கொள்ளலாம். நம்மவரிற்கு அவனைக் 'கறுவல்' என்று சொல்வதிலொரு அலாதிப் பிரியம். ஏதோ 'ஹுவல்' என்று சொல்வதைப் போல் ஆசையாகக் 'கறுவல்' என்று கூறுவார்கள். 'கறுவல்' என்று சொல்வதில் பெரிய தவறேதுமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அந்தச் சொல்லினைச் சொல்லும்போது அவர்களையறியாமலே தென்படுகிறதே.... அந்த இளக்கார தொனி... அது அவர்களை காட்டிக் கொடுத்து விடுகின்றது.... ஊரிலை கூறுவார்களே... வடக்கத்தையான் வருகின்றான்

வேலைக்காக ஆரம்பத்தில் கொண்டு செல்லப் பட்டவர்களின் சந்ததியினர். கிரேக்கர்கள் 'பேப்' வீதியை அண்மித்துள்ள பகுதி கிரேக்கர்கள் அதிகளவில் வாழும் பகுதி. டொறண்டோ மாநகரில் இது போல் பல பகுதிகளைக் காணலாம். 'சிறு இந்தியா', 'சிறு இத்தாலி'.... இப்படி பல பகுதிகள். அது ஒரு மாலை நேரம். மெல்ல மெல்ல இருள் கவியத் தொடங்கியிருந்த சமயம். இலேசாக மழை வேறு தூறிக் கொண்டிருந்தது. வழக்கம் போல் யன்னலினூடாக எதிரே விரிந்திருந்த உலகைப் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். 'யன்னல்' அந்நியர் வருகையால் தமிழிற்கு கிடைத்த இன்னுமொரு சொல். 'சப்பாத்து', 'அலுகோசு', 'அலவாங்கு' போல் போர்த்துக்கேயரின் வருகை

நல்லதொரு சொல்லினை இழந்திருக்கும். வந்தாரை வாழ வைக்கும் தமிழ் நாடு என்போம். வந்தாரை வரவேற்று உபசரிப்பது தமிழ்ப் பண்பென்று புளகாங்கிதம் அடைகின்றோம். வந்த சொல்லினை வரவேற்று உள்வாங்கும் மொழி தமிழ் மொழி என்று இறும்பூதெய்துவதிலென்ன தயக்கம்? 'பேப்' வீதியின் தெற்குப் பக்கம் நோக்கி அவன் வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் நிறத்தை வைத்துப் பார்த்தால் அவன் ஒரு கறுப்பு மனிதன். 'யமேய்க்க' நாட்டவனாக இருக்கலாம்போல் பட்டது. ஆனால் அதனையும் நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கில்லை. பலரை, நைஜீரியாப் பக்கம் இருந்து வந்த பலரை 'யமேய்க்கர்' களாக எண்ணி ஏமாந்த அனுபவம் பல

என்று... அதுமாதிரி இங்கு இந்த கறுவல்.... அந்த கறுப்பு மனிதன் கறுப்புக் கண்ணாடி அணிந்திருந்தான். பார்ப்பதற்கு 'ரப்' இசை வழங்கும் பாட்டுக்காரன் போல் ஒரு தோற்றம். ஒரு விதமான ஆட்டம் அவன் நடையில் தென்பட்டது. கூ! வே ஒரு நாய் வந்து கொண்டிருந்தது. கறுப்பு நாய். எந்த வகையான நாய் என்று சொல்வதற்கில்லை. நான் ஒரு நாய் ஆராய்ச்சியாளனல்ல. எனக்குத் தெரிந்த ஒரு சில நாய் வகைகளில் அடங்கிய நாயல்ல அது. சாதாரண ஊர் நாய் வகைகளைப் போன்ற தோற்றம். வாலைக் குழைத்துக் கொண்டு நன்றியுடன் அந்தக் கறுப்பு மனிதனைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது அந்த வாயில்லா

ஜீவன். நாயென்ன வாயில்லா ஜீவனா? அதெப்படி? அதற்கு வாய்தானே இருக்கிறதென்று குதர்க்கமாகக் கேட்டு வைத்து விடாதீர்கள். 'வாய் வங்காளம் மட்டும் போகின்றதே' என்று நான் உங்களிற்குப் பதிலிறுக்கவேண்டி வந்துவிடும். ஏதோ ஒரு பாடலை அவனது வாய் முணுமுணுத்தபடியிருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. இதற்கிடையில் எதிர்த்திசையில், 'பேப்' வீதியில் வடக்கு நோக்கி இன்னுமொரு மனிதன் வந்து கொண்டிருந்தான். நிறத்தில் இவன் முன்னவனிற்கு முற்றிலும் எதிரானவன். பார்ப்பதற்கு கிரேக்கனைப் போல் தென்பட்டான். இவனைப்போல் அவனுடன் கூடவே ஒரு நாய். அதுவும் அவனைப் போலவே ஒரு வெள்ளை நாய். இவனுடைய நாயைப் போலவே சாதாரண ஊர் நாயொன்றினைப் போன்றதொரு தோற்றம். அவனது கவனம் எதிர்த்திசையில் மதமதர்த்த மார்புகளுடன் சென்று கொண்டிருந்த பெண்ணொருத்தியின் மேல் திரும்பியிருந்தது. அதே சமயம் நடந்து கொண்டிருந்தான். எதிராகச் சென்று கொண்டிருந்த கறுப்பின மனிதனுடன் மோதி விடுவான் போல் பட்டது. கறுப்பு மனிதனும் எதிரே வருபவன் கவனம் திசைமாறி வந்து கொண்டிருப்பதைக் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. அவன் முணுமுணுத்தபடியிருந்த பாட்டிலேயே ஒன்றியிருந்ததாகப் பட்டது. அவனை

எச்சரிக்கலாமாவென்று எண்ணி முடிப்பதற்குள்ளேயே மோதல் நிகழ்ந்து விட்டது. 'சே.... கொஞ்சம் முந்தியிருக்கலாமே' என்று பட்டது. மோதல் நிகழ்விற்கு இருவரிலும் தவறிருந்தது. ஆனால் அவர்கள் அதனைபுணரவில்லையென்பதையே தொடர்ந்த சம்பவம் காட்டியது. வெள்ளைக்காரன் என்ன கூறினான் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் அவனது வாய் அசைப்பிலிருந்தும், அவன் முகத்தில் வெடித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு வித அருமை கலந்த சினத்திலிருந்தும் அவன் தன் தவறினை உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை என்று பட்டது. கறுப்பு மனிதனின் ஆத்திரமும் அதிகரித்துவிட்டது. இவனிலும் தவறிருந்தது. மோதலைத் தவிர்ப்பதற்கு இவனுக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பமிருந்தது. ஆனால் இவனும் அதை உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. பதிலிற்கு இவனும் பலமாக தலையினை அசைத்துக் கத்துவதைப் பார்க்க முடிந்தது. இவர்கள் இருவரிற்குமிடையில் ஏற்பட்ட மோதல் பாதசாரிகள் பலரது கவனத்தினை இழுத்துவிட்டது. இவர்களைச் சுற்றி வேடிக்கை பார்க்கத் தொடங்கினார்கள். 'உப்புச் சப்பில்லாத' ஒன்றிற்காக இவர்கள் மோதுவதாக யன்னலிற்கிப்பாலிருந்து வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த என்னால் உணர்முடிந்தது. ஒருவேளை யன்னலிற்கிப்பால் இருந்திருந்தால் நானும்

அவர்களைப்போல்தான் மோதியிருப்பேனோ? யன்னலிற்கிப்பாலிருப்பதால் தான் இவ்விதம் எண்ணுகின்றேனோ? இங்கிருந்து பார்க்கும்போது ஏன்தான் அங்கு இவ்விதம் அடிபட்டுச் சாகின்றார்களோவென்று படுவதில்லையா? மிகவும் இலகுவான தீர்விற்கான வழிகள் இருக்கும்போது அவர்கள் ஏன்தான் இவ்விதம் மோதுகின்றார்களோவென்று படுவதில்லையா? அதுபோல்தான் இதுவுமோ? யன்னலிற்கிப்பாலிருந்து பார்க்கும் பொழுது எல்லாமே தெரிகின்றது. யன்னலிற்கிப்பால் ஏன் அவர்களிற்குத் தெரியவில்லை? கறுப்பு மனிதனும் வெள்ளை மனிதனும் முறுகிக் கொண்டிருந்த நிலையில் பெரிதாக மாற்றமேதுமில்லை. அடிபடாத குறைதான். யாரோ ஒருவர் மோதலைத் தவிர்ப்பதற்கு முன்வந்து முயன்று கொண்டிருந்தார். எனக்குச் சற்றே சுவாரசியம் குறைந்தது. கவனம் நாய்களின் மேல் திரும்பியது. அந்தக் கறுப்பு நாயினதும் வெள்ளை நாயினதும் முகங்களில்தான் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி ரேகைகள்! வாலை வாலை ஆட்டியபடி ஒன்றினை ஒன்று முகர்ந்தபடி எவ்வளவு சந்தோசம்! யன்னலிற்கிப்பால் சந்தோசப்படுவதற்கும் உயிரினங்கள் இருப்பதை யன்னலிற்கிப்பாலிருந்து பார்க்கையில் ஆனந்தமாகத்தானிருக்கிறது.

தமிழின் அடையாளம்

தமிழின் அடையாளம் குறித்த தேடலுக்கும், கணிப்புக்கும்....

தி. சு. நடராஜன்

வெளியீடு:

VELLI VEETHI
262 NETHAJI STREET
NAGAMALAI
MADURAI 625 019
INDIA.

தொலைபேசி: 859206

தெரிவும்
மொழிபெயர்ப்பும்
எஸ். ரஃபேல்

ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தி

தேசியவாதம் குறித்து...

கேள்வி : தேசியவாதம் போகும்போது பின் வருவது என்னவாக இருக்கும்?

ஜே.கே. : ஐயத்துக்கிடமேயில்லை, புத்திசாலித்தனம் தான். ஆனால் இந்தக் கேள்வியின் நோக்கம் இதுவாயிருக்காது என்று நான் பயப்படுகின்றேன். உண்மையான நோக்கம் தேசியவாதத்துக்குப் பதிலீடாகப்படக் கூடியது எது என்பதே. எந்தவொரு பதிலீட்டாக்கச் செயலும் புத்திசாலித்தனத்தை தருவிப்பதல்ல. ஓர் மதத்தை விட்டு இன்னோர் மதத்தைத் தழுவினால் அல்லது ஓர் அரசியல் கட்சியை விட்டு விலகிப் பின் வேறொன்றில் இணைந்தால் இந்தத் தொடர்ந்த பதிலீட்டாக்கம் புத்திசாலித்தனமற்றதோர் நிலையையே குறித்து நிற்கின்றது.

கேள்வி : தேசியவாதம் எப்படிப் போகும்?

ஜே.கே. : அதன் முழுமையான தாக்கத்தையும் நாம் புரிந்து கொள்வதனால் மட்டுமே, அதனை ஆய்ந்து பார்ப்பதனால் மட்டுமே அதனுடைய குறிப்பாக்கங்களை எமது உள்முகமான, வெளிமுகமான செயல்களில் உய்த்துணர்வதனால் மட்டுமே அது போகும். வெளிமுகமாக இவை மக்களிடையே பிரிவினைகளை, வகைப்பாடுகளை, போர்களை, அழிவுகளைக் கொண்டு வருகிறது. அவதானிப்பைக் கைக் கொள்ளக்கூடிய எவருக்கும் இது வெளிப்படையாகத் தெரியும். உள் முகமாகப் பார்த்தால், உளவியல் ரீதியில் பெரியவற்றுடனான, நாட்டுடனான, கருத்துடனான இந்த அடையாளப்படுத்தல் வெளிப்படையாகவே சயத்தின் விரிவுக்கான ஒரு வடிவமே. ஓர் சிறிய கிராமத்திலோ, ஓர் பெரிய நகரத்திலோ வாழ்வது அது எதுவாயிருப்பினும் என்னை ஒன்றுமே இல்லாததாக்கி விடும். ஆனால் நான் என்னைப் பெரிதான ஒன்றுடன், நாட்டுடன் அடையாளப்படுத்தினால், என்னை 'இந்து' என்று அழைத்துக்கொண்டால் அது என் தற்பெருமையை நிறைவு செய்யும். எனக்கு மன நிறைவு தரும். பெருமை தரும். ஓர் சிறப்பு நிலையான உணர்வு தரும். இந்தப் பெரியவற்றுடனான அடையாளப்படுத்தல், சயத்தின் விரிவுதேவையெனக் கருதுவோருக்கு அவசியமான உளவியற் தேவையான இது ஒரே வேளையில் மக்களிடையே முரண்பாடுகளையும் உருவாக்கும், பூசலையும் உருவாக்கும்.

இந்தத் தேசியவாதம் வெளிமுகமான முரண்பாடுகளை மட்டுமல்லாது உள்முகமான விரக்தியையும் உருவாக்கும், ஒருவர் தேசியவாதத்தை, தேசியவாதத்தின் எல்லாப் படிமுறைச் செயல்களையும் புரிந்து கொண்டால் அது மறைந்துவிடும். தேசியவாதத்தைப் புரிதல் என்பது புத்திசாலித்தனத்தின் வழியாகவே வரும். கவனமாக அவதானிப்பதால் தேசியவாதத்தின் அனைத்துப் படிமுறைச் செயல்களையும் துருவிப் பார்ப்பதனால் வரும் சோதனையின் வழியாக இதை அடையலாம். இந்த நிலையின் பின் வேறு எதனுடைய பதிலீடும் தேசியவாதத்துக்குப் பதிலாக அங்கிருப்பதில்லை. தேசியவாதத்துக்குப் பதிலாக நீங்கள் மதத்தைப் பதிலீடு செய்யும் கணத்தில் மதம் சய விரிவாக்கத்தின் இன்னோர் வழிமுறையாக உளவியல் நெருக்கடியின் பிறிதொரு பிறப்பிடமாக, நம்பிக்கையின் வழியாக இன்னொருவருக்கு ஊட்டமளிப்பதாக இருக்கிறது. எந்தவொரு பதிலீடும் அது எவ்வளவு உயர்வானதாய் இருப்பினும் அறியாமையில் இருந்தே வருகிறது. இது புகைத்தலுக்குப் பதிலாக 'சயிங்கம்' அல்லது வெற்றிலை, பாக்கு மெல்லுதலைக் கைக்கொள்ளுதலைப் போன்றது. அதேவேளை ஒருவர் புகைத்தலின் மொத்தப் பிரச்சனைகளைப் புரிந்து கொண்டாலும் அப்புகைத்தலின், உந்துணர்வின், உளவியல் தேவையின் அதைப் போன்ற எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொண்டால் புகைத்தல் கைவிடப்பட்டு விடும். புத்திசாலித்தனத்தின் வளர்ச்சி இருக்கும்போது, புத்திசாலித்தனத்தின் செயற்பாடு இருக்கும்போதுதான் நீங்கள் இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். பதிலீடு இருக்கும்போது புத்திசாலித்தனம் செயல்படாமல் இருக்கிறது. பதிலீடு என்பது சயத்தைச் சீரழித்துக் கொள்வதுதான். உங்களை நீங்களே இதைச் செய்யாமல் அதைச் செய்யும்படி சொல்கின்ற சயத்தினைச் சீரழிக்கும் செயல். புத்திசாலித்தனம் இருக்கும்போது தேசியவாதம் அதன் நச்சுத்தன்மையுடன் பூசலுடன் அவலத்துடன் சேர்ந்து மறைந்து போகும். வெறுமனே பரீட்சை எழுதுவதாலும் புத்தகம் படிப்பதாலும் புத்திசாலித்தனம் வந்துவிடாது. சிக்கல்கள் எழும்போது அவற்றைப் புரிந்து கொள்வதனால் மட்டுமே புத்திசாலித்தனம் நிலைபெறுகிறது.

சிக்கல்களை அவற்றின் பல்வேறு தளங்களில் புரிந்துகொள்ளும்போது அவற்றின் வெளி முகப் பகுதியை மட்டுமல்லாது உள்முகத்தையும் கூட, உளவியல் பின்னல்களையும் கூடப் புரிந்து கொள்ளும் செயலின் வழியாக புத்திசாலித்தனம் நிலைபெறு முடிகிறது. ஆகவே புத்திசாலித்தனம் இருந்தால் பதிலீடு இருப்பதில்லை. மேலும் புத்திசாலித்தனம் இருந்தால் ஒரு வகை அறிவிலித்தனமான தேசியவாதம், நாட்டுப்பற்று முதலியவை மறையும்.

குறிப்பு: பதிலீடு, சார்ந்திருத்தல் பற்றி அடிக் கடி J.K. குறிப்பிடுவார். பயம், தனிமை, அன்பு, ஆசை, நம்பிக்கை போன்றவை பற்றி அவர் விவாதிக்கும்போதும் இதைக் குறிப்பிடுவார். சார்ந்திருத்தல் இல்லையேல் பதிலீட்டின் தேவையில்லை. பதிலீட்டின் தேவையில்லையேல் அது பயமற்ற நிலையைத் தருகிறதாக....

நுண் படச்சுருள்களாகும் தமிழ் பேசும் ஈழத்தவரின் ஒரு நூற்றாண்டு கால வரலாறு (1899-2000)

திரு. திருமதி குரும்பசிட்டி இரா.கனகரத்தினம் அவர்களால் கடந்த 45 வருடங்களாகத் திரட்டப்பட்ட சேகரிப்புகள் நுண்படச் சுருள்களாக்கப்படுகின்றன. வருங்காலத் தலைமுறையினருக்காக இலங்கையிலும் தமிழ் வழங்கும் நாடுகளிலும் பேணிப் பாதுகாக்கப்படவுள்ள இப் படச் சுருள் தொகுப்புகளில் 1899ம் ஆண்டிலிருந்து 2000 ஆண்டு வரையிலான ஆங்கில, தமிழ் பத்திரிகை நறுக்குகள் மற்றும் CEYLON PATRIOT (1864), ஈழகேசரி (1930), சுதந்திரன், SATURDAY REVIEW, திசை, சரிநிகர், தினமுரசு, LANKA GUARDIAN, SANSONI COMMISSION EVIDENCE, கேசரி, புதிய கண்ணோட்டம், புலம்பெயர் நாட்டு ஏடுகள், சஞ்சிகைகள், 8000க்கும் மேற்பட்ட பஸ்துறைக் கட்டுரைகள், சரித்திரக் கார்ட்டுகள், 2000 வரையிலான உள்ளூர்ச் சஞ்சிகைகள், ஏடுகள், 1930இல் இருந்து இன்றுவரை வெளிவந்த பல்வேறு ஆங்கில தமிழ் ஏடுகளின் கார்ட்டுகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இப்பணிக்கு உதவுவோருக்கு இலவசப் பிரதிகளைத் தரவும் விரும்புகிறோம்.

தொடர்புக்கு:
குரும்பசிட்டி இரா. கனகரத்தினம்
128/8 Hettiwatte
Mulgampala
Kandy
SRILANKA
தொலைபேசி : 08 233547

சுவாரி

வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன்

கடல் மீது மலை
கல்லுள் பசித்த சுறா
எனது நிழல் கண்டு வாயூறி
மலைமீது என் கூடு மட்டுமே.
ஏழு கடல் ஊந்து மண்
மனசின் சவர்க்கம் எனத் திரிகிறேன்.
எனது எச்சம்கூட
அதன் வாய்க்கடங்காது.

யாருக்காக வஞ்சனை வேடனாய்
காத்துக் கிடக்கிறாய் என்றது கல்.
'என்னையும் எச்சில் படுத்தி'
'மூட மலையே
எச்சிலில் ஊற வைத்து
உன்னைத் தின்கிறேன்' என்றது சுறா.

மலை தின்ற பலத்தோடு
வானத்தில் பாய்வேன்
அந்த விண் நிறையும்
பறவையை தின்ன
அதன் இறகுகள் எனதாகும்.
நாளை மீனின் மண்ணிலும்
பறவையின் வானிலும்
முதல் மரியாதை எனக்கே.

ஒரு கணம் திகைத்தது கல்.
அந்தக் கணம் கனவில் சிறகு விரிய
சிரித்தது சுறா.

'சூரியனை என்ன செய்வாய்?'
அதனைத் திருமணம் செய்வேன்.
விசும்பின் தலைவனானாவேன்.
எனக்கு சால்வை எடுத்து
பால்வெளியும் கை குவிக்கும்'
கல்லின் சிரிப்புத் தொற்றி
உருண்டது கடல்.
'எப்படியாம் தலைவனாவது?
'கலப்புத் திருமணத்தால்' என்றது சுறா.
ஏனெனில் நான் உயர்சாதிக்க கடல் மீன்
சூரியனோ கீழான விண்மீன்
நான் அவற்றின் பாக்கியம் அல்லவா?
கடல் காறி நுரை உமிழும்.

'கடலை' கோபத்தில் மிரட்டியது சுறா.
சூரியனின் முதுகில் சுவாரி வந்து
உன்னையே உலரவைப்பேன்.
கடல் மீன்களும்
இறுதியில் எனது கருவாடாகும்'

இப்பொழுது விண்மீன்களும் நகைத்தன.

ஆன் யிராங்க்

இருபதாம் நூற்றாண்டு மானுடம் :
இனவாதையின் ஒரு மனத்துளி

6

தமிழில் : குயிலி

வெள்ளிக்கிழமை
25. 09. 1942

அன்புடன் கிட்டிக்கு

நேற்று பின்னேரம் நான் மேல்மாடிக்கு வான்டான் குடும்பத்தைப் 'பார்ப்பதற்காக' போனன். கொஞ்சம் அரட்டை அடிக்கிறதுக்கெண்டு இப்பிடி அடிக்கடி போவன். அப்பிடிப் போகேக்கை மனிசி சில பூச்சிக்கொட்டை பிஸ்கட்டுகள் தரும். அதைச் சாப்பிட்டு (இந்த பிஸ்கட் ரின் உட்பு அலுமாரிக்குள்ளை இருக்கும். அந்த அலுமாரி நிறைய பூச்சிக் கொட்டையள் இருக்கும்) சோடா குடிப்பம். நாங்கள் பீற்றரைப் பற்றிக் கதைச்சம். நான் அவையிட்டைச் சொன்னன் அடிக்கடி பீற்றர் என்றை கன்னத்தைத் தட்டுறான் என்று. பீற்றர் இப்பிடிச் செய்யிறதை நிப்பாட்ட வேணும் என்று நினைச்சன். எனக்கு பெடியங்கள் என்னோடை இப்பிடிச் சேட்டை விடுறது பிடிக்கேல்லை.

எல்லா அம்மா அப்பாவையும் போலை அவையும் என்னைக் கேட்டிச்சினம் ஏன் நான் பீற்றரை விரும்பினால் என்ன என்று. ஏனென்டால் நிச்சயமா அவனுக்கு என்னிலை விருப்பம். என்றை பரம பிதாவே! நான் நினைச்சன். அவையிட்டைச் சொன்னன். ஐயோ வேண்டாம். கொஞ்சமாவது யோசிச்சப் பாருங்கோ என்று. நான் பீற்றரைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறன் எண்டதைச் சொன்னன். நான் என்ன நினைக்கிறன் என்டால் அவனோடை பழகிறது கஷ்டம். ஆனா அது சிலவேளை அவன் வெட்கப்படுறதாலையா இருக்கலாம். பொம்பிளைப் பிள்ளையனோடை கனக்கப் பழகாத பெடியங்கள் எல்லாம் இப்பிடித்தான் இருப்பாங்கள்.

எங்கடை 'இரகசிய வதிவிடத்தின்' அகதிக் குழு (ஆண்கள் பகுதி) நல்ல மூளைசாலியள் எண்டிறதை நான் உனக்குச் சொல்லத்தான் வேணும். எங்களைப்பற்றி வான் ட்ஜிக்கிடமிருந்து புதினங்கள் தெரியிறத்துக்கு அவையள் என்ன செய்தினம் என்று நான் உனக்குச் சொல்லறன். வான் ட்ஜிக் எண்டிறவர் ட்ராவீஸ் கொம்பனியின் பிரதம பிரதிநிதி. அதோடை எங்கடை சிநேகிதரும். இவர் எங்களுக்காண்டி எங்கடை சில சாமான்களை இரகசியமாக மறைச்ச வைச்சிருந்தவர். தெற்கு எல்லண்டிலை இருக்கிற, எங்கடை கொம்பனியோடை வியாபாரம் செய்யிற ஒரு மருந்து வியாபாரிக்கு கடிதம் ஒண்டை டைப் பண்ணி அதுக்குத் திருப்பி மறுமொழி எழுதக் கூடியமாதிரி அதோடை திருப்பி அனுப்புறத்துக்கெண்டு விலாசம் எழுதின ஒரு என்வலப்பையும் சேர்த்து அனுப்பியிருந்திச்சினம். அப்பா அதை அலுவலக விலாசத்துக்கு எழுதினார். இந்த என்வலப் எல்லண்டிலை இருந்து திரும்பி வரேக்கை, அதோடை இருக்கிற கடிதத்தை வெளியிலை எடுத்து அப்பாவின்ரை கையெழுத்திலை எழுதின துண்டு ஒண்டை அதுக்காண்டி வைச்சார். நாங்கள் உயிரோடை இருக்கிறம் எண்டிறதை அவையளக்குச் சொல்லுறதுக்கான ஒரு ஏற்பாடு. இப்பிடி இருந்தால் துண்டை வாசிக்கேக்கை வான் ட்ஜிக் சந்தேகப்படமாட்டார். அவையள் எல்லண்டை முக்கியமாத் தெரிவு செய்துக்குக் காரணம் என்னென்டா அது பெல்ஜியத்துக்குக் சரியாக் கிட்ட இருக்கிறத்தாலை. போடரிலை கடிதத்தை லேசாக் கடத்திறத்துக்கான சான்ஸ் இருக்கு. அதோடை விசேஷ அனுமதிப் பத்திரமில்லாமல்

ஒருத்தரும் எல்லார்க்குள்ளே போகேலாது. அதாவது நாங்கள் அங்கை இருக்கிறதாய் அவையள் நினைச்சா எங்களைத் தேட முயற்சிக்க மாட்டினம்.

உன்னுடைய
ஆன்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை 27.09.1942

அன்புடன் கிட்டிக்கு

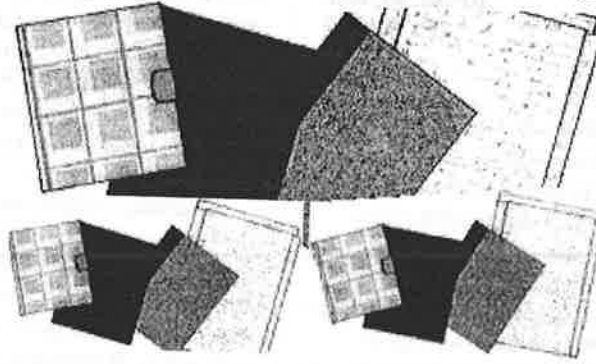
இப்பதான் அம்மாவோடே எத்தனையாவதோ தடவையாக, திருப்பியும் பெரிய ஒரு போர்க்களம். இப்ப கொஞ்ச நாளாய் எங்கள் இரண்டு பேருக்கும் ஒத்து வருகுதில்லை. மார்கொட்டும் நானும் கூட இந்த நாட்களிலை அப்பிடிப் பெரிய ஒட்டில்லை. நாங்கள் எங்கடை குடும்பத்துக்குள்ளே இப்படிப் பெரிய சண்டை சச்சரவுகளுக்குள்ளே போறேல்லை. இது ஒரு ஒரு சட்டம் மாதிரி, என்னதான் இருந்தாலும், எப்பிடிப் பார்த்தாலும் எனக்கு இப்படியான விசயங்கள் சந்தோஷமில்லாததுதான். மார்கொட்டும் அம்மாவும் பழகிற விதங்கள் எனக்குத் துப்பரவாப் பிடிக்கேல்லை. அதுக்கும் எனக்கும் ஓர் சம்பந்தமும் இல்லை மாதிரிக் கிடக்கு.

என்றை சொந்த அம்மாவை விளங்கிக் கொள்ளதைக் காட்டிலும் என்றை சிநேகிதங்களை என்னாலை நல்லா விளங்கிக் கொள்ளேலும் - சுத்த மோசம்.

நாங்கள் அடிக்கடி யுத்தத்துக்குப் பிறகு வாற பிரச்சினையளைப் பற்றி கதைச்சுக் கொண்டிருந்தம் - உதாரணத்துக்கு - எப்படி

ஒரு ஆன் தான் வேலைக்கு வைச்சிருக்கிற ஆக்களைக் கூப்பிடுறது, அவையோடே எப்பிடி நடந்து கொள்ளறது என்று இப்பிடி இதுகளைப் பற்றி.

வாண்டானின்றை மனிசிக்கு சும்மா ஒரு விசயமுமில்லாமல் தொட்டதுக்கெல்லாம் கோபம் வரும். எந்த நேரத்திலை மனிசிக்கு விசர் வரும் என்று ஒருதருக்கும் தெரியாது. அவ தன்றை சாமான்களிலை கனக்க ஒழிச்சு வைச்சிருக்கிறா. வாண்டான் குடும்பத்துச் சாமான் ஒவ்வொண்டும் காணாமப் போகேக்கையும் எங்கடைசாமானும் ஒண்டு காணாமப் போகும். இதுக்குரிய விளக்கத்தை அம்மாதான் கண்டு பிடிக்க வேணும். தங்கடை பிள்ளையளோடே மற்றவையின்றை பிள்ளையளையும் சேர்த்து வளக்கிறத்திலை சில சனத்துக்கு என்ன மாதிரி விருப்பம். இந்த வாண்டான் குடும்பம் அப்பிடி ஒரு ரகம். மார்கொட்டுக்கு இது தேவையில்லை உண்மையாவே அவ அவ்வளவுக்கு

நல்ல பிள்ளை. ஆனா நான் அப்பிடியில்லை. சரியான கெட்ட பழக்கங்கள் என்னடே நிறையக் கிடக்கு. எங்கள் இரண்டு பேரையும் பற்றி ஒரேமாதிரிக் கணக்குப் போடேலாது. சாப்பாட்டு நேரத்திலை எங்கடை கதையளைக் கேக்கவேணும். திட்டிகளும் திமிர்ப் பேச்சுகளும் அங்கையும் இங்கையும் மாறி மாறிப் பறக்கும். அம்மாவும் அப்பாவும் விட்டுக் குடுக்காம எனக்காண்டிச் சண்டை பிடிப்பினம். அவையளக்காண்டி எண்டு இல்லாட்டி நான் விட்டுக்கொடுக்கமாட்டன். நான் எல்லாத்துக்கையும் முக்கை நுளைக்காமல், என்றை பாட்டிலை இருக்கிறத்தோடே கனக்கக் கதைக்காமல் இருக்கிறதும் நல்லது என்று அவையள் எனக்குச் சொன்னாலும் இந்த விசயத்திலை எனக்கு எப்பவும் தோல்விதான். அப்பாவுக்கு இவ்வளவு பொறுமை இல்லாட்டி, நான் என்றை அப்பா அம்மாவுக்கு அவையள் நினைக்கிறமாதிரி ஒரு பிள்ளை இல்லை என்று காட்டிப் போடுவனோ என்று பயப்பிடுறன். அவையள் ஒண்டுக்கும் என்னைப் பேச மாட்டினம்.

சாப்பாட்டு மேசையிலை எனக்குப் பிடிக்காத காய்கறியள் இருந்தா நான் ஒரு கொஞ்சத்தை எடுத்து, கனக்க உருளைக்கிழங்கை எடுத்து ஒரு மாதிரிச் சமாளிச்சுச் சாப்பிடுவன். உடனே வாண்டானின்றை மனிசி தொடங்கிடுவா.

இப்பிடியொரு பிள்ளை வளர்ப்பைக் காணேல்லை, நல்ல விண்ணாணம் தான் என்று.

"ஆன் இஞ்சை வா, இன்னும் கொஞ்சக் காய்கறி எடு" அவ நேரடியாச் சொல்லுவா.

"வேண்டாம், நன்றி" நான் சொல்லுவன்

"என்னடேக் கனக்க உருளைக்கிழங்கு கிடக்கு" "காய்கறி உனக்கு நல்லது. உன்றை அம்மாவும் அப்பிடித்தான் சொல்லுறா. இன்னும் கொஞ்சம் எடு" அப்பா என்னைக் காப்பாத்த வரும்வரையும் மனிசி என்னைப் போட்டுக் கொண்டு போடும்.

பேந்து அவ சொல்லுவா "நீ எல்லாம் என்றை வீட்டிலை வந்து பிறந்திருக்கோணும். எங்களை அப்பிடி வளர்த்தவை. ஆன் இப்பிடி ஒரு சொல்லுழி கேளாத பிள்ளையாய் இருக்கிறது உண்மையா விசர். ஆன் மட்டும் என்றை பிள்ளைய இருந்தா இப்ப நிலைமை வேறே."

அவ எப்ப கதைக்கேக்கையும் "ஆன் என்றை பிள்ளையா இருந்தால்..." என்று தொடங்கி முடிப்பா. ஆண்டவனே நல்ல காலம், நான் அந்த மனிசிக்குப் பிள்ளையாப் பிறக்கேல்லை!

ஆனா இந்தப் பிள்ளை வளர்ப்பு 'பிஸினஸ்' கதைக்கு திருப்பி வாறதுக்கு முதல்... நேற்று வாண்டானின்றை மனிசி கதைச்சு முடிச்சாப் பிறகு

ஒரு சத்தமுமில்லை. பிறகு அப்பா சொன்னார் " நான் நினைக்கிறேன், ஆனை நாங்கள் ஒழுங்காத்தான் வளத்திருக்கிறோம் என்று. அவளுக்கு ஒரு விஷயம் மட்டும் விளங்கி இருக்கு, உங்கடை பிரசங்கங்களுக்குத் திருப்பிக் கதைக்காம இருக்கிறதுதான் சரி என்று. காய்கறியைப் பொறுத்தமட்டிலை நீங்கள் உங்கடை கோப்பையைப் பார்த்துச் சாப்பிடுறது நல்லம்."

வாண்டனின்ரை மனிசிக்கு இது நல்ல அடி. அடியெண்டா நீட்டி நிமிர முடியாத அடி. கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பிறகு அவ தன்ரை கோப்பைக்குள்ளை காய்கறியை எடுத்துப் போட்டா. ஆனா அவ மட்டும் நல்ல வளர்ப்பு. இரவிலை கனக்க காய்கறி சாப்பிட்டா மனிசிக்கு வயித்தாலை போகாது. இந்த உலகத்திலை இந்த மனிசி என்னைப் பற்றிக் கதைக்காம வாயை வைச்சுக் கொண்டிருந்தா ஏன் இந்தப் பிரச்சினை. வாண்டனின்ரை மனிசிக்கு முகம் சிவத்தா, ஆளைப் பார்க்கோணும். எனக்கு அப்பிடி ஒரு நாளும் இருக்கிறேல்லை. அது மனிசிக்குப் பிடிக்கிறேல்லை.

உன்னுடைய
ஆன்

☺☺☺

திங்கட்கிழமை
28.09.1942

அன்புடன் கிட்டிக்கு

நேற்று எழுதி முடியிறத்துக்கு கனநேரத்துக்கு முதலே நான் நிப்பாட்டிறேன். நான் உனக்கு இன்னுமொரு சண்டையைப் பற்றிச் சொல்லோணும். ஆனா அதைப் பற்றித் தொடங்கிறத்துக்கு முதல் நான் உனக்கு இன்னொரு விஷயம் சொல்லுறேன்.

ஏன் இந்தப் பெரிய ஆக்கள் இப்பிடிச் சும்மா தேவையில்லாத சில்லறை விஷயங்களுக்கெல்லாம் இவ்வளவு கெதியாச் சண்டை பிடிக்கினம்? இப்ப வரைக்கும் நான் நினைச்சுக் கொண்டிருந்தனான், சின்னப் பிள்ளையள்தான் சும்மா தேவையில்லாததுக்கெல்லாம் சண்டை பிடிப்பினம் என்று. ஆனா வளர்ந்து கொண்டு போகேக்கை பார்த்தா, அது அப்பிடி இல்லை என்று தெரியுது. நிச்சயமா, சில வேளைகளில் ஒரு சண்டைக்கு ஏதாவது காரணம் இருக்கும். ஆனா இது சும்மா தனிய வெறும் புலம்பல்தான். நான் நினைக்கிறேன் இதுகளுக்கெல்லாம் நான் என்னைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளவேணும் என்று. ஆனா நான் நினைக்கேல்லை அப்பிடி முடியும் என்று. அநேகமா எல்லாக் கதை பேச்சுகளும் விவாதங்களும் (சண்டை பிடிக்கிறது என்று சொல்லாம "விவாதம்" எனட் சொல்லைப் பாவிக்கினம்) என்னைப்பற்றி இருக்கேக்கை என்னெண்டு நான் அப்பிடி இருக்கிறது. ஒண்டுமில்லை, நான் திருப்பியும் சொல்லுறேன், என்னைப் பற்றின ஒண்டும் சரியில்லை. என்றை பொதுவான தோற்றம், என்றை குணம், என்றை பழக்க

வழக்கங்கள் இதுகளைப்பற்றி எல்லாம் ஆனாவிலை தொடங்கி அறேனம் வரைக்கும் ஆராய்ச்சி. திட்டிகள், பேச்சுகள், கூச்சல்கள் எல்லாத்தையும் நான் சத்தம் போடாம கேட்டு விழுகிப் போட்டு

இருக்கவேணும். மூச்சு விடக் கூடாது. எனக்கு இது பழக்கமில்லை. உண்மையிலை என்னாலை இப்பிடி இருக்கேலாது. இந்த அவமானங்கள் எல்லாத்தையும் என்னாலை தாங்கிக் கொண்டிருக்கேலாது. இவைவளுக்கு இந்த ஆன் பிராங்க் ஆரெண்டு காட்டுறேன். நான் நேற்றுப் பிறந்த பாப்பா இல்லையெண்டு இவைவளுக்கு விளங்கவேணும். அவைக்கு அது நினைமா இருக்கும். அப்ப சிலவேளை அவை தங்கடை வாயளைப் பொத்திக்கொண்டு இருப்பினம். அந்த நேரத்திலைதான் அவைவளுக்கு நான் பாடம் படிப்பிக்கத் தொடங்கவேணும். இப்பிடி நான் செய்ய நினைக்கிறது சரியே? சுத்த காட்டுமிராண்டித்தனம்! இந்த மோசமான பழக்க வழக்கங்களாலை நான் திருப்பித் திருப்பிச் சும்மா ஆச்சரியப்படுறதுதான் மிச்சம். அதுவும் இந்த வாண்டனின்ரை மனிசியின்ரை மொக்குத்தனத்தாலை..... ஆனா நான் இதுக்குப் பழக்கப் பட்டிட்டன் எண்டால் - அதுக்குக் கனநாள் எடுக்காது - அப்ப நான் அவைக்கு அரைகுறையா எல்லாம் இல்லை முழுசாக் குடுப்பன். அப்பதான் அவை தங்கடை எடுப்பை மாத்துவினம்.

உண்மையாவே நான் அவையள் எல்லாரும் சொல்லுற மாதிரி பழக்க வழக்கம் தெரியாத, தற்பெருமை பிடிச்ச, மண்டைக் கனம் பிடிச்ச, காரியம் சாதிக்கிற, மொக்கான, சோம்பேறியான..... ஆள்தானா? ஓ! உண்மையா நான் அப்பிடி இல்லை. எல்லாரைப் போலையும் நானும் சில சில விசயங்களிலை பலவீனமாய் இருக்கிறேன். அவ்வளவுதான். எனக்கு அது தெரியும். ஆனா அவையள் அதைப் பூதக் கண்ணாடி வைச்சப் பாக்கினம்.

கிட்டி உனக்குத் தெரியுமா, நான் சிலவேளைப்பிலை எத்தினை பரிகாசங்களுக்கும் கேலிகளுக்கும் நடுவிலை கிடந்து அவிபிறன் என்று. எத்தினை நாளைக்குத்தான் என்றை ஆத்திரத்தை அடக்கி வைச்சுக்கொண்டு இருக்கப் போறனோ எனக்குத் தெரியாது. சிலவேளை எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு நாளைக்கு வெடிக்கும்.

இனி இந்த விசர் அலம்பல் ஒண்டும் இல்லை. இந்தச் சண்டையளைப் பற்றிச் சும்மா நெடுகச் சொல்லி சொல்லி உன்னை ஒரேயடியா போரடிச்சப் போட்டன். ஆனா உனக்கு மேசையிலை நடந்த ஒரு சுவாரசியமான விசயத்தைப்பற்றிக் கட்டாயம் சொல்லவேணும். நாங்கள் கதைச்சுக் கொண்டிருக்கேக்கை விசயம் அங்கை தாவி

இங்கை தாவி எப்பிட்யோ பிம்மின்ரை (அப்பாவின்ரை செல்லப் பெயர்) அதிஉயர் பணிவு பற்றின விசயத்துக்கு வந்தம். எந்த ஒரு மொக்கனாய் இருந்தாலும் அப்பாவின்ரை இந்தப்பணிவைப் பற்றிச் சொல்லும். உடனை வான்டானின்ரை மனிசி சொன்னா "நானும் ஒரு அகம்பாவமில்லாத ஒரு பிறவி. என்ரை மனிசனை விட"

உனக்கு எப்பவாவது தெரிஞ்சுதோ! இந்த வசனமே நல்ல வடிவாச் சொல்லுது, மனிசி எவ்வளவு முன்னேற்பாடான, நினைச்சதைச் செய்து முடிக்கிற மனிசி எண்டு, இதுக்குள்ளை வான்டான் என்ன நினைச்சாரெண்டா, தன்னைப் பற்றிச் சொன்னதுக்கு ஏதாவது விளக்கம் குடுக்கவேணுமெண்டு, "எனக்கு அடக்கமாய், பணிவாய் இருக்கிறத்திலை இஷ்டமில்லை. ஏனெண்டா அதாலை எந்தப் பிரயோசனமும் இல்லை" பிறகு எனக்குச் சொன்னார் "ஆன் என்ரை புத்திமதியைக் கேள். நீ திமிரில்லாத அப்பாவியாய் இராதை. இது உனக்குப் பெரிதாய் ஒண்டும் பண்ணப்போறேல்லை."

அம்மாக்கும் இது சரியாத்தான் இருந்தது. ஆனா வான்டானின்ரை மனிசி எப்பவும் எல்லாத்திலையும் தானும் தன்ரை கருத்தைச் சொல்லவேணும் எண்டு நிப்பா. அவவின்ரை வியாக்கியானங்கள் அம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும்தான். "நீங்கள் வாழ்க்கையைப் பார்க்கிற விதம் விநோதம். ஆனுக்கு இதைச் சொல்லுறது இன்னும் விநோதமாக் கிடக்கு. நான் சின்னனாக இருக்கேக்கை இப்பிடி இல்லை. ஆனால் எனக்கு இன்னும் அதிலை நம்பிக்கை இருக்குது, உங்கள் புது வீட்டு செட் அப்பைத் தவிர." அம்மா எப்படித் தன்ரை பொம்பிளைப் பிள்ளையளை வளர்க்கிறா எண்டதுக்கு ஒரு நேரடி அட்டாக்.

வான்டானின்ரை மனிசிக்கு இப்ப இரத்தமெல்லாம் கொதிக்கும். அம்மா கோவப்படாமல் அமைதியாய் இருந்தா. இப்படிப்பட்ட நேரங்களிலை கோவிச்ச அட்டகாசம் பண்ணுற ஆக்கள் உண்மையாய் வலது குறைஞ்சதுகள்தான். அம்மா பதுமையாக இருந்தா. ஆனா இந்தக் கதையை எவ்வளவு வேளைக்கு முடிக்கலாமோ

அவ்வளவு வேளைக்கு முடிக்க விரும்பினா. ஒரு செக்கன் யோசிச்சப் போட்டுச் சொன்னா "நானும் அப்பிடித்தான் நினைக்கிறன் திருமதி வான்டான், ஒரு ஆள் ஆகக் கூடப் பணிவோடை இல்லாம இருந்தா அந்தாள் வாழ்க்கையிலை கொஞ்சம் நல்லா முன்னுக்கு வரலாம். இப்ப என்ரை புருஷன், மார்கொட், பீற்றர்

எல்லாரும் ஆக மோசமாப் பணிஞ்சு போற ஆக்கள். இப்பிடி இருக்க உங்கடை புருஷன், ஆன், நீங்கள் மற்றும் நான் எல்லாரும் அவையளுக்கு முழுசா எதிராய் இல்லாட்டிலும் எங்களை ஒரு பக்கம் மட்டும் சார்ந்த ஆக்களாய் முடிவெடுக்க வேண்டாம்" திருமதி வான்டான்: "ஆனா திருமதி பிராங்க் எனக்கு உங்களைப் புரிஞ்சு கொள்ள முடியேல்லை. நான் சரியான பணிவானவளாக இருக்கிறன். நீங்கள் எப்பிடி என்னைப் பற்றி இப்பிடி இல்லாமல் வேறு விதமாச் சொல்லுவிங்கள்?" அம்மா: "நீங்கள் சரியா முன்னுக்கு நிற்கின்றீங்கள் எண்டு நான் சொல்லேல்லை. ஆனர் யாரும் சொல்லேலாது நீங்கள் ஒரு பணிவான ஆள் எண்டு." திருமதி வான்டான்: "இந்த விசயத்தைப் பற்றிக் கதைச்சு விளங்கப் படுத்தி இனி எப்பவும் இதைப்பற்றிக் கதை வராமல் ஒரு முடிவுக்கு வரவேணும். நான் எந்தவிதத்திலை பிடிவாதம் பிடிச்சனான் எண்டிறதைத் தெரிஞ்சு கொள்ள விரும்புறன்? எனக்கு ஒரு விசயம் தெரியும், நான் என்னைப் பராமரிக்காம விட்டா நான் கெதியிலை பட்டினி கிடக்க வேண்டி வரும்."

மனிசியின்ரை இந்த மொக்குத்தனமான வியாக்கியானத்தைக் கேட்டு அம்மா விழுந்து விழுந்து சிரித்தா. இது மனிசிக்குப் பேய் எரிச்சலை முட்டிச்சு. மனிசி, டச்-ஜெர்மன், ஜெர்மன்-டச் எண்டு தொடர்ந்து வாய் கட்டுமட்டும் பேசிப்போட்டு தன்ரை கதிரையை விட்டு எழும்பி அறையை விட்டு வெளிய போக ஆயத்தப்படுத்தினா.

சடக்கென்று வான்டானின்ரை மனிசி என்னைப் ஒரு பார்வை பார்த்திச்சு. நீ அவவைப் பார்த்திருக்க வேணும். துரதிஷ்டவசமாய் மனிசி என்னைப் பாரக்க வெளிக்கிட்ட அந்த செக்கனிலைதான் நானும் ஏதோ என்ரை தலையை எழுந்தமானமாய் ஆட்டினன் - நான் வேணுமெண்டு செய்யேல்லை. ஆனா கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்காமத்தான். எல்லாம் அவ்வளவு நேரமும் நிண்டு அவை கதைச்சதையெல்லாம் பக்கத்திலை நிண்டு கேட்டதுக்குத்தான்.

மனிசி திரும்பி தொடங்கிச்சுது பேச என்ன பேசிச்செண்டில்லை. காது குடுத்துக் கேக்கலோது. எல்லா பொதுவான ஊத்தைச் சொற்களாலையும் வக்கிரமா ஒரு மீன்காரி மாதிரி பேசிச்சுது - அது ஒரு கண்கொள்ளாக் காட்சி. எனக்குக் கிறத் தெரியுமெண்டால் நான் மனிசியை இப்பிடித்தான் படம்பிடிப்பன். அது ஒரு காட்டுக்கத்தல். அப்படி ஒரு மொக்குத்தனமான மடைத்தனமான மனிசி!

எப்படி இருந்தாலும் நான் இப்ப ஒரு பாடம் படிச்சிட்டன். உண்மையிலை நீங்கள் ஒவ்வொரு வரையும் அவர்கள் மிகவும் நல்ல நிலையில் அவர்களுடன் இருக்கும்போது அறிமுகம் கொள்ளு கிறீர்கள். ஆனால் வெவ்வேறு நேரங்களில்தான் அவர்களுடைய உண்மையான குணங்களைப்பற்றி நீங்கள் ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியும்.

உன்னுடைய

ஆன்

அவ்வளவு

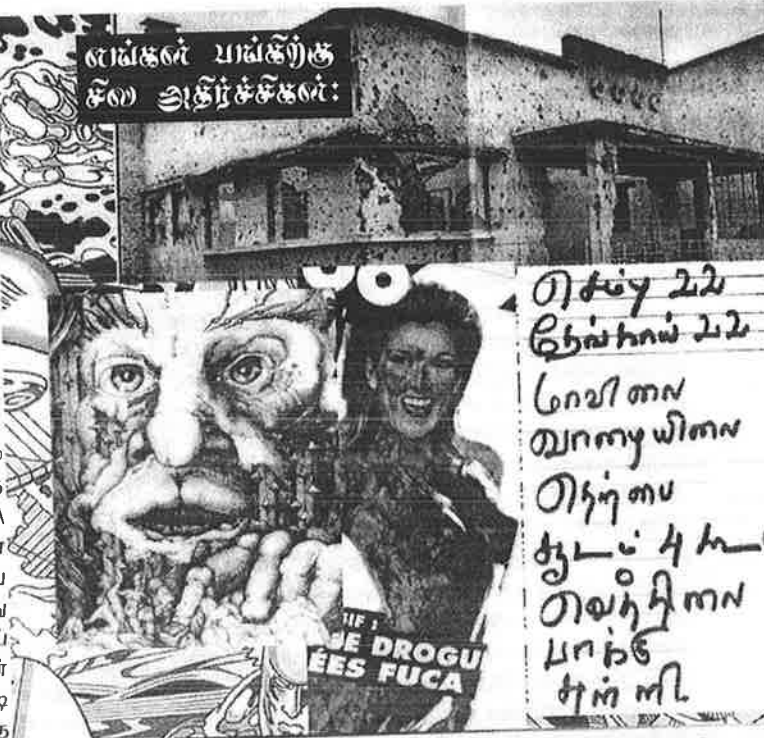
காமன் வசந்தன் குளிர்நாடன்

அண்மைக் காலங்களாகத் தமிழ் பெரு பத்திரிகைகளில்\ சஞ்சிகைகளில் வெளிவருகிற 'பத்தி' எழுத்துக்களை (columns\காலம்\கொலம்\chronique) படிக்கிறபோதும் பத்தி எழுத்தாளர்கள் (columnist\காலமிஸ்டர்\கொலமினிஸ்டர்\chroniqueur) தமது பத்திரிகைகளில் பற்றிக் கொள்வதைப் பார்த்தால் பத்திக் கொண்டு பற்றிக்கொண்டு வருகிறது. இதற்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை. இவர்களில் பல பேர் அதிர்ச்சி வைத்தியம் செப்து விடுவதன் மூலம் இலக்கிய, தத்துவ, மெய்யியல், பொய்யியல், கையியல் அலைகளை உருவாக்கி விடலாம் என்று மோகித்துப்போய் இருக்கிறார்கள். மோகம்\desire\desir பி.ந. காரர்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமான ஒரு சொல். இந்த விதமான அதிர்ச்சியை ஊட்டுவது மிகவும் பழைய விஷயம். இது எவற்றையுமே எழுப்ப வைப்பதில்லை. இந்தப் பத்தி எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் ஆண் என்பதும் இங்கு பதிவு செய்யப்பட வேண்டியது. தொலைக்காட்சி real TV என்று வந்த பிற்பாடு சாதாரண மனிதர்கள் முத்திரம் பெய்வதையும் கக்கூசு இருப்பதையும் பல்லுத்தீட்டுகிறதையும் காட்டுகிற அதிர்ச்சி வந்து போய்விட்டது.

வட அமெரிக்காவில் PUFF DADDY என்கிற கறுப்பினப்பாடகருடைய பாட்டிலும் கவிதை வரிகளிலும் இருக்கிற அதிர்ச்சியை விட புதிய அதிர்ச்சி இனித்தான் வரவேண்டி இருக்கிறது. கூடவே KAREN FINDLAY இன் கவிதைகளை வாசிப்பவர்கள் அல்லது அக் கவிதைகளை அவர் வாசிக்க கேட்கக் கிடைத்தவர்களின் அதிர்ச்சிகளுக்கு ஒரு உதாரணம் தருகிறேன்/தருகிறோம். அவர் கவிதை வாசிக்கும்போது தன் நிர்வாண உடலில் சாக்லேட்டைப் பூசி அதனை மற்றவர்கள் நக்குவதன் மூலம் தனது விலையைத் தீர்மானிக்கிறார். இது எந்த இடத்தில் நக்குவது என்பதைப் பொறுத்தும் யார் நக்குவது என்பதைப் பொறுத்தும் தீர்மானிக்கப்படும்.

இது ஒரு வகை மு.ந./பி.ந. அதிர்ச்சியா/குளிர்ச்சியா தெரியவில்லை.

எங்கள் பங்கீடுகளை அதிர்ச்சிகள்:

சிவ்யு 22
தேவ்ஹம் 22
கெலிண
வாஸ்யயிண
சித்யு
சூடம் 4 ம்
சிவ்ஹிண
பாங்கு
சிம் மி.

Quarante-cinq personnes ont été massacrées.

4 வே
3 சர
பேண
பேண
பூனிண
பூனிண
பூனிண
பூனிண

கூன்மை

உரையாடலும் கட்டவிழ்ப்பும்

துடைப்பான்

◆ பெரியார், சுயமரியாதை சமதர்மக் கட்சி காலகட்டத்தில் இடதுசாரிக் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டதற்கும் தலித் மக்கள் மீது அக்கறை காட்டியமைக்கும் நீ சொல்வதுபோல் பெரியாரின் 'இடதுசாரி மனோபாவம்' காரணம் அல்ல. அவரின் குயுத்தி நிறைந்த வியாபார முளையின் அரசியல் தந்திரம்தான் அது. நீ அதற்கு முற்போக்கு முலாம் பூச முயல்வது நகைப்புக்குரியது. இதை நான் சொல்லக் காரணம் அன்றைய காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியும், காந்தியாரும் தலித் மக்கள் மீது காட்டிய அக்கறையும் மறுபுறம் தலித்திய தலைவர்களான இரட்டை மலை சீனிவாசன், எம். சி. ராஜா போன்றவர்களின் செயற்பாடுகளும் பிரச்சாரங்களும் அவர்களுக்குமான ஆதரவு நிலையும்தான் பெரியாரை தலித் மக்கள் மீது அக்கறை கொள்வ தற்கு நிர்ப்பந்தத்தை கொடுத்ததாக நான் கருதுகிறேன். நீ தத்துவத்தின் பெயரால் பெரியாரை உன்னத மயப் படுத்தி புனிதராக்க பார்க்கின்றாய். நீ சொல்வதுபோல் திராவிட இயக்கம் மாத்திரம் இப் புனிதப்படுத்தலை செய்யவில்லை. உன்னைப் போன்றவர்களும் சேர்ந்தே பெரியாரை உன்னத மயமான புனிதனாக்கி ஒளி வட்டம் கொடுக்க முயலுகின்றீர்கள்.

கணக்கில் விமர்சனம் உண்டு. ஆனால் பெரியார் எக்காலத்திலும் பொய்மையும், புரட்டும் நிரம்பப் பெற்ற 'அரசியல் குள்ளநரியாக' நடந்துகொண்ட, வாழ்ந்து காட்டிய சந்தர்ப்பங்கள் மிகக் குறைவு என்பேன். பிழையான கருத்தியலையும் சிந்தனைகளையும் செயற்பாடுகளையும் வரித்துக்கொண்ட தருணங்க ளிலும் கூட 'அத் தவறான கருத்தியலுக்கு நேர்மை கொண்ட செயற்பாட்டாளனாகவே' பெரியார் இருந்துள்ளார் என்பதை நீ உணர வேண்டும்.

இத்தகைய கருத்தியல்மீது, செயல் தளங்களின் மீது எனக்குக் கடும விமர்சனங்கள் உண்டு. அவை பெரியாரின் புரியாமை மீதான தோழமையோடு வைக்கப்படும் விமர்சனங்களாகவே இருக்கும். காரணம் பெரியார் ஒரு தத்துவ உருவாக்கத்தின் கோட்பாட்டாளர் அல்ல. ஒருங்கிணைந்த சிந்தனை யாளரும் அல்ல. முரண்பாடுகளின் மனிதன். இத்தவறுகள் தவிர்க்க முடியாதவை. ஆனால் விமர்சனத் துக்கு உட்படுத்த வேண்டியவை என்பதை நான் உணருகிறேன்.

நீ ஒரு தரம் பெரியாரின் சுயமரி யாதை சமதர்மக்காலத்தை மீளாய்வு செய்ய முயன்று பார். பெரியார் தனது சுயமரியாதை இயக்கத்தை அது ஒர் சீர்திருத்த இயக்கம் மாத்திரமன்றி அரசியல் குறிக் கோள் பெற்ற புரட்சிகர அமைப்பாக மாற்ற வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை லட்சியத்தைக் கொண்டவராகவும் இருப்பதை நீ காண்பாய். இதற்கு பெரியாரின் ரஷ்யப் பயண அனுபவம்தான் மூல ஊற்று என்பேன். 'டெய்வி நியூஸ்' என்ற இலங்கைப் பத்திரிகைக்கு பெரியார் கொடுத்த பேட்டியில் (குடி அரசு - 30.10.1932) வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் இன்மை, நாடு தொழிலாளர் மயமாகி இருத்தல் கல்வி, தொழில், வாணிபம், விவசாயம் ஆகிய அனைத்தும் அரசின் பொறுப்பில் இருத்தல், மதங்களுக்கு அரசின் உதவி இன்மை என்பன போன்றவை ரஷ்யாவில் தன்னைக் கவர்ந்ததாக குறிப்பிடுவதை நீ அறிதல் வேண்டும்.

ரஷ்யாவிலிருந்து பெரியார் திரும்பியதும் தோழர்

* நீ இவ்வாறு கருத்துக்கொள்வதற்கு உனக்கு பூரண உரிமை உண்டு. பெரியாரின் சமதர்மக் காலகட்டம் பற்றிய உன் புரிதல் இவ்வாறு இருக்குமானால் என் புரிதல் இது என்பேன். அன்றைய காலத்தின் ரஷ்யாவின் எழுச்சியும், விடுதலையும் இடதுசாரிச் சிந்தனைகளின் மீதான மக்களின் தேடலும், ஆதரவும் இந்திய அரசியலில் இடதுசாரிக் கருத்தியலின் தாக்கமுமே பெரியாரை இடதுசாரி மனோபாவம் கொண்ட மனிதனாக மாற்றியது என்பேன். இதற்கு தோழர் சிங்காரவேலரினதும் தோழர் ஜீவானந்தத்தினதும் தோழமை மிகப்பெரிய தூண்டுதலும் சக்தியும் என்பது மிகையல்ல. பெரியாரைப் பற்றி உன்னைவிட என்னிடம் 'தொன்'

சிங்காரவேலரோடு சேர்ந்து தென்னிந்திய சமதர்மக் கட்சியை ஆரம்பிக்கும் வரலாறு முக்கியமானது. தமிழ்நாட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் 154 கிளைகள் உருவாக்கப்பட்டதிலிருந்து அன்றைய காலத்தில் இடதுசாரிக் கருத்தியலுக்கு கிடைத்த ஆதரவையும் நம்பிக்கையையும் நீ என்ன என்பாய்? "இந்த புதிய அமைப்பில் ஒடுக்கப்பட்ட வறிய உழைக்கும் மக்களின் விடுதலை எல்லாச் சமூக அநீதிகளின் ஒழிப்பு உத்தரவாதம், ஜாதிக கொடுமைகளும் சமூக அதிகாரமும் அற்ற சமுதாயம், தொன்ற தொட்டு நீலவி வரும் வீட்டு அடிமைத் தணைகளிலிருந்து ஆணாதிக்க ஒடுக்குமுறைகளிலிருந்து பெண்களுக்கு விடுதலை, எல்லோருக்கும் சமத்துவம்" என்கின்றார் பெரியார் (குடிஅரசு)

கோயம்புத்தூரில் நடந்த கூட்டமொன்றில் பெரியார் பேசியதை சற்றுக்கேள்.

"நமது இயக்கம் சீர்திருத்த இயக்கம் அல்ல. அழிவு வேலை இயக்கம். இன்றைய சமத்துவத் தன்மைக்கு மத சம்பந்தமாக; கடவுள் சம்பந்தமாக அனுபவமானவை இல்லை. ஆகவே எப்படிச் சீர்திருத்தம் செய்வீர்கள்?

இவைகளில் செய்யும் சீர்திருத்தம் இவை இன்னும் நெடுங் காலத்திற்கு நிலைத்து இருக்கத்தான் பயன்படுமே தவிர மாறுதலை உண்டாக்க முடியாத. வேகமாய் போவதற்கு இடையூறாய் கடவுளும் மதமும் அரசாங்கமும் குறுக்கே போடப்படுகின்றன. இவற்றை ஒழிக்கவேண்டும். நாம் பொதுநலக்காரர்கள் அல்ல. புரட்சிக்காரர்கள். நமக்கு சீர்திருத்தவாதிகளும் பொதுநல சேவையாளர்களும் பெரிய விரோதிகள். தலைகீழாய் கவிழ்ப்பதுதான் புரட்சி. இது குற்றமானால் இதை ஒவ்வொருவரும் குஷாலாக செய்ய வேண்டியதுதான். (பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் பாகம் 1)

பொருளாதார துறையிலும் அரசியல் துறையிலும் வேலை செய்யாமல் சமூக முற்போக்கு எப்படி ஏற்படும்? ஒரு சமூகத்திற்கு பொருளாதாரமும் அரசியலும் அவசியமானவை அல்லவா? இந்த இரண்டையும் விட்டுவிட்டு செய்யும் முற்போக்குக்காக நமது சுயமரியாதை இயக்கம் தேவையில்லை. சும்மா அலங்காரமாக வேடிக்கையாக புராண முட்டாள்தனத்

தைபும் பார்ப்பன சூழ்ச்சிகளையும் பேசிப்பேசிக் கூலம் கழிப்பது மாத்திரம் சுயமரியாதை இயக்கம் என்றால் அது அழிந்து போவதே மேலான காரியம் என்றே சொல்வேன்."

—குடிஅரசு
சாதிபத்தாவும்

பொருளாதார ஒடுக்கு முறைக

எனாலும் சுரண்டப்படும்/ வறிய தலித் மக்கள் மீதான பெரியாரின் தீர்க்கமான அரசியல் சிந்தனை வெளிப்பாட்டின் ஒரு துளி மேற்கூறிய வாசிப்பு என்பதை நீ உணர்வாய் என நினைக்கிறேன். சமதர்மக் காலகட்ட சிந்தனைகளின் வலுவும், இந்திய சமூக அரசியல்பற்றிய ஆய்வறிலைக் கண்ணோட்டத்தோடு கூடிய பார்வையும் தலித்திய மக்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை சாதியவர்க்க ரீதியில் இனம் காண முயலும் பெரியாரின் தேடலின் முயற்சி மராட்டிய தலித்தியவாதியும், ஒடுக்கப்பட்ட சிறுத்தைகள் (DALIT PANTHERS) அமைப்பின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவருமான தோழர் அர்ஜின் டாங்ளேயின் சிந்தனைகளோடு ஒட்டி உறவாடுவதை நீ அவதானம் கொள்ள முடியும்.

டாங்ளே சொல்கிறார்: "தலித் இயக்கத்தின் மையமான சமூக பொருளாதார மற்றும் பண்பாட்டுத் தளங்களில் சுரண்டப்படும் சாதாரண மனிதன். மார்க்சியம் அத்தகைய சுரண்டலுக்கெதிராக மையம் கொண்டுள்ளது."

இன்று தலித்தியம் பேசிக்கொண்டு மார்க்சிய விரோதிகளாக, தங்களின் அடையாளப்பிழைப்புக்கு அரசியல் வியாபாரத்திற்கு சாதிச் சங்கங்களை உருவாக்கி தலித்திய மக்களைக் கூறுகளாக்கி தலித்திய புரட்சிக்குக் குழிபறிக்கும் நயவஞ்சக மனிதர்களின் கைகளில் பெரியார் சிக்குண்டு இருப்பது கண்டு உன்னைப் போல்நானும் வேதனையுப்துயரமும் கொள்ளும் மனிதனாகின்றேன்.

நீ இன்னும் சமதர்ம காலகட்டப் பெரியாரைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் சமதர்மக் கட்சியின் இயக்க இலட்சியங்களை உன் வாசிப்புக்கு உள்ளாக்குதல் அவசியம்.

1. பிரிட்டிஸ் முதலிய எந்தவித முதலாளிய தன்மை கொண்ட ஆட்சியிலிருந்தும் இந்தியாவை பூரண விடுதலை அடையச் செய்வது.

2. தேசத்தின் பெயரால் கொடுக்கப்படவேண்டிய எல்லாக் கடன்களையும் ரத்து செய்வது.

3. எல்லாத் தொழிற்சாலைகளையும் ரயில்வேக்களையும் பாங்குகளையும் கப்பல் படகு நீர்வழி போக்குவரத்து சாதனங்களையும் பொது மக்களுக்கு உரிமை ஆக்குவது.

4. எந்தவித பிரதி பிரயோசனமும் கொடுபடாமல் தேசத்தில் உள்ள எல்லா விவசாய நிலங்களையும் காடுகளையும் மற்ற ஸ்தாவர சொத்துகளையும் பொது ஜனங்களுக்கு உரிமை ஆக்குவது.

5. குடியானவர்களுக்கும் தொழிலாளர்களும் லேவாதேவிகர்களிடம் பட்டிசூக்கும் கடன்களை எல்லாம் செல்லபடியற்றதாக்கி விடுதல். அடிமை ஒப்பந்தங்களை ரத்து செய்வது.

6. பொதுஜன சவுகரியங்களுக்குட்பட்ட சாதனங்களைத் தனிப்பட்ட மனிதர்கள் அனுபவிப்பது என்பதற்கும் ஜாதி, மத சம்பந்தமான கொடுமைகளுக்கும் பாதுகாப்பாய் இருக்கும் அறிவுக்கு ஒவ்வாத முறைகளை ரத்து செய்தல் வேண்டும்.

7. பாமர ஜனங்களை அவர்களது பொருளாதார கொடுமைகளிலிருந்தும் ஜாதி, மதக் கொடுமை

களிலிருந்தும் விடுவீந்து சுதந்திர மனிதர்களாக்குவது.
8. இந்திய சமூகத்தில் ஜாதி, மதப் பிரிவுகள் முதலியவைகளைக் குறிக்கப் பயன்படும் குறிப்புகள் எதையும் பொது ஆதாரங்களில் இருந்து எடுத்து விடுவதற்கும் அம்மாதிரி பட்டம் உடையவர்களை பொதுவேலையில் இடம் பெறாமல் இருக்கும்படியும் செய்ய்தல்.

9. தொழில் செய்பவர்கள் 7 மணி நேரத்திற்கு மேல் வேலைசெய்யக் கூடாது என்பதுடன் அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை உயர்த்தப்படுவது, தொழிலாளிகளுக்கு கூலியை உயர்த்தி அவர்களது சுக வாழ்வுக்கு வேண்டிய சவுகரியங்களையும் இலவச நலநிலையங்கள் முதலிய வசதிகளை ஏற்படுத்துவது. தொழில் இல்லாமல் இருக்கின்றவர்களை சர்க்கார் போசீக்கும்படி செய்வது.

— குடிஅரசு 1.1.1933

பெரியாரின் அன்றைய கால குடிஅரசு இதழ்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இடதுசாரி சித்தாந்தக் கருத்துகளும் பல்வேறு மார்க்சிய மொழிபெயர்ப்புகளும் வெளிவந்துள்ளதை நீ பெரியாரின் தொகுப்புகள் மூலம் அறியமுடியும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கையை தமிழில் முதன்முதல் மொழி பெயர்ப்புச் செய்து, பெரியார்தான் குடிஅரசு பத்திரிகையில் வெளியிட்டவர் என்பதை நீ அறியும்போது பெரியாரின் மார்க்சிய நம்பிக்கையின் பலத்தை நீ நிச்சயம் உணர்வாய்.

◆ சரி. நீ இதுவரை சொன்ன அனைத்து கருத்துக்களுடனும் நான் உடன்பாடு கொள்கிறேன் என்பதாக வைத்துக்கொள். நீ பெரியார்பற்றி கூறும் 'உயர்ந்த' இவ் விசயங்களில் உண்மைகள் இருக்கலாம். ஆனால் நீ நிறுவ முயலும் மார்க்சியத்தின் நம்பிக்கையின் பலத்தை அதன்மீதான பிரக்ஞையை பெரியார் பெற்றிருந்தால் எவ்வாறு சக முஸ்லிம் மக்கள்மீது இனத்துவேச காழ்ப்புணர்ச்சியை கொட்டியிருக்க முடியும்? தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வே. பிரபாகரனையும் பெரியாரையும் சமநிலைப்படுத்தி புளகாங்கிதமும் ஆர்ப்பரிப்பும் கொள்ளும் திராவிட பெரியாரிஸ்டுகள், பின்நவீனத்துவ பெரியாரிஸ்டுகளின் பின்னாலான அரசியல் சித்தாந்தத்தின் பின்புலத்தினை ஒன்றாய் இணைப்பது இந்த இனத்துவேச பாஸிசு கூறுகள் அல்லவா? இது எவ்வாறு சாத்தியமாகின்றது? தமது பாரம்பரிய பிரதேச மண்ணிலிருந்து விரட்டி ஓட்டி அடிக்கப்பட்ட எமது சக முஸ்லிம் உறவுகளின் துயரம்பற்றி இந்த இரண்டு வகைப் பெரியாரிஸ்டுகளும் வாய் திறந்த மகா அதிசயத்தை நீ எப்பொழுதாவது கண்ணுற்றதுண்டா? சொல்.

நீ பெரியாரீயது கொள்ளும் நம்பிக்கைகள் உன்னளவில் முற்போக்காக அமையலாம். அது உன் நினைத்தலின் சுதந்திரம். அதே சமயம் பெரியாரைப் புரிந்து கொள்ள முயல எனக்கொரு வாசிப்பைத் தந்ததுபோல் நானும் ஒரு வாசிப்பை உனக்கு தர முயல்கின்றேன். இப்பிரதி 1962ம் ஆண்டு பெரியார் குடிஅரசு பத்திரிகையில் எழுதியதன் ஒரு பகுதியாகும்.

ஈ. வெ.ரா. சிந்தனைகள் 1ம் பாகத்தின் 46ம் பக்கத்தில் இருக்கின்றது. இப்பெரியாரின் இக்கூற்றுக்கள் தொடர்பாய் தலித்திய சிந்தனையாளரும் தலித்திய முன்னோடிச் செயற்பாட்டாளருமான அரவிக்குமாரின் கட்டுரை ஒன்று

1999 ஜூலை மாத சரிநிகர் பத்திரிகையில் (இதழ் இல. 174) வெளிவந்துள்ளது. இதனையும் நீ ஒரு தரம் வாசிக்க முயல்.

21. மைனாரிட்டி சமுதாயம்

நாட்டு இலட்சணப்படி, எந்த நாட்டிலும் மைனாரிட்டி சமுதாயம், மைனாரிட்டி மதம், மைனாரிட்டி கலாசாரம் கொண்ட மக்களுக்கு ஆதிக்கமோ செல்வாக்கோ இருக்குமானால் - அது அந்த நாட்டின் நலத்துக்கு, பொது வளர்ச்சிக்குக் கேடாகவே முடியும்.

இந்நாட்டு மைனாரிட்டி சமுதாயங்களான பார்ப்பனர், முஸ்லிம் ஆகியவர்களுக்கு அன்னிய ஆட்சியாவும் காங்கிரசாவும் - மற்றும் இவர்களுக்கு நீதி, அல்லது தனிச் சலுகைகளை இன்றள்ள ஆட்சியும் காட்டி வந்த காரணத்தினாலும், மேலும் இவர்களது செல்வாக்குக் காரணமாய் 'புத்திசாலித் தனமான' 'திறமையான' 'தகுதியுள்ள' சமுதாயம் என்று கருதி ஆதிக்கத்திற்கும் இடம் கொடுத்தினாலும், நாடு வளர்ச்சியடையாமலும் மெஜாரிட்டி (நாட்டின் இயற்கையான பெருவாரி) மக்கள் மனிதத் தன்மை பெறாமலும் போய்விட்டார்கள்.

குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டின் இன்றைய நிலைக்கு இதுவே காரணம் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்.

தமிழ்நாடு இன்னும் சுதந்திரமற்ற அடிமைநாடு என்பது எனது பலமான கருத்து. இதை இந்நாட்டுப் பெருவாரி (மெஜாரிட்டி) சமுதாயம் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். காரணம், தமிழ்நாடுக்கு சுதந்திரம் என்பது என்ன என்றே தெரியாது. ஏன் என்றால், தமிழன் பல பிரிவினை ஆக ஆக்கப்பட்டவனானதால், "எதையும் கொடுத்து... என்ன வும் செய்து" பயனைடந்து வந்தவன். இந்தத் தன்மைக்கு ஏதாவது ஒரு மாறுதல் தோன்றிற்று என்று சொல்ல வேண்டுமானால் 1900 ஆண்டுக்குப் பிறகுதான் இதுபற்றிச் சிந்திக்க வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அது எப்படியோ போகட்டும்.

இனிமேலாகிவம் தமிழன், தமிழ்நாடு - சுதந்திரத்துடன், சுயமரியாதையுடன் வாழவேண்டாமா என்பதுதான் இனி சிந்திக்க வேண்டியதாகும்.

இன்றைய சுதந்திரம், சுதந்திரமே அல்ல. வெள்ளையன் ஆட்சிக்கால சுதந்திரத்தை விட மோசமான நிலை என்பது ~ 'சுதந்திர உதய நாள்' முதல் எனது கருத்து.

இதற்கு உதாரணம், இந்த நாட்டில் இன்று மைனாரிட்டியாக

உள்ள சமுதாயத்திற்கு இருந்து வரும் ஆதிக்கமும், நடப்பு வசதியுமே போதாமானதாகும்.

அதாவது 100க்கு 90 விகிதம் உள்ள இந்த நாட்டுப் பெருவாரி சமுதாயமாகிய தமிழனின் பெண்கள் - நாட்டில் களை பிடுங்கி, ரோட்டில் கல் உடைத்து, வீதியில் மக்கள் நடக்க மண் சுமந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இது போன்ற ஏராளமான பொதுத் (மக்கள்) தொண்டு செய்கிறார்கள். இப்படி இன்னும் பல இருக்கின்றன.

100க்கு 3 விகிதமுள்ள பார்ப்பன மக்களும் அவர்கள் பெண்களும் பொது நலத்துக்கு என்று ஒரு தொழிலும் செய்யாமல் 'நம்மை எட்டிப் போ!' 'மேலே படாதே!' என்று சொல்லிக் கொண்டு உயர்வாழ்வு வாழ்கிறார்கள். அது போலவே, 100க்கு 6 வீதம் உள்ள முஸ்லிம்கள், ஒரு கூலி உடவழைப்பு வேலையும் செய்யாமல், அவர்கள் பெண்கள் நம் மனிதர்கள் "கண்ணுக்கே தென்படக்கூடாது" என்கின்ற நிலையிலும், பிச்சை எடுப்பவன் வீட்டுப் பெண்கள் உட்பட 'கோஷா' முறையில் - உழைப்பில்லாமல் வாழும் முறையை இந்த நாட்டில் அனுபவிக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நம் ஆண்களும் பெண்களும் அவர்கள் வீட்டு வேலைக்காரர்கள், வேலைக்காரிகளாக இருக்கிறார்கள்.

முதலாவது, இந்த இரண்டு தர மக்கள் நிலையும் இந் நாட்டுத் தமிழனுக்கு எவ்வளவு இழிவு மானக்கேடு என்பதை எந்தத் தமிழன் உணருகிறான்.

'இது அவரவர்கள் மத தர்மம், மத ஆசாரம்' என்றால் - யார் நாட்டில், யார் மத்தியில், யாருடைய மத தர்மம், யாருடைய மத ஆசாரம்; யாரை இந்த நிலையில் இழிவுபடுத்துவது? என்பதைச் சிந்தித்தால் தமிழனின் சுதந்திரம், சுய மரியாதை அளவு வீளங்கும்.

ஜோசியத்தில் வல்லவரான ஒரு மேதாவியானவன் (அமாவாசையில் பிறந்தவன் திருடுவான் என்பது ஜோஸ்யமானால்) தன் வீட்டில் திருடின - அமாவாசையில் பிறந்தவனை மன்னித்து விடுவானா? இது போல், நமது நாட்டில் மைனாரிட்டிகள் உரிமை அவர்களது சமய கலாச்சாரப் பண்பு என்பதற்காக, பல காரியங்களில் நாம் நம் சுய மரியாதையை விட்டுக்

கொடுத்து வந்த காரணமே, இன்று நாட்டுக்கு மைனாரிட்டிகளால் பெருங்கேடும் துரோகமும் அடைய வேண்டியவர்களாகிவிட்டோம்.

மைனாரிட்டிகளுக்கு அளிக்கும் சலுகையும் உரிமையும் 'துரோகம் - பச்சைத் துரோகம்' என்கின்ற குழந்தைகளைத்தான் ஈனும்; ஈன்றும் வருகிறது. இது இயற்கையான பண்பு (அல்லது வீதி).

அதனாலேயே, நம் நாட்டிலுள்ள யோக்கியப் பொறுப்பற்ற மக்கள் தங்கள் சுயநல சமுதாயக் கேடான காரியங்களுக்கு, இப்படிப்பட்ட மைனாரிட்டிகளின் பின்பலத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு எதையும் செய்யத் தணிகிறார்கள்.

இந்தத் துரோகி மைனாரிட்டிகளும் அப்படிப்பட்ட பொறுப்பற்ற சமூகத் துரோகிகளுக்கு பயன்பட்டு வாழக் காத்துக்கிடக்கிறார்கள்.

இந்தியக் கூட்டாட்சியில் தமிழ்நாடு ஒரு நாடாக இருக்கும் வரை, தமிழ்நாடு இந்தக் கதிக்கு ஆளாகித்தான் தீரும்.

தமிழ்நாட்டு அரசியல்வாதிகள், பதவி-பண வாதிகள் ஆகையால் அவர்களுக்கு இந்த உண்மை ஒப்புக் கொள்ளத் தகாதது.

பார்ப்பானுக்குப் பயந்தும், முஸ்லிம்களுக்கு அதிக இடம் கொடுத்தும் வந்தோம். அதன் பலனை இன்று அனுபவிக்கின்றோம்.

இது சாணியை மிதிக்க அசிக்ங்கப்பட்டு, மலத்தின்மீது காலை வைக்க நேர்ந்த பழமொழியாக முடிந்தது.

ஏன் இப்படிச் சொல்லுகிறேன் என்றால், பார்ப்பான் துரோகம் செய்ய அவனுக்குக் காரணம் உண்டு. என்னவென்றால், அவனது பொய் பித்தலாட்ட உயர்வாழ்வு சரிந்து விழுகிறது. முஸ்லிம் துரோகம் செய்யக் காரணம் என்ன? முஸ்லிம்கள் அதை வெளியீட்டு மக்களைத் திருப்தி செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் துரோகக் கூட்டத்திலிருந்து விலக இச்சைப்பட்டவர்கள் ஆவார்கள். இவ்வளவு எழுதப்பட்டதன் காரணம், மைனாரிட்டிகளை ஆதிக்கத்தில் விட்டு வைப்பதும், அவர்களது தனிச் சலுகைகளுக்கு இடம் கொடுப்பதும் நாட்டுக்கு - நாட்டுப் பெருவாரி மக்கள் சமுதாயத்துக்குக் கேடு என்பதை விளக்கவேயாகும்.

நான் ஒரு மனித தர்மவாதி என்பதும், எதையும் தீர மறைவு இல்லாமல் திகம்பரமாய்க் கண்டே கருத்துக் கொள்கிறவன் என்பதையும் யாவரும் அறிவார்கள்.

விடுதலை தலையங்கம் - 6.3.1962
ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் - I பக். 46, 47, 48.

பெரியாரிடம் முஸ்லிம் மக்கள் தொடர்பாக இருக்கும் இந்த இனவாத கருத்துநிலை, தமிழ் தேசியவாத மேலாதிக்க மனோபாவத்தை படித்தபோது எனக்கு ஆச்சரியமோ, அதிர்வோ ஏற்படவில்லை என்பதிலிருந்து என் பெரியார் பற்றிய கணிப்பீட்டை நீ புரிந்து கொள்ள முடியும். தேசியவாதத்தினாலும் முதலாளிய சிந்தனைகளினாலும் பிணைக்கப்பட்டவர்களின் கருத்துநிலைச்

சிந்தனையோட்டம் இப்படித்தான் தறிகெட்டு பாசிசத்தை நோக்கி பாய முடியும். இது பாசிசத்தின் முன்நிபந்தனைகளில், போக்குகளில் ஒன்று. அவ்வளவே. இதற்கு நீமார்க்சிய முலாம்பூச முனையும் பெரியாரும் விதிவிலக்கல்ல. மேற்கண்ட பிரதி பற்றிய உன் நியாயமிக்க புரிதலை சற்று எனக்குக் கூறு. மார்க்சியம் என்பது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வுக்கான குரல். நடிப்பதற்கான மேடை அல்ல அது. நீ புரிவாய் என நினைக்கின்றேன்.

விமர்சனம் நியாயபூர்வ ஆய்வுக்குரியதே. இடதுசாரிச் சிந்தனைகள் பெரியாரின் 'மார்க்சிய பாவனைக்கான' உத்தியாக அவரால் பயன்கொள்ளப்பட்டது என்பதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதுள்ளது. பெரியாரிடம் இவ்வாறான இனவாத சிந்தனைகள் மேலோங்கிய காலம் 60க்கு பின்னாலானது. இதற்கான காரணங்களை அன்றைய அரசியல் சமூக வரலாற்றுப் பின்புலங்களோடு அணுகுதல் அவசியம் என்பேன்.

* நீ பெரியாரின் மீது வைக்கும் மேற்கூறிய

உ

உரையாடல் தொடரும்....

மறைந்த எழுத்தாளர் செ. கதிர்காமநாதன் நினைவாக....

கடல் கடந்து புலம்பெயராத

இலங்கையில் வசிப்பவர்களுக்கான

ஒரு லட்சம் ரூபா

பரிசுச் சிறுகதைப் போட்டி

போட்டிக்கான விதிகள்:

1. புலம் பெயராத தமிழ்மொழி பேசும் இலங்கையில் வசிப்பவராக இருத்தல் வேண்டும்.
2. சிறுகதைகள் முன்னர் பிரசுரிக்கப்படாதவையாக இருத்தல் வேண்டும்.
3. சிறுகதைகள் படைப்பாளிகளின் சொந்த ஆக்கங்களாக இருத்தல் வேண்டும்.
4. ஒருவர் ஒரு சிறுகதை மட்டுமே போட்டிக்காக அனுப்பி வைக்க முடியும்.
5. போட்டியாளர்கள் தமது சிறுகதைகளுடன் அவர்களுடைய முழுப்பெயர், பிறந்த திகதி, தற்போதைய வதிவிட விபரங்கள் ஆகியவற்றை அறியத் தரவேண்டும்.
6. சிறுகதைகள் அனைத்தும் 30 ஒக்டோபர் 2000க்கு முன்னர் கிடைக்கப் பெறவேண்டும்.

- மூவர் கொண்ட நடுவர் குழுவினால் சிறுகதைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு பரிசு தீர்மானிக்கப்படும்.
- தெரிவுசெய்யப்படும் முதல் மூன்று சிறுகதைகளுக்கும் முறையே ரூபாய் 35 000, ரூபாய் 25 000, ரூபாய் 15 000 தலா வழங்கப்படும். மற்றும் ஆறு சிறுகதைகளுக்கு தலா ரூபாய் 5000 வழங்கப்படும்.
- முடிவுகள் 31.12.2000க்கு முன்னர் அறிவிக்கப்படும்.
- பரிசுகள் இலங்கையில் வைத்து கையளிக்கப்படும்.

அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

Uyir nizhal

EXIL, 27 Rue Jean Moulin
92400 Courbevoie
FRANCE.

சிறு குளி

தயாநிதி

நான் அந்தப் பொம்பிளையக் காணேக்கையே முடிவு எடுத்திட்டன் இண்டைக்கு இவ்வ கடிக்காம விடுறதில்லையெண்டு. அவவும் வளமா வந்து என்ர இருக்கைக்கு பக்கத்தில் இருந்திட்டா.

"கை" சொல்கிறேன். அவவும் வாய் கிழிய சிரித்தபடி பதிவுக்கு "கை" சொல்லுகிறா.

"என்ன வேலைக்கே" இது நான் "ஓம்!ஓம்!"

"இப்ப எங்க வேலை செய்யிறியள்"

பெயரைச் சொல்லுகிறார். முகத்தில் எந்தவித மாற்றமும் இல்லை.

நான் அறுக்கத் தொடங்குகிறேன்.

"நான் உங்களோட கதைக்க வேணும் எண்டு நினைக்கிறானான். உங்கட புத்தகம் இன்னும் வருகுதோ?"

"ஓம்! இந்த வருசத்தோட 10 வருசமாகிறது" அவவின் குரலில் இருந்த ஏதோ ஒன்று என்னைக் கிண்டி விடுகிறது.

"நான் ரெண்டு புத்தகங்கள் தான் பார்த்தனான். ஏன் நீங்கள் கடையில போடுறதில்லையே?"

"முந்திப் போட்டனாங்கள். பிறகு அவை வில்படுதில்லை யெண்டு திருப்பித் தந்த பிறகு இப்ப போடுறதில்ல. விலாசத்தை தந்தீங்கள் எண்டால் அனுப்பி வைப்பம்"

"சும்மாவே" சிரித்தபடி.

"ஆரம்பத்தில் சும்மா வருகு தெண்டு தட்டிப் பார்ப்பீங்கள். பிறகு

சிலவேளை சந்தா தருவீங்கள்"

இதுவும் யாழ்ப்பாணத்து முளை போல. நான் இன்னும் உசாரா கிறேன். என்னிடம் கேள்விகள் கியூ வரிசையில் படையெடுக்கின்றன.

"என்ன எழுதிறியள்? கதை, கட்டுரை, கவிதை இதுகளை விட்டா ஒண்டும் இல்லையே. உந்த புத்தகத்தை வாசிச்சு எத்தனை பேர் விடுதலை வாங்கிற்றீனம்! நீங்கள் சும்மா இருக்கிற சனத்தை கிண்டி விடுற வேலையெல்லோ பாக்கிறியள். குடும்பங்கள் பிரிக்கிறதுக் கெண்டு தொடங்கினனீங்கள் போல" என்று நான் காரசாரமாக அவவை சாடுகிறேன்.

அவ, ஒஸ்லோவில் மொத்த சனத்தொகையில் பிரியும் குடும்பங்களின் வீதம், வெளிநாட்டுக் குடும்பங்கள் பிரியும் வீதம், வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்குரிய நிலையங்களில் இருக்கும் பெண்களின் எண்ணிக்கை - இதில் இலங்கைப் பெண்கள் எத்தனை பேர் - என விபரிக்கிறார்.

அவவுக்கு இந்த விபரம் எல்லாம் தெரிந்திருப்பதையிட்டு எனக்கு சற்று பொறாமையாக இருந்தபோதும், இவை புத்தகம் எழுதிறவை, உவைக்கு இதெல்லாம் தெரியத்தானே வேண்டும் என்று என்னை சமாதானப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய கோபமான கேலியான கேள்விகளுக்கு எல்லாம் விலாவாரியாகப் பதிலளித்துக் கொண்டிருக்கும் அவவைப்பார்க்க எனக்கு மதம் பரப்புபவர்களின்

பூபகம் வருகிறது. அவ தான் இறங்கும் இடம் வருவதாகவும் புத்தகத்தின் முகவரியை தருகிறார். நானும் வாங்கிக் கொண்டு 'காத்' சொல்கிறேன்.

அவ போன பின்பும், அவ சொன்ன சில விடயங்கள் திரும்ப என்னுள் ஓட முயற்சிக்கிறது.

அவ சொல்லிப் போட்டு போன விடயங்களில் உண்மைகள் இல்லாமல் இல்லை.

எங்கட வீட்டில், ஏன் எங்கட ஊரில், ஆம்பிளையாளுக்கு தனி மரியாதை தானே! எங்கட வீட்டில் அண்ணைக்கும் தம்பிக்கும் தனியான மரியாதைதான். இப்ப என்ர தங்கச்சி களத்தில் நிக்கேக் கையும் அண்ணாதானே சகல முடிவுகளையும் எடுத்தவன். நான் நெசவுக்கு போய் வந்தாலும் அவன் உழைக்கிறவன் எண்டு தனியான கவனிப்புக்கள். கலியாணப் பேச்சுவரேக்க, ஒரு மாப்பிளை வீட்டார், 'நெசவுக்கு போறவவே. அப்ப உந்த சம்பந்தம் வேண்டாம்' எண்டு சொன்னதும் அண்ணை உடனடியாக நெசவுக்கு போறத நிப்பாட்டு எண்டு, அதை செய்தும் போட்டுது. என்ர கலியாண ஒழுங்கு நடக்கேக்க, அவருக்கு இங்கிலீசு கதைக்கிற பொம்பிளை வேணுமெண்டு நான் இங்கிலீஸ் படிக்கப் போனன். என்ர கலியாணத்திற்கு உள்ளூடுப்பில் இருந்து நகையள் வரைக்கும் ஆரோதான் முடிவேடுத்து வாங்கினவை. நான் பழைய நினைவுகளிலிருக்க, நான் இறங்க வேண்டிய இடம் வர, தட்டுத் தடுமாறி நிறுத்தும் பட்டனை

அழுத்துகிறேன். மனசு கனத்தது. ஏன் இதெல்லாம் நான் முந்தி ஒரு தரம் கூட நினைச்சப் பாக்கேல்ல? காட்டை அடித்து யூனிபோம் மாத்திக் கொண்டு துணி, சோப்பு, படுக்கை விரிப்புக்கள் அடங்கின வண்டிவை இழுத்துக் கொண்டு வெளியே வருகிறேன்.

உண்மையில் கலியாணம் கட்டி 10 வருசமாப் போச்சுத்தான். இந்த பத்து வருசத்தில நான் செய்தது, 3 பிள்ளையள் பெத்தது, கொஞ்சம் மொழி கதைக்கப் பழகினது, 200 பவுணில நகை சேர்த்தது. இவ்வளவு நாளும் இல்லாம ஏன் இப்பிடியோசிக்கிறேன்? எனக்கென்ன குறை! கலியாணம், குடும்பம், பிள்ளையள், வீடு... கொண்டாட்டங்களுக்கு போறதுக்கு விதம் விதமான நகைகள், சாறியள். இது தவிர வேறென்ன வேணும்?

அந்த இறங்கிப் போனவவும் கலியாணம் செய்து பிள்ளை பெத்திருக்கிறா. என்னைப் போல நகை நட்டு இல்லாட்டியும் அவவிட்டையும் ஏதோ இருக்கும் தானே. பிள்ளையள அவர்தான் கிண்காடினில இருந்து கூட்டி வாறவர். இவை சந்தோசமா இருப்பினமோ? ஆரும் சந்தோசமா இருக்கினமா என்று கேக்கிற விட்டுப் போட்டு, நான் சந்தோசமா இருக்கிறனா என்று கேக்கவேணும். எனக்கென்ன குறை? போன கிழமையும் இந்திரா, மகளுக்கு தலைக்கு தண்ணி வாக்கேக்க என்னைத் தானே கூப்பிட்டவ. நான் தானே முன்னுக்கு நிண்டு எல்லாம் செய்தனானான். முத்த பிள்ளை ஆம்பிளைப் பிள்ளை பெத்தனான் என்று கலியாண வீடு, தலைக்கு தண்ணி வாக்கிறது, வீடு குடிபூரல் என்று எல்லாத்துக்கும் முன்னுக்கு நிக்கிறேன்....

வேலையை அவசர அவசரமாக செய்து முடிக்கிறேன். இண்டைக்கு வெள்ளிக்கிழமை கன பேர் வாடகைக்கு அறை எடுத்து வருவினம். கனபேர் போவினம். சியாமளாந்ர பிள்ளைக்கு பிறந்தநாள். நான் கேக் செய்து கொண்டு வாறன் என்று சொன்னனான். ஐசிங் வேலைகளும் கிடக்கு. என்ற சாறி பிளவுசுக்கும் பட்டன் தைக்கேல்ல. கடைசி ருமையும் அவசர அவசரமாக எடுத்துப் போட்டு, வண்டிவை

அடுக்குவம் என்று நினைக்கரும் செக் பண்ணுறவ வந்தா.

“வாணி! வேலை முடிஞ்சா அடுத்த மாடிக்கு போய் உதவி செய்யேலுமே”

வண்டியையும் தள்ளிக் கொண்டு நிற்கும் அவவைப்பார்க்க எனக்கு மனசு இளகுகிறது. என்ற முண்டு பிள்ளைக்கும், ஒவ்வொரு வருச லீவும் முடிய ஒரு கரச்சலும் இல்லாமல் வேலை தந்ததும் ரூபகம் வர, நான் ‘யா யா’ என்றபடி அடுத்தமாடிக்கு செல்கிறேன்.

இந்தப் பசாசு இப்படித்தான் எந்த நாளும்.

நாலுரும் வைத்திருந்தாள். வேலை முடிந்து, உடுப்பு மாற்றி, காட் அடித்து, ஓடி வந்து பஸ் எடுக்கிறேன். மனசுக்குள் ஏதோ குறை மாதிரி, கிண்காடினில் இருந்து ரெண்டு பேரையும் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறேன் வழி முழுவதும் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் நாட்களையும் தேவைகளையும் விபரிக்கிறார்கள். நான் இயந்திரமாகப் பதில் சொல்கிறேன், வீடு அலங்கோலமாக இருக்கிறது. என்னுள் வெறுப்பு கழுத்துவரை விரவி அடைத்துக் கொள்கிறது. கண்களுக்குள் நீர் எட்டிப்பார்க்க ஆயத்தமாகிறது. பாத்ரூமிருள் சென்று பூட்டிக் கொள்கிறேன். அந்தப் பொம்பிளை சொன்ன விடயங்கள் இன்னும் அழுத்தமாக எழுகிறது. மனதின் அடிப்பகுதியில் நீண்ட காலத்திற்குப் பின்பு ஏதோ ஒன்று தெளிவாகத் தெரிகிறது.

என்னுடைய உழைப்பு-காலை யில் சம்பளத்துடன் வேலை, பிற்பகலில் சம்பளம் இல்லாத வேலை. சமூகம் எதிர்பார்க்கின்ற குடும்பம் பிள்ளை, சந்தோசமான குடும்பம் என்ற ‘முத்திரை’. அவ்வளவுக்கும் பின்னால இருப்பது

என்னுடைய

உழைப்பு

என்னுடைய

இழப்புக்கள்

என்னுடைய

விட்டுக் கொடுப்புக்கள் மறந்த குடும்பங்களிலும் இப்படித்தான் இருக்குமோ! யோசிக்க, யோசிக்க குழப்பமும் எரிச்சலும் கூடிக் கொண்டு வந்தது. பாத்ரூமிருந்து வெளியே வந்து அவசர அவசரமாக நூடில்லை

அவித்து மரக்கறி பாக்கை கொட்டி ஏதோ செய்து வைக்கிறேன். வரிசையில் நிற்கும் வேலைகள் ஒவ்வொன்றையும் செய்து முடித்து பிள்ளைகளை பேத்தேயிற்கு தயாராக் கிறேன். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமக்குரிய சணல்களை மாற்றி சண்டை போட்டுக் கொள்கிறார்கள். மணி 6.45. கதவு திறப்புகிறது.

“என்ன!”

“இன்னும் வெளிக்கிடேல்லையே!”

“இன்னும் சாப்பிடேல்லையே!”

“நான் வதனி வீட்ட சாப்பிட்டனான்.”

எல்லோரையும் அள்ளி அடைத்துக் கொண்டு வீட்டிலிருந்து வெளிக்கிட மணி ஏழுக்குப் பிந்தி விடுகிறது. அவர் புறுபுறுக்கத் தொடங்குகிறார்.

“ஒரு இடத்துக்கு போற தெண்டா, நேரத்துக்கு வெளிக்கிடத் தெரியாதே!”

பேர்த்தே பார்ட்டியில் எல்லோரும் உற்சாகமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. பிள்ளையின் அம்மம் மாவும் அப்பம்மாவும எங்களை வரவேற்கிறார்கள்.

குழந்தை தொடர்ந்து அழுது கொண்டிருக்கிறது. நான் எனக்குத் தெரிந்தவர்களுக்குப் பக்கத்தில் போய் அமர்கிறேன். சுகம் விசாரித்துக் கொள்கிறோம்.

எங்களுக்கு அடுத்த மெசையில் இருந்த கவிதாவை யாரோ வம்புக்கு இழுக்கிறார்கள்.

“நீங்கள் என்ன கலியாணம் ஒண்டும செய்யேலையே!”

“எங்களுக்கு அப்படி ஒரு ஜடியாவும் இல்லை.”

“நீங்கள் ஒண்டும் செய்யாட்டி, நாங்கள் உங்களை சாப்பாட்டுக்கு கூப்பிட மாட்டம்”

நான் விழித்துக் கொள்கிறேன். என்ன பதில் சொல்லப்போகிறாள் இவள்.

ஏற்கனவே, அவள் ஒருதனோட சேர்ந்திருக்கிறாள் என்று கதைக்கத் தொடங்கினது.

உங்கட வீட்டில சாப்பிடறதுக்காக நாங்கள் தாலி கட்ட மாட்டம். கேட்டவவின் முகம் மாறி விட்டது. கவிதா சிரித்தபடியே மற்றவர்களுடன் கதைக்கத் தொடங்கியிருந்தாள்.

என்னுடன் கூடியிருந்த கும்பலில் விடயம் குழந்தையின் சாப்பாட்

டில் இருந்தது. ஒவ்வொருத்தரும் தங்கள் பிள்ளைகள் சாப்பிடாத தையே பற்றிக்கதைத்துக் கொண்டிருந்தனர். எனக்கு சலிப்புத் தட்டியது.

மியூசிக் குறாப் Happy Birthday பாட கேக் வெட்டப்படுகிறது.

எல்லோரும் பரிசுப் பொருள் ஒரு கையிலும் கேக் துண்டை குழந்தையின் வாயில் திணித்தபடியும் படம் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். எனக்கு இண்டைக்கு ஏனோ இவைகள் எல்லாம் அருவருப்பை ஊட்டுகின்றன. பிள்ளைகளிடம் பரிசைக் கொடுத்துவிட்டு பாத்ரூம் பக்கம் விரைகிறேன். பேர்த்தே பார்ட்டி எனக்கு இன்றைக்கு கலகலப்பாக அமையவில்லை. நேரம் பதினொன்றாகிறது. எங்களை இறக்கி விட்டுவிட்டு தண்ணிப் பார்ட்டிக்கு விரைகிறார்.

மனசுக்குள் பல விடையில்லாத கேள்விகள்.

இத்தனை ஆண்டுகளாக எழும் பாத பல கேள்விகள் திடீரென்று முளைத்தது போல.

அந்தக் கவிதா மாதிரி என்னால பதில் சொல்ல முடியுமா? என்னுடைய நடவடிக்கைகள் எல்லாமே, மற்றவர்களிடம் அங்கீகாரம் பெற

வேண்டும் என்பதற்காக செய்யப் பட்டவையா?

உண்மையிலேயே நான் சந்தோசமாக இருக்கிறேனா? இந்தத் திரை எனக்கு சந்தோசத்தை தருகிறதா? மூத்த பிள்ளையை ஆம்பிளையாகப் பெத்த தால சமூகத்தில் நான் ஒரு படி மேலானவள் என்று நினைச்சுக் கனவு கண்டு கொண்டு இருக்கிறேனா? ஆம்பிளப் பிள்ளை பெத்த தால எனக்கு எந்த வேலை குறைஞ்சிருக்கு?

சமூகம் இந்த கௌரவங்கள் எனக்கு ஏன் தந்திருக்கு? தந்திருக்கு எண்டத விட நான் நினைச்சுக் கொண்டிருக்கிறேன் எண்டது தான் உண்மையா இருக்குமோ?

ஓ, பொட்டு, தாலி, குங்குமம், மூத்தபிள்ளை ஆம்பிளப் பிள்ளை இதெல்லாம் இல்லாம சனம் சீவிக் கேல்லையே!

அந்தப் பொம்பிள ஒரு குண்டு மணியும் இல்லாம வேலைக்குப் போறா. அவ சீவிக் கேல்லையே! அவவுக்கும் இந்த சமூகத்தில் இடமிருக்குத்தானே!

என்ற உழைப்பை சுரண்டி, இந்த சமூகம் எதிர்பார்க்கிறது எண்டதுக்காக அந்த வேசத்தை நான் போட்

டுக் கொள்ளத்தான் வேணுமா?

இவ்வளவு காலமும் உழைச்சு, உழைச்சு கண்ட மிச்சம் என்ன?

வருசத்தில் அரைவாசிக்காலம் லீவிலையும் அரைவாசிக்காலம் சிக் லீவில இருக்கிற ஜெகநாதன கலியாணம் செய்ததும், என்னுடைய ஆசை, கனவு விருப்பம் ஏதாவது நிறைவேறிச்சா? குடும்பத்திற்காகவும் சமூகத்திற்காகவும் சனத்துக்காகவும் எல்லாத்தையுமே விட்டுக் குடுத்திட்டானா? எனக்கும் கன கனவுகள் இருந்ததே அந்த ஓ, பொட்டு, தலைக்கு தண்ணி வாக்கிறதில் முன்னுக்கு நிக்கிறது எண்டத விடவும் நான் பல கனவுகளையுடைய ஒரு மனிதஜீவியாகத்தானே இருந்தனான். ஏன் இப்படியாகிப் போனேன்?

மனசுக்குள் இறுகிக் கிடந்த பல முடிச்சுக்கள் அவிழ்வது போல இருந்தது.

நாளைக்கு முதல் வேலையா அந்த தலைக்கு தண்ணி வாக்கிற துக்கு வரச் சொன்னவைக்கு சொல்ல வேணும் வேறே ஆரையும் கூப்பிடுங்கோ என்று, அதோட இந்த சோடனைகள் மெல்ல மெல்ல விட்டுப் போட்டு என்ற தேவைகளையும் நான் உணரத் தொடங்க வேண்டும்.

பெண்களின் இருப்பையும், நகர்வையும், முயற்சிகளையும் உணரத்துவதற்கான தேவையின் வெளிப்பாட்டில்....

பெண்கள் செய்தி மடல்

சூரியா பெண்கள் சிபிவிருத்தி நிலையம்
46/2 பழைய வாடி வீட்டுத் தெரு
மட்டக்களப்பு
இலங்கை.
தொலைபேசி : 23297

தூக்கியெறியப்பட முடியாத கேள்வியாய் உங்கள் முன் பிரசன்னமாயுள்ளேன்

பெண்

.....பெண்களை நிராகரித்த இலக்கியப் பாரம்பரியத்திலிருந்தும் பெண்களுக்காகத் தேர்ந்துவிக்கப்பட்ட மாதிரியங்களிலிருந்தும் (models) விடுபட்டுப் பெண்களுக்கென அவர்களுடைய கருத்துநிலைப்பட்ட எழுத்துப் பாரம்பரியமொன்றை நிறுவவேண்டும்.

எனவே பெண்களை எழுத்தத் தூண்டுவதும், பெண்களை ஒடுக்குமுறைக்குள் இருந்து விடுபட வைப்பதற்கான அல்லது விழிப்படையச் செய்வதற்கான மாற்றுக் கருத்தியல்களை அவர்களைச் சென்றடையத் தக்கவாறு சஞ்சிகைகளினூடாக முன் வைப்பதும் அவசியமாகும். இவற்றை ஓரளவு பூர்த்தி செய்வதாக 'பெண்' தாங்கி வரும் ஆக்கங்கள் அமையும்....

பரந்து, விரிந்து, நீண்டு, வளர்ந்து, மணம் பரப்பி வந்த அந்த மல்லிகை மரம் காய்ந்து சருகாகி மண்ணோடு மண்ணாகிப் போன வரலாறு மீன் பாடும் தேன் நாடாம் மட்டக்களப்பு மக்களின் வசந்தம் குலங்கிய வாழ்க்கையுடன் பின்னிப்பிணைத்திருப்பது அற்புத மாக இருக்கிறது. போர் என்று ஒன்று வந்துவிட்டால் சாதாரண மாமூல் வாழ்க்கை சிதைந்து விடுகிறது. போரை அனுசரித்து வாழ்வதே வாழ்வு என்றாகி விடுகிறது. அமைதியான அந்தக் கிராம வாழ்க்கை போரின் பிடியில் எவ்வாறு அகப்பட்டுக் கொள்கிறது என்பதை மிகச் சிறப்பாக வடித்திருக்கிறார் ஆசிரியர்.

தமிழ்பேசம் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைப் போராட்டம் ஆயுதப் போராட்டமாகப் பரிமாணம் பெற்ற ஆரம்பத்தில் அவை அமைதிப் போராட்டமாக அமைந்திருந்தன. ஆயுதப் போராட்டமாகப் பரிமாணம் பெற்ற ஆயுதப் போராட்டம் புதிய வாழ்க்கை ஒருங்கைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக மாற்றம் பெற்றது.

ஓர் சிறிய கிராமத்தில் குடும்ப உறவுகளுக்கும் இப்போராட்டம் ஏற்படுத்திய வடுக்கள் மல்லிகை மரத்தின் வாழ்க்கையுடன் வெகு லாவகமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

மணம் பரப்பி விரிந்து பரந்த அந்த மல்லிகை மரம் போலவே தவமணி அக்காவின் குடும்பமும் இருந்தது அண்ணன், தம்பி, தங்கை, மச்சான், மச்சாள், பாட்டன், பாட்டி என்று விரிந்து வளர்ந்த குடும்பம் தலைமுறை மாற்றங்களின் விளைவுகளால் அவதியுறும் நிலையை விபரித்திருப்பது போற்றத் தக்கது.

கதையில் தவமணி அக்கா என்ற பாத்திரம் கதையின் சகல பாத்திரங்களையும் இணைக்கும் நூல் வலை போல அமைந்திருக்கிறது.

பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் நிதர்சன வாழ்க்கையின் அம்சங்களைப் பிரதிபலிப்பனவாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிங்களச் சிப்பாய் ஒருவன் தமிழ் யுவதியைக் காதலிப்பதாக கூறப்படும் சம்பவங்கள் மிக யதார்த்தமாக, பேரினவாதத்தின் சின்னமாக இருக்கும் அந்த ராணுவச் சிப்பாய் மனித நேயத்தின் அடையாளமாகக் கப்பட்டிருப்பது இதன் சிறப்பம் சமாகும்.

இலக்கியம் என்பது காலத்தின் கண்ணாடி என்பார்கள். இக் கதை அதனை நன்கு நிரூபித்திருக்கிறது. தமிழ் அரசியல் பற்றியும் ஆயுதப் போராட்டம் பற்றியும் அவை குடும்ப உறவுகளுக்கும் விளைவிக்கும் அனர்த்தங்களையும் நன்கு எடுத்துக் காட்டும் படைப்பாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

மணம் பரப்பும் மல்லிகைப் பந்தலை ஒரு சிறந்த குடும்பத்தோடு இணைத்து கதை பின்னியுள்ள முறை வியக்கத்தக்கது.

பாத்திரப் படைப்புகள் ஒவ்வொன்றும் தனித்துவமானவை. தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் கலாச்சார விழுமியங்களைப் பிரதிபலிக்கும் பாத்திரமாக தவமணி அக்கா பாத்திரம் வாரக்கப்பட்டுள்ளது.

"வீட்டில் எல்லோரும் படுத்துறங்கிய பின் தவமணி அக்கா குசினிக்குள் வந்தா. அகப்பை பதியாமல் பானையில் நிரம்பியிருந்த புதுநெல் பச்சை அரிசிச் சோறு அவவைப் பார்த்துக் கை கொட்டிச் சிரிப்பது

போல் இருக்க பொங்கிய கவலையை அடக்க முடியாமல் அழுது கொண்டிருந்தா"

கவலையால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்தினர் சமைத்துக்கிடந்த உணவை உண்ணவே இல்லை என்பதை 'அகப்பை பதியாமல் பானையில் நிரம்பியிருந்த புதுநெல் பச்சை அரிசிச் சோறு' எனக் கூறி விபரித்திருப்பதை அவரின் கதை சொல்லும் அனுபவத்திற்கு மிகைப்படுத்தப்படாத ஒரு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

ஒரு குறுநாவல் மூலம் ஒரு வரலாற்றினைப் படித்தது போன்ற நிறைவு ஏற்படுகிறது.

-சிவலிங்கம்

இணைக்கீஸ் பறவைகள்

புகல்வாழ் குறிப்புகள்

அணைக்கீஸ் காலங்களாக புகலிடத் தமிழ் மொழி பேசுவோர் மத்தியில் தற்கொலை(?)களின் வீதம் அதிகரித்து வருவது என்பது மலினமான(?) விஷயமாகிப் போனாலும் திடுதிப்பென்று ஒரேயடியாக தற்கொலைப் பட்டியல் மாதிரியான செய்தியைக் கேட்கும் அவலத்துக்குள் நாங்கள்.

இத் தற்கொலைக்கான காரணங்கள் யாவும் ஊர்ஜிதப்படுத்தப்படாத விடயங்களாகவே நம்மை வந்து சேருகின்றன. அதற்காக இவற்றுக்குள் உண்மைகள் இல்லை என்றாகிவிடாது என்பதையும் நாங்கள் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

ஜேர்மனியில் ஒரு கணவனும் மனைவியும், கடன்தொல்லை தாங்காது தற்கொலை செய்து கொண்டார்களாம்.

பிரான்சில் ஒரு பெண் குடும்பத் தகராறினால் தற்கொலை செய்து **இளையவி** கொண்டாராம்.

பிரான்சில் இன்னுமொரு பெண் பிள்ளை தனக்குப் பூப்புனித நீராட்டு விழா செய்வதை மறுத்து தற்கொலை செய்து கொண்டிருக்கிறாராம். (இது இயற்கை மரணம் என்றும் பின்னர் வரும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன)

இத் தற்கொலைகளுக்குள் என்னை மிகவும் பாதித்தது பெண்பிள்ளையின் தற்கொலைக்கான காரணம் எது என்று அறியப்படுவதுதான்.

தற்கொலை என்பதால் பழியைத் தனியே இறந்தவர்மேல் சுமத்திவிட்டுப் போவதோ அல்லது நேரடியான தாக்கத்தை செலுத்த வல்ல பெற்றோர்களின் மேல் சுமத்திவிட்டுப் போவதோ அல்லது கொலைகள் மலிந்த நம் வாழ்வில் 'போகிற வழிக்கு ஒன்று' என்று விட்டுச் செல்வதோ எந்த வகையிலும் நியாயமில்லை. மறுபுறத்தில், எல்லாமே சமூகம், கலாச்சாரம் என்று ஏதோ தாங்கள் அல்லாத மாதிரி பொதுமைப்படுத்திவிடுவதும் எந்த வகையிலும் நியாயமில்லை. நம் சமூகம் என்பது நாமும் நாம் சார்ந்ததும் என்பதை நாம் முதலில் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

நாம் சார்ந்த விடயங்களில் எங்கு தப்பு வருகிறதோ அதற்கு நாமும் பொறுப்பு என்பதில் இருந்து தப்பமுடியாது. அந்த வகையில் ஏற்கனவே பூப்புனித நீராட்டுவிழா செய்தவர்களோ, செய்யப் போகிறவர்களோ, இவ்விழாக்களில் கலந்து கொள்பவர்களோ என்றில்லாமல் இது எங்களுடைய

கலாச்சாரம் என்று சொல்பவர்கள் எல்லாருமாக சேர்ந்து செய்த கொலை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஏற்கனவே பூப்புனித நீராட்டுவிழாவை விமர்சனம் செய்து கதைகள் உட்பட சில விமர்சனங்களை சில சஞ்சிகைகள் எழுதி இருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டு 'தவப்புத்திரனுக்கு சாமத்தியச் சடங்கு' என ஒரு ஆண்பிள்ளைக்கு புனித நீராட்டுவிழா செய்வதாக மனோகரன் அவர்கள் பாரிஸில் ஒரு நாடகத்தையும் தயாரித்து அளித்திருந்தார்.

ஆயினும் பூப்புனித நீராட்டுவிழா எந்தவிதத் தங்குதடையுமின்றி நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

நமது சமூகத்துக்குள்ளேயே கலாச்சாரத்துக்குள்ளேயே பிறந்து அதற்குள்ளேயே வாழும்போது,

இதுதான் எமது கலாச்சாரம் இதைச் செய்யத்தான் வேணும் அல்லது எமது மானம் கப்பலேறி விடும்

என்றெல்லாம் கதை விட்டு பெண்பிள்ளைகளையும் அதற்குத் தகுந்தாற்போல் மூளைச் சலவை செய்து எமது நாட்டில் பக்குவப் படுத்துவதுபோல் புகலிடத்தில் எல்லாராலும் செய்ய முடியாதுள்ளது.

புகலிடத்தில் பல்வேறுபட்ட சமூகங்களுக்கும் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது ஏனைய சமூகங்களில் நடக்காத, பிரபலப்படுத்தப்படாத இந்த நிகழ்வு ஏன் எங்களுக்கு மட்டும் என்ற கேள்விகள் புகலிடங்களிலுள்ள பெண்பிள்ளைகளின் மனதில் இயலபாகவே விழுந்துவிடுகின்றன.

புகலிடத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அநேக மான பெண்பிள்ளைகள், தமக்கேயுரிய அந்தரங்கமான, இந்த உடற்சூற்றில் ஏற்படும் மாறுதலுக்கு கூட்டம் சேர்த்து அசிங்கமாக விழாவாக்குவதை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனோநிலையில் இன்று இல்லை.

இந் நிகழ்வு பெண்களைப் பிள்ளை பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஓர் பாலியல் பண்டமாகவே நிர்ணயம் செய்வதை பெரியோர்கள் விளங்கிக் கொள்கிறார்களோ இல்லையோ பெண்பிள்ளைகள் விளங்கிக் கொள்கிறார்கள்.

இந்தப் பெற்றோர்களுக்கு ஒருவேளை இப்படிச் சொன்னால் விளங்குமோ தெரியாது, திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னதுதான் என்றாலும் இன்னுமொரு முறையும் அடிச்சச் சொன்னால் போச்சு....

நாங்கள் பெத்து வளர்த்த பொம்பிளைப் பிள்ளை யோடே இப்ப எந்த ஒரு ஆம்பிளை வந்து படுத்தாலும்

ஒரு வாரிசை உங்களுக்கு நீங்கள் உருவாக்கிக் கொள்ளலாம். இதற்கு நாங்கள் இப்ப ஒரு பொம்பிளைப் பிள்ளையைத் தயாராய் வைத்திருக்கிறோம்.

என்ன, பெற்றோர்களே உங்களுக்கு வாசிக்கக் கொஞ்சம் அருவருப்பாய் இருக்குதோ!

இன்னும் ஒரு மாதிரியும் சொல்லலாம்.

மறி ஆடுகத்தியவுடன் 'அதுக்கு கேக்குது' என்று கிடாய் தேடிப் போற கதையாய் நாங்களும் அதைத்தான் பட்டுக் குஞ்சம் கட்டி விழாவாக்கிறம்.

இதை வாசிக்கவே உங்களுக்கு ஒரு மாதிரிக் கிடக்குதென்றால், உதைச் செய்யேக்கை சம்பந்தப் பட்ட பெண்பிள்ளைக்கு என்ன மாதிரி அருவருக்க வேணும்.

உங்களுக்குச் சில விஷயங்கள் நாகரீகமாய்ச் சொன்னால் விளங்காது. அதுதான் இப்பிடி இடிச்சச் சொல்ல வேண்டிக் கிடக்கு. இப்பிடி உங்களோடை சண்டைக்கு வாறதுக்கு மன்னிக்கவேணும். உண்மையைச் சொன்னால் என்ன, உங்கடை தொல்லை தாங்க முடியேல்லை.

பெற்றோர்களுக்கும் சமூகத்தில் பெரியோர்கள் என்று விழிக்கப்படுபவர்களுக்கும் ஒரே ஒரு நோக்கம் தங்கள் பணப் பெருமை பேசுவதும் தங்கள் அந்தஸ்தை மீண்டும் ஒரு நிகழ்வின் ஊடாக நிலை நாட்டுவதும் தான். பணம் பரிமாறிக் கொள்வதற்கு பெண்பிள்ளைகளை இப்படிப் பாலிப்பது சுத்த

ரௌடித்தனம் என்பதைச் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும்.

தமது உடலை வைத்துத்தான் தங்கள் பெற்றோர்கள் பணம் பண்ணுகிறார்கள், ஆடம்பரம் காட்டுகிறார்கள் என்பதை இந்தப் பெண்பிள்ளைகள் கண்டு கொள்ளாவண்ணம் அல்லது அதனைக் கண்டுகொண்டாலும் தங்களை எதிர்க்கும் துணிச்சலை அவர்களுக்கு வழங்காதவண்ணம் அவர்களை இந்தப் பெற்றோர்கள் கண்காணித்து வளர்க்கின்றார்கள். எதைச் சொன்னாலும் எதைக் கேட்டாலும் 'உனக்கென்ன தெரியும்?' சொல்லிப் பழகிய எங்கள் பெற்றோர்களுக்கு இது என்ன பெரிய வித்தையா?

புகலிடங்களில் தாங்கள் காணும் ஏனைய சமூகத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளிற்கு இப்படியான நிகழ்வுக்கு என்ன விளக்கம் சொல்வது என்று தெரியாமல் பெண்பிள்ளைகள் முழிக்கிறார்கள். எங்கள் பெற்றோர்களிடம் கேட்டால் 'அது அப்படித்தான்' பதில். செம்மறி ஆட்டுக் கூட்டங்கள் போல ஏன் எதற்கு என்று கேட்காமல் நீங்கள்தான் வாழ்ந்துவிட்டீர்கள். தயவு செய்து இந்தப் பெண்பிள்ளைகளாவது சமூகத்தின் நடைமுறைகளைக் கேள்வி கேட்டு.... பதிலைத் தேடி.... கொஞ்சமாவது சுயத்தோடு வாழவிடுங்களேன்.

☺

வருடந்தோறும் பரிசு

காவலூர் ஜெகநாதன்:

காவலூரில் கரம்பொன் என்ற கிராமத்தில் 1955ம் ஆண்டு பிறந்த ஜெகநாதன் தமது 20வது வயதில் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தார். இவர் முந்தையுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள், பல நாவல்கள் இன்னும் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். இவர் ஈழத்துச் சிறுகதைப் போட்டிகள் பலவற்றில் பரிசுகள் பெற்றவர். கமத்தொழில் திணைக்களத்தில் உதவி ஆராய்ச்சி உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றி வந்த இவர், 1983 இனக் கலவரத்தைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டிற்குப் புலம் பெயர்ந்தார். அங்கு இணைத் தெரியாத ஆயுதக்குழு ஒன்றனால் 1985ம் ஆண்டு மே மாதம் 31ம் திகதி படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

தொடர்புகளுக்கு:

KAVALOOR JEGANATHAN MEMORIAL
FOUNDATION

51 Rue de la Parabole

95800 Cergy

FRANCE.

TEL: (00 33) 01 30 32 57 25

காவலூர் ஜெகநாதன் நுளைவு

இந்த அறக் கட்டளையில் இருந்து - காவலூர் ஜெகநாதன் நினைவாக சிறந்த சிறுகதைக்கும் சில்லைபூர் செல்வ ராசன் நினைவாக சிறந்த கவிதைக்கும் வருடந்தோறும் தனித்தனியே 50 ஆயிரம் இலங்கை ரூபாய்கள் பரிசளிக் கப்படும். பரிசுக்குரிய படைப்புக்கள் முன்று இலக்கிய அறிஞர்களினால் பரிசீலிக்கப்பட்டுத் தெரிவு செய்யப்படும். ஈழத்து சிறுகதையாசிரியர்கள், கவிஞர்களின் படைப்புக்கள் அவர்கள் எந்த நாட்டிற்குப் புலம் பெயர்ந்திருந்தாலும்) மட்டுமே பரிசீலனைக்கு எடுக்கப்படும். படைப்புக்கள் சஞ்சிகைகளிலோ பத்திரிகைகளிலோ குறித்த ஆண்டிற்குள் பிரசுரிக்கப்பட்டவையாக இருக்கவேண்டும்.

1999ம் ஆண்டிற்கான படைப்புகள் பரிசீலனையில் இருப்பதால், ஆக்கதாரர்கள் தமது படைப்புகள் வெளிவந்த பத்திரிகை/சஞ்சிகையின் பெயர், காலம் என்பவற்றைக் குறிப்பிட்டு அறக்கட்டளைக்கு உதவலாம். மற்றும் இலக்கிய ஆர்வலர்களும் இதில் ஆர்வம் காட்டி உதவுவது அறக் கட்டளையின் நோக்கத்தைச் செவ்வனே பூர்த்தி செய்ய உதவும்.

உயர்நிலை யூலை - ஓகஸ்ட் 2000 33

கோடைக்கால இலக்கியக் குறிப்புகள்

இரண்டாயிரமாண்டு செப்டம்பர் பத்தாம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல் மூன்று மணி தொடங்கி இரவு எட்டரை மணிவரை இலண்டன் வால்தம்ஸ்ரோ ஒய்.எம்.சி.ஏ.அரங்கில் நாவலாசிரியர் எஸ்.பொ.வின் 'இனி ஒரு விதி செய்வோம்' நூல் விமர்சனக் கூட்டமும் எஸ்.பொ.வின் படைப்புலகம் குறித்த கருத்தரங்கும் நடைபெற்றது. தமிழகத்திலிருந்து நாவலாசிரியை ஜி.திலகவதி இக்கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டார். கருத்தரங்கு இரண்டு அமர்வுகளாக நடைபெற்றது. முதல் அமர்வுக்கு யமுனா ராஜேந்திரனும் இரண்டாம் அமர்வுக்கு சம்பத்ருமாரும் தலைமை தாங்கினர். முதல் அமர்வில் புகலிட இலக்கியத்தின் எதிர்காலம் என்பது குறித்து எஸ்.பொ.வின் உரையும் பெண் எழுத்து இனி எனும் பொருளில் ஜி. திலகவதியின் உரையும் இடம் பெற்றது. இரண்டாம் அமர்வில் எஸ்.பொ. எனும் ஆளுமை குறித்து மு.புஷ்பராஜ

னும் எஸ்.பொவின் படைப்பு லகம் குறித்து மு.நித்தியா னந்தனும் எஸ்.பொ வின் 'இனி ஒரு விதி செய்வோம்' நூலைக் குறித்து அருந்ததி ரட்ணராஜாவும் உரையாற்றினர். கடந்த காலத் தமிழிலக்கியம் லிங்க மையமாகவும் ஆண் மையமாகவும் இருப்பதை பல்வேறு நூல்களிலிருந்து உதாரணம் காட்டி திலகவதி உரையாற்றினர். சமகாலத்தில் செல்வி, சிவரமணி, அம்பை போன்றோரின் எழுத்துக்களில் இடம் பெறும் கலகத் தன்மையையும் அவர் சுட்டிக் காட்டினார். தி.ஜானகிராமனது பாலுறவு தொடர்பான நாவல் களையும் எஸ்.பொவின் 'சடங்கு' 'தீ' போன்ற நாவல்களையும் ஒப்பிட்டு சம்பத்ருமார் தனது அபிப்பிராயங்களை முன் வைத்தார். ஒரு படைப்பாளியாக ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் எஸ்.பொ. பெறும் இடத்தை வரலாற்று ரீதியில் மு.நித்தியானந்தன் மதிப்பீடு செய்தார். ஆக்க இலக்கியவாதிகள் மட்டுமே ஆக்க இலக்கியத்தை விமர்சிக்க முடியும் என்கிற எஸ்.பொவின் அபிப்பிராயங்களை கேள்விக்குள்ளாக்கினார் அருந்ததி ரட்ணராஜா. மு. புஷ்பராஜன் ஐம்பதுகளில் ஈழத்தின் யதார்த்த வாழ்வில் எழுந்த தேசியப் பிரக்ஞையும் இலக்கியத்தில் ஆதிக்கம் பெற்ற மார்க்ஸிய படைப்பும் விமர்சனமும் ஒரு வரலாற்று முரண் என்றார். ஒரு விமர்சகனாகப் பெறுகிற மரியாதையை விடவும் படைப்பாளியாகவே எஸ். பொ. மரியாதை பெறுகிறார் என அவர் குறிப்பிட்டார்.

எஸ்.பொ. தனது புகலிட இலக்கியம் குறித்த உரையில் தமிழக ஆதிக்கத்திற்கெதிராக புகலிட இலக்கியத்தை இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டு நோக்கிச் செல்லும் இலக்கியமாக உயர்த்திச் செல்ல

வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டார். சுஜாதா, வைரமுத்து, மாலன் போன்றவர்களின் மதிப்பீடுகளை வைத்துக் கொண்டு தமிழகத்தின் தீவிர படைப்பாளிகளின் பால் ஒரு விரோதத் தன்மையை உருவாக்குவதாக எஸ்.பொ. வின் அணுகுமுறை இருப்பதாக யமுனா ராஜேந்திரன் குறிப்பிட்டார். இன்னும் தமிழகப் படைப்பியக்கத்தை வெகுஜனப் பத்திரிக்கை எழுத்தாளர்களோடு சமன்படுத்திப் பார்க்கும் எஸ்.பொ. வின் அணுகுமுறை பாரதூரமானது எனவும் வலியுறுத்தினார். எஸ்.பொ. மார்க்சிய சர்வதேசியத்திற்கெதிராக தற்போது தேசிய இன அடையாளமே விமோசனத் துக்கானது எனும் முடிவுக்குத் தான் வந்திருப்பதாகத் தெரிவித்தார். தனது மகனின் மரணம் தன்னில் விளைவித்த மாற்றம் இது எனவும் தெரிவித்த அவர், காலங் கடந்தேனும் இந்த உண்மையை அறிந்து கொண்டது

யமுனா ராஜேந்திரன்

குறித்து மகிழ்ச்சி தெரிவித்தார். கா.சிவத்தம்பி, கைலாசபதி போன்றவர்களை படைப்பியக்கத்தில் தோல்

வியடைந்த போலிகள் என கடுமையான விமர்சனத்தை முன்வைத்தார். கா.சிவத்தம்பி, கைலாசபதி போன்றோரின் அணுகுமுறைகளில் காணப்பெறும் சறுக்கல்களை வரலாற்றுரீதியில் பார்த்து அதனது போதாமையை அங்கீகரிக்கிறவர்கள் கூட எஸ்.பொ.வின் உணர்ச்சிவசமான தனிமனித தாக்குதல்களையும் சமநிலையுடன் சிவத்தம்பி, கைலாசபதி போன்றோரின் பங்களிப்பை அங்கீகரிக்கத் தயங்குவதையும் ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. கைலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்றோருடன் கருத்தியல் ரீதியில் உடன்பாடு கொண்ட மு.நித்தியானந்தன் எஸ்.பொ.வின் கடுமையான அணுகுமுறையை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். மு. புஷ்பராஜனின் உரையின் அடிப்படையானதும் சமநிலை கொண்டதுமான அவதானமே இரண்டு அமர்வுகளினதும் இறுதியில் மனதில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. எஸ்.பொ. எனும் படைப்பாளியின் மீதான மரியாதையே இறுதியிலும் மனத்தில் எஞ்சி நின்றது. கூட்டத்தைச் சிறப்பற நடத்திய தமிழ்தகவல் நடுவத்தின் சார்பில் சிவலிங்கம் நன்றி கூறினார். விவாதம் பரவலாக முன்னெடுத்துச் செல்லப்படாத தற்கால காரணம் குறித்து யோசிக்கவே வேண்டியிருக்கிறது. வழக்கம் போல இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளுக்கு உந்துதலாகவும் ஆதர்ஷமாகவும் இருக்கும் பதமநாப ஐயரும் தகவல் நடுவத்தின் இயக்குனர்களில் ஒருவருமான வரதகுமாரும் கூட்டத்தின் இறுதியில் ஒரு ஓரத்தில் மௌனமாக புன்னகையுடன் நின்று கொண்டிருந்தனர்.

இலக்கியச் சந்திப்பு

இன்றும்
நேற்றும்
நாளையும்

தொடருகிறது...

லம்பேட் ராஜநாயகம்

மேஜூன் உயிர்நிழல் இறுதியாக நடந்து முடிந்த இலக்கியச் சந்திப்புக்கு என 13 பக்கங்களை ஒதுக்கியுள்ளது. எனினும் இலக்கியச் சந்திப்பினை முழுதாக அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பத்து வருடங்களுக்கும் மேலாக தொடர்ந்து நடந்து வரும் இலக்கியச் சந்திப்பிற்கு அறிமுகம் தேவையில்லை என்னும் அளவுக்கு அது பரவலாக அறியப்பட்ட விடயம். எனினும் குறிப்பாக இலக்கியச் சந்திப்பில் என்னென்ன விடயங்கள் பேசப்பட்டன, கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டன என்பவை பரவலாக்கப்படுவது அவசியமானது. இவை குறித்து இப்போதெல்லாம் புகலிடச் சஞ்சிகைகளில் காண முடியாது. இலக்கியச் சந்திப்பிற்குள் நடந்த விடயங்களை விமர்சன ரீதியாகவும் ஆய்வுரீதியாகவும் சரவணன், வாசுதேவன், அசோக் போன்றவர்கள் எழுதியிருந்தாலும் அழகலிங்கம் நிகழ்வைப் பரப்புரைக்கும் முயற்சியில் எழுதியிருக்கிறார். எனினும் இக் கட்டுரைகளில் இருந்து துருத்திக் கொள்ளும் சில அபிப்பிராயங்கள் இலக்கியச் சந்திப்புக் குறித்த எனது புரிதலைப் பகிரத் தூண்டியுள்ளது.

ஒரு பத்து வருட நீட்சியில் எப்போதும் இச் சந்திப்பு ஒரே தன்மையை அல்லது ஒரே மையத்தைக் கொண்டிருந்ததாகவோ கொண்டிருக்கும் என்றோ நாம் கருத முடியாது. தொடர்ந்து இது நிலைபட்டுக் கொண்டிருப்பதற்கும் அப்படியே பல்வேறுபட்ட காரணங்கள் ஸ்தூலமாக இருக்கக்கூடும்.

இன்றுவரைக்கும் எதுவித நிர்ந்தர திட்டமிடலும் இல்லாமல் இலக்கியச் சந்திப்பு நடத்தப்படுவதைப் போலத்தான் ஆரம்பத்திலேயே அது தோன்றியது. இன்று இலக்கியச் சந்திப்பைக் கொண்டு நடத்துபவர்களோ அல்லது இன்று இதில் இல்லாமல் போன சிலரோ முன்னர் திட்டமிட்டு நோக்கம் கருதி இவ் இலக்கியச் சந்திப்பை உருவாக்கவில்லை. எல்லாச் சஞ்சிகையாளர்களையும் ஒன்றாகச் சந்திக்க வைத்த ஒரு நிகழ்வு தொடர்ந்தும் எவரும் நிர்வாகப் பொறுப்பை எடுக்காமல் தொடர்ந்து சந்திப்பதற்கான ஏற்பாடு உருவாகியது. ஒரு சந்திப்பு அடுத்த சந்திப்பின் உழுங்கமைப்பாளர்களைத் தெரிவு செய்யும். அதுவும் தாங்களாக முன் வந்து அடுத்த நிகழ்வுக்கான சூழலை ஏற்படுத்துவது (இடம், காலம், சிற்றுண்டி, உணவு, தங்குமிடம் மற்றும் விடயதானங்கள்). அதற்கு மேல் எந்த அமைப்பு நிர்வாகமும் யாருக்கும் கிடையாது. இப்படியே பல ஐரோப்பிய நாடுகளையும் கடந்து கண்டாவையும் இச் சந்திப்பு தரிசித்து வந்துள்ளது.

பங்கு கொண்டவர்களின் அரசியல் சிந்தனைகள் ஈழத்து விடுதலை இயக்கங்களைப்போல், நீண்ட இடைவெளிகளோடு இருந்தது. சகல போராட்ட அமைப்புகளிலும் ஆயுத அரசியல் கோலோச்சுவதை

உணரத் தொடங்கிய நேரம். மற்றும் கருத்து வெளிப்பட்டிற்கும் செயற்பாட்டிற்கும் அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்ட நேரம். இதனால் கருத்திற்கு முக்கியத்துவம்-சுதந்திரம் என்பது சந்திப்பின் நோக்கத்திற்கு மைய ஓட்டமாகிறது.

இன்றுவரை இலங்கை அரசியல் நிலைமைகள், குறிப்பாக, யுத்த நிலைமைகளில் இந்த சுதந்திரத்தின் அருமை மிகவும் முக்கியமாக இருக்கிறது. இதுவே இவ் இலக்கியச் சந்திப்பு இன்றுவரை நீடித்து எதிர்காலத்திற்காய் நகர்ந்துகொண்டு இருக்கிறது.

இங்கு கருத்துக்களுக்கு சரி-பிழை-தீர்ப்பு எதுவும் கிடையாது. எந்தக் குறிப்பான கருத்துக்கும் முன்னுரிமை கிடையாது. அவரவர் தனக்கு சரி என்றோ பிழை என்றோ உணருவதைக் கூறலாம். மற்ற அனைவரும் கேட்கக் கடமைப்பட்டோரே. 'உதுக்குச் சூடு தான் சரி' என்றும் கூறலாம். ஆனால் சுட முடியாது அவ்வளவு தான். இலக்கியச் சந்திப்பு ஓர் கருத்துச் சுதந்திர வலயம்.

இனி விடயத்திற்கு வருவோம்.

இந்தச் சந்திப்பிற்கு பங்கு கொள்ளும் அனைவரும் மனித உரிமைவாதிகளோ மனிதநேயம் கொண்டவர்களோ என உறுதிபடச் சொல்லமுடியாது. அப்படி வரையறை எதுவும் அதற்கில்லை.

அதற்குள் யாரும் வரலாம். மனித உரிமைவாதியும் வரலாம். மறுப்புவாதியும் வரலாம். ஜனநாயகவாதியும் வரலாம். அராஜகவாதியும் வரலாம். மார்க்சியவாதி, பின்நவீனத்துவவாதி, ஆன்மீகவாதி.... etc. etc.... யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்!

முக்கியமான இறுக்கமான விடயம் என்னவென்றால் யாரும் விமர்சனங்களிற்கு முகம் கொடுக்கவேண்டும். இங்கேதான் சிலருக்குச் சிக்கல் வருகிறது. குறிப்பாக இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இச் சந்திப்பில் கலந்துகொள்வது குறைவாக இருப்பதற்கு ஒரு காரணம் விமர்சனங்களிற்கு முகம் கொடுக்க முடியாமையேதான். மற்றும் கட்சி கட்டவேண்டும். அதுக்கோ இதுக்கோ சார்பாக செயற்பட வைக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கம் கொண்டோரும் இதன் ஆரோக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் முயற்சித்து முயற்சித்துக் கைவிட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். மற்றும்படி இச் சந்திப்பில் விமர்சனங்களைக் கேட்டுக் கொள்ளும் எந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்தோராயினும் கலந்து கொள்கிறார்கள்.

கலந்து கொள்வோரின் கருத்துக்களையோ கருத்துக்களே அல்லாத கூச்சல்களையோ அல்லது பேச்சளவில் கொட்டும் ரஷ்டித் தனங்களையோ மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இலக்கியச் சந்திப்பு என்ற அந்த நிகழ்வுத் தன்மையை (வலயத்தை) குறை கூறுவது பொருத்தமற்றது.

இச் சந்திப்பில் இன்னுமொரு முக்கியமான விடயம் உண்டு. சுய விளம்பரத்திற்காக நாடகமாடுவோர், முதலைக் கண்ணீர் வடிப்போர், அடையாளம் தேடுவோர், வெருட்டுவோர், அச்சுறுத்துவோர், அனைத்தும்(?) அறிந்தவர்கள், 'நாம் அசைந்தால் அசையும் அகிலமெல்லாமே' என்பவர்கள் இப்படி இப்படி.... எல்லாம் வரும் போகும். இவர்களில் பலரும் நாளடைவில் அந்நியமாகி விடுவர் அல்லது தங்களை மாற்றிக்கொண்டு இந்த 'இலக்கியச் சூழி'யில் இழுப்பட்டுப் போய்விடுவர். நான் இங்கு 'இலக்கியச் சூழி' என்று அழைப்பது, குறிப்பாக, அதன் விமர்சன சுதந்திரத்தை. அதன் முன்னால் எந்தப் பொய் முகங்களும் போலிகளும் உடையட்டு நொருங்கிப் போய்விடும். வெவ்வேறு அமைப்புக்களுடன் தங்களைப் பிணைத்துக் கொண்டவர்கள் கூட தம் அமைப்புக்கூடாக தங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தாமல்குரிய காரணங்களில் முக்கியமானது எந்த அமைப்பையும் விமர்சனங்களில் இருந்து காப்பாற்றிவிட முடியாததும் அமைப்புச் செயற்பாட்டிற்கு யாரும் தனியாக மொத்தக் குத்தகை எடுக்கமுடியாது என்பதுமாகும். ஆகையினால் யாரும் அமைப்பின் பிரதிநிதி என்ற பெயரிலும் கலந்து கொள்வதில்லை. ஆகையினால் எந்த அமைப்புக்கும் சார்பானவர்கள் அல்லது எதிரானவர்கள் என்ற அடிப்படையில் இலக்கியச் சந்திப்பை வரையறை செய்யமுடியாது என்பது என் அபிப்பிராயம்.

இன்னுமொரு விடயத்தையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பின்னவீனத்துவ கதையாடல்கள், கருத்தாடல்கள் எல்லாம் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் தடக்குப்பட்டு விழுவதற்கு முன்பே இலக்கியச் சந்திப்புத் தொடங்கிவிட்டது. குறிப்பாக பின்னவீனத்துவம் உணர்த்திய அதிகாரமயப்படும் அமைப்பு வடிவங்கள், மையப்படுத்தப்பட்டு அதிகார மயமாகும் சிந்தனைகள் போன்ற கருத்துகளுக்கு பொருந்திப் போகிற வலயமே இலக்கியச் சந்திப்பு என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளமுடியும். திறந்த விமர்சனத்திற்கே முக்கிய இடம் கொடுப்பதால் இயல்பாகவே அது அராஜகத்திற்கெதிரான தன்மையையே இயங்கியலாகக் கொண்டிருக்கின்றது.

இலக்கியச் சந்திப்பு அராஜகத்திற்கு எதிராக செயற்படவேண்டும், கட்சி கட்டவேண்டும், விடுதலைக் காகப் போராட வேண்டும் போன்ற பல்வேறு வேலைத் திட்டங்களை முன்மொழிகிறார்கள். வேண்டி நிற்கிறார்கள்.

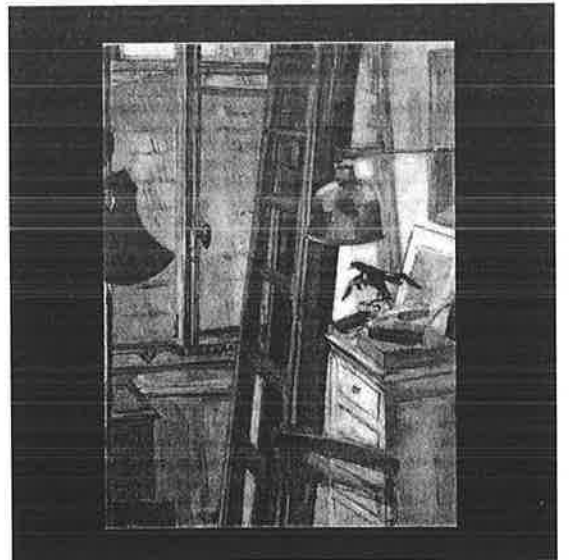
ஆனால் இந்த அமைப்பற்ற/அதிகாரமற்ற வலயத்தில் குரலை மட்டும் தான் கொடுக்கமுடியும். அந்தக் குரலை ஓங்கி ஓலிக்க வைக்கலாம். ஓங்கி ஓலிக்க வைப்பதனுடாக சமூகத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் கூடிய அதிர்வுகளை அது வழங்கலாம்.

குரலை ஓங்கி ஓலிக்க வைப்பது என்பதுகூட ஒரு செயற்பாடாக இருப்பதும் அதற்கு பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் போன்ற அனைத்தும் தாமாக முன்வந்து செயற்படாதவிடத்து அதைச் செயற்படுத்தவேண்டிய தேவை உணரப்படவேண்டும். இதை உணருபவர்கள் சிறு குழுவாகவோ வேறுவடிவத்திலோ செயற்படுத்த முனைந்தவுடன் 'அமைப்பு வந்துவிட்டது' என்று அங்கலாய்த்து அடித்து நொருக்க முனைபவர்களும் (அந்த வகையில்) செயற்பட்டுக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். அதிகாரத்தின்மீது அச்சம் கொள்வதென்பது

எவ்வளவு முக்கியமானதோ அதே அளவு முக்கியத்துவத்தை செயற்பாட்டிற்குக் கொடுப்பதில்லை. மற்றும் அமைப்பு என்றவுடனேயே (எவ்வளவு நவீன சிந்தனைகளை மனப்பாடம் செய்து வைத்திருந்தாலும்) இவர்கள் சிந்தனையில் இருப்பது ஏற்கனவே இறுக்கமாகிய/கெட்டி தட்டிப்போன அமைப்பு வடிவங்களேயாகும். அதனால் அமைப்பு வடிவம் என்ற சொல்லைக் கேட்டதுமே ஆடிப் போய்விடுகிறார்கள். எந்த அதிகாரமும் அற்ற நிலையில் தாமாகவே முன்வந்து அடுத்த இலக்கியச் சந்திப்பை நடத்த முனையும் சக்திகளைப்போல் சந்திப்பில் பேசப்பட்ட உணர்த்தப்பட்ட விடயத்தையேனும் உலகத்திற்கு கொண்டு போக தாமாக பலரும் முன்வருவார்களேயாயின் இது இலகுவாக இருக்கும். அதற்குரிய, உணர்வுபூர்வமாக பங்களிப்புச் செய்யக்கூடிய சக்திகள் அரிதாகவே தென்படுகின்றன. ஆயினும் அதிகாரமற்ற இலக்கியச் சந்திப்பில் மைய ஓட்ட விமர்சனங்களின் ஆளுமைக்குள் செயற்படக்கூடிய ஓர் செயல் வலயத்தை நாம் கண்டு பிடிக்கவேண்டும். செயலில் உண்மையான அக்கறை கொண்டாரால் சாத்தியமில்லாதது என்று எதுவுமில்லை. குறைந்த பட்சம் பரிசோதனை முயற்சிகளையாவது செய்து பார்க்கலாம். விமர்சனங்கள் மூலம் திருத்திக் கொள்ளலாம் அல்லது தூக்கியெறியலாம். தமிழ் இலக்கிய அரங்கம் பரப்பில் காணக்கிடைக்காத தன்னியல்பான இந்தச் சிந்தனை வலயத்தை மேலும் பலருக்கானதுமாக விரிவுபடுத்துவது பற்றியதன் அவசியத்தை உணரவேண்டும்.

இதற்கு இதுவரை காலமும் நிலவி வந்த அமைப்பு வடிவங்களைப் பிரதி பண்ணாமல் அதிகாரம் என்பதற்கு எந்த அவசியத்தையும் வழங்காமல் சமூக அக்கறை கொண்ட ஜனநாயகப் பண்பை மதிக்கப் பழகிக் கொண்ட நாகரீகமடைந்த சக்திகள் தேவை.

இறுதியாக "ஜனநாயக முறைமைக்கு தேவைப்படும் அறிவும் பக்குவமும் தன்னைமற்ற சேவையுணர்வும் பிரதிநிதிகளுக்கு இல்லை என்றால் ஜனநாயகம் என்பது ரௌடிகளின் அராஜகமே ஆதிக்கமாகப் போகக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது" என இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே எச்சரித்த அரிஸ்டாட்டிலை மீண்டும் மீண்டும் நினைவு கூர்ந்து கொள்வோமாக. ☺

நிம்மதி

நீண்ட தூரம் சென்றுவிட்டது

கண் விழித்து கையிசைந்தபடி
வந்த வழியும் மறந்து
போகும் இலக்கும் புரியாது
பேதலித்துப் போன
உணர்வுகள்

பார்வையின் படுகைகள்
சுறாராவின் கனல்களாக

வினாவும் புரியாமல்
விடையும் தெரியாமல்
எதற்கு இந்த
வாழ்க்கைப் பரீட்சை

மூச்சுக் கரணங்களால்
நெய்யப்பட்ட உயிர்
காலத்தின் கதவை
குட்டிகொண்டே இருக்க
அடைய பாத்திரம் எந்தியபடி
எதை, எதற்கு
யாரிடம், யாருக்காக
யாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது

இந்த உடல்.

நேசித்த மண்,
நேசித்திருரிய நெஞ்சங்கள்,
கவாசித்த காற்று,
சுற்றி உள்ள உறவுகள்,
நடந்த பாதை,
பேசிய மொழி,
எழுதிய எழுத்துக்கள்,
என்னை
எழுதச் செய்யும் நீ
எதுவுமே இன்று
என்னோடு இல்லை
என்றானபின்
இங்கு
நான் மட்டும் எதற்கு ?

அய்யப்

தொகுப்பாசிரியர்
புதுநகர் செல்லத்துரை

தொடர்புகளுக்கு
S. SELLADURAI
6 Les Dix Arpents Bruns
95610 Eragny sur Oise
France.

தொலைபேசி 00331 34644105

திவ்வியா

தமிழ் பேசும் புகலிட சமுதாயத்தில்
இதுவரை இல்லாத ஒரு முயற்சி.
நிழல் படங்களும் அவற்றிற்கான
கவிதைகளையும் 168 பக்கங்களில்
வெளியாகி இருக்கும் ஒரு தொகுப்பு.

20 வருடங்களுக்கும் மேலாக பிரான்சில் வசித்து வரும் புதுநகர் செல்லத்துரை (புதுக்குடியிருப்பு) 18 வருடங்களின் பின்பு தன் உறவுகளைத் தேடி இலங்கைக்கு போயிருக்கிறார். பெற்றோருடன் கூடி இருக்க முடியாது தனிமைபட்டுப் போன சிறுமி திவ்வியா, அவளின் வாழ்வலகம், சூழல், யுத்த மெகத்தின் வீழ்ச்சியில் நம்பிக்கையும் நம்பிக்கையற்ற துமான அவளின் சிறு பராயம் செல்லத் துரை அவர்களை நெகிழ வைக்கிறது. தன் உறவுகளோடு கூடி இருந்து அவர்களின் இன்றைய வாழ்வை வாழ்ந்து பார்க்கிறார்.

தான் கண்ட காட்சிகளில் முடிந்தவற்றை நிழற் படங்களாக சேகரிக்கிறார். இவற்றில் திவ்வியாவைச் சுற்றியுள்ள வாழ்வின் ஒரு பகுதி இவரிடம் நிழற்படங்களாக குவிகிறது. அது செல்லத்துரையின், இலங்கையில் தமிழ் பேசும் மக்களின் வாழ்வின் ஒரு பகுதியிழ்தான்.

இந்நிழற்படங்களை எல்லோருக்குமாய் எல்லோருடையதுமாய் பதிவு செய்ய முனைகிறார். படங்களுக்கு மேலும் உருவம் கருவும் ஏற்ற கவிதைகளைத் தேடுகிறார். ஏற்கனவே அறிமுகமான மிகச் சொற்ப கவிஞர்களிடமும் மற்றும் எழுத்தார்வம் கொண்டவர்களிடமும் இருந்து கவிதைகளைப் புனைவிக்கிறார்.

நிழற்படங்களும் அவற்றிற்கான பல கவிதைகளும் தொகுக்கப்பட்டு திவ்வியா இன்றைய இலங்கைத் தமிழ் மொழி பேசுவோர் வாழ்வின் ஒரு குறியீடாகிப் போகிறார். 16 வயதிற்கும் குறைவான பதினைந்திற்கும் மெற்பட்ட சிறுவர்களும் (பிரான்சில் பிறந்தவர்கள் அல்லது பிரான்சில் வளர்ந்தவர்கள்) தங்களின் பார்வையில் சில நிழற் படங்க

ளுக்கு பிரெஞ்சு மொழியில் கவிதை புனைந்தி ருக்கிறார்கள். இது இத்தொகுப்பில் குறிப்பிடக்கூடிய ஒரு அம்சம். இலங்கையைப் பார்க்காதவர்கள் அவர்கள் வாழ்வை எப்படி மனம் கொள்கிறார்கள் என்பதை, தம் வாழ்வை இழந்து அகதிகளாக வாழும் புலம்பெயர்ந்த நெஞ்சங்கள் இந் நிழற் படங்களில் ஆசுவாசம் கொள்கின்றன. இழந்த வாழ்வின் அருமைக்காக ஏங்கு கின்றன.

நுட்பமான நேர்த்தி மிக்க கலைத்துவமான நிழற் படங்களாக பலவும் இல்லாதிருந்த போதும் (கவிதைகளும் கூட) இம் முயற்சி வாழ்வின் பதிவுக்கு அவசியமானது.

புகைப்படங்களினுடாக வாழ்க்கையை எடுத்தியம்பும் கலை ஒரு முழுமையான தொகுப்பினுடாகவே சாத்தியம். எந்த அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது என்பது குறித்து அதன் வெளிப்பாடு அமையும்.

சமய வெளிப்பாடுகள், கலாச்சாரச் சடங்குகள், வாழ்க்கையின் அன்றாடப் பிரச்சனைகள், கைத்தொழில்-விவசாய தொழில் வளர்ச்சி, கல்வி, சூழல், யுத்தம் நிகழ்ந்திய அனர்ந்தங்கள் இப்படி பல்வேறுபட்டவையும் தனித்தனியே பூணடைகவோ அல்லது பன்முகப்பட்டதையும் சேர்த்தோ ஒரு சமூகத்தின் வாழ்வை வெளிப்படுத்தலாம்.

இத்தொகுப்பில் அத்தகைய தன்மையைக் காண முடியவில்லை. ஆயினும் இந்த முயற்சி நிழற்படக் கலையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தி பலரையும் ஆர்வமடையவைக்கும். அவ்வகையில் புதுநகர் செல்லத்துரை பாராட்டப்பட வேண்டியவர்.

- ஞானம்

மக்களுக்கான அறிவுஜீவிகளின் பணி :

பின் நவீனத்துவத்திலிருந்து

சமூக எதிர்ப்பியக்கங்களின் இணைவை நோக்கி

பிரெஞ்சு மானுடவியலாளர்
சமூகவியலாளர்
பியரே போர்தியோவுடன்
நேர் காணல்

An Interview with
french anthropologist and sociologist
Pierre Bourdieu

உரையாடியவர்
பிரித்தானிய அரசியல் நடவடிக்கையாளர்
கெவின் ஓவண்டன்

தமிழாக்கம்
யமுனா ராஜேந்திரன்

மூலம் :
சோசலிஸ்ட் ரிவியூ : ஜூன் 2000, இங்கிலாந்து
சார்ட்டர் பர் தி யூரோப்பியன் சோஷல் மூவ்மெண்ட்ஸ்
பிரான்ஸ்
www.raisons.org

தங்களுடைய சமீபத்திய புத்தகமான 'உலகின் சுமை' (The weight of the world) பிரித்தானியாவில் வெளியாகியிருக்கிறது. 1990களின் ஆரம்பத்தில் தங்களிடம் எடுக்கப்பட்ட நேர் முகங்களின் தொகுப்பான இந்நூலில் 'நம் சமகால சமூகத்தின் வேதனைகள்' குறித்துப் பேசியிருக்கிறீர்கள். ஏன் பல்வேறு மக்களின் வாழ்வு இத்துணை துயர் நிறைந்ததாகியது ?

பிரான்ஸிலும் பிரித்தானியாவிலும் வாழும் மக்களுக்கிடையிலும் அவர்களைச் சுற்றிய நிகழ்வுகளுக்கிடையிலும் நிறைய ஒத்த தன்மைகள் இருக்கிறது. பிரதானமானது நவ-தாராளவாதம் குறித்ததாகும். அதாவது சரீகப் பொறுப்பிலிருந்து பின்வாங்கிக் கொண்டிருக்கும் அரசுகள் குறித்ததாகும். அரசு முன்பு அக்கறை கொண்டிருந்த உடல்நலப் பாதுகாப்பு கல்வி சரீகப் பாதுகாப்பு போன்றவற்றை தற்போது கை கழவி விட்டது.

நாங்கள் இந்த ஆய்வைத் தொடங்கியபோது சீரழிவு தொடங்கியிருந்தது. இப்போது அது மிகப் பெரும் அவலமாக வளர்ந்துவிட்டது. உதாரணமாக இப்போது பிரான்ஸில் சமூக வாழ்வின் அனைத்துத் தளங்களிலும் நடவடிக்கைகளிலும் அரசின் சகல கொள்கைகளிலும் இந்த நவ-தாராளவாதம் புரையோடிவிட்டது. அரசியல் நிறுவனத்தின் சிந்தையில் இது மிகவும் உள்ளார்ந்த அம்சமாகிவிட்டது. சமீபத்தில் பிரான்ஸின் கல்வி அமைச்சர் கிளாட் அல்ஜியர் வெளியேற்றப்பட வேண்டியிருந்தது. இவர் கறாரான கொள்கைகள் என்று சொல்லப்படுகிற தகுதியையும் உற்பத்தியையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு முறையைப் புகுத்த விரும்பினார்.

கல்வி எனும் அமைப்பு எவ்வாறு இயங்குகிறது என

நிதானமாக ஆய்வு செய்வதற்குப் பதில் இந்த நவ-தாராளவாதிகள் மிகச் சாதாரணமாகத் தீர்வு காண நினைக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூட இயக்ககருனர் களுக்கும் பள்ளிகளுக்கும் இடையில் இவர்கள் போட்டியை உருவாக்க நினைக்கிறார்கள். மாணவர்களுக்கும் வரவுசெலவுத் திட்டங்களுக்கும் இடையில் போட்டியை உருவாக்க நினைக்கிறார்கள். இந்தப் போட்டி போலியானதாகும். இது செயற்கையாக உருவாக்கப்படுகிறது. கல்வி அமைப்பு செயல்படும் விதத்திலிருந்து இயல்பாக இந்தப் பிரச்சினைகள் எழுவதில்லை. கல்வி அமைப்பு முறை நெறிப்படுத்தப்பட்டதாயில்லை. இது குறித்து நான் விமர்சனம் கொண்டிருக்கிறேன். இந்தக் குறைபாடுகளை நீக்குவது குறித்து யோசிப்பதை விட்டுவிட்டு தீர்வுக்கான வழிவகைகளை மேற்கொள்வதை விட்டுவிட்டு கல்வி குறித்து முதலாளித்துவப் பார்வையை இவர்கள் முன்வைக்கிறார்கள்.

உடல்நலப் பாதுகாப்பு தொடர்பாகவும் ஒருவர் இப்படிப் பார்க்கமுடியும் : சமீபத்தில் ஒரு கூட்டம் குறித்த அறிக்கை ஒன்றினை நான் படிக்க நேர்ந்தது. அக்கூட்டம் வழமையாக கன்ஸர்வேடிவ் பார்வை கொண்ட மருத்துவர்களால் கூட்டப்பட்ட கூட்டம். அவர்கள் பிரதமர் ஜோஸ்பினைச் சந்திக்க விரும்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் இவர்களைச் சந்திக்க வில்லை. ஒரு தொழில்நுட்பத் தேர்ச்சியாளர் இவர்களைச் சந்தித்திருக்கிறார். அந்தக்கூட்டத்தின் பதிவுறிக்கையைப் பார்த்தீர்களானால் கொடுமை. அதில் மருத்துவர்கள் சொல்கிறார்கள். "இதோ பாருங்கள் இது வரையில் நான் ஆர்ப்பாட்டம் செய்ததோ அல்லது எந்த விதமான வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு கொண்டதோ எதிர்ப்பியக்கத்தில் கலந்து கொண்டதோயில்லை. ஆனால் முதல் முறையாக எனது நோயாளிகள் சம்பந்தமாகப் பேசுமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கிறேன்." ஒருவர் 73 வயதான தனது பெண் புற்றுநோயாளர் பற்றிச் சொல்கிறார். அவரது மருந்துச் செலவு ஆஸ்பத்திரி வரவு செலவோடு பார்க்க மிக அதிகமாக இருக்கிறது. இன்னொருவர் குறிப்பிடும்போது தனது ஆஸ்பத்திரியில் அனஸ்தீஸியா கொள்வனவு செய்வது வரவு செலவுத் திட்டத்துக்குள் அடங்குவதாயில்லை. வாங்ககாசு இல்லை என்கிறார். ஆகவே இரவில் அனஸ்தீஸியா இல்லை. "இத்தகைய ஆஸ்பத்திரிக்கு உங்கள் மனைவியை அனுப்புவீர்களா?" என அந்த தொழில்நுட்பத் தேர்ச்சியாளரைக் கேட்டிருக்கிறார் மருத்துவர். "இது தனிப்பட்ட ரீதியிலான கேள்வி. நான் பதில் சொல்ல விரும்பவில்லை" என அவர் அதற்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறார்.

பொது நிறுவனங்கள் தொடர்பான கண்முடித்தனமான அழிச்சாட்டியமான பதிலுரைகளை நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதிகாரத்துவ மேட்டிமைத்தனம் உடல்நலப் பாதுகாப்புத்துறையில் பற்பல ஆண்டுகளாக ஊறிப்போயிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். ஆனால் 1968 க்குப் பின்னால் இளைய சந்ததி இதை மாற்ற முயற்சித்தது. இவர்கள் அமைப்பு கூட்டுத்தன்மை கொண்டதாகவும் அமைப்பின் பங்கேற்பாளராகச் செயல்படுகிற ஒரு கருத்தையும்

முன்னெடுக்க விரும்பினார்கள். ஆனால் தற்போது இந்த முன்னெடுப்பு அழிக்கப்படுகிறது. நிதி வெட்டப்படும் என பயமுறுத்தப்படுகிறார்கள். அதீத உற்பத்தியையும் இவர்களிடமிருந்து நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள்.

நடுவாந்திர-இடதுசாரிகள் (centre left) இப்போது ஐரோப்பாவில் எங்கும் ஆட்சியில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தான் இந்த நவ-தாராளவாதத்தை நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறார்கள். இந்த சமூக ஜனநாயகக் கட்சிகளின் ஆளுகையில் ஏதேனும் புதிய விஷயத்தைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறதா?

முன்றாவது பாதை (third way) என்று சொல்லப்படுகிற இந்தக் கருத்து குறித்து எனக்கு நிறைய சந்தேகங்கள் இருக்கிறது. நவ தாராளவாதம் எனும் எனும் பெயரில் ஒரு புதிய அரசியலை முன்வைப்பதாக இவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இவற்றில் கொஞ்சம் கூட புதியது என்றும் ஏதுமில்லை. சமூக ஜனநாயகம் என்ற சொல்லணியை இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் முகிழ்ச்சி பெற்ற சமூக ஜனநாயகக் கொள்கைகளைக் குழி தோண்டிப் புதைப்பதற்குப் பாவிக்கிறார்கள். இந்த சமூக ஜனநாயகக் கொள்கைகளை உயர்த்திப் பிடித்த பெரும்பாலோர் 1968 தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்கள். பிற்பாடு அவர்கள் புரட்சிகரப்படுத்தப்பட்டார்கள். அவர்கள் தற்போது இந்த அமைப்பில் கலந்துவிட்டவர்களாகி விட்டார்கள். மித்தரான் கால நடவடிக்கைகள் சோசலிஸ்ட்டுகளுக்கு ஒரு புத்தெழுச்சியைத் தந்தன. 1995க்குப் பின்னான பல்வேறு சமூக இயக்கங்களின் எழுச்சியானது மறுபடி சோசலிஸ்ட்டுகளை பதவிக்கொண்டுவந்திருக்கிறது.

ஆனால் இந்த அரசாங்கத்தினதும் அதனது தொழில்நுட்பத் தேர்ச்சியாளர்களதும் நோக்கம், இந்த சமூக இயக்கங்களை முடக்குவதாகவும் அழித்தொழிப்பதாகவும்தான் இருக்கிறது. 1968 மே அனுபவங்களை அமைச்சர்களும் ஆலோசகர்களும் இவ்வியக்கங்களை ஒழிக்கப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

மாணவர்கள் இக்கோல்நார்மல் சப்பிரியரை (Ecole Normale Supérieure) ஆக்கிரமித்துக் கொண்ட போது கட்டாயமாக அங்கு போலீஸை அனுப்பி மாணவர்களை ஒடுக்க வேண்டுமென்று இன்று பிடிவாதமாக நிற்பவர் அன்று 1968 மாணவர் எழுச்சியில் பங்கு கொண்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஜெர்மனியிலும் பிரித்தானியாவிலும் இருக்கிறவர்கள் என்னிடம் அடிக்கடி 35 மணி நேர வேலை மற்றும் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களுடன் பிரான்ஸில் வாழ்வது சந்தோஷம் என்கிறார்கள். ஆனால் இந்த உரிமைகளெல்லாம் இயக்கங்களின் போராட்ட அழுத்தங்களால் பெறப்பட்டவை. இதை இலவசமாக அரசாங்கம் தரவில்லை. வலதுசாரிகளை விடவும் வெற்றிகரமான முறையில் இந்த இயக்கங்களை அடக்குவதில் தாம் வெற்றி பெற்றிருப்பதாக இடதுசாரிகள் கருதுகிறார்கள்.

அமைப்பியல் பிரெஞ்சு அறிவாளிகள் மத்தியில் பிரதான உந்துதலாக இருந்தபோது உங்கள் கருத்துக்களை நீங்கள் உருவாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய சமூகவியல் கருத்துக்கள் எவ்வாறாக உங்களுடைய அரசியல் நிலைப்பாட்டின் மீது தாக்கம் செலுத்தியிருக்கிறது?

நான் அமைப்பியல்வாதி அல்ல. அந்த அணுகுமுறை, உலகம் அமைப்புக்களால் உருவாகியிருக்கிறது, அது மிகச் சரியாக மக்கள் செயல்படு முறைகளைத் தீர்மானிக்கிறது என்று சொல்கிறது. இதில் மனித காரணி என்பதற்கு இடமேயில்லை. 1960களில் மார்க்சிஸ்ட் லூயி அல்தூஸர் சொன்னபடி மனிதஜீவிகள் என்பவர்களை "புறநிலை அமைப்புக்களை காவிக் கொண்டிருக்கும் பிரக்ஞையற்றவர்கள் தவிர வேறில்லை". 1950 களில் நான் அல்ஜீரியாவில் மேற்கொண்ட மானுவலியல் ஆய்வுகள் இந்த அமைப்பியல் வரைமுறைக்குள் பொருந்துவதாக இல்லை, வாஸ்தவம்தான். மக்கள் சமூகத்தினால் தான் கட்டமைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள்-சுதந்திர சந்தைக் கோட்பாடு சொல்கிறபடி-தனிப்பட்ட முறையில் கணக்குப் போடுகிற வகையில் தத்தமது வாழ்வை நடவடிக்கைகளைத் தீர்மானிக்கிற விலகிய உதிரிகளாக இல்லை. நான் ஹேபிடஸ் (Habitas) எனும் கருத்தாக்கத்தை உருவாக்கினேன், அக் கருத்தாக்கமானது சமூகத்தின் புறநிலை அமைப்புக்களையும் அதனுள் இருக்கும் செயல்காரணியின் அகநிலையையும் இணைத்ததாகும். ஹாபிடஸ் என்பது மாறும் நிலைகளாகும் . பரஸ்பர தாக்கம் கொண்டதாகும். சமூகத்துள் இயங்குவதன் ஊடே மக்கள் பெறும் நடத்தையின் வடிவங்கள் குறித்ததாகும். சமூகத்தில் அவர்கள் பெறும் நிலையைப் பொறுத்து இதன் தாக்கம் மாறுபடும். உதாரணமாக அவர்கள் மத்தியதர வர்க்கச்சூழலில் இருந்து வந்தவர்களாக அல்லது தொழிலாளி வர்க்கக் குடியிருப்புக்களில் இருந்து வந்தவர்களாக என்பதைப் பொறுத்து மாறுபடும்.

இது சமூகம் எப்படி தன்னைத் தானே மறு உற்பத்தி செய்து கொள்கிறது என்பதின் பகுதியாகும். ஆனால் அதே வேளையில் மாற்றம் என்பதும் இருக்கிறது. சமூகத்துள் முரண்பாடு மோதல் கட்டமைப்புப் பெறுகிறது. தமது எதிர்பார்ப்புக்களும் தமது வாழ்நிலையும் உடனடியில் மாறுபட்டிருப்பதை மக்கள் தமது புதிய சமூக நிலைப்பாட்டிலிருந்து கண்டு கொள்ள முடியும். இதுதான் இன்று பிரான்ஸில் நடைபெற்று வருகிறது. இப்போது சமூகக் காரணி மற்றும் அரசியல் தலையீடு போன்ற கேள்விகள் முக்கியமாகிவிடுகிறது.

மார்க்சியத்தின் இதயமாகவிருப்பது தனது விமோசனத்தின் பொருட்டு தொழிலாளிவர்க்கம் போராட்டத்தை மேற்கொள்வதாகும். நீங்கள் பங்கு கொண்டிருக்கிற சமூக இயக்கங்களின் போராட்டத் திட்டத்தில் தொழிலாளி வர்க்கம் போராட்டத்தை எந்த இடத்தில் பொருத்திப் பார்க்கிறீர்கள்?

ஸியாட்டில் அனுபவமானது ஒருங்குதிரண்ட

உழைப்பையும் பல்வேறு ஒரு-பிரச்சினை (single-issue) நடவடிக்கைகளையும் ஒரே அணியில் கொண்டு வந்திருக்கிறது. பல்வேறு அரசியல் மட்டங்களில் அவர்கள் திரட்டப்பட்டாலும் அவர்கள் பரஸ்பரம் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள் தாக்கம் பெறுகிறார்கள். இது புதிய வகைப்பட்ட வளர்ச்சியாகும். முதல் முறையாக பரஸ்பரம் சந்தேகம் கொண்டிருந்தவர்களை ஒரே அணியில் கொண்டு வரக்கூடியதாக இருக்கிறது.

பிரான்ஸில் தொழிலாளி வர்க்கத்தனம் என்பது ஊடுருவி வளர்ந்து அறிவிஜீவி எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தது. தொழிற்சங்கங்கள் அறிவுஜீவிகளிடமிருந்து வெறுப்புப் பாராட்டி தொலைதூரம் விலகி நின்றன. அறிவுஜீவிகள் தொழிலாளர்களிடமிருந்து தூர நின்றனர். 1968 நிகழ்வுகளில் இது மிக வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது. ஆனால் இன்று முதல் முறையாக - சோவியத் வகை மார்க்சியத்தின் தோல்வியை அடுத்து - அந்த பரஸ்பர வெறுப்பிலிருந்து விடுதலை பெற்றிருக்கிறோம். ஆகவே இப்போது நான் ஒரு பிரெஞ்சு தொழிற்சங்க அலுவலருடன் பேசுவதைப் போலத் தான் உங்களிடமும் பேசுகிறேன். அவர்கள் மிக வெளிப்படையாகப் பேசுகிறார்கள். ஒரு வகையில் சொன்னால் என்னைப் போன்ற அறிவுஜீவிகள் இருப்பது வருடங்களுக்கு முன்பு இல்லை. ஸார்த்தர், பூக்கோ போன்றவர்கள் தொழிலாளிகளுக்கு மிகவும் அனுசரணையாக இருந்தார்கள். ஆயினும் அவர்களுக்கும் தொழிலாளர்கள் குறித்த நடைமுறை அனுபவ அறிவு என்பது இருக்கவில்லை.

எவ்வாறு புதிய சக்திகள் வளர்ந்து வருகிறது என்பதற்கு ஸியாட்டில் ஒரு மிக முக்கியமான உதாரணமாகும். சிறு விவசாயிகளின் தலைவரான ஜோஸ் போவி சகல விவரங்களையும் அறிந்து வைத்திருக்கிறார். அரசியல்வாதிகளிடம் நீங்கள் கேட்பதைப் போன்று மலின்படுத்தல் இல்லாமல் அவர் தன்னைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் ஒரு அறிவுஜீவி. அதே வேளை அவர் தமது களனியிலும் வேலை செய்கிறார்.

சமீபத்தில் பிரான்ஸ் அனைத்து சமூகக் குழுக்கள் (social movements) அடங்கிய கூட்டமொன்றை நான் ஒழுங்கு செய்தேன். வேலையற்றவர்கள், குடியேற்ற தாரர்கள், தொழிற்சங்கவாதிகள், அனார்ஸிஸ்ட்டுகள், மார்க்ஸியவாதிகள் டிராட்ஸியிஸ்ட்டுகள் என அனைத்து வகையினரும் கலந்து கொண்டனர். விவாதங்கள் நடைபெற்ற முறையும் அதன் தளமும் நீங்கள் கற்பனை செய்து பார்க்குமிடமுடியாதது. ஒரு புதிய வகையான இடதுசாரி அரசியல் கலாச்சாரம் பரிமாணம் கொண்டிருக்கிறது. லூ மாண்ட்டிப்ளோமட்டிக் அபரிமிதமாக விற்பனையாகியது.

அவர்களுக்கிடையில் சில சந்தேகங்கள் இன்னும் நிலுவை உண்மைதான். ஆனால் கூட்டத்தின் இறுதியில் ஐரோப்பிய சமூக இயக்கங்களின் ஒரு கூட்டறிக்கையும் திட்டமும் வெளியிட்டனர். தேசிய மாறுபாடுகளை நாங்கள் கடந்தோம். சர்வதேசிய மூலதனத்திற்கெதிராக ஒரு சர்வதேசிய இயக்கத்தை நாங்கள் கண்டோம்.

இந்த இயக்கங்கள் எவ்வாறு ஒன்றுபட்டு இயங்க முடியும், எவ்வாறு தத்தமது வேறுபட்ட கொள்கைகளை அவ்வமைப்பினுள் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியும்?

இந்த இயக்கங்களின் வளர்ச்சி முறையானது மிக வெளிப்படையானது. இது ஒரு தொடர்ந்த செயல் போக்கு. நவ தாராளவாதத்திற்கு எதிரான ஐரோப்பிய இயக்கத்திற்கான அறைசுவலொன்றை நாம் கூட்டாக வெளியிடவிருக்கிறோம். ஜேர்மானிய தொழிற்சங்கங்கள் (DGB) பிரான்ஸ் தொழிற்சங்கங்கள் (CGT) அறிவு ஜீவிகள் பல்வேறு சமூக இயக்கங்கள் அமைப்புகளை நாங்கள் ஆதரவு கோரப்போகிறோம். எமது அடிப்படைத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதற்காக செப்டம்பரில் ஒரு விரிவுபட்ட கூட்டத்தை நாங்கள் கூட்டுகிறோம். 2001 மார்ச் மாதம் ஏதென்ஸில் ஐரோப்பிய அளவிலான கட்டமைப்புக்கான திட்டங்களை விவாதிக்கக் கூடுகிறோம். பல்வேறு திட்டங்கள் இருக்கிறது. நாங்கள் அறிவுஜீவிகளும் நடவடிக்கையாளர்களும் இணைந்த ஒரு எதிர்ப்பியக்கத்தைக் கட்டமைக்க விரும்புகிறோம். அறிவு ஜீவிகள் மட்டுமேயல்ல. கிரீஸில் இருக்கும் பல்வேறு தொழிற்சங்கங்கள் ஏதென்ஸ் கூட்டத்தின் நிதியைப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்றன. எமது நோக்கம் ஒன்று திரட்டுவதும் பகிர்ந்து கொள்ள மக்களுக்கு உதவுவதும் தான்.

இந்த இயக்கத்தில் வேலைப்பிரிவினை இருக்கிறது. சமூக விஞ்ஞானிகள் சிக்கல்களைக் கடந்து போவதற்கு உதவவேண்டும். ஒரு பலம் வாய்ந்த ஐரோப்பிய சமூக இயக்கத்தைக் கட்டவேண்டுமானால் இந்தச் சிக்கலை நாம் நிச்சயம் கடந்து செல்ல வேண்டும். அல்லவெனில் நாம் மறைந்து போவோம். மக்களுக்கிடையில் சக்தி வாய்ந்த தடைகள் இருக்கின்றன. பிரதான தடை சமூக ஜனநாயக இயக்கம். இதை நாம் வெற்றி கொள்ள முடியுமானால் நிஜமான மூன்றாவது பாதைக்கு நாம் செல்லமுடியும். அது இப்போது மூன்றாவது பாதை பேசுவோரைக் காட்டிலும் புரட்சிகரமானதாயிருக்கும். இடதுசாரிகளுள் இடதுசாரி அரசியலை நாம் கட்டமைக்க வேண்டும். சூழலியல் இயக்கங்களில் நிஜமான இடதுசாரிகளை நாம் காணமுடியும். இடதுசாரிகளிடம்

மோசமான பாதிப்பாயிருக்கிற பிரெஞ்சு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலும் நாம் இடதுசாரிகளைக் காணமுடியும்.

உலகமயமாதல் என்பது ஒரு பொருளாதாரப் பிரச்சினை என்பதை விடவும் அதிகளவு சமூக விளைவுகள் கொண்டது என்பதை இன்று அதிகமானவர்கள் உணர்ந்து வருகிறார்கள்.

ஐரோப்பாவின் முக்கால் பங்கு பொருள் பரிவர்த்தனை என்பது ஐரோப்பாவுக்குள் தான் இயங்குகிறது. அரசில் இருக்கிற சமூக ஜனநாயக அரசுகள் இவ்வகையில் சுதந்திர சந்தைக்கு (free market) கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க முடியும்.

எவ்வாறு அவர்களை நாம் நிர்ப்பந்திக்கமுடியும்? புதிய வகையிலான அரசியல் கட்சி வேண்டும் என்கிறீர்களா?

எனக்குத் தெரியாது. அவர்களை நாம் நிர்ப்பந்திக்க முடியுமானால் உண்மையில் அது சந்தோஷமானது. சமூக ஜனநாயக அரசுகள் நெருக்கடியில் இருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். பிரித்தானியாவில் பிளேரிஸ்ட் அரசுக்கு ஏற்கனவே நெருக்கடிகள் தொடங்கிவிட்டன. ஐரோப்பிய வலதுசாரிகளும் இதே நெருக்கடியை எதிர்கொள்கிறார்கள். உதாரணமாக ஜேர்மனிய அரசு. உண்மையான இடதுசாரிகள் எப்போதுமே தவறான தெரிவுகளையே எதிர்கொள்கிறார்கள். வலதுசாரிகளுக்கு ஓட்டுப்போடவேண்டும் அல்லது இந்த போலி இடதுசாரிகளுக்கு ஓட்டுப்போடவேண்டும். 1981 இலிருந்து பிரான்ஸில் இதுதான் நடந்து வருகிறது.

இடதுசாரிகள் தவிர மற்றவர்கள் தாம் இதிலிருந்து ஆதாயம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆஸ்ட்ரியாவில் ஹைதர் பிரச்சினையைப் பார்த்தோம். ஆனால் அவருக்கு மறுமலர்ச்சி பெற்ற இடதுசாரி இயக்கம் சவாலாக எழுந்தது. அதுதான் ஹைதரின் வீழ்ச்சிக்கும் காரணமாக அமைந்தது. 1995 கோடை வெப்பத்தில் பிரான்ஸில் எவரும் லீபென் பற்றி நேஷனல் பிரண்ட் பற்றி அக்கறைப்படவில்லை. பென்சனைப் பாதுகாப்பதற்கான இத்தாலியின் மாபெரும் மக்கள் இயக்கம் அதி வலதுசாரிகளை ஓரங்கட்டியிருக்கிறது.

மறு எழுச்சி பெற்று வரும் இந்த இடதுசாரிகள் ஒரு புதிய கட்சியின் தோற்றத்துக்கு இட்டுச் செல்வார்களா என்பது ஒரு வெளிப்படையான கேள்வி. அதைப் போலவே கருத்துக்களும் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். பிரதான பிரச்சினை அத்தகைய இயக்கம் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும் என்பதுதான். மக்களின் சிந்தனையில் புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருவதை எவரும் சந்தேகப்பட முடியாது. உலக முதலாளித்துவம் (global capitalism) வெற்றி பெற்று வருவதைப் போலத். தோன்றினாலும், கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் இல்லாத அளவில் மிக நம்பிக்கையோடு நான் எதிர்காலத்தைப் பார்க்கிறேன்.

சுமத் ரூபன்

நடு நிசியின் நிசப்தம். இரவில் இரை தேடும் உயிர்கள் கூட உண்ட பின் குட்டித் தூக்கம் போடுகின்ற னவோ? அலறியடித்துக் கொண்டு உயிர் காக்க விரையும் அம்புலன்ஸ் கூட இன்று

இல்லை. எல்லாமே களைத்து, எல்லாமுமே ஓய்வெடுத்துக் கொள்வதாய் என் மனதில் ஓர் பிரமை பிடித்திருந்தது. உயிரினங்கள் அச்சம் விடுத்து, ஆழ்ந்து தூங்குதல் எனக்கும் பிடித்திருந்தது.

கலவிக்குப் பின்னர் களைத்து விட்ட உடம்பு, மீண்டும் உயிர் பெறப் புரண்டு படுக்கிறேன்.

நிசப்தத்தை நிக்கிரகித்த மெல்லிய காலடி ஓசை. திரும்பிப் பாரக்கிறேன். அவன் ஆழ்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். "மேலறையில் எல்லாரும் நல்ல நித்திரை கீழ்வந்து சாமான்களை எல்லாம் களவெடுத்துக் கொண்டு போட்டான்கள்" கேட்டபோது நம்ப முடியவில்லை. எப்படிச் சாத்தியம்? எல்லோரையும் விட எனக்கொரு புலன் கூடுதலாக இருப்பதாய்

ஓர் நினைப்பு. (என் வீட்டில் இன்னும் களவு போகவில்லை) கதவைத் திறந்து எட்டிப் பார்க்கிறேன். ரிஷி நடை பயின்று கொண்டிருந்தான். பகலில் தொம் தொம் மென்றிருக்கும் அவன் நடை. நிகங்களை ஆழமாகக் கடித்துக் கொண்டிருந்தான். ஏதோ நேற்றுத்தான் push.... push என்று கூறக் கேட்டு வழக்கி வந்து வெளியே விழுந்தவன் போலிருப்பவன் இன்று நெஞ்சில் முடியும் அரும்பு மீசையும் என்னை அண்ணாந்து பார்க்க வைக்கிறான். அவன் ஆழமாகச் சிந்திப்பது தெரிந்தது.

போன தடவை இதே போல் நடு ஜாமம் நடை பயிலக் கண்டு அடிவயிற்றில் புளி கரைய "என்னப்பு" என்று தலை தடவிக் கேட்ட போது

சிரித்தபடியே "இல்லையம்மா exam வருது அதுதான் படிக்கிறன்" என்றான். எனக்கு புஸ்ஸென்று போய் விட்டது. (பெரிதாக ஓர் பிரச்சனை எதிர்பார்த்தேன் போலும். அமைதியான வாழ்க்கை கூட சலிப்படிக்கும் சில வேளைகளில்) நான் அசடு வழியச் சிரித்தேன். படிப்பதிலும் எத்தனை வகை.

என் தம்பி கிச்சா Ph.D. முடித்தவன். மேசை முழுவதும் பேனாக்குத்தல்கள். "அருமந்த மேசை" அம்மா அடிக்கடி அலுத்துக் கொள்வாள். என் வீட்டு மேசை தப்பித்த தாய் நான் ஒரு போதும் எண்ணிய தில்லை. ஆயிரம் மேசைகள் வாங்கிக் குவிப்பதற்கும் தயாராய் இருக்கும் தாய் என்பது என் எண்ணம். எனக்குப் பெருமையாய் இருந்தது. ஒரு நாளேனும் "exam வருகுது போய்ப்படி" சொல்வதற்கு ரிஷி எனை வைக்கவில்லை. உலகம் புரிந்தவன். நிச்சயம் ஜெயிப்பான். மீண்டும் அவன் தலை தடவி "ஏதாவது குடிக்க வேணுமே?" கேட்ட போது வெட்கப்பட்டான். இப்போதெல்லாம் பிறந்த நாளுக்கு மட்டும் கன்னத்தில் முத்தமிடலாம். நான் வேண்டுமென்றே கட்டிப் பிடித்து அவனைச் சீண்டிப் பார்த்த நாட்கள் பல. "Mom please" கன்னங்கள் சிவக்கும். எனக்குப் பெருமையாயினும் என் வயது நினைவிற்கு வர மனம் களைத்தது. (இதுதான் சுகமான சமையோ?)

ஆனால் இன்று? இது இரண்டு மாத விடுமுறையின் முதல் வாரம். "exam வருகுது படிக்கிறன்"

நிச்சயம் சொல்ல முடியாது. அப்படியானால் என்னவாக இருக்கும்?

இந்த முறை உண்மையிலேயே பிரச்சனை தானோ?

முதல் காதல் முறிந்திருக்குமோ?

என் குஞ்சை ஏமாற்றிய அந்த

முகந்தெரியாத ராட்சசியை மனதுக்குள் திட்டித் தீர்த்தேன். இருக்காது. அவனுக்கும் எனக்குமான உறவு காதலாயினும் சொல்ல வைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குள் இருந்தது.

அம்மாவுக்கும் மேலாய்... கட்டி லுக்குக் கீழே ஈரமாயும், காய்ந்தும் toilet paper.

கையால் நான் அள்ளிக் குப்பைத் தொட்டிக்குள் போட துடித்துப் போய்த் தவறு செய்து விட்டதாய்த் தலை குனிந்தவன். "இனி மேல்க் குப்பைத் தொட்டிக்குள் போட வேணும்"

சூறிவிட்டுப் போனபோது கண்கள் மிளிர நன்றியோடு எனைப் பார்த்துச் சிரித்தவன்.

காதல் வந்திருப்பின் பகிரந்திருப்பான் என்னோடு. நம்பிக்கையிருந்தது. ஒருத்தருக்கும் கிடைக்காத அம்மா நானென்பது என் நினைப்பு.

காதல் இல்லாவிடின் என்னவாக இருக்கும். தேடல் தொடர்ந்தது. நான் அவன் மனம் நோக ஏதாவது.... நானா? ச்ச்... "The perfect Mom in the world" அவனுக்கும் எனக்குமான உறவு மிகவும் தெளிவானதும் கூட. தாய்மை என்ற உறவின் தூய்மையை விட, தனி மனித சுதந்திரத்தை நேசிக்கும் தெளிவு அவனிடமிருப்பது அவன் பேச்சில் நான் கண்டு மலைத்த துண்டு.

அம்மாவேயாயினும் அவளும் ஆசாபாசங்களுக்குட்பட்ட தனி மனுஷி. அவளின் சுதந்திரத்தில் தலையிடல் மகனாக இருப்பினும் நாகரீகமற்றது. புரிதல் தெரிந்த புதல்வன் அவன். சுதந்திரம் அவனுக்கும் எனக்கும் அழகாகவும் அளவாகவும் இருந்தது.

அப்படியாயின் இன்று இந்த நடுநிசி நடைக்கு என்ன காரணம்? தேடல் தெளிவற்றுப் போக அவனி

டமே கேட்டேன். கண்கள் தடுமாற சிரமப்பட்டுச் சிரிப்பை வரவழைத்துக் கொண்டு "Its nothing mom. நாளைக்கு வேலைக்குப் போக வேணும் போய்ப் படுங்கோ" அவன் கூற எங்கோ தொலைவில் போய் விழுந்தது போலொரு உணர்வு எனக்குள். முதல் முறையாக எதையோ என்னிடமிருந்து மறைக்கிறான். இருவருக்குள்ளும் கற்பனையாய் அகன்று இடைவெளி. (எவ்வளவு காலத்திற்குத்தான் Mama's boy ஆக வைத்திருக்கும் எண்ணமோ?) அவனைச் சிறிது நேரம் வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்தேன். கண்களைத் தாழ்த்திக் கொண்டான் அவன். எனக்குக் கோபம் வந்தது. எப்படி இவனால் என்னிடமிருந்த "The perfect mom in the world" ஆட்டங் கண்டது. அழுது விடுவேனோ? பயம் வந்தது. "நாளைக்கு வேலைக்குப் போக வேணும்" சொல்லிவிட்டு நகர்ந்தேன். "ராஸ்கல் முளைச்சு மூண்டு இலை விடேலை" ஒரு நொடிப் பொழுதில் சாதாரண தாய்க்கும் கீழே போய் வந்தேன். ஏமாற்றங்கள் மனிதரை எப்படியெல்லாம் மாற்றி விடும். கட்டிலில் தொப்பென்னு வேண்டுமென்றே விழுந்தேன். அவன் குறட்டை ஒரு முறை அடங்கி மீண்டும் தொடர்ந்தது. "மேலே அறைக்குள்ள எல்லாரும் நல்ல நித்திரை" இவனும் அவர்களில் ஒருத்தன். எரிச்சல் வந்தது. வீணீர் அருவருத்தது. சில மணிநேரம் முன்பு

பார்த்துப் பார்த்துப் பூரித்த முகம் இப்போது எரிச்சலானது. அழகான அமைதியான வாழ்க்கை ஒருத்தருக்கும் இல்லை. வாய் முணுமுணுக்கத் தனித்தது போலொரு பிரமை. வாழ்க்கை வெறுத்தது.

தண்டவாளத்தில் தலையைக் குடுத்து இவர்களையெல்லாம் தவிக்க விட்டால் என்ன? குரோதம் வந்தது.

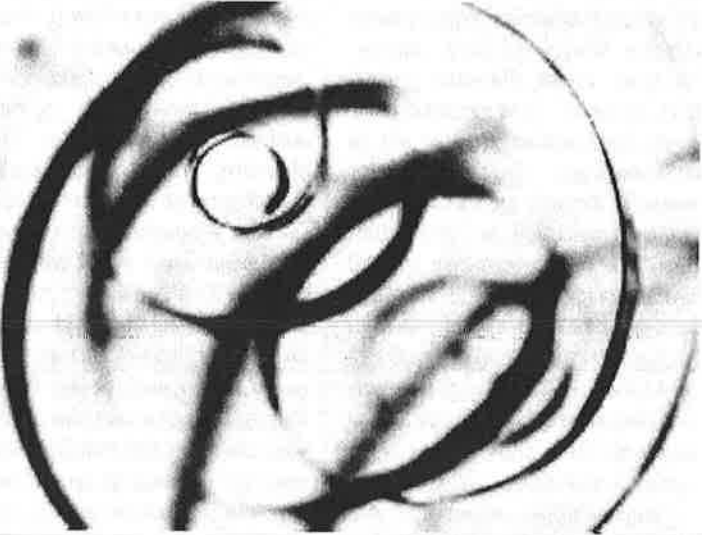
நித்திரை கண்களைச் சுழற்ற கணக்கும் நெஞ்சம் விழி விழி என்று உலுக்கிப் போட்டது.

ரிஷி அறைக்குள் சென்று பூட்டிக் கொள்ளும் சத்தம் கேட்க பெரிய்ய... இவர் அம்மாட்ட இருந்து மறைக்குமளவுக்கு ரகசியம் வந்து விட்டது வாழ்க்கையில். நாளை மதிய உணவிற்குப் பின் வேலையில் சுழற்றிப் போடுவது ஞாபகத்திற்கு வர கண்களை இறுக மூடி சிந்தனையை நெற்றிப் பொட்டிற்கு நகர்த்தி மிதப்பதற்கு முயன்றேன். பொக்கை வாய்ச் சிரிப்போடு தத்தித்தத்தி நடந்துவந்து பிஞ்சுக் கைகளால் கழுத்தைக் கட்டி முத்தமிட்ட குட்டிப் பயல். எட்டு வயதான போதும் அம்மா முதுகில் காலகட்டி தூங்கி எழும் குண்டுப் பயல் என்னடா அப்பிடி ரகசியம்.. கோபம் தணியப் பாசம் சோகமாக ரிஷியின் அறைக் கதவைத் தட்டி விட்டு உள்ளே போனேன். (வளந்த பிள்ளைக்குப் privacy வேணும் வெள்ளையரின் policy ஐ அப்படியே கடைப்பிடித்தேன்.) படித்துக் கொண்டிருந்த புத்தகத்தை வைத்து விட்டு என் முகம் பார்த்

தான் ரிஷி. நான் மௌனம் சாதித்தேன். " Stupid me mom.. its really nothing" என்றான். என் மௌனம் தொடர்ந்தது.

அவன் கண்கள் கலங்கின "என்ற ராசா உனக்கு என்ன கவலை" கட்டிக் கொண்டு கதற மனம் ஏங்கியும் நான் புல்லாகிப், பூடாய், (புழுவாய்) மரமாகி அசையாதிருந்தேன். என் மௌனம் அவனுக்குப் பயத்தைத் தந்ததோ என்னவோ மீண்டும் சிறிது நேரம் சிந்தித்த படியே அறைக்குள் அங்குமிங்கும் நடந்தான். எனக்கு ஏனோ குணா திரைப் படக் கமல் கண்முன்னே வந்து போனது. சிறிது நேரத்தின் பின்னர் அருகில் வந்திருந்தான் ரிஷி. அவன் இதழ்கள் அழகையை அடக்கத் துடித்தன. கால்கள் நிலத்தை உதைத்தன. கைகள் ஒன்றையொன்று ஆதரவாக அழுத்திப் பிடித்தன. என் அடிவயிற்றின் உருண்டை தன் வேலையைத் தொடங்கியது. அவன் கூறப் போவதைக் கேட்டு நடுநிசியின் நிசப்தம் கலையப் போவதாய் சுவலைப்பட்டேன். பயத்தோடு ரிஷி என் முகம் நோக்கினான். குழந்தை போலச் சிரித்தான். மீண்டும் "Stupid me mom சொன்னாச் சிரிப்பிங்கள்" என்றான். என் பொறுமை கடைசித் தேர்வுக்கு நகர்ந்தது.

"இல்லை mom, புது High school க்குப் போறதை நினைக்கப் பயமா இருக்கு. எல்லாமே புதுசா இருக்கப் போகுது. என்ற friends ஐ விட்டிட்டு..." விம்மியபடியே என் தோளில் சாய்ந்தான். இப்போது எனக்கு புஸ்ஸென்று போக வில்லை. ஏனோ மனம் வலித்தது. தோளில் சாய்ந்திருந்தவனின் தலை தடவி முகம் தூக்கி கண்ணீரைத் துடைத்துவிட்டேன். நான் பல் கடித்து வரவிருக்கும் வர இருக்கும் கண்ணீரைக் கட்டுப் படுத்திச் சிரிக்க முயன்றபடியே "என்னப்பு எல்லாரும் தானே புதுசா வரப் போகினம். நீ நல்ல கெட்டிக் காறன். உனக்கு நல்ல friends கிடைப்பினம். யோசிக்காத சரியா" என்னால் முடிந்தது இதுதான் போல் கூறினேன். அவன் விளங்கியும் விளங்காமலும் என்னைப் பார்த்தான் "ஒரு ஒண்டு ரெண்டு கிழமைக்கு ஒரு மாதிரித்தான்

இருக்கும் பிறகு எல்லாம் சரியாகீடும். இப்பிடித்தான் நானும் school மாறேக்க பயந்தனான் பிறகு பள்ளிக் கூடமே என்ற கையுக்க தான் தெரியுமே" சொல்லி விட்டுப் பொய்யாகச் சிரித்தேன். (இது எனக்குப் பழக்கப்பட்ட ஒன்று)

ரிஷி நிம்மதியோடு எனைப் பார்த்துவிட்டு தலையணையை என் பக்கமாகக் கொஞ்சம் இழுத்து விட்டுச் சாய்ந்து கொண்டான். என் முகம் பார்த்து பொக்கை வாய்ச் சிரிப்புச் சிரித்துப் பிஞ்சுக் கையால் தலைமயிர் பிடித்திழுக்கும் குட்டிப் பயல் போல் சில நிமிடங்கள் எனக்குப் பட்டது. அவன் அருகில் படுத்து அணைத்துக் கொண்டேன். "See Mom I told you... its

really nothing" என்றான் மீண்டும். Nothing.... Nothing.... இல்லை இது Some thing ஆகவே எனக்குப் பட்டது. கண்களை மூடி மூச்சிழுத்து நிம்மதியை நான்தேட, நிம்மதி அடைந்ததற்கு அடையாளமாய் ஒரு பெருமூச்சுடன் கண்ணையர்ந்தான் ரிஷி.

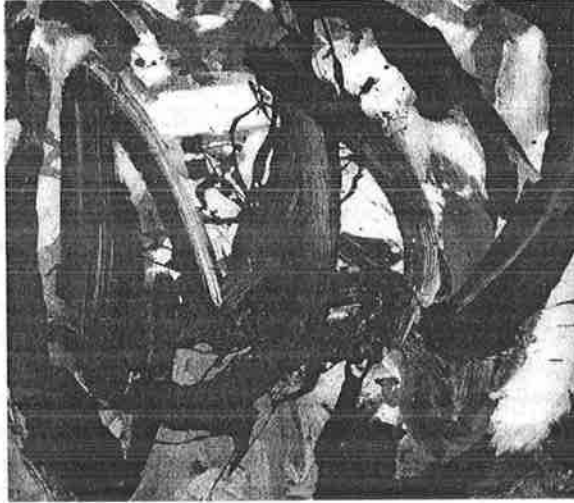
வெள்ளைச் சட்டை, வெள்ளை socks, வெள்ளைச் சப்பாத்து, எண்ணெய் வைத்து இறுக இழுத்து இரட்டைப் பின்னல் பின்னி, கறுப்பு ரிபனால் மடித்துக் கட்டி, அளவாகப் powder போட்டு சிரட்டைப் பொட்டு வைத்து.... ம் அப்பாவின் மகாராணி கண்ணாடியில் அழகாகத்தான் இருக்கிறாள். மூக்கின் நுனியில் மெல்லிய மஞ்சள் நிறச் சளியுடன் ஒற்றை விரலை வாய்க்குள் வைத்துச் சூப்பியபடிமே பொறாமை பொங்கும் கண்களுடன் சிட்டுவையே வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் கிச்சா. அருகில் வந்து தன்னைத் தொட்டு விடுவானோ என்ற அச்சத்தில் அடிக் கடி கண்ணாடியிலிருந்து கண்களை அகற்றி கிச்சாவைப் பார்த்தாள் சிட்டு. அவள் பார்க்காத வேளைகளில் மெல்ல மெல்லத் தன் கால்களை அவள் பக்கம் நகர்த்திக் கொண்டிருந்தான் கிச்சா. சிட்டுத் தன் விரல்களை இறுக மடித்துக் கைகளைப் பலப்படுத்திக்

கொண்டாள்.

கிச்சா தன்னைத் தொட்டு போது விண் என்று அவன் முதுகில் ஓங்கிக் குத்த அவள் கண்கள் இடம் தேடிக் கொண்டிருந்தது.

அம்மா அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டிருந்தாள். பட்டணத்தில் அவள் படித்ததில்லை. பட்டணத்துப் பாடசாலைக்கு மகளை நேரத்திற்குப் அனுப்பிவிடும் அவசரமும் பதட்டமும் அவளுக்கு.

அப்பாவின் முகத்தில் பெருமை. தனக்குப் பிறகு பட்டணத்துப் பாடசாலைக்குப் படிக்கப் போகும் மகளை பெருமையுடன் பார்த்தார் அவர். கழுத்தில் stethoscope உடன் அவர் அன்பு மகாராணி

சிரித்துக் கொண்டு நின்றாள். பக்கத்து வீட்டு பதினாறு வயதுப் பெண்ணுக்கு பேய் பிடித்தபோது ஒரு மாதமாக அவர்களுடன் தங்கிப் பேயை விரட்டிய சாமியா ரிடம் தன் மகளின் எதிர்காலம் பற்றிக் கேட்டிருந்தார் அப்பா. "உங்கட மகள் நிச்சயம் குழாய் மாட்டுவாள்" என்று சாமியார் கூறியிருந்ததின் பேரில் சிட்டு பட்டணத்துப் பெரிய பாடசாலைக்கு மாற்றப் பட்டாள். (சிட்டு குழாய் மாட்டியது நிச்சயம். கனடாக் குளிர் அவளை குழாய் மாட்ட வைத்திருந்தது)

அம்மாவிற்கு ஒரு பெரிய முத்தத்தைக் கொடுத்துவிட்டு கிச்சாவின் மேல் ஒரு ஏளனப் பார்வையை வீசி விட்டு அப்பாவின் சைக்கிளில் ஏறிப் பட்டணம் புறப்பட்டாள் சிட்டு.

வழி நெடுக அலுப்படிக்கும்

புத்திமதிகளை அள்ளி வீசிக் கொண்டு வந்தார் அப்பா.

பெருமையால் நிறைந்திருந்த சிட்டு மனம் பாடசாலை நெருங்க நெருங்க பயத்தினால் படபடக்கத் தொடங்கியது. அந்தப் பெரிய்ய... பழைய ரகக் கட்டிடத்தைக் காட்டி இதுதான் உன் பாடசாலை என்றார் அப்பா. சிட்டுவின் கால்கள் குளிர்ந்து சோர்ந்து போனது. பேயறைந்தது போல் அப்பாவைப் பார்த்தாள் அவள். அப்பா முதுகு தடவி அணைத்துக் கொண்டார்.

சிட்டு வகுப்பறைக்குள் நுழைந்தபோது பெரிதாக ஒருத்தரும் அவளைக் கண்டு கொள்ளவில்லை.

அப்பா பாடசாலையில் அவள் காலடி எடுத்து வைத்துவிட்டாலே கூட்டமாக ஓடி வந்து அவளைச் சூழ்ந்து கொண்டு அவள் கைபிடிக்கப் போட்டி போடும் தோழிகள்.

பின்னால் போடப்பட்டிருந்த மேசையும் கதிரையும் அவளுக்குக் கொடுக்கப் பட்டது. அப்பா பாடசாலையில் எப்போதுமே முன்வரிசையில் அவளுக்கு இடமிருக்கும். தயக்கத்துடன் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தாள் சிட்டு. பட்டுப் போல கன்னங்களூடன்

கருகருவென்ற தலைமுடியை கட்டையாக வெட்டிவிட்டு ஹிந்திப் பட்ச சிறுமிகள் போல் காட்சியளித்தனர் பலர். சிட்டு ஏனோ தனிமைப்படுத்தப்பட்டது போலுணர்ந்தாள். எண்ணெய் வடியும் முகத்துடன் கறுப்பாய்க் கொஞ்சம் அழுக்காய் அவள் சிரிக்க சிட்டு ஓட்டிக் கொண்டாள். ஆசிரியர்களின் வணக்கம் போய் "Good Morning" பயத்தைத் தந்தது. வெளிநாட்டு ரக பென்சில்கள் பலவித நிறங்களில் விதவிதமாய் மணக்கும் அழி ரப்பர்கள். சிட்டு மெல்ல மெல்லச் சுரங்கத் தொடங்கினாள். தன் தகரப் பெட்டியை வெளியே எடுக்கக் கூச்சப் பட்டாள். இடை வேளை நேரத்தில் அப்பா அருகில் அமர்ந்து ரீபும் பிஸ்கெட்டும் சாப்பிடும் போது சுவர் ஓரம் நின்று ஓட்டிப் பார்க்கும் சிறுமிகள் அவள் கண்முன்னே

வந்து போயினர். பெருமையோடு தலைநிமிர்ந்திருந்த அவள் திடீரெனப் பின்தள்ளப்பட்டது போலுணர்ந்தாள். அப்பா பள்ளியில் எப்போதும் முதலாம் பிள்ளை. ஆனால் இப்போது.... "போகப் போகச் சரியாயிடும்" (அப்பாவிற்கு இன்னும் குழாயின் ஞாபகம் போலும்) விளையாட்டுப் போட்டிகள் கலைவிழாக்கள் அப்பா பள்ளியில் கலைவியாய் மிளிர்ந்த சிட்டுவிற்கு முயன்று பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கூட இங்கே வழங்கப் படவில்லை. ஆசிரியரின் செல்விகளுக்கும் அந்தஸ்துக் காரிகளுக்கும் அயலவர்களுக்கும் அறிந்தவர்களுக்கும் அதுவும் இல்லாவிட்டால் குறைந்தது வெள்ளைத் தோலாவது இருக்க வேண்டும் கலை விழாக்களில் பங்கு கொள்ள.

கலைவிழாக் காலங்களில் மாணவியர் தெரிவிற்கு வகுப்பறைகள் ஆசிரியர்களின் கண்களால் துளாவப்படும். சிட்டு மேல்பார்வைவிழும் போது நெஞ்சம் படபடக்க நின்றுருப்பாள்.

பார்வைகள் கடந்து செல்லும் சிட்டு துவண்டு போவாள். அப்பா பாடசாலையில் நாட்டியப் பரிசு பெற்றிருக்கிறேன். எண்ணெய் வழியும் ரெட்டைப் பின்னலுக்கு அவள் சொல்லி மனம் தேறுவாள். கறுப்பாய்ப் பிறந்ததிற்கு கலங்கிப் போகும் அவள் மனம். சவர்க்காரம் பல கரைந்தும் போகும். கிச்சாவின் முதுகு அடிக்கடி விண்ணென்றும். அவன் வெள்ளையாப் பிறந்ததிற்கு கிடைக்கும் பரிசு அது.

பாடசாலை வெறுத்தது சிட்டு விற்கு. படிப்பில் ஆர்வம் போய் அடிக்கடி பொய்க் காய்ச்சலும் வந்தது. பின் மேசையும் கடைசிப் பிள்ளையும் நிரந்தரமானது. முடியும் என்றது போய், முயன்று பார்க்கும் சந்தர்ப்பமும் இன்றி எதிர்காலம் இருண்டது. ஏதோ சாட்டுக் காய் என்று இழுபட்ட காலம் அது.

போர் புலப் பெயர்வு.. "ஐயோ எங்கட நாடு எவ்வளவு நல்ல நாடு" கேட்ட போது இரத்தம் கொதித்தது.

செம்மண் நல்லது
மா பலா வாழை நல்லது
வீட்டு நாயும், பூனையும்,
கோழியும், ஆடும், மாடும் நல்லது
மழை நல்லது
மல்லிகை மணத்துடன் வந்து

போகும் மெல்லிய காற்றும் நல்லது
பனை நல்லது
தென்னையும் நல்லது
மிளகாய், கத்தரி, புகையிலை,
வயல்வெளி அத்தனையும் நல்லது
மலை நல்லது
குளம் நல்லது
வற்றாது ஓடும் நதியும் நல்லது
எமது நாடு நல்லது
எமது மாங்கொட்டைத் தீவு
மிகமிக நல்லது

ஒரு மாண்டிப் பிறவி அங்கே இல்லாவிட்டால்....

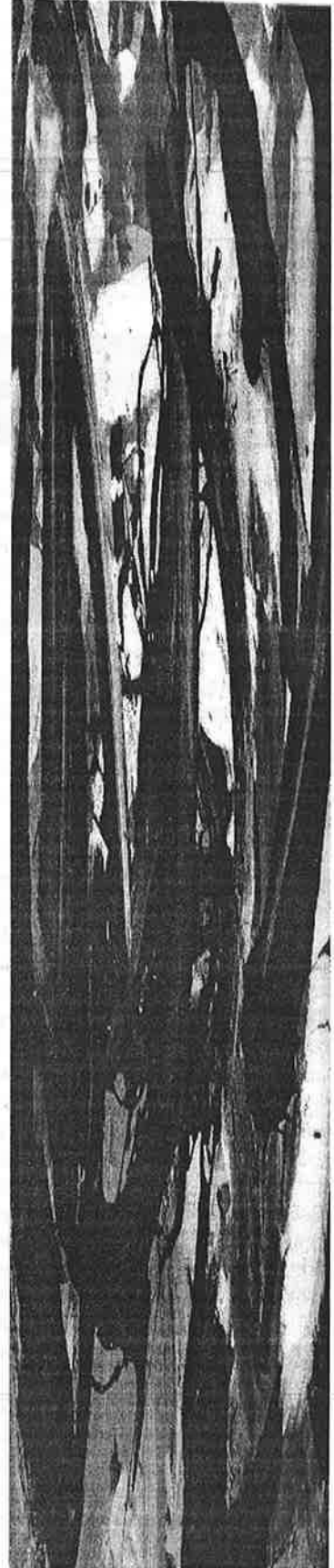
புலம் பெயர்ந்து விட்டேன் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. தமிழினத்தை நசுக்கி அடித்துத் துரத்தியதால் என் திறமைகள் எனக்குத் தெரிந்தது. (சிங்கள அரசிற்கு நன்றி)

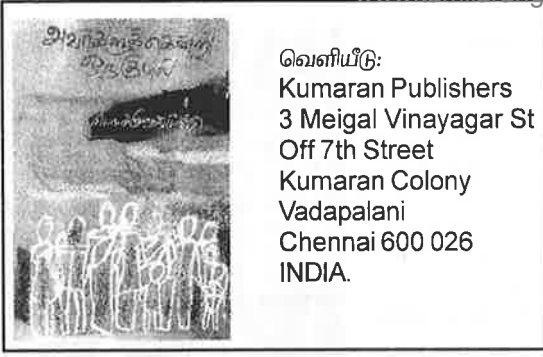
குழந்தைகளிடம் இல்லாத திறமைகளைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்கின்றார்கள் இங்கே. இருக்கும் திறமைகளையும் தமது வக்கிர மனத்தால் புதைத்து விடுகின்றார்கள் எம்நாட்டில்.

Child psycholo பல அறியாத சிந்திக்கத் தெரியாத குறுகிய மனங்கள் பாடசாலை ஆசிரிய அந்தஸ்த்துப் பெற்று இன்னும் எத்தனை எத்தனை குழந்தைகளில் எதிர்காலத்தை இருட்டில் தள்ளியதோ? வீணூடன் குறட்டை விடும் என் பாதிக்கு இதைக் கூற "முயற்சி உடையார் இகழ்ச்சி அடையார்" பழமொழி சொன்னது எனக்கு. "ஒண்டுமில்லாத எத்தனை பேர் படிச்ச முன்னுக்கு வரேலையே.. இது உமக்கு ஒரு சாட்டு" தத்துவம் சொன்னது. இருக்கலாம் எத்தனையோ பேர் இருக்கலாம். ஆனால் இது நான் எத்தனையோ பேர் அல்ல. நான் ஒரு தனி மனுஷி.

என் பாதிப்பு எனக்கு மட்டுமே யானது. என்னைப் போல் பலர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இல்லாமலும் போகலாம். தத்துவங்கள் வேண்டாம். பழமொழிகள் வேண்டாம். நெஞ்சம் கனக்க ரிஷியைத் திரும்பிப் பார்க்கிறேன் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

அவனின் பயத்தைத் தெளிவு படுத்த வேண்டும். என்னால் முடியாது. அனுபவம் உள்ள ஒருவரிடம் அழைத்துச் செல்லலாம். நிம்மதியாக நாணும் கண்களை முடிவேன்.

வெளியீடு:
Kumaran Publishers
3 Meigal Vinayagar St
Off 7th Street
Kumaran Colony
Vadapalani
Chennai 600 026
INDIA.

அவர்களுக்கென்று ஒரு குடில் வெளியீட்டு நிகழ்வு

ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் தலைமையில் பொ.கருணா கரமுர்த்தி அவர்களின் 'அவர்களுக்கென்று ஒரு குடில்' சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளியீட்டு நிகழ்வு 02.09.00 சனிக்கிழமை மாலை பாரிஸில் நடைபெற்றது. இவரின் சிறு கதைகள் ஏற்கனவே தொகுக்கப்பட்டு இரு தொகுப்புகள் வெளிவந்திருக்கின்றன.

1. அகதி உருவாகும் நேரம்
2. கிழக்கு நோக்கிச் சில மேகங்கள்

இவரது மூன்றாவது தொகுப்பு 'அவர்களுக்கென்று ஒரு குடில்'. ஏற்கனவே வெளிவந்த தொகுப்புகள் குறித்து அமீன், திவ்யநாதன், தில்லைநடேசன், மனோகரன், அருந்ததி ஆகியோர் கருத்துரை வழங்கினார்கள்.

கி.பி. அரவிந்தன் அவர்கள், 'அவர்களுக்கென்று ஒரு குடில்' வெளியீட்டுரை நிகழ்த்தினார். அவரது வெளியீட்டுரையின் ஒரு பகுதி இங்கே தரப்படுகிறது.

15 கதைகள் கொண்டதான இந்தத் தொகுப்பு, இதழ்களில் வெளி வந்தவைகளும் அவரே எழுதியவைகளைக் கொண்டதுமாக இருக்கின்றது. இந்த 15 கதைகளிற்கூடாகவும் கருணாகரமுர்த்தி அவர்கள் பல்வேறு வகைப்பட்டதான அனுபவத்தாள்களிற்கு எம்மை அழைத்துச் செல்ல முனைகிறார். அது அவருடைய மிகப் பெரிய வெற்றி என்று நினைக்கிறேன். எங்களுக்கு முன்னே அகதியாக வந்த ஒரு கிழக்கு ஐரோப்பிய கிழவனை பாத்திரமாக காட்டும்போதும் சரி அல்லது தாய்லாந்து சென்று ஓர் இலங்கை இளைஞர் மணம் செய்யும் தாய்லாந்துப் பெண்ணாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது இரண்டாம் உலகப் போரின் போது பாதிக்கப்பட்ட, அந்தப் பாதிப்பில் இருந்து மீளாத ஒரு வயோதிக பேர்வீன் மானுவாக இருந்தாலும் சரி அல்லது ஜெர்மன் பெற்றோர்களினால் கைவிடப்பட்ட குழந்தைகள் - ஒரு தமிழ் இளைஞர் அவர்களைப் பார்க்கும் விதமாக இருந்தாலும் சரி, அவர் பல்வேறு வகையான - நாங்கள் வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளக் கூடிய சில மனிதர்களை இதில் அறிமுகப்படுத்தி இருக்கிறார் என்பது மிக முக்கியமான விடயம். 15 கதைகளிற்குள் அவர் ஏறத்தாழ ஊர் சாயலை ஊரின் நிகழ்வுகளாக, ஒன்று இரண்டு கதைகளென கொள்ளப்பட்டாலும் மிகுதிக்கதைகள், அவர் இங்கே

அவர் வாழ்க்கையை, 15 கதைகளிற்கூடாக பல்வேறு பாத்திரங்களை எங்களிற்கு அறிமுகப்படுத்த முயற்சித்திருக்கிறார். அறிமுகங்களிற்கூடாக பல்வேறு அனுபவங்களை எங்களிற்குத் தொற்ற வைக்க முயன்றிருக்கிறார்.

சில கதைகளைப் படிக்கும்போது சிலவேளைகளில் அவை அனைத்துமே அவர் எதிரகொண்டாரா அவர்தான் அதில் நடந்து கொண்டாரா என்பதான தோற்றம் 'பாபி' டை எங்களிற்குத் தோற்றுவிக்கும் வகையில் மிக லாவகமாக மிக இயல்பாக சில காட்சிகளை, சில சம்பவங்களை காட்சிப் பின்புலங்களை தன் கதைக்கான பகைப்புலனை அவர் விரித்துச் செல்லும்முறையில் மிக அருமையாகப் படைத்திருக்கிறார் என நான் கருதுகிறேன். தமிழ்நாட்டில் ஒரு பெரியப்பாவைக் கொண்டிருப்பதாக கருதும் ஒரு பாத்திரம், தமிழ்நாட்டு மனநிலை அல்லது தாய்லாந்துப் பெண் எனும் வண்ணாத்திப்புச்சியுடன் வாழ முற்படுதல் என்பது போன்ற சில கதைகள், கார்ல மார்க்ஸ் எனும் ஒரு கிழவன் இவை போன்ற சில சம்பவங்களுக்கூடாக அவர் அநாயாசமாக மிக லாவகமாக சில விடயங்களை வாசகனுக்கு உணர்த்த முயல்கிறார். சில இடங்களில் அவர் வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறார்.

இவர் தனது ஊர் பற்றியதான நினைவுகள், ஊர் பற்றிய அழகுபடுத்தல்கள், தன் இளமைக்கால அனுபவங்களைப் பதிவு செய்தல், இளமைக்கால நினைவுகளை வெளிக் கொணர்தல் என்பவற்றில் எல்லாம் மிக அநாயாசமாக பதிவு செய்ய முயன்றிருக்கிறார்.

92ம் ஆண்டு இலண்டனிலே வெளிவந்த பனிமலரில் வெளிவந்த 'கலைஞன்' எனும் இவருடைய முதலாவது சிறுகதையை நான் படித்தபோது இவருடைய எழுத்தாற்றலை நான் மிகவும் ரசித்தேன். அதனால் ஈடுபாடு கொண்டேன். அவரால் கவரப்பட்டேன். அவரை எழுதும்படி தூண்டினேன். எழுதிய எழுத்துக்களை நூலாக கொண்டு வரவேண்டும் என்பதில் ஆர்வம் கொண்டேன்.

எழுத்துக்கள் கட்டாயமாக நூல் வடிவம் பெறவேண்டும். ஏனெனில் சில மதிப்பீடுகளுக்கு நாங்கள் தெட்டம் தெட்டமாக இருக்கிற கதைகள், படைப்புகள் ஒரு மதிப்பீட்டை எங்களுக்கு வழங்காது. அவைகள் நூலுருப் பெறும்போது அவை படைப்பாளி பற்றிய மனோநிலை, படைப்பாளியின் அரசியல் போன்ற பல மதிப்பீடுகளை வழங்க முடியும்.

அவ்வகையில் 'அவர்களுக்கென்று ஒரு குடில்' என்ற கதையில் 95இல் இடம்பெற்ற இடம்பெயர்வை மையமாக வைத்து, வன்னிப் பகுதியில் ஏற்கனவே நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்த ஒரு குடும்பம், அது காய்ந்தது என விட்டுப்போட்டு திரும்பி வந்து, திரும்ப புலம் பெயரும் போது அந்தக் காணிக்கு தேடிப் போற போது அந்தக் காணி அவர்களிற்கு கிடைக்காமற் போறதாக ஒரு நிலையை வைத்துக்கொண்டு எழுதி இருக்கிறார். இதை ஒரு குறியீடாகக் கூட எங்களுக்குக் கென்றொரு குடில் தேவை என்ற கண்ணோட்டத்தில் புத்தகத்திற்கும் அதைத் தலைப்பாக இட்டிருக்கிறார் என நினைக்கிறேன்.

மீண்டும் இரத்தத்தைப் பூசிக் கொள்ளும் பஸ்க் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம்

தி. உமாகாந்தன்

பஸ்க் (BASQUE) இன மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் மீண்டும் இரத்தத்தைப் பூசிக் கொள்ள ஆரம்பித்துள்ளது. ஸ்பானிய அரசுடனான 14 மாத கால போர் நிறுத்தத்தை பஸ்க் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் ETA கடந்த 1999ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் முறித்துக் கொண்டது. அரசின்மீது நம்பிக்கையை இழந்த படியாலேயேதான் இந்த முடிவை எடுத்ததாக ETA அறிவித்தது. இந்த வருடம் ஜனவரி மாதத்திலிருந்து கடந்த ஆகஸ்ட் 29ம் திகதி வரை 12 பேரை ETA கொன்றுள்ளது. இவர்களில் உள்ளூராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள், அரசியல்வாதிகள், இராணுவ அதிகாரிகள் என பல தரப்பட்டவர்களும் உள்ளடங்குவர். தாம் எதிரியாக கருதுபவர்களை அவர்கள் எத்தகைய பாதுகாப்போடு எங்கே இருந்தாலும் தம்மால் அழிக்கமுடியும் என்பதை ETA தனது சமீபத்திய தாக்குதல்கள் மூலம் நிரூபித்து வருகிறது.

கடந்த ஆகஸ்ட் 29ம் திகதி பஸ்க் பகுதியிலுள்ள சென் செபஸ்தியன் நகருக்கு அருகிலுள்ள சுமாரகா எனும் சிறுநகரில் வைத்து மணுவல் இந்தியானோ அஸொஸர் எனும் 29 வயதுடைய உள்ளூராட்சி மன்ற உறுப்பினர் தமது வர்த்தக நிலையத்தில் வைத்து ETA யினால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இந்த நகரிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட இரு உள்ளூராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களில் இவர் ஒருவர். இவர் ஸ்பெயினின் ஆளும் கட்சியாகிய PP எனப்படும் Popular Partyயைச் சேர்ந்தவர். இக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையே ETA தனது முக்கிய தாக்குதல் இலக்குகளாகக் கருதுகிறது. 1995ம் ஆண்டிலிருந்து ஆளும் PP யைச் சேர்ந்த பத்துப்பேரை ETA கொன்றுள்ளது. இந்த வருட ஆரம்பத்திலிருந்து இவர்களில் மூவர் ETA யினால் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். கடந்த யூன் மாதம் இன்னுமொரு பஸ்க் மாநில உள்ளூராட்சி மன்ற உறுப்பினரும் ஆளும் PPயைச் சேர்ந்தவருமான ஜீஸஸ் மரியா பெட்ரோஸா கூடைப் பந்தாட்டப் போட்டியொன்றைத் தனது நண்பர்களுடன் பார்த்துவிட்டு அமைதியான ஞாயிற்றுக் கிழமை ஒன்றில் வீதியால் நடந்து போகும்போது ETA யினால்

சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இவரைப் போலவே பஸ்க் மாநிலத்தின் இன்னுமொரு PP உள்நூராட்சி உறுப்பினரான ஜோஸே மரியா கார்லெனா மலாகா எனும் நகரில் அவரது மனைவிக்கும் மகளுக்கும் முன்னால் வைத்து ETA யினால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

ஆளும் PP கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மாத்திரமல்ல வெளிப்படையாகப் பேசும் பஸ்க் அரசியல்வாதிகளையும் ETA தனது எதிரிகளாகக் கருதுகிறது. ETA யின் நடவடிக்கைகளைப் பகிரங்கமாகக் கண்டித்த பத்திரிகையாளர் ஒருவர் ETA யினால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இவர் பஸ்க் மிதவாத அரசியல்வாதிகள் ETA யின் வன்முறைத் தாக்குதல்களைக் கண்டிக்காமல் இருப்பதைக் கடுமையாக விமர்சித்தவர். அன்டோயன் நகரில் பத்திரிகை வாங்கச் சென்றபோது இவர் ETA யினால் நான்கு

தடவை சுடப்பட்டு கொல்லப்பட்டார். கடந்த யூலை மாதக் கடைசியில் யுவான் மரியா ஜொரேஜி எனும் ஸ்பெயினின் சோசலிசக் கட்சி அரசியல்வாதியும் பஸ்க் பிரதேசத்தின் முன்னாள் உள்ளாட்சி மைச்சின் உயரதிகாரியும் தற்போது சிலியில் பணி புரிபவருமாகிய இவர் விடுமுறையில் வந்திருந்த போது உணவு விடுதி ஒன்றில் வைத்து ETA

யினால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். பஸ்க் மக்களின் பிரச்சினைக்கு பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் உடனடியாகத் தீர்வு என்று காணப்படவேண்டும் என்று அழுத்தமாகக் கூறியதே இவர் செய்த குற்றமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்தக் கொலையை நேரடியாகப் பார்த்த உணவு விடுதியின் உரிமையாளர் பயத்தினால் தன்னைப் பற்றிய முழு விபரங்களையும் பத்திரிகைகளுக்குத் தெரிவிக்க மறுத்தபோதும் 'நாம் அனைவரும் இத்தகைய கொலைகளால் களைப்படந்து விட்டோம். முதலில் பயங்கரவாதம். பின்னர் போர்நிறுத்தம். இப்போது மீண்டும் பயங்கரவாதம். இது நிற்கப் போவதில்லை, தொடரத்தான் போகிறது.' என்கிறார்.

ETA மேற்கொண்டு வரும் சமீபத்திய தாக்கு

தல்களில் ஒன்பதாவதாக கொலையுண்டவர் ஸ்பெயினின் இராணுவத் தளபதி ஒருவராகும். இதற்கிடையில் கடந்த ஆகஸ்ட் 7ம் திகதி முக்கியமான இலக்கு ஒன்றின்மீது தாக்குதல் நடத்துவதற்காக பெருமளவு வெடிமருந்துப் பொருட்களுடன் வாகனம் ஒன்றில் சென்று கொண்டிருந்த 4 இளம் ETA உறுப்பினர்கள் விபத்தொன்றில் கொல்லப்பட்டனர். இவர்களில் ஒருவர் அனுபவம் வாய்ந்த ETA உறுப்பினரான பற்க்ஸி றெமன்ரறியாவாகும். இவரே 1997ம் ஆண்டு உள்ளூராட்சி மன்ற உறுப்பினர் ஒருவரைக் கடத்திப் படுகொலை செய்ததற்கு பின்னணியில் இருந்தவர். இந்தப் படுகொலை மில்லியன் கணக்கான ஸ்பானிய மக்களை ETA க்கு எதிராக ஆத்திரமடைய வைத்து வீதியில் இறங்கி ஆர்ப்பாட்டம் செய்ய வைத்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த விபத்தில் கொல்லப்பட்ட இரு ETA உறுப்பினர்கள் 22 வயதுக்கும் குறைவானவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ETA மேற்கொள்ளவிருந்து ஆனால் விபத்தின் காரணமாக மேற்கொள்ள முடியாமல் போன இந்தத் தாக்குதல் முயற்சியையும் ETAயின் சமீபத்திய தொடர்வரிசைத் தாக்குதல் களையும் கண்டித்து ஸ்பெயினின் வடபகுதி நகரான பம்ப்லோனாவில் கடந்த ஆகஸ்ட் 11ம் திகதி 40ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் நகர் முழுவதும் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர். இதற்குப் பதிலடி கொடுக்கும் வகையிலும் தாக்குதல் முயற்சியின் போது கொல்லப்பட்ட தமது சக உறுப்பினர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையிலும் ஆகஸ்ட் 12ம் திகதி ETA பில்போவா நகரில் ஒரு பகிரங்க ஒன்றுகூடலை நடத்தியது. இந்த ஒன்றுகூடலில் 100ஐ அண்மித்த ETA உறுப்பினர்களும் 4 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட ETA ஆதரவாளர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். இந்த ஒன்றுகூடலின்போது தமது கரங்களை உயர்த்திய ETA ஆதரவாளர்கள் 'ETA நீண்ட காலம் வாழ்க' 'ETA இராணுவம் நீண்ட காலம் வாழ்க' எனக் கோஷமிட்டனர். விபத்திலே கொல்லப்பட்ட நான்கு ETA உறுப்பினர்களும் தேசபக்தர்கள் என்றும் 'பஸ்க் தேசத்தின் விடுதலைக்காக தமது உயிர்களை அர்ப்பணித்தவர்கள்' என்றும் பதாகைகள் காணப்பட்டன. பகிரங்கமாக ETA மேற்கொண்ட இந்த

ஒன்றுகூடல் அரசவட்டாரங்களை அதிர்ச்சியடைய வைத்தது. பத்திரிகைகள் ETA யின் இந்த ஒன்றுகூடலை அனுமதித்த உள்ளூராட்சி அதிகாரிகளை கடுமையாகச் சாடின. DIARIO 16 எனும் தினசரி ஆகஸ்ட் 12ம் திகதி ETA நடத்திய ஒன்றுகூடல் ஒரு வெட்கப்படவேண்டிய நாடகம் எனச் சாடியது. இந்த ஒன்றுகூடலுக்கு அழைப்பு விடுத்தது. ETAயின் அரசியல்பிரிவு எனப்படும் EH என அழைக்கப்படும் EUSKAL HERRITARROK எனும் அமைப்பாகும்.

ஆனால் இங்கு அரசை அதிர்ச்சியடைய வைத்திருக்கும் விடயம் என்னவென்றால் இந்தத் தாக்குதல் முயற்சி விபத்தில் கொல்லப்பட்ட ETA உறுப்பினர்கள் மட்டும் இளம் வயதுடையவர்கள் அல்ல. ETA யின் ஒன்றுகூடலில் கலந்துகொண்ட பெரும்பான்மையான ஆதரவாளர்களும் இளம் வயதுடையவர்களே என்பதுதான். 'பஸ்க் மக்களின் விடுதலைக்கான பாதை ஆயுதப் போராட்டமே என்பதை எமது இளைய தலைமுறையும் ஏற்கத் தொடங்கிவிட்டதை இந்திகழ்வுநிரூபிக்கிறது என ETAயின் அரசியல்பிரிவான EHஇன் பொறுப்பாளர் ஆர்னல் ஒற்றஜி கூறியுள்ளார். உண்மையிலேயே ETA யின் இந்தப் பகிரங்க ஒன்றுகூடல் ETA க்கு ஒரு பெரும் உந்துசக்தியைக் கொடுத்துள்ளது. இந்த ஒன்றுகூடலின் முன் வரிசையில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் ETA உறுப்பினர்களின் தாய்மார்கள் பங்குகொண்டனர். இதனைத் தொடர்ந்து பஸ்க் விடுதலைக் கீதத்தை இசைப்பவர்களும் அதனைத் தொடர்ந்து முகமூடி அணிந்த ETA உறுப்பினர்களும் அதன் பின்னால் ETAயின் கொடிகளைத் தாங்கிய பல்வேறு வயதுகளை யுடைய ETA ஆதரவாளர்கள் "GORA ETA MILITARA - ETAயின் ராணுவம் வாழ்க" என்று கோஷமெழுப்பியபடி தொடர்ந்தனர். இந்த ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்ட 16 வயதுக்குக் குறைந்தவர்களுக்கு தாம் ஏன் கலந்துகொள்கிறோம் என்று தெரியாதபோதும் இதில் கலந்துகொண்ட 78 வயதுடைய அலிஸா என்னும் ETA ஆதரவாளர் "வன்செயல்கள் மட்டுமே ஸ்பானிய அரசாங்கம் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரே மொழி" எனக் குறிப்பிடுகிறார். இவருக்கு அருகில் நின்று இன்னுமொரு ETA ஆதரவாளர் 'நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகளவில் இளைஞர்கள் இந்த ஒன்றுகூடலுக்கு திரண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எமது

தலைமுறைகளைவிட அதிகளவில் பஸ்க் பிரச்சனையை புரிந்து கொள்கின்றார்கள் எனக் குறிப்பிடுகிறார். பஸ்க் இளைஞர் அமைப்பும், 16க்கும் 30க்கும் இடைப்பட்ட வயதினர்கள் நாலாயிரம் பேர்களை உறுப்பினராகக் கொண்டிருக்கும் HAIKAவின் பேச்சாளரான 26 வயதுடைய இகோர் ஒட்டேகா 'பஸ்க் இளைஞர்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தகுந்த மாற்றீடுகள் வழங்கப்படாவிடில் குறிப்பாக அவர்கள் பஸ்க் மொழியில் கல்வி கற்கும் உரிமை, அவர்களுக்கான அதிக உரிமைகளா அல்லது சுதந்திரமா என்பதை தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை ஆகியன வழங்கப்படாவிடில் அவர்களும் வன்முறையைத் தேர்ந்தெடுப்பது தவிர்க்கமுடியாது போய்விடும்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆனால் பஸ்க் பொலிஸ் தரப்போ தமது இயலாமையை மூடி மறைக்க முனைகிறது. "ETA போராளிகளுக்கும் பஸ்க் தீவிரவாதிகளுக்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது" என பொலிஸ் தரப்பு பேச்சாளர் ஸேவியர் கூறுகிறார். "உதாரணமாக HAIKAவின் எல்லா உறுப்பினர்களும் பஸ்களை எரிப்பதில்லை. இதர கட்சிகளின் அலுவலகங்களை எரிப்பதில்லை" என ERTZINTZA எனப்படும் பஸ்க் பொலிஸ் அமைப்பின் பேச்சாளர் ஆன சேவியர் இருப்பினும் HAIKAவின் சில உறுப்பினர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தை ஏற்று அதன் திசையில் திரும்புகிறார்கள்" எனக் கூறுகிறார். ஆனால் சாதாரண பொலிசாரின் அறிக்கைகளின்படி "அவர்கள் முதலில் நகரின் குப்பைக் கூடைகளுக்குத் தீவைக்கிறார்கள். பின்னர் பெற்றோல் வெடிகுண்டுகளை உணவு விடுதிகள் மற்றும் தேநீர் விடுதிகள் மீது வீசுகிறார்கள். தொடர்ந்து பொலிசார்மீது தாக்குதல் நடத்துகிறார்கள். தமக்கெதிரான வழக்கு விசாரணைகளின்போது சமூகமளிக்க மறுக்கிறார்கள். அதாவது சட்டத்தை மீறுகின்றார்கள். இதன்மூலம் அவர்களுக்கு இரு வாய்ப்புகள் மட்டுமே கிடைக்கின்றன. ஒன்று கைது செய்யப்பட்டு விசாரணை என்ற பெயரில் சித்திரவதை செய்யப்பட்ட

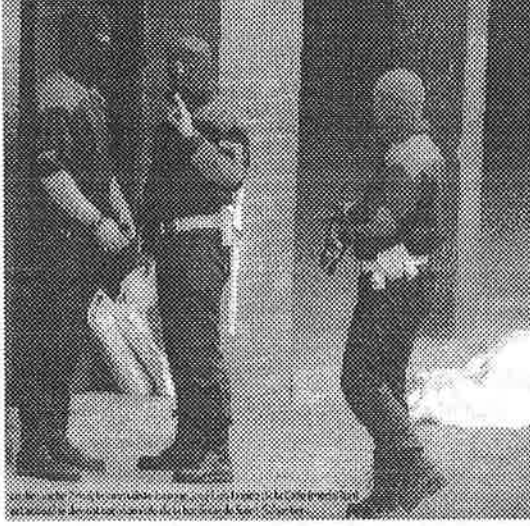
அல்லது தலைமுறைவாகி தீவிரவாதியாகிவிட்ட ஒரு தடவை ஆயுதப் போராட்டத்தை தேர்ந்தெடுத்து விட்டால் அவர்கள் அடுத்த காலடியை பின்னோக்கி எடுத்து வைக்க முடியாது. அது மட்டுமல்ல அவர்கள் நிதி ரீதியாகக் கூட இயக்கத்தையே நம்பி இருக்க வேண்டும். இதனை விட்டு வெளியேற முனைபவர்கள்

துரோகிகளாகவே கருதப்படுவர்."

பொலிசாரின் அறிக்கைகள், கருத்துக்கள் எதுவாக இருந்த போதும் பஸ்க் மக்களுக்கான ஸ்பானிய அரசின் உரிமை மறுப்புகளும் பஸ்க் மக்கள் மீதான ஸ்பானிய அரசின் ஒடுக்கு முறைகளும் ஆயுதப் போராட்டத்தை நோக்கி பஸ்க் இளைஞர்களை நகர்த்துவது மறுக்கமுடியாத உண்மை. இந்த உண்மை ஸ்பானிய அரசை கலக்கமடைய வைத்திருப்பதாக வைத்திருப்பதாக ABC எனப்படும் வார இதழ் கூறுகிறது. பஸ்க் தீவிரவாதிகள் 500 பேரை இவர்களில் 80 பேரை பிரான்சி லும் மீதிப் பேரை ஸ்பெயினிலும் கைது செய்ததினால் ETA அமைப்பின் அரசியல் பார்வைகள் குறைந்து வன்முறை மீதான நாட்டம் அதிக ரித்துவிட்டதாக ஸ்பெயினின் உள்நாட்டமைச்சர் கூறுகிறார். இதற்கு இவர் கூறும் உதாரணம் ETA தனது கடந்த கால வரலாற்றில் நடத்திய கொலைகளின்போது ஒரு துப்பாக்கிக் குண்டையே பயன்படுத்தியது. இப்போதோ மூன்று நான்கைவிட அதிகமான குண்டுகளைப் பயன்படுத்துகிறது. அதன் அர்த்தம் அவர்களது வன்முறை வெறி அதிகமாகி விட்டது என்கிறார்.

இருப்பினும் ஸ்பெயினின் உள்நாட்டமைச்சரின் கூற்றை மறுதலிக்கிறார் HAIKAவின் பேச்சாளராகிய இகோர் ஒட்டேகா. அவர் கூறுகிறார் "சில HAIKA உறுப்பினர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தை தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஆனால் அது அவர்களது சொந்த விடயம் அதைச் சயமாகத் தீர்மானிப்பது அவர்களே. அவர்களது கோரிக்கைகளுக்கு ஏற்ப அவர்கள் தமது சொந்த வாழ்க்கையில் பல விடயங்களைத் தியாகம் செய்யவேண்டியுள்ளது. தலைமுறைவாக வாழவேண்டியுள்ளது. தமது குடும்பங்களை விட்டுப் பிரிந்து வாழ வேண்டியுள்ளது. சாதாரண வாழ்க்கையை விட்டு வேறுபட்ட வாழ்க்கை ஒன்றை வாழவேண்டியுள்ளது என்கிறார். அதே சமயம் ஜோசு நெர்னரா எனும் இயக்கப் பெயரால் அழைக்கப்படும் ETA போராளியான அந்தோனியோ ஹிற்றிக் கொஸ்கா 'பஸ்க் இளைய சமுதாயம் தீவிரவாதத்தை நோக்கித் திரும்புவது குறித்து நான் ஆச்சரியப்படவில்லை. நான் 20 வயதுடையவனாக இருக்கும்போது எனக்கும் இன்று அவர்களுக்கு இருக்கும் உணர்வே இருந்தது. குறிப்பாக அதிக அதிகாரங்களா அல்லது சுதந்திரமா என்பதைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை எமக்கு வேண்டும் என்பதே அன்றும் இன்றும் எனது கோரிக்கை. எமக்கு முன்னால் சர்வாதிகாரி

பிராங்கோவாக இருந்தாலென்ன சோசலிசக் கட்சிப் பிரதமர் கொன்சலஸ் ஆக இருந்தாலென்ன தற்போதைய வலதுசாரி PPயின்பிரதமரான அஸ்னராக இருந்தாலென்ன எமது போராட்டம் ஒன்றுதான் எனக் குறிப்பிடுகிறார். ஐரோப்பாவின் வரலாற்றைப் பொறுத்தவரையில் பஸ்க் இன மக்களே ஐரோப்பாவின் மிகத் தொன்மையான குடிமக்கள். ரோமானிய ஆளுமைக் காலத்திலேயே இப் பிரதேசத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தியவர்கள். இடைப்பட்ட காலத்திலே ஸ்பானிய ஆட்சியாளர்கள் பஸ்க் மக்கள் தமது பாரம்பரிய கலாச்சாரம் மற்றும் சுதந்திரத்தை பேணுவதற்கான விசேட உரிமைகளை வழங்கி இருந்தனர். ஆனால் நவீன காலத்தில் சர்வாதிகாரியான ஜெனரல் ஃபிரான்ஸிஸ்கோ ஃபிராங்கோவின் சர்வாதிகார ஆட்சிக் காலத்தின்போது பஸ்க் இன மக்கள் மிக மோசமாக ஒடுக்கப்பட்டனர். இந்த ஒடுக்கு முறையின் காரணமாகவே ETA தனது கொலைகளை 1968ம் ஆண்டு ஆரம்பித்தது. 1975ம் ஆண்டு ஜெனரல் பிராங்கோ இறந்ததும் ஸ்பெயின் ஜனநாயகப் பாதைக்குத் திரும்பியது. பல மாற்றங்கள் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டன. பல பிரதேசங்களுக்கான விசேட அதிகாரங்கள் வழங்கப் பட்டன. ஆனால் பஸ்க் வாக்காளர்கள் ஸ்பெயினின் புதிய அரசியல் அமைப்பை எப்போதுமே ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஜனநாயக வழியிலும் இரத்தச் சிதறல்கள் தொடர்ந்தன. 800க்கும் மேற்பட்ட கொலைகளுக்கு ETAவே பொறுப்பு எனக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது.

பஸ்க் பிரதேசத்தில் எடுக்கப்பட்ட கருத்துக் கணிப்பீட்டின்படி 30வீதமான பஸ்க் மக்களே தமக்கு சுயநிர்ணய உரிமை கிடைக்கும் என நம்புகின்றனர். 10வீதமான பஸ்க் மக்கள் தம்மை ஸ்பானியர் என அழைப்பதையே விரும்புகின்றனர். 60 வீதமான மக்கள், தாம் ஸ்பானியர்களும் பஸ்க் இனத்தவர்களும் எனக் கூறுகின்றனர். அதே சமயம் 30 வீதமானோர் தாம் பஸ்க் இனத்தவர் மட்டுமே எனக் கூறுகின்றனர்.

ETA என்பதன் அர்த்தம் பஸ்க் மொழியில் பஸ்க் தாயகத்துக்கும் விடுதலைக்குமான அமைப்பு என்பதே. 1968ம் ஆண்டு இந்த அமைப்பு தனது ஆயுதப்

போராட்டத்தை ஆரம்பித்தது. ஐரோப்பாவின் மிக நீண்ட கால கொரில்லாப் போராட்டத்தை நடத்தி வரும் இந்த அமைப்பு வட அயர்லாந்தில் IRA நடத்தி வரும் ஆயுதப்போராட்டத்தின்பால் உலகின் கவனத்தை ஈர்த்ததுபோல்தனது போராட்டத்தின்பால் உலகின் கவனத்தை ஈர்க்கத் தவறிவிட்டது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

பஸ்க் பிரதேசத்தில் தொடரப்போகும் இந்த இரத்தச் சிதறல்கள் முடிவடையப் போவதற்கான நம்பிக்கை அறிகுறிகள் எதுவும் தென்படவில்லை. காரணம் ஸ்பெயினின் ஆளும் வலதுசாரி அரசு பஸ்க் மக்களின் பிரச்சனைகளுக்கான தீர்வு எதனையும் முன்வைக்கவில்லை. அது மாத்திரமல்ல எதிர்க்கட்சியான சோசலிசக் கட்சி பஸ்க் மாநிலத்தை ஆளும் மிதவாதக் கட்சியாகிய பஸ்க் தேசியக் கட்சியுடன் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தி பஸ்க் மக்களின் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகான முயற்சிக்கவேண்டுமென்று முன்வைத்த கோரிக்கையை நிராகரித்துள்ளது. அது மாத்திரமல்ல ஸ்பானிய பிரதம மந்திரியாகிய ஜோஸே மரியா அஸ்னர், ETA இனச் சுத்திகரிப்பை (Ethnic Cleansing) செய்கிறது என்றும், இந்த அமைப்பின் படுகொலைகளைத் தாம் தொடர்ந்தும் அனுமதிக்கப் போவதில்லை என்று அறைகூவல் விடுத்துள்ளார். இது வன் செயல்களும் இரத்தச் சிதறல்களும் தொடரப் போவதற்கான அறிகுறியே.

இருப்பினும் தமது மக்களின் மொழி உரிமையை மற்றும் விடுதலைக்காகப் போராடும் ஒரு அமைப்பு, பிரான்ஸ் மற்றும் ஸ்பெயின் ஆகிய நாடுகளுக்கிடைப்பட்ட பிரதேசத்தின் சுதந்திரத்துக்காகப் போராடும் ஒரு அமைப்பு, எந்த நேரத்திலும் எங்கேயும் தனது இலக்கைத் தாக்கி அழிக்கும் வல்லமை படைத்த ETA எனும் அமைப்பு தனது சொந்த இன மக்களின் ஆதரவை முழுமையாகத் திரட்ட முடியாமல் போனதும் சர்வதேச ஆதரவையோ அல்லது சர்வதேசப் பார்வையையோ தனது போராட்டத்தின் மீது திருப்ப முடியாமல் போனதோ அரசியல்நீதியாக இந்த அமைப்பின் பலவீனத்தையே காட்டுகிறது. அரசியல்நீதியாக முன்னெடுக்க முடியாத போராட்டங்கள் தமது போராட்டத்திற்கான நியாயமான காரணங்களை சர்வதேச அரங்கில் முன்னெடுத்து வைக்க முடியாமல் ஒடுக்குமுறை அரசுகளின் சார்பிலே நியாயத்தைக் கண்டு நிலையெடுத்து வைக்கும் நிலைக்கு சர்வதேசங்களைத் தள்ளிவிடும் என்பதற்கான தெளிவான ஒரு உதாரணமே ETA.

●

<p>முகவரி: கரிசலக் கட்டளை ஓ/4 அரசு வீடுகள் லாஸ்பேட்டை புதுவை 650 008 இந்தியா. தொலைபேசி: 0413-251506</p>		<p>கதைசொல்லல் - 7 (பிப்ரவரி-ஏப்ரல் 2000) ஆசிரியர்: கி. ராஜநாராயணன் ஆசிரியர் குழு: க. பஞ்சாங்கம் தங்கர் பச்சான் பிரேம் ரமேஷ்</p>
---	--	--

எதிர்வினை வழிவழி

வேலணை மமசி பழைய மாணவர் சங்கங்களின் (ப.மா.ச.) கதையாடல்கள் உயிர்நிழல் 11இல் இளையவி சின்னவனாலும் சம்பந்தமான தீவானின் ஓர் அனுபவ விளைச்சல் உயிர்நிழல் 12இல் சின்னவன் குறிப்பிடுவதுபோல மேம்போக்காக முன் வைக்கப் பட்டுள்ளது என்பது உண்மைதான். ஆனால் இங்கேதான் புதிய கேள்வி எழும்புகின்றது. அது என்னவென்றால் தீவான் தன்னை அக்கல்லூரியின் மாணவனாகவும் கனடாவில் உள்ள சங்கங்களின் யதார்த்த நிலையை சொந்த அனுபவத்தினூடாகப் புரிந்து கொண்டு வெளிப்படுத்தும்போது, சின்னவனோ தன்னுடைய அனுபவத்தை மகாஜனா ப.மா.ச.இன் ஈடுபாட்டில் இருந்து அறிந்து கொண்டும் ஆனால் மேற்படி வேலணையை கணையாழிக் கதைக்கூடாகவும் வேலணை ப.மா.ச. பாரிஸ் ஆண்டுமலரில் வெளியான திட்டங்களையும் வைத்துக்கொண்டு ஒரு கற்பனை ஊடாக அணுகுவது போலவே எனக்குப் படுகிறது.

வேலணையின் ஒரு சங்கத்தின் ஆண்டுமலரில் (கலாதிபம் -99) திட்டங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் மற்றைய பிரிவின் (தீவகத் தென்றல்-99) ஆண்டு மலரிலும் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு புத்தகங்களினூடாக இவற்றின் செயல்பாடுகளைக் கணிக்க இயலாதென்பது வெள்ளிடைமலை. உதாரணமாக ஜனநாயகம் சுதந்திரம் பற்றி எழுதப்படுகின்ற உலகத் தமிழரின் கட்டுரைகளுக்கூடாக உலகத் தமிழரையே அல்லது புலிகள் அமைப்பின் யதார்த்த நடைமுறையையோ புலிகள் அமைப்பின் பாசிசத் தன்மையையோ ஜனநாயக (மக்களிற்கான) மறுப்பையோ புரிந்துகொள்ள முடியாது. எனவே தயவு செய்து எழுத்துக்களைப் பார்த்துபிரமிப்பு அடையவேண்டாம் என சின்னவனை அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது எப்படி இருக்கின்றதென்றால் 'ஆளைப் பார்க்காதே எழுத்தைப் பார்', 'எழுத்தைப் பார்க்காதே ஆளைப் பார்'. இதை வேறு விதமாகச் சொல்வதென்றால் எழுத்தாளன் அல்லது படைப்பாளி இறந்துவிட்டான். இதுதான் பின்நவீனத்துவமோ எனக்குத் தெரியவில்லை. இவ்வாறு ஆளைப் பார்க்காமல் எழுத்தைப் பார்ப்பதாயின் இயேசு நாதரைத் தள்ளி வைத்து விட்டு பைபிளைப் பார்க்க வேண்டும். அவ்வாறே முகமது நபியை தூக்கி எறிந்துவிட்டு குர்ஆனைப் பார்க்கவேண்டும். இதுதான் மூலதனம் எழுதிய கார்ல்மார்க்ஸ் இற்கும் பொருந்தும்.

சோக்ரடீஸ் அவரின் தத்துவங்கள் பிளாட்டோ அவரின் போதனைகளுக்கும் பொருந்தலாம். உண்மையில் யேசுகிறீஸ்து நாதரின் பாடுகள் இல்லாமல் பையிள் no where or nothing. எனவேதான் பாரிஸ் தெருக்களிலும் கூட நம்மவர்கள் யேசுநாதரின் பாடுகளை காட்சிப்படுத்துகின்றார்கள். இதைப் பார்த்து சிறிபதியை அன்று மகிழ்விக்க விரும்பிய வியாபார ஈழநாடும் அது என்னவோ பாரிஸ் ஈழநாடாம். சிறிபதியின் மனைவி அதைப் பார்த்து வியப்படைந்து Oh god! என்று கூறியதாக முன்பொரு முறை முதுகு சொறிந்திருந்தது. இங்கே நான் சொல்லுவதென்ன வென்றால் வெறும் ஆண்டுமலருக்கூடாக பாரிஸ் வேலணையை எடை போடாதீர்கள். ஏனெனில் மகாஜனாக்கல்லூரி பழைய மாணவர்களின் குழுவுக்கும் (பாரிஸ்), கனடா வேலணை பழைய மாணவர்களின் குழுவுக்கும் எவ்வாறு உடன்பாடுகள் எதோ அதிலிருந்து இதுவும் கூட வித்தியாசப்படாது. ஏனெனில் எல்லாருமே ஆண்ட பரம்பரைக் கனவுகளோடு சைவ வேளாள் சித்தார்த்தத்தின் இரும்புப் பிடிக்குள் இறுக்கப்பட்டுள்ளார்கள் ஆகவே எல்லாமே ஒரே குட்டையில் ஊறிய மட்டைகள்தான். கதைக்குள் கதையாக நம்ம வேலணை ஆட்களின் சண்டையின் அடுத்த கட்டமாக முன்னர் தீவான் குறிப்பிட்டதுபோல் சிங்கமும் புலியும் மோதலில் புதியதாக ஒரு பழசு தோன்றியதுடன் வேலணை ம.ம.வி ப.மா.ச. கனடா மண்ணில் மூன்றாக உடைந்துள்ளன. இனி என்ன மூன்று தலைவர்கள், மூன்று செயலாளர்கள், மூன்று ஆண்டு மலர்கள். அவற்றில் புன்னகையுடன் நிர்வாகக்குழுவினர் படங்களில் காட்சி தருவார்கள். பாவம் அவர்களின் அபிலாசையும் அத்துடன் தீர்ந்துவிட, வேறு புதியவர்கள் புதிதாக உருவாகும் நிர்வாக சபையில் காட்சியளிப்பார்கள். அத்துடன் அகதிகளுக்கு என ஒரு சில ஆயிரங்களை அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகத்திடம் இல்லை உலகத்தமிழர்களிடம் திணித்துவிடுவார்கள். பிறகென்ன அவர்களும் போராளிகள் போல் தியாகிகள்தான். இந்தக் கேவலத்தைச் சட்டிக்காட்டி கேள்வி எழுப்புகின்ற (பயந்து பயந்துதான்) தீவாளைப் போன்றவர்களை சீ துரோகிகள் என்றே திட்டித் தீர்த்தும் போடுவார்கள். இங்கே கனடாவில் வியாபாரம் (சிறு) பண்ணுகின்ற மாயியா ஊடகங்கள் பலவற்றுள் ஒன்றில் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் இங்குள்ள ஒரு பெண் கேள்வி ஒன்றைக் கேட்டிருந்தார். அவருடைய கேள்வி இது

தான். இங்கே ஏன் பாடசாலைக்குப் பல சங்கங்கள். ஊருக்குப் பல பிரிவுகள் என்று அமைக்கின்றார்கள். எல்லோரும் ஒற்றுமையாக ஐக்கியமாக இருந்தாலென்ன.

சரி! இனி இதற்குரிய பத்திரிகை ஆசிரியரின் விவேகமான மனித நேயம் நிறைந்த பதிலைத்தான் பார்ப்போமே! ஆசிரியரின் பதில் வருமாறு பல சங்கங்கள் பல பிரிவுகள் இருப்பதில் பிரச்சினை இல்லை. ஆனால் எல்லோரும் தேசத்தின் நலம் காக்க பணம் கொடுத்தால் சரி. அதை மறு வார்த்தையில் சொல்வதானால் யாரோடு யார் அடிபட்டுச் செத்தாலும் பரவாயில்லை எங்கள் வியாரத்துக்கு பணம் வந்தால் போதுமா. இது மாபியா இல்லாமல் வேறென்ன? இன்று ரஷ்யாவிலை அதன் பொருளாதாரத்தின் ஐந்தி லொரு பங்கு மாபியாக்களால்தான் கட்டுப்படுத்தப் படுகின்றது. (Financial Times) இன்றைய உலக மயமாக்கல் என்ற மறு காலனி ஆதிக்கத்தின்கீழ் தேசவிடுதலைகள் யாவும் திட்டமிடப்பட்டு மாபியாக்க ளாகச் சீரழிக்கப்பட்டுள்ள சூழலில் உள்ள கலாச் சாரமும் அவ்வாறுதானே அமைய முடியும்.

சரி! சின்னவனுடன் விவாதிப்பதென்றே தீர்மானித்த பின்னர் இனி ஏன் விட்டு வைப்பான். என்றாலும் பயமாகத்தான் இருக்கிறது. புலிகள் அல்லது ஆண்ட பரம்பரை என்றால் தட்டிவீசுகளைத் தட்டி மற்றவர்களைத் துரோகி காட்டிக் கொடுப்பவன் என்று திட்டிப்போட்டு விட்டுவிடுவார்கள். பின்னர் சாபவிமோசனம் பெற்று தராக்கி, டி.பி.எஸ் போன்றோர்போல் தியாகியாகி மீண்டு விடலாம். ஆனால் பாரிஸ்காரர் என்றால் ஒரேயடியாக கல்வெட்டுக்குள் எல்லோ புதைத்து விடுவார்கள். சாபவிமோசனமும் இல்லை. உயிர்த்தெழும்பலும் இல்லை. ஆனால் அதற்கு உயிர்த்நிழல் இடம் தராது என்ற நம்பிக்கை உண்டு. ஆனால் உயிர்த்தெழும்பியதுதான் மிகப்பெரிய ஆச்சரியம். எனக்கென்னவோ யேசுநாதர் மூன்றாம் நாள் உயிர்த்தெழுந்ததுபோல் உள்ளது. பாவம் அவர் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக மரணித்தார். ஆனால் உயிர்த்தெழும்பியதோ ஆண்ட பரம்பரைக்கு ஆசி வழங்க அபயம் வழங்க பாவம் அவரென்ன செய்வார். ஆண்ட பரம்பரையெல்லோ அவரைத் தங்களுக்காக உயிர்ப்பித்தவர்கள். ஆனால் றயாவின் உயிர்ப்பித்தல் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கானதென்று நம்புகிறேன். அதற்கும் காலம்தான் பதில் சொல்லவேண்டும். அவருடைய உயிர்ப்பித்தலுக்கு உயிர்த்நிழல்தான் ஓரளவு உதவியதென்று நினைக்கின்றேன். ஆனால் அந்தத் தேடலுள்ள (கிறிஸ்து) உயிர்த்நிழலையும் தாக்காமல் விடவில்லை.

சரி இனி இளையவனின் கதையாடலிற்கு வருவோம். அவர் சொல்கிறார்:

1. ஒரு பாடசாலைக்கு ஒரு ப.மா.ச. தான் இருக்க வேண்டுமென்று நாம் நினைப்பது தவறு. நாட்டுக்கு நாடு ஒரே ஒரு சங்கம்தான் இருக்கவேண்டும் என்று நாம் நினைப்பதும் தவறு.

2. ஆயினும் வர்க்க ரீதியாகவும் சாதிய அடிப்படையிலும் மற்றும் பிரதேச அடிப்படையிலும் மிக மோசமான நாகரீகத்தின் இழிநிலையில் இருக்கும் எமது சமூகப் பின்னணியில் ஒரு அமைப்பின் கீழ் எல்லாரையும் அணிசேர்ப்பது சாத்தியமான ஒன்றல்ல.

3. இவை இரண்டாக மட்டுமல்ல பலதாகவும் பிரியலாம். இங்கே ஒன்றே ஒன்றுதான் இருக்க வேண்டுமென்று நினைப்பது ஜனநாயகம் அற்றது. அத்துடன் சாத்தியமும் அற்றது.

4. மேலும் தேவை கருதி முரண்பாடுகள் நிமித்தம் தலித் மாணவர் சங்கம் கூட உருவாகலாம்.

நல்லது.

மேலே கூறப்பட்ட 4 விடயங்களையும் கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தால் எங்களுக்கு தெட்டத்தெளிவாக விளங்குவது என்னவென்றால் ஆண்ட பரம்பரையின் அதே சிந்தனை ஓட்டமல்லவா?

கடந்த காலங்களில் சாதி, பிரதேசம்.... என்பவற்றைக் கடந்து வருவதல்லவா முன்னேறிய பாய்ச்சல் என்று கற்று வந்தோம். சாதி ரீதியாகப் பாடசாலைகளில் கூட (சட்டரீதியாகக் குற்றம் என்றாலும்) நாங்கள் அன்று பிரிவினை காட்டினோம். அதனால் எத்தனையோ விவேகமுள்ள முயற்சியில் தளராத, சாதி ரீதியில் ஒடுக்கப்பட்ட மாணவர்களின் மென்மையான உணர்வுகளும் அவர்களின் முன் முயற்சியும் பாதிக்கப்பட்டு அவர்களில் பலர் இடை நடுவிலேயே கல்வியைத் துறந்து சமூக வெறுப்பு உள்ளவர்களாக விரட்டப்பட்டார்கள். அதை ஒரு முன்னேறிய முதலாம் உலக நாட்டிலும் தொடரும்படி கேட்கின்றீர்களா? இங்கும் கூட அவ்வாறு ஒதுக்கப் படுவதால் அல்லவா பல குடும்பங்கள் ஜெகோவாவை நாடி ஒடுகிறார்கள். மேலும் ஒன்று, தலித்தியம், திராவிடம் அல்லது பெரியாரியம் பேசிய அமைப்புக்கள் யாவும் இன்று இந்துமத வெறி பாரதிய ஜனதாவின் காலடியில் விழுந்துள்ளதைக் கண்டும் கூட எவ்வாறு உங்களால் தலித் (எங்கடை ஆண்ட பரம்பரையின் பாஷையில் கூறுவதானால் எளிய சாதிகள்) மாணவர் சங்கம் உருவாக்குமாறு கூற மனம் வந்தது. திராவிட நாயகர்கள் பெரியாரின் வாரிசுகள் கருணாநிதி முதல் அண்ணை வைகோ. வரை வாஜ்பாயின் இந்துமத வெறியர்களின் கால்களில் சரணடைந்துள்ளதையும் தலித் இயக்க மம்தா அம்மையாரும் அதே வழியை நாடியுள்ளதைக் கண்ட பின்பும் ஏன் இந்த விதண்டா வாதம்? தயவு செய்து ஒரு முறை, ஒரே ஒரு முறை அறிவுரீதியாகச் சிந்தியுங்கள். வெறும் பொதுப்புத்தி மட்டத்தில் பின்நவீனத்துவம் என்ற குட்டையில் மூழ்கினால் கரையேறுவது ஆண்ட பரம்பரையின் படிக்களாகத்தான் இருக்கும். அது எவ்வாறு சாதிச் சங்கம் அமைப்பதன்மூலம் பிராமணியம், வேளாளத் துவம், தலித்தியம் என்பவற்றை அழிக்கமுடியும். இன்று தமிழ் நாட்டில் வன்னியர் சங்கம் அமைத்த பாட்டாளி மக்கள் கட்சி ராமதாசின் சீடர்களால் ஆயிரக்கணக்கான தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குடிசைகள் நாசமாக்கப்பட்ட கதை உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஆரம்பத்தில் ராமதாஸ் அண்ணரும் வாழைப்பாடியார் உதவியுடன் ராஜீவிடம் ஒரு கோடி ரூபாய் பெற்று கட்சி அமைத்ததையும் இன்று இவர்கள்

தங்களுக்குள் மோதிக்கொண்டு குப்பை கிளறுவதும் நாங்கள் அறியாததா? நீங்கள் என்னவோ தலித் மாணவர் சங்கம் அமைக்க அறை கூவுகின்றீர்கள். ஆனால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களோ இங்கே புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் சாதி ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடத் தயாரில்லாமல் அல்லது அதற்குரிய அரசியல் வழிகாட்டல் இல்லாததால் வெள்ளாளத் திற்குள் ஒளிந்து கொள்வதன் மூலம் சாதி வேறு பாட்டிற்கும் சாதி ஒடுக்குமுறை தொடர்வதற்கும் துணைபோகின்றதை அல்லவா நாம் காண்கிறோம்.

சின்னவனின் கட்டுரையின் தொடர்ச்சியில் அடிக்கடி அமைப்பு அமைப்பு என்று விளம்புகின்றார். உண்மையில் அமைப்பின் தேவை என்னாலும் உணரப்படுகின்றதுதான். அமைப்பிற்கூடாகத்தான் நாங்கள் மாற்றத்திற்காகப் போராட முடியும். ஆனால் எப்படிப்பட்ட அமைப்பு என்பதும் அதற்கான அரசியல் என்ன என்பதையும் சின்னவன் ஏதோ முன் வைக்க முடியாமல் தடுமாறுகின்றார். இன்றும் கூட ஆண்ட பரம்பரையின் அனைத்துச் செயற்பாடுகளையும் வழி நடத்துகின்ற அவர்களின் அமைப்பு உண்டல்லவா? அதுவேதான் புலிகளாக வலம் வருவதுடன் ஒரு சிறு மாற்றத்திற்கான செயல்பாட்டையும் கூட முளையிலே கிள்ளி எறிவதற்கு முனைப்போடு உள்ளதை ஏன் நீங்கள் சுட்டிக்காட்டாமல் வெறும் அமைப்பு அமைப்பு என்று ஆதங்கப்படுகிறீர்கள். பாரிசில் சபாலிங்கத்தின் மீதான படுகொலை புலிகள் அமைப்பின் இருப்பை மிகத் தெளிவாக விளங்கப்படுத்தவில்லையா? சபாலிங்கம் என்ன புரட்சியாளரா? இல்லையே! பாரிசில் அவர் விரும்பியதெல்லாம் எம்மவர் மத்தியில் ஜனநாயக விழுமியங்களை அறிய வைக்க முயற்சித்ததல்லவா? அதே பணியைக் கண்டாவில் முன்னெடுத்த தேடகமும் (தமிழர் வகைதுறை நிலையம்) அதன் நூல் நிலையமும் யாரால் ஏன் எரிக்கப்பட்டது? எனவே இன்று புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஜனநாயக விழுமியங்களை நிலைநாட்டுவதற்கும் நீங்கள் கூறுவதுபோல் அனைத்து பிற்போக்கு சடங்குகளையும் சம்பிரதாயங்களையும் உடைத்தெறிவதற்கும் ஓர் ஜனநாயக அமைப்பின் தேவைதான் நம் முன் உள்ள உடனடி அவசியமான அவசரத் தேவையாகும். இந்த ஓர் அடிப்படையிலேயே அனைத்து தேசபக்த ஜனநாயக புரட்சிகர சக்திகளையும் நாம் ஐக்கியப்படுத்தமுடியுமல்லவா?

கடைசியாக உங்களது தீவானின் கடிதத்தின் மேலான கேள்விக்கு நான் பதில் அளிக்கலாமென விளைகிறேன். வேலணை ம.ம.வி. ப.மா.ச. உடைவிற்கு ஸ்தூலமான காரணம் என்ன என்பதுதான் உங்கள் கேள்வி. போரின் பொத்திய கையுள் இருந்து தப்பி வந்த பின்னர் படிப்படியாக எல்லாச் செளபாக்கியங்களையும் பெற்றதன் பின்னர் நீங்கள் குறிப்பிடுவதுபோல் அவர்களுக்கு சமூக அங்கீகாரம் அல்லது இமேஜ் ஒன்று தேவைப்படுகின்றது. இந்தக் கூட்டத்தில் அடங்குபவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் சந்தர்ப்பவாதிகளாகவும் சுயநலவாதிகளாகவும் உள்ள அதேவேளையில் ஒரு சிறு பகுதியினர் மாத்திரமே சமூக உணர்வுடன் உள்ளார்கள். காலம்

பத்திரிகையில் நண்பர் குமார் முர்த்தி (பக். 103) இவைபற்றி மிக விபரமாக எழுதியுள்ளார். அதை ஒரு முறை பார்க்கவும். அவரும் கூட சங்கங்களால் எவ்வாறு சமூகம் கூறுப்பட்டு பிரிவுண்டு சிதறுவதை மிக

மனவேதனையுடன் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். மேற்படி வேலணை சங்கம் உடைவதற்கு எந்தவொரு கோட்பாட்டுப் பிரச்சனையோ இல்லை கொள்கைப் பிரச்சனையோ இல்லை. வெறுமனேயே நான் பெரிசா நீ பெரிசா என்ற விதண்டாவாதம் தான்

முக்கியமாக இதில் முன்னுக்கு நிற்போரை நீங்கள் அவதானித்தால் ஒன்றைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். இவர்களெல்லாம் ஊரில் இருந்தபோது மருந்துக்குக் கூட சமூகம்பற்றிச் சிந்தித்தவர்கள் இல்லை. குறைந்தபட்சம் அதற்காகச் செயற்பட்டவர்களோ அல்ல மாறாகத் தனக்காகவும் தனது குடும்பத்தின் வசதியான வாழ்விற்காக உழைத்து வந்தவர்கள். இன்னும் சிலர் மற்றவர்களின் பிள்ளைகளை ஆண்ட பரம்பரையின் வேள்விக்கு ஆள் பிடிச்சுக் கொடுத்துப் போட்டு தன்னுடைய பிள்ளைகளைப் பவுத்திரமாகக் கடத்தி வந்தவர்கள். இங்கே உங்களுக்குத் தெரியும் உங்களது பல்கலைக் கழகக் கல்விக்கு அரசாங்கம் கடன் வழங்கும், பின்னர் அதை வட்டியுடன் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும். ஆனால் மேற்படி சங்கத் தலைவர்களோ அல்லது இவர்களால் பெருமைப் படுத்த அழைக்கப்படும் தங்களது பெயர்களின் பின்னால் சில பட்டங்களைக் கொண்ட பிரதம விருந்தினர்களோ இலங்கையில் ஏழை மக்களின் வரிப்பணத்தில் தங்கள் பாடசாலை, பல்கலைக் கழகக் கல்வியை கற்ற பின் ஒரு சிலரைத் தவிர பலரும் வெளிநாடுகளுக்கு சில புலமைப் பரிசில்களைப் பெற்றுக்கொண்டு வந்த பின்னர் இலங்கை அரசுக்கும் மக்களுக்கும் டாட்டா காட்டிப்போட்டு தனக்காகவும் தன்னுடைய குடும்பத்திற்காகவும் மட்டுமே செயற்பட்ட, செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற கருமவீரர்கள். இவர்களிற பெரும்பாலானோர் தங்களது பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கு வரியிறுத்த மக்களிற்காக ஒரு சில வருடங்களிற்குக் கூட சேவையாற்றி இருக்க மாார்கள். அந்த எளிய மூன்றாம் உலக மக்களால் இவர்களது உயர் கல்விக்கென வழங்கப்பட்ட பணமும் கூட இங்கே முதலாம் உலக மக்களுக்கு சேவை செய்து பிழைப்பதற்குத்தான் பயன்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நபர்களை அழைத்துப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்வதன் பின்னாலுள்ள சிந்தனைதான் என்ன இது தானா ஆண்ட பரம்பரையின் அறிவுத்திறன்? எனக்கென்றால் இவர்களைப் புரியவில்லை, நீங்களாவது ஏதாவது சொல்லுங்கோவன். ஆனால் இவர்கள் எல்லோரிடமும் ஒரு ஒற்றுமையை நீங்கள் அவதானிக்கலாம். ஆண்ட பரம்பரையின் கனவுகளோடு இவர்கள் என்றுமே ஒத்துப் போவார்கள். பின்னாலே Ph.Dஐ வைத்துக்கொண்டு பட்டு வேட்டி நிலத்தில் தொட்டு வர பிள்ளையார் சிலைக்கோ

வேறெந்த கடவுள் சிலைக்கோ பால் வார்க்க கரண்டியுடனும் பால் செம்புடனும் பணிவாக நீண்ட வரிசையில் காத்துக் கிடப்பார்கள். இவர்களில் சிலர் Physics இல்கூட Ph.D கலாநிதிப் பட்டத்திற்குப் படித்திருப்பார்கள். மயிரத்துளைக் குழாய்ச் செயற்பாட்டைப் பற்றி அவர்கள் படித்ததையும் கூட ஏனோ பிள்ளையார் முன் மறந்து போய் விடுகிறார்கள். இன்னொரு முக்கியமான விடயத்தையும் இங்கே குறிப்பிடாவிட்டால் இவ் விவாதம் முற்றுப் பெறாது. அதாவது இவர்கள் மேடையில் ஏறி கனடா ஒரு ஜனநாயக நாடு என்று கதை விடும் அதேவேளையில், பெண்களைக் கிண்டல் பண்ணவும் அவர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைக் காலில் போட்டு மிதிக்கவும் தயங்க மாட்டார்கள். இந்த அமைப்புகளில் ஒரு பெண்ணைக் கூட சேர்த்துக் கொள்ளாமல் அவர்களைத் தீண்டத்தகாதவர்களாகத் தள்ளி வைத்து விடுவார்கள். அதையும் மீறி யாராவது இவர்களது பொதுக் கூட்டம் என்ற பம்மாத்து இடத்திற்கு வந்தால் திருப்பி அனுப்பவும் தயங்க மாட்டார்கள். ஆனால் அந்த சைவ வேளாள குல மங்கையும் கூட ஏனோ கேள்வி எழுப்ப மாட்டார்கள். அவர்கள் இங்கேயும் கூட அடங்கிப் போவதுதானே பெண்மைக்கழகு, பாவத்திற்கிரங்கி ஒரு சில பெண்களின் படங்களையும் பட்டங்கள் நிரம்பிய அவர்களில் ஒரு சிலரின் கட்டுரைகளையும் ஆண்டு மலர்களில் போடுவதுடன் இரு பகுதியினரும் திருப்தியடைந்து விடுவார்கள். நான் மேற்படி பாடசாலையில் கற்ற காலங்களில் எமது மாணவர் அமைப்புகளிலெல்லாம் பெண்களிற்கும் பங்குண்டு. தேசியத் தலைவரின் வழி காட்டலில் அங்கும் சில பெண்கள் ஆயுதமேந்திப் போராடுகிறார்கள். என்னதான் இருந்தாலும் ய.மா.ச. ஆண்ட பரம்பரை வீரியம் நிறைந்ததுதான். இல்லாவிட்டால் கனடா போன்ற முன்னேறிய நாட்டில்கூட தமிழர்களின் வரலாற்றை ஒரு ஐம்பது வருடங்களாவது பின்னோக்கிக் கொண்டு போய் வைத்துள்ளது அதற்குக் கட்டியம் கூறுவது போலுள்ளது இங்கேயுள்ள நமது வாழ்வும். கதைக்கை கதை நீங்கள் பாரிஸ் ஆண்டுமலரைப் பார்த்துப் பெருமைப்பட்ட பாரிஸ் சங்கத் தலைவருக்கும் கூட இங்கே உள்ள ஒரு வேலணைப் பிரிவின் ஒன்றுகூடலில் ஏதோ ஒரு சிறு இடம் ஒதுக்கப்பட்டு பாவம் தீர்க்க அவரும் ஒரு பிரமுகராக அழைக்கப்பட்டுள்ளார் என்ற செய்தியையும் உங்கள் காதில் போட்டு வைக்கின்றேன். கொஞ்சம் பொறுங்கோ அதையும் சொன்னாத்தான் எனக்குத் திருப்தி. உயிர்நிழல்தான் ஏதோ வெறும் எழுத்துக்கூடாக மனிதரைப் பார்க்கின்றதென்றால் ஆரம்ப கர்த்தாவான எக்ஸிலும் அப்படித்தான் என்றால் எங்கு போய் முட்டுவது!

54 உயிர்நிழல் □ யுலை - ஓகஸ்ட் 2000

அல்லவா நினைத்து விட்டார்கள். இங்கே இவர்களுக்கெல்லாம் ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்லி மீளலாம் என நினைக்கிறேன். அதை சீனத்து இலக்கிய கர்த்தா லூசனின் வார்த்தைகளிலேயே உங்களுக்குத் தருகிறேன்.

".....
புரட்சிக்கு புரட்சிவாதிகளே தேவை. புரட்சி இலக்கியங்கள் தாமதித்தும் வரலாம்.

.....
இவற்றால் புரட்சிக்கு எதுவித நன்மையுமில்லை. வெறுமனே முறையீடுகளோ அல்லது புலம்பலோ பயனற்றவை. உங்களை அடக்கி நசுக்குபவன் இவற்றைப் பொருட்படுத்தப் போவதில்லை. புலம்பல் இலனக்கியங்கள் ஒருவனுடைய முன்கலையும் விரக்தியையும் வெளிப்படுத்தும் அதேவேளையில் அடக்கி நசுக்குபவர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பையும் வழங்கிவிடுகின்றன.

....."
அக்கினிக்குஞ்சு
கனடா
◆ ◆ ◆ ◆

இளையவி சின்னவன் என்பவர் மார்ச்-ஏப்ரல் 2000 இதழில் எழுதியுள்ள சாதியம், பிரதேசவாதம் தொடர்பாக எனது எண்ணங்களையும் தெரிவிப்பதற்காகவே இதனை எழுதுகின்றேன்.

"தாழ்த்தப்பட்ட சாதியில் பிறந்தவுடன் தலித் என்றோ உயர்த்தப்பட்ட சாதியில் பிறந்தவுடன் தலித் எதிரி என்றோ ஆகிவிடும் என கொச்சைத்தனமாகப் பார்ப்பது தவறு. இன்று நமக்குத் தேவையானது, நான் வேறு நீ வேறு என்று நபர்களுக்கு நபர் எதிரவேஷம் கட்டுவதல்ல. நிராகரிக்கப்படவேண்டிய கருத்துக்களை பிரக்களை பூர்வமாக செய்யப்படுத்த விரும்பும் அனைத்து சக்திகளையும் வர்க்கம், சாதி, சமயம், பிரதேசம் என யாவும் கடந்து அமைப்பாக அணி திரட்டவேண்டும்" என்ற அவரது கருத்தில் எனக்கும் பூரண உடன்பாடு உண்டு.

சில சமயம் நானும் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்திருப்பின் மேட்டுக்குடி உணர்வுடனோ, பிரதேசவாதப் பண்புகளுடனோ வளர்ந்திருக்கக் கூடும். நல்ல வேளை எனது பூர்வீகம் - பிறப்பு யாவும் நீர்கொழும்பு.

யாழ்ப்பாணத்தில், 1963 ஆம் ஆண்டில் புலமைப் பரிசில் பெற்று கல்வி கற்கச் சென்ற பொழுதுதான் பனை மரத்தையும் சாதியையும் பார்த்திருக்கிறேன்.

முதலாம் தவணை விடுமுறைக்கு நீர்கொழும்பு வந்தபொழுது அம்மாவிடம்தான் சாதிபற்றி கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டேன்.

அப்போது எனக்கு வயது 12. அம்மாவிடம் கேட்டேன், "அம்மா நாம் என்ன சாதி?" "நாம் வணிக வைசியர் - திருவிளங்க நகரத்தார் என்பார்கள். அப்பா - தமிழ்நாடு திருநெல்வேலி தொண்டைமான் பரம்பரை" என்றார்கள்.

பின்நாளில் எமது உறவினர்களான எழுத்தாளர்கள் தொ.மு. பாஸ்கர தொண்டமாமும் அவரது சகோதரர் தொ.மு. சிதம்பர ரகுநாதனும் (திருச்

சிற்றம்பல கவிராயர்- பாரதி இயல் ஆய்வாளர்) இலங்கையில் எமது வீட்டுக்கு (நீர்கொழும்பு) வந்த பின்புதான் எனது அப்பாவின் பூர்வீகம் அறிந்து கொண்டேன்.

என்னும் எனது அம்மா வழியில் எனது பெயருக்கு பின்னால் 'செட்டியார்' என்றோ அப்பா வழியில் 'தொண்டமான்' என்றோ நான் போட்டுக்கொண்டது கிடையாது.

ஒரு மனிதனை இனம் காட்டுவதும் அடையாளப் படுத்துவதும் அவனுக்குள்ளிருக்கும் எண்ணங்களும் வெளியே தெரியும் செயற்பாடுகளும் தான்.

மேலை நாடுகளில் விண்ணப்பப் படிவங்களில் என்ன சாதி? எனக் கேட்பதில்லை. நான் தற்போது வாழும் அவுஸ்திரேலியாவில் பூர்வகுடி மக்களான ஆதிவாசிகள் (அபோரிஜின் இனத்தவர்) பல்வழிகளில் பிற்படுத்தப்பட்டு வந்தமையினால் அவர்களுக்கு விசேட சலுகைகளையும் வசதிகளையும் வழங்கும் பொருட்டு விண்ணப்பப் படிவங்கள் யாவற்றிலும் "குறிப்பிட்ட அந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவரா?" என்ற கேள்வியும் உண்டு.

காரணம் :- அவுஸ்திரேலியா பல்வின கலாச்சார மக்கள் வாழும் ஒரு குடிசேற்ற நாடு.

சாதி, மதம் பேணும் சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் உலகில் எல்லா இன மக்களிடமும் காணப்படுகிறது.

உலகின் பல பாகங்களிலும் வாழும் கல்வி, பொது அறிவு அற்ற பாமர ஆதிவாசிகளிடம்கூட இந்த சடங்குகள் காணப்படுகின்றன.

ஏன் இலங்கையில் இன்றும் வேடுவர் இனம் காட்டில் முடிந்த வரையில் தமது சாதி, சமய சடங்குகளுக்குட்பட்டே வாழ்ந்து கொண்டு தம்மை பிரத்தியேகமாக அடையாளப்படுத்தி வருகின்றனர்.

புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களும் கூட வெளிநாடுகளில் தமது இன அடையாளம் பேணுவதற்கு பகீரதப் பிரயத்தனம் மேற்கொள்கின்றனர்.

எமது தமிழர் சமுதாயத்தில் சாதி அடிப்படையிலான சடங்குகள், இறுதிக் கிரியைகள் குறித்து இளையவி சின்னவன் குறிப்பிடும் 'பிரக்ஞை'யின் அடிப்படையிலேயே விரிவாக விவாதிக்க வேண்டும்.

நம் மத்தியில்தான் இன்னும், ஒரு பெண் பருவ மெய்திவிட்டால் என 'டமாரர்' அடித்து ஊருக்கு சொல்லி "திருமணத்துக்கு ஒருத்தி தயார்" என்று பிரகடனம் விடுக்கப்படுகிறது.

இனி அதற்குள் சாதியத்தை பேணும் சடங்குகள்.

எந்த ஒரு தமிழ் குடும்பத்திலும் வசிக்கும் பத்திரிகையாளன் - எழுத்தாளன் - புத்திஜீவி- இடதுசாரி சிந்தனை கொண்ட அரசியல்வாதி- தலித்தியம், பெண்ணியம், முற்போக்குவாதம் பேசும், எழுதும் நபர் இந்த சடங்குகள், கிரியைகளின் போது பெரும் பான்மையினருடன் உடன்பாடு கொள்ளாதுவிடின் சமரசம் செய்து கொள்ளாதுவிடின் தனிமைப்படுத்தப்படுகிறான்.

அவனுக்கு விசர்... பைத்தியக்காரன்... ஏதேதோ சொல்கிறான்... அவன்ரை கதையை விட்டுட்டு காரியத்தைப் பாருங்கள்... எனச் சொல்லி ஒதுக்கித் தள்ளப்படுகிறான்.

இத்தகைய தர்மசங்கடமான நிலைமையே

கனடாவில் சக்கரவர்த்திக்கும் நேர்ந்திருக்கும். சரிநிகர் பேட்டியில் அதனைத் தெரிவிக்கும் போது அத்தகையோர் தமது சொந்தக்காரர்தான் எனச் சொல்வதில் இளையவி

சின்னவன் என்ன குற்றத்தை கண்டு பிடித்துவிட்டார்.

மகாகவி பாரதிதான் 'புரட்சி' என்ற சொல்லை தமிழுக்கு முதல் முதலில் அறிமுகப்படுத்தியவர் எனச் சொல்கிறோம். அவர் பெண்ணடிமைத் தனத்திற்கு எதிராக பெண்விடுதலைக்கு குரல் கொடுத்தவர் எனவும் அறிகிறோம்.

ஆனால் பாரதியார் இறந்த பின்பு அவரது மனைவி செல்லம்மாளை உறவினர்கள் மொட்டை அடித்து முலையில் வைத்தார்களே!?

பாரதி தமிழ் இலக்கியத்தில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர். ஆனால் அவரது எண்ணங்கள் அவரது குடும்பத்தினுள் ஊடுருவவில்லை.

நாம் அதிகம் தூரத்துக்கு போகவேண்டாம். கடந்த (1999) ஆண்டின் இறுதியில் பாரதியாரின் பூட்டி அதாவது பேத்தியான விஜயபாரதியின் (பேராசிரியர் சுந்தரராஜனின் மனைவி) மீரா அவுஸ்திரேலியாவில் சிட்னிக்கு வந்திருந்தாள்.

நானிருப்பது மெல்பன், மீராவுடன் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு இரண்டு தடவை உரையாடினேன்.

அந்தப் பிள்ளைக்கு சுத்தமாக தமிழ் பேசுவரவில்லை.

பிறந்தது தமிழ்நாட்டில், வாழ்வது அமெரிக்காவில். தாயும் தந்தையும் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் பாரதியின் புகழ் பரப்பியவர்கள்.

தன்னால் தமிழில் பேச முடியவில்லை என்பதையும் மிகுந்த வருத்தத்துடன் சொன்னது. சிட்னியில் அவரது உரை ஆங்கிலத்தில் பாரதியின் ஆங்கில படைப்புக்கள் குறித்தே அமைந்திருந்ததாகவும் அறிய முடிந்தது.

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும் எனச் சொன்னவரின் பூட்டியின் நிலைமை இன்று இப்படி!

யாரை நோவது?

இனி சக்கரவர்த்தியின் கருத்துக்கு வருகிறேன். அவரது கவிதைகளை படித்திருக்கிறேன். சரிநிகர் நேர்காணல் படிக்கக் கிடைக்கவில்லை. ஊரின் பெயரையும் தமது இயற்பெயருடன் இணைத்துக் கொள்வது காலம் காலமாக நடந்து வருகிறது.

பொதுவாக கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் இப்படி தமது பெயரை பிரகடனப்படுத்துகிறார்கள். இந்தப் பிரகடனமானது பிரதேசவாதமோ, சாதியை இனம் காட்டும் முயற்சியோ அல்ல.

சீர்காழி கோவிந்தராஜன், குன்னக்குடி வைத்திய நாதன், காரைக்குறிச்சி அருணாசலம், செம்மங்குடி சீனிவாசன், லால்குடி ஜெயராமன், திருச்சி லோக நாதன், கொத்தமங்கலம் சுப்பு, கொத்தமங்கலம் சீனு, சிதம்பரம் ஜெயராமன், குன்றக்குடி அடிகளார், பட்டுக் கோட்டை கல்யாணசுந்தரம், திண்டுக்கல் லியோனி,

தனுஷ்கோடி ராமசாமி இவ்விதம் தமிழகத்தின் பட்டியல்நீளும்.

இலங்கையில் இவ்விதம் அதிகமாக ஊரின் பெயரை தமது இயற்பெயருடன் சேர்த்துக் கொண்டவர்கள் படைப்பாளிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள்.

தெளிவத்தை ஜோசப், திக்குவல்லை கமால், மருதூர் கொத்தன், மருதூர்க்கனி, மருதூர்வாணன், கல்முனை பூபால், ஓட்டமாவடி அறபாத், எழுவில் அமுதன், பாலமுனை பாருக், நீர்கொழும்பூர் முத்துலிங்கம், நீர்கொழும்பு தருமலிங்கம், மாவை நித்தியானந்தன், வல்வை அனந்தராஜ், புதுவை இரத்தினதுரை, திமிலைத் துமிலன், திமிலை மகாலிங்கம், புலோலியூர் சதாசிவம், புலோலியூர் தம்பையா, தென் புலோலியூர் கணபதிப்பிள்ளை, வதிரி சி, ரவீந்திரன், கோப்பாய் சிவம், காவலூர் ராசதுரை, காவலூர் ஜெகநாதன், நீர்வை பொன்னையன், திருமலை நவம், களுவாஞ்சிக்குடி யோகன், மண்டுர் அசோகா, உடப்பூர் வீரசொக்கன், கல்வயல் குமாரசாமி, யாழ்வாணன், காரை சுந்தரம்பிள்ளை, நயனை குலம், வடகோவை வரதராஜன், கீழ்க்கரவை பொன்னையன், குப்பிளான் ஐசன்முகன், குரும்பசிட்டி கனகரத்தினம், மறவன்

புலவு சச்சிதானந்தன், வரணியூரான், கச்சாய் இரத்தினம், மாத்தளை சோமு, மாத்தளை கார்த்திகேசு, மாத்தளை வடிவேலன்.

இவர்கள் அனைவருமே தான் அந்த சாதிக்காரன் என்பதை உலகிற்கு இனம் காட்டிக் கொள்வதற்காகவே அவ்விதம் எழுதுகிறார்கள் அல்லது வாசகர்களாகிய நாம் அந்த அர்த்தத்துடன்தான் அவர்களைப் பார்க்கின்றோமா?

அவுஸ்திரேலியாவில் எம்மத்தியில் 'மாவை' என்றவுடன் நாம் நித்தியானந்தனைத்தான் நினைக்கின்றோம்.

ஈழத்து இலக்கிய வட்டாரத்தில் தெளிவத்தை, 'காவலூர்', 'நீர்வை' என்றவுடன் ஜோசப்பும், ராசதுரையும், பொன்னையாவும் தான் எமக்கு தெரிகிறார்கள்.

எனவே சக்கரவர்த்தியின் கூற்று பொருத்தமற்றது.

உலகம் சுருங்குகிறது, எமது மனம் விரிந்து விசாலமடைய வேண்டாமா?

முருகுபுபதி

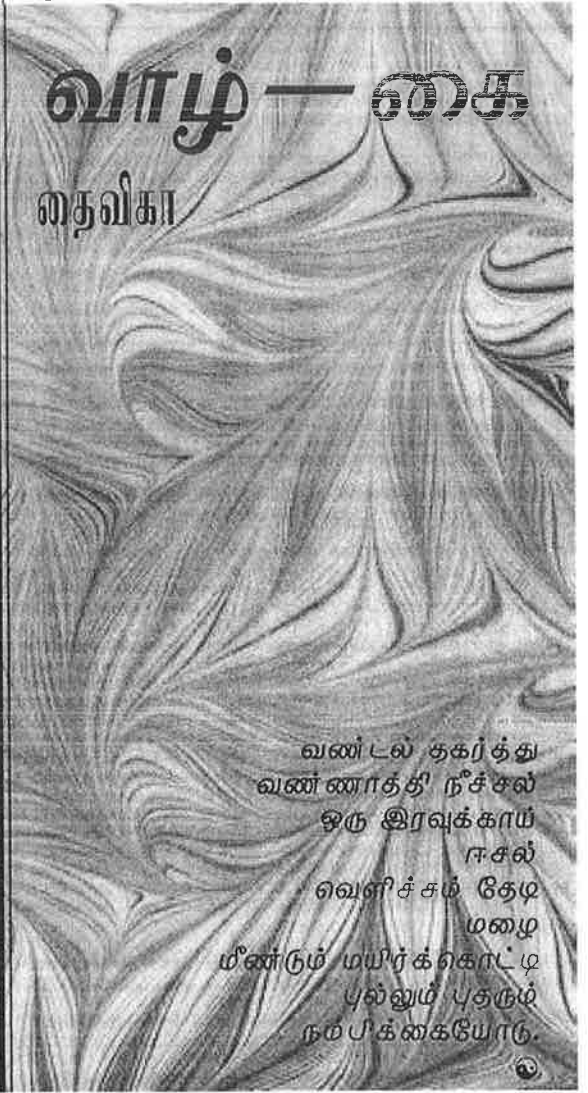
அவுஸ்திரேலியா

மரம்

துவாகன்

அந்த மரம் அமைதியாக நிற்கிறது
கூளிர்த்து சிலிர்த்து
விருட்சமாகி விழுது வீட்ட மரம்.
ஆழப் புதிந்த வேர்களுடன்
வீரியமாய்,
சூரியக் கதிரின் வெம்மைக்கு
மாலைநேரத் தென்றல் போல
கூளிர்த்து குறும் நடுவல் தந்த மரம்
யின்னற கீற்றின் கோடுகளாக...
கிளைகள் மட்டும் மிகத் தெளிவாக
புனியில் உறைந்து...
மரத்துவிட்ட மரம் போலவே
வசந்த காலத்தில்
படரும் பசுமையுடன்
சரசரக்கும் இலைகளுக்காக...
இன்னமும் அந்த மரம்
மிக அழகாய்க நிற்கிறது
வெற்றி கட்டையாக திவ்வ
பயிர்ப்பான்
வசந்தத்தை எதிர்பார்த்து நிற்கும்

வாழ் — கை

தைவிகா

வண்டல் தகர்த்து
வண்ணாத்தி நீச்சல்
ஒரு இரவுக்காய்
ஈசல்
வெளிச்சம் தேடி
மழை
மீண்டும் மயிர்க்கொட்டி
புல்லும் புதரும்
நம்பிக்கையோடு.

அடுத்த நாளும் அந்த அம்மாளைக் காணவில்லை. அவள் சாய்ந்து இருக்கும் அந்தச் சுவர், தூண், படிகள் யாவும் இன்று ஒரு வெறுமையை கண்டு கொண்டிருக்கிறது. படிக்கட்டில் இருந்து கொண்டு கால்களை இலகுவாக நீட்டியவண்ணம் பளிங்குச் சுவரில் சாய்ந்து, தூங்கியும் தூங்காமலும் மிருக்கும் அந்த அம்மாளைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே அவள் தனது நாட்டைச் சேர்ந்தவள்தான் என்பதை யாரும் உணர்ந்து

கொள்ளுவான். ஆனால் முடிவதில்லை. இவன் வேலை செய்யும் வேளைகளில் அவள் தன் இரண்டு கைகளிலும் இரண்டு பிஞ்சுக் குழந்தைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு வருவாள். இவனுக்கு வேலை முடியும் வேளைகளில் அந்த அம்மாள் காணாமல் போய் விடுவாள். இவனும் ஓடியோடி அந்தப் பரப்பெல்லாம் தேடிப் பார்ப்பான். அவள் கிடைக்கமாட்டாள். பிஞ்சுகளிரண்டும் நடை பயிலும் அந்த பளிங்குத் தரையில் இந்த

என்று இழுத்துக் கொண்டாள். முதல் சந்திப்பிலேயே அநேக மானவற்றை தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில் அவள் உதடுகளும் கண்களும் விரிய கிரிதரனை அன்பொழுக்கப் பார்த்துக் கொண்டாள். "நீங்கள் ஊரில் எவடமம்மா...." தனது ஊரைச் சொன்னாள். "நீ எவடம் ராசா?" பொறுமை யாகவே கேட்டாள். இவனும் தனது கிராமத்தைச் சொன்னான். "அப்ப இளையாம்பி வாத்தி

கொள்ளுவார்கள். அந்த பளிங்குக்கற்களாலும் கண்ணாடிச் சுவர்களாலும் ஆன கட்டிட வர்த்தக மையப் பகுதி தான், அந்த அம்மாளின் பெரு மூச்சுக்களையெல்லாம் கொண்டிருக்கிறதோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. அதே வர்த்தக மையப் பகுதியில் தின்பண்டங்கள் விற்பனை செய்யும் நிலையத்தில்தான் கிரிதரனும் வேலை செய்கிறான். இல்லை மாய்கிறான். நிலத்துக் கடியிலான ஒரு அறையில் சமையல்த் தீயுடன் தானும் தீய்ந்து கொள்ளும் கிரிதரனும் அவ்வப்போது தேவைப்படும் சயாதீன் சுவாசக்காற்றுக்காக வெளியே வந்து, மனமுட்டிய வெப்பக்காற்றை வெளியே வீசி விட்டு, வீசும் இதமான காற்றை அடுத்த சிலமணி நேரத்துக்காய்ச் சுவாசித்துவிட்டு, மீண்டும் நிலவறைக்குள்ளேயே திணிந்து கொள்ளுவான். அந்த நேரத்தில் தான் இந்த அம்மாளை அவன் கண்டுகொள்ள நேருகிறது. அவளுடன் போய்க் கதைக்க வேண்டும் என்று இவன் எண்ணிக்

அம்மாளும் நடை பயிலுவாள். பின்னர் சில மணிகள் அங்கேயே தங்கி ஓய்வெடுப்பாள். பின்னர் அந்த வர்த்தக மையத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் காட்சிப் பொருட்களை தானும் பார்த்து அந்தப் பிஞ்சுகளுக்கும் காண்பித்துப் பிரமித்துக் கொள்ளுவாள். இதுதான் அவளின் அன்றாட நடைமுறை வாழ்க்கை போலும். எப்படியாவது அவளைக் கண்டு பேச வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் கிரிதரன் அன்றைய பொழுதில் வெற்றியும் கண்டு கொண்டான். வேலையின் நடுவே ஒரு நிமிடம் ஓடிப்போய், "அம்மா நீங்கள் சிலோனோ... வாய் முழுக்கப் பல்லாய், முகம் விரிந்த நிலவாய்... கறுத்திருந்த அவள் முகம் அன்றுதான் மலர்ந்ததோ என்று எண்ணத்தக்க வகையில், "ஓம் ராசா... நீ உந்த கடையில் வேலை செய்யறாயென்ன... நெடுக உன்னோடு கதைக்க வேணுமென்று நினைக்கிறேன். நீ அலுவலாய் நிற்கிற தாலை குழப்பக்கூடாது எண்டு..."

யாரைத் தெரியுமோ மேனை?" கிரிதரனும் எதைச் சொல்லுவது என்று தெரியாமல் சற்றுத் தடுமாறினான். "சங்கக்கடை முருகேசு... அந்தாள் செத்துப் போச்சு.. இப்ப மகன் நடைசு என்றவன்தான் நடத்துறான்" யாவரும் கிரிதரனுடைய வயதுக்கு ஒத்து வராதவர்கள். இருப்பினும் இந்த அம்மாளின் அடுத்த கேள்வியாக இன்னும் யார் யாரையெல்லாமோ, செத்தவர்களை எழுப்பிக் கேள்வி கேட்கப் போகிறாளோ என்று எண்ணி, "அவையனை அப்பா அம்மாவுக்கு தெரிஞ்சிருக்கும். எனக்கு தெரியாது" என்று எடுத்த எடுப்பிலேயே சொல்லி முடித்துக் கொண்டான். "உங்களுக்கு இந்த ஊர் புடிச்சுக் கொண்டுதோ" .. "உனக்குக் கூடத்தான் இந்த நாடு புடிச்சிராது. என்ன செய்யிறது வெள்ளிடி விழுந்த பிரச்சினை நாட்டையாளுது. நாங்க ளெல்லாம் இஞ்சாலை வந்து விட்டம்... ஏதோ இருக்குமளவும் இருந்து விட்டு மெள்ள நடையைக்

கட்ட வேண்டியதுதான்”

என்று ஆதங்கப்பட்டுக் கொண்ட பேச்சுடன் ஆரம்பிக் கப்பட்டதுதான் இந்த நட்பு.

தினமும் ஐந்து நிமிடங்கள், பத்து நிமிடங்கள் என்று பேசிப் பழக கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களால் இந்த அம்மாளுக்கு ஆறுதலாகப் பேச நல்ல ஒரு துணை கிடைத்து விட்டதாகவே எண்ணி மகிழ்ந்து கொண்டாள். கிரிதரன் வேலை முடிந்து வரும் வேளை வரை காத்து நிற்பாள் இந்த அம்மாள். அதுபோலவே ஒரு நாளேனும் ஒரு பொழுதேனும், கிரிதரனுக்கும் அந்த அம்மாளைக் காணாமல் பேசாமல் இருப்புக்கொள்ளாது.

கிரிதரனும் தன் துணைவியா ரிடம் இந்த அம்மாளின் பரிதவிப்புக்களைத் தினம் சொல்லிக் கொண்டே வந்தான். அவன் துணைவியும் தினம் அந்தம் மாள் பற்றிய புதினங்களையே கேட்டுக் கொள்ளுவாள். கிரிதரனுக்கும் பொறுமையாக அந்த அம்மாளுடன் அமர்ந்திருந்து பேச விருப்பம். இருப்பினும் நேரம் ஒரு பிரச்சினை யாதலால், கிரிதரனுக்கும் மனது ஆதங் கித்துக் கொண்டே யிருந்தது.

“எப்படியும்மா.. இருக்கிறியள்” அடுத்து ஒரு நாளைய சந்தப்பில் கிரிதரன் கேட்டான். அவளும் தளதளத்த குரலில், “நீ எண்டாலும் ஒரு அந்நியன் இருக்கிறியே இந்தக் கட்டையின்ர... சுகம் விசாரிக்க”

அப்போ உறவுகளென்று இருந்தும் இந்த அம்மாளின் மனத்தை அணைத்துக் கொள்ள யாரும் முன்வரவில்லை. முட்டு முறைமைகளைக் கேட்டுக் கொள்ளவும் யாரும் முயல வில்லை என்பது புரிந்தது கிரிதர னுக்கு.

பதிலுக்கு இவனையும் இவன் குடும்பத்தைப்பற்றியும் அந்த அம்மாள் விசாரித்துக் கொண்டாள்.

“நீங்கள் யாரோடையம்மா இருக்கிறியள்”

“மகனோடதானிருக்கிறன். மருமேள்.... இவள் பேத்தி” என்று சொல்லிக் கொள்ளும் போதே அவளின் மறுகரம் பற்றியிருந்த ஒரு வெள்ளைக்கார பிஞ்சைக்

காட்டிக் கேட்டாள். அக்கம் பக்கம் பார்த்த அந்த அம்மாள் தொடங்குகிறாள்.

“இது ரெண்டாம் மாடிக் காரியின்று பிள்ளை. அவள் வேலைக்கு போகேக்கை, வீட்டை கொண்டு வந்து விட்டு விட்டுப் போவாள். நான் ரெண்டு பேரையும் பத்திரமாய் பார்த்துக் கொள்வன். மருமேள் சாப்பாடு செய்து மேசையில் முடி வைச்சிட்டுப் போவா. நான் இவைகளை பராக்காட்டிப் பராக்காட்டி கொஞ்சம் கொஞ்சமாத் தீத்திப் போடுவன். மாதம் முடிய என்னத் தையாலும் மருமேளிட்டை கொண்டு வந்து கொடுப்பான். நான் எவ்வளவெண்டு கேக்கி ரேல்ல.. அவையின்ற தயவில நானிருக்கேக்கை என்னத்துக்கு உதையெல்லாம் கேப்பானெண்டு”

அவள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே குறுக்கிட்ட கிரிதரன்,

“நீங்கள் சொல்லுற தெல்லாம் உந்தப் பிள்ளைக்கு புரியுமோம்மா?”

திரெள சிரித்தவள், செல்லமாக கிரிதரனை நோக்கிக் கையோங்கினாள்.

எனக்குத் தெரிஞ்சதை நான் பேசுவன். அதுக்குத் தெரிஞ்சதை அது பேசும். எல்லாம் கைப்பாசை தான். விளங்கினால்ச்சரி, விளங் கேல்லையெண்டால் என்னத்தைச் செய்யிறது”

“காலமை என்னம்மா சாப்பிட்ட னீங்கள்”

“உந்தப் பாண் கட்டையும் ஒரு சொட்டுக் கோப்பியும்”

சற்று அமைதியாக இருந்த வள் மீண்டும் தொடர்ந்தாள்.

“ஊரிலையெண்டால் பூப் போலை ரெண்டு ஊரரிசி இடியப் பழம் இஞ்சிச்சம்பலும் சாப்பிட வயிறு நிறையும், தேகத்துக்கும் தைரியமாயிருக்கும். இதென் னடாவெண்டால் காலங்காத்தா லை பாணைப் பாணைத் தின்ன, அதெங்கை தொண்டையாலை இறங்குது. மறுபடி மறுபடி தொண் டையிக்க வருகுது.”

“சனி ஞாயிறிலை மருமகள் நிக்கேக்கை புட்டு இடியப்பம் அவிச்சத் தரமாட்டாவோ?”

“வருசம் முன்னூற்றி அறுவத்

தைஞ்ச நாளும் வேலைக்கு போய் வாறதுகள் சனி ஞாயிறிலைதான் கொஞ்சமெண்டாலும் படுத்திருக் கிறதுகள். நான் ஏன் அதுகளுக்கு இடைஞ்சலைக் கொடுப்பானெண் டிட்டு, ஒண்டும் கேக்கிறதில்லை”

வயதான காலத்திலேயே நல்லபடி கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஜீவன், இயந்திரமய, அவசர சூழ லுக்குள் சிக்கி உழலுகிறது பரிதாபம்தான். இந்த அம்மாளின் கணவனாரின் மறைவின் பின் தனித்திருந்தவளை இங்கு அழைப்பித்திருக்கிறார்கள். அவளை நல்லபடி வைத்துக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவோ அல்லது பகல் வேளையில் வீட்டுப் பாதுகாப்புக்கும், பிள்ளைப் பராமரிப்புக்கும் கூட வே பிறன் பிள்ளையைப் பராமரித்து பணம் பண்ணிக் கொள்ளவும், சமூக சேவை உதவிப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளவமா என்று பார்ப்பவரைக் காட்டிலும் பலனைப் பெறுபவருக்குத்தான் வெளிச்சம்.

வாய் பேசாப் பூச்சியாக போடு வதை எடுத்துச் சாப்பிட்டும் போடப்படுவதே அமிர்தம் என்று எண்ணிச் சரீரத்தை வருத்திக் கொள்ளுவதும்தான் இவளது கடைசிக்கால வாழ்க்கையாகி விட்டது.

இவளுக்கு இன்னும் இரண்டு பிள்ளைகள், அயல் தேசங்களில் குடும்பமாக வாழ்கிறார்கள். அவ்வப்போது தொலைபேசியூடே ஒப்புக்காக இரண்டு வார்த்தை கள். சாப்பிட்டியளோ.. சுகமாக இருக்கிறியளோ அவ்வளவுந் தான். ஒருவர் மாறி ஒருவர் இவளை நன்கு தேற்றிக் கொள்ள லாம். ஆறுதல் படுத்திக் கொள்ள லாம். அப்படி நடந்து கொள்ள யாரும் முயலவில்லை என்பதே உண்மை.

“கோயிலொண்டுக்கும் நீங்கள் போய் வாரேல்லையோ அம்மா”

“எங்கையடா மேனை எனக்கு செவ்வா வெள்ளி தெரியுது. கோயில் குளம் தெரியுது. ஒரு தமிழ்க் குடும்பம் பேசிப் பழக இல்லாத இடத்தில் என்னைக் கொண்டு வந்து வைச்சிருக் கிறான். அவனுக்கே கோயில் குளம் தெரியுதோ என்னவோ? ஒரு மாதிரி முக்கால் திட்டத்தைக்

கொண்டேச் சேர்த்துப் போட்டன்.. இன்னுமென்ன ஒரு கால்த் திட்டம் தானிருக்குது”

பலத்த ஒரு பெருமூச்சு விட்டவள், கிரிதரனைப் பார்த்துக் கேட்டாள்

“உன்ரை கொய்யா கொம்மா வெல்லாம் ஊரிலை தானோ”

“அவையை இஞ்சால் எடுப் பிக்க கேட்டனான். கொழும்புக்கு வரமாட்டம் எண்டு நிக்கினன்.”

“என்ன சவத்துக்கு இஞ்சாலை. அதுகள் அங்கா லையே, கஞ்சியோ கூழோ குடிச்சக் கொண்டு இருக்கட்டும். மாசா மாசம் என்னத்தையேன் அனுப்பு மேனை. இஞ்ச பார் நான் சீரழியிறதை.” அவள் தன் அனுப வத்தில் பட்ட வேதனைகளை கிரிதரனுக்குச் சொல்லிக் கொண்டபோது, அவனுக்கும் அது சரியெனவே பட்டது. இருப்பினும் கிராமங்களிலிருக்கக் கூடிய வய தான பெற்றோர் சிலருக்கு எவ் வகையிலும் இது புரியப் போவ தில்லை.

நெருப்பு சடும் என்று தெரிந்தும் அதைத் தொட்டுப் பார்த்து உணரவேண்டும் என்பதி லேயே அத்த அக்கறை கொண்ட மானிடப் பிறவி நாம்.

“இடைக்கிடை நெஞ்ச டைக்குது. மூச்சு விட கஸ்டமா யிருக்குது எண்டு மருமேளிட்டை சொல்ல, அதுவும் டாக்குத்த ரிட்டை போன் பண்ணிக் கேட் டது வரவோ எண்டு. வற்ற திங்கக் கிழமை காலமை பதினொரு மணிக்கு வரச் சொல்லுறார். வாற கிழமை மட்டும் காவலிருக்கிறது ஆர்? காலமை பதினொரு மணிக்கு என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போறதார்?” எண்டுவிட்டு

“வெறும் இஞ்சி போட்டுத் தேத் தண்ணி குடிச்சிட்டு இருக்கிறன். மாறினாச்சரி. இல்லையெண்டால் கண்ணை மூட வேண்டியதுதான்”

“அப்படியொண்டும் நடக்கா தம்மா. கண்டதையும் யோசியா தேங்கோ. வேலை செய்யிற இடங் களிலை லீவு எடுக்கிறதெல்லாம் சரியான பிரச்சினை. அது மட்டு மில்லை சாப்பாட்டுக்கடை வேலை காலமை பதினொரு மணி எண்டால் லீவு எடுக்கிறதை நினைச்சும் பாக்கேலாதம்மா.

வேணுமெண்டால் எந்த டாக் குத்தர் என்று கேட்டுச் சொல் லுங்கோ. நான் லீவு கேட்டுட்டு வந்து உங்களைக் கூட்டிக் கொண்டு போறன்.”

“ஒண்டும் வேண்டாம் மோனை. நீயேன் கஸ்டப்படுவான். எனக்கு இப்ப பறவாயில்லை.”

என்று கிரிதரனை ஆறுதல் படுத்திவிட்டு அமைதியாகிக் கொண்டாள் அந்த அம்மையார்.

ஒவ்வொரு நிமிடங்களும் பணமாய்க் கொட்டுகிறதென்பது உண்மை. இருந்தாலும் சில உடனடித் தேவைகள் கருதி, எதிர்பாராத சில தேவைகள் கருதி, ஓய்வுகளும் விடுப்புகளும் முதலாளிசத்தின் கோரப் பிடிக்குள் சிக்கிக் கரைந்து போகின்றன. பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சக்கையாய், ஆலைகளிலிருந்து மீறும் மனிதங்கள் இன்னொருவ னுடைய இருப்பை நிறைத்து, தன் மனத்தை இறுக்கி, தன் தேவை களைத் தள்ளிப் போடுகிறான். பலன் கண்களை விற்றுச் சித்திரம் வாங்கும் நிலை.

“ஒரு நாளைக்கு.. வீட்டை வாங்கோவன்மா”

“அதுக்கென்ன மோனை வாறன். மனிசி பிள்ளையைப் பார்க்கத்தான் ஆசையா இருக்கு. மேனுக்கு லீவு கிடைக்கட்டும். ஒரு நாளைக்கு வாறன். கார் வைச்சி ருக்கிறான். கேட்டால் மாட்ட னெண்டு சொல்ல மாட்டான்.”

இந்த அம்மாளுடனான அந்நி யோன்னியம், வர வர கிரிதரனுக்கு ஒரு தாய்ப் பாசத்தை, ஒரு உறவு என்ற உணர்வையே ஊட்டி வந்தது. காலநிலை மாற்றம் குளிரை வெப்பமாகவும், வெப் பத்தை குளிராகவும் தன் விருப் ப்ப்படி மாற்றியமைத்து விளை யாடிக் கொண்டபோது கிரிதர னுக்கு உடல் நலம் சற்று இளகிக் கொண்டது. அடுப்படி வெப்பம் குளிரறியாது, அல்லும் பகலும் கொட்டும் குளிர் வெக்கை யறியாது. மாறிமாறி இவையி ரண்டும் மனிதநெஞ்சில் பிரவா கிக்க, மனித உடலென்ன இரும்பா மரமா? கிரிதரனுக்கு உடல் சோர்ந்து சளிகட்டி தொண்டை அரித்து உடலைப் பாயில் போட்டது.

பாயில் படுத்தவன் எழுந்தி ருக்கவே ஏழுநாளானது. மீண்டும் சூட்டு மிதி மாடு மாதிரி ஒன்றையே சுற்றிச் சுற்றி வரப் பத்து நாள் தேவைப்பட்டது. காய்ச்சல்வாய் புளிப்பைக் கேட்டது. மூட்டு மூட்டாய் முறிந்த வலம்புகள் மீண்டும் கட்டிலையே கேட்டது. கட்டிலில் படுத்துறங்க, மாதக் கடைசி நிழுவைகளை யார் தருவார்?

அந்த அம்மாள் அன்று சொல்லிய அந்த வாசகங்கள்.

“நீ முறிஞ்சால் உன்னையார் மேனை பாக்கிறது. மனிசி பிள்ளையை ஆர் பாக்கிறது.”

தன் துணைவியாரைக் கொண்டு, யூப்போல அதே மெல்லிய இடியப்பங்கள் சிலவும், இஞ்சி சேர்த்து அரைத்த சம்பலும் இரசமுமாக ஒரு சிறிய பொட்டல மும் அந்த அம்மாளின் செத்த நாவை மீழ்ப்பிக்கவேனக் கொண்டு அன்று காலை மீண்டும் மீள் பிரவேசமானான் கிரிதரன். தினமும் வந்து வந்து பார்த்துப் போன அந்த அம்மாளின் மனதும் நொந்து கொண்டது.

பொடியனுக்கு ஏதேன் வருத்தம் கிருத்தமோ... இல்லை வேலையை விட்டுக் கலைச்சப் போட்டாங்களோ. எதாகிலும் பொடியன் என்னைச் சந்திச்சச் சொல்லிப்போடும். பலவாறாக சிந்திக்கத் தொடங்கிய அந்த அம்மாளுக்கு, ஆறுதலாயிருந்த ஜீவனின் பிரிவு ஜீரணிக்க முடியாததாயிருந்தது.

கட்டிடத்தொகுதியின் பரப்பெங்கிலும் தேடியும் அந்த அம்மாளைக் காணவில்லை. மதியம் தாண்டி மூன்று மணிக்கு காலை வேலையை முடித்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு கட்டிடமு மாகத் தேடியலைந்தான். ஒவ்வொன்றும் பத்துமாடிகளைக் கொண்ட கட்டிடத்தொகுதியில் ஏறத்தாழ நானூறு வீடுகளி ருக்கும். எந்தக் கதவைப் போய்த் தட்ட முடியும். கடிதப் பெட்டி அத்தனையும் வேற்று மொழிப் பெயர்கள். ஒன்று கூட தமிழில் இல்லை.

அவ்வளவு நாளைய கேட்பில் ஒரு நாளாவது நீங்கள் எந்த அப்பார்ட்மென்டில் (apartment)

இருக்கிறியள் என்று கேட்காத தன் குறையை எண்ணி கிரிதரன் நொந்துகொண்டான். கையிலிருந்த சாப்பாட்டுப் பாரச்சலும், இரசப் போத்தலும் கிரிதரனுக்கு ஒரு சமையாக இருக்கவில்லை. அந்த அம்மாளைத் தேடிப் பிடிக்க வேண்டுமென்ற ஆவலே மனதில் சமையாகவிருந்தது. வருத்தம் தணிந்து வந்த உடற் சோர்வு ஒரு புறமும், மனச்சோர்வு ஒரு புறமுமாக சகல வீடுகளையும் பெயர்களையும் உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் களைத்த கிரிதரன் மனமுடைந்த நிலையில் கட்டிடத் தொகுதியைத் திட்டியபடி வந்து கொண்டான். அந்த அம்மாளின் மகன், இந்த நாட்டு பிரசையானதும், செல்வச்சந்திரன் என்ற பெயரை ஜோன் பியேர் என்று மாற்றிக்கொண்டதை கிரிதரன் எப்படி அறிய முடியும்.

ஒவ்வொரு படி படியாக இறங்கி வெளியே வரும்போது, தமிழ்ச் சொற்கள் சில காற்றோடு காற்றாக அவன் காதில் வந்து விழுந்த திசையை நோக்கினால் இருவர் வந்து கொண்டார்கள். இவர்களைக் கேட்டால், காரியம் முடியுமென்று எண்ணிய கிரிதரன் அவர்களை அணுகி விபரம் கேட்டபோது விபரம் இனிமையாக இருந்தது. குளிரான போதும் இதயம் வெப்பமானது கிரிதரனுக்கு.

அம்மா நல்ல சுகமாக இருந்தவ. நல்ல சந்தோசமாக இருந்தவ. இஞ்சு வந்து வருத்த மெண்டு படுத்ததையே நான் காணேல்லை. என்ன நடந்ததென்று தெரியேல்லை தீரென்று போன வெள்ளிக்கிழமை... மிகச் சாதாரணமாகவே சொன்னான்.

உச்சியிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை கிரிதரனுக்கு சூடேறியது. 'என்னத்துக்கடா அந்த மனிசியை நாலு சுவருக்குள்ளை வைச்சுச் சித்திரவதை செய்து கொண்டனீ' என்று சேட்டில் பிடித்து நாலு கேள்வி கேட்க வேண்டும் போலவிருந்தது கிரிதரனுக்கு.

அவன் வீட்டு வாசல் படி யேறி அந்த அன்னையின் நினைவு களுடனேயே வெளியே வந்து கொண்டிருந்தான் கிரிதரன். கையிலிருந்த சாப்பாட்டு பாரச்சல குளிர்ந்து போயிருந்தது.

அம்மா சுகமாக இருந்தவவாம்....
அம்மா சந்தோசமாக இருந்தவவாம்....
கிரிதரனுக்கு குமுறுகிறது நெஞ்சம்.

முன்றாம் உலக இலக்கிய வரிசையில்....

சிலுவையில் தொங்கும் சாத்தான்

- கூகி வா தியாங்கோ

தமிழாக்கம்: அமரந்தா-சிங்கராயர்

“...வரீயங்காவையும் வங்காளியையும் போன்ற இலட்சக்கணக்கான பெண்கள் நம்மிடையே உள்ளனர். கூகியின் செய்தியை தமிழறிந்த அனைவருக்கும் எடுத்துச் சொல்லும் வாய்ப்பைப் பெற்றதற்காக மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.”

- அமரந்தா

வெளியீடு:

தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம்
31/48 இராணி அண்ணா நகர்
கலைஞர் நகர்
சென்னை 6000 078
இந்தியா.

தொலைபேசி: 47 28 326

மின்னஞ்சல்: thamaraiselvi@intamm.com

ஜி.கே. எழுதிய மர்மநாவல்
தமிழுவன்

“தமிழுவன் ஒரு இலக்கிய விமர்சகராக இருந்தாலும், தீவிர வாசகராக இருந்தாலும், ஒரு படைப்பியல்வாதியாக இருந்தாலும் அனைவரும் இச் சமூகத்தின் ஒரு அங்கமாக இருக்கிற காரணத்தால், அவர் சொல்லுகிற கதை அவருக்கும், சமூகத்துக்குமிடையே ஒரு உரையாடலை உருவாக்கக்கக் காரணமாகி விடுகின்றது.”

இந்திரன்

வெளியீடு:

PALKALAI PATHIPAGAM
36 SOUTH SIVAMKOIL STREET
KODAMBAKKAM
CHENNAI 600 024
INDIA

நிழல்கள் நிழல்கள் சூர்வகைவூ சூர்வகைவூ

ஆபிரிக்காவின் முதலாவது உலகப்போரில் உமாகாந்தனின் எழுத்துக்கள் நிறைய விடயங்களை அள்ளித் தந்திருக்கின்றன. தகவல்கள் கட்டுரையின் கனதியை அதிகரித்திருக்கிறது. அவரது ஏற்கனவே வந்த- கட்டுரைகளும் இந்தவகை தேடல்களுக்குள் அடங்குபவை. குறிப்பாக குர்திஸ் மக்கள் பற்றிய அவரது கட்டுரை மிகவும் பாதித்த ஒன்று. தனது தடாலடியான வாசிப்புகளை வாசகர்களிடம் திணிக்கும் கட்டுப்பெட்டித்தனங்களுக்கு உள்ளாகாமல் வாசகர்களை அமைதியாக அழைத்துச் சென்று அவர்களின் மதிப்பீடுகளுக்கு வழிவிட்டு ஒதுங்கிக் கொள்கிறார். அதனால் வாசகன் அவரோடு உரையாட முடிகிறது.

தமிழரசனின் ஜெர்மன் மற்றும் ஜரோப்பிய பாசிச அமைப்புக்கள் நிரம்ப தகவல்களை உள்ளடக்கி யுள்ளது. அவரது தேடலும் கட்டுரையை ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரைபோல அர்த்தப்படுத்துகிறது. மிகவும் பிரயோ சனமான கட்டுரை. அதேநேரம் அ.மார்க்ஸ் வெள்ளைத் திமிர் நூலில் சுட்டிக்காட்டியிருந்த பாசிசக் கூறுகளை மறுத்து தமிழரசன் எழுதிய விமர்சனம் இந்தக் கட்டுரையில் அடிபுண்டு போகிறது என்பது ஒரு முரண்நகை. சிறுசஞ்சிகை என்றளவில் நீண்ட கட்டுரைகள் பக்கப்பிரச்சினையை மட்டுமல்ல, ஒருவித சலிப்பையும் தருவதாக உள்ளது. இது சரியான அவதானிப்பு என கருதினால், தலையங் கங்களை பிரித்து அதற்குள் நின்று எழுதினால் இந்த குறையைத் தவிர்க்கலாம்.

என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே அசல் புகலிடக் கதை. வாழ்ந்தனுபவித்தவர்களை உருக் குலைத்துவிடக்கூடிய அற்புதமான உணர்வாடல். புகலிடத்தில் வாழ்வதால் மட்டும் புகலிட இலக்கியத்தினை படைத்துவிட முடியும் என்று தகைமை கொள்வோருக்கு இந்தக் கதை சமர்ப்பணம்.

வசந்திராஜாவின் நீலக் கனவுகள் கவித்துவ மாயத் தொடங்கி கட்டுரையை சிறுகதைக்கு இலக்கியப்பெயர்ப்புச் செய்து சிறுகதையாய் முடிகிறது. கதையுடன் ஒன்றிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. கருத்துக்களுடன் பேசக்கூடியதாக இருப்பது உண்மைதான். அது கனதிகொள்ளும்போது சிறு கதையின் இலகுத் தன்மையை கொண்டுவிடுகிறது போன்ற உணர்வு ஏற்படுகிறது. அதுவும் கலாச்சாரம், இரசாயனத் தாக்கம், ஹோமோன் தூண்டல் என்ற பதங்கள் அவரது கதைகளில் துருத்துகின்றன. இவற்றின் வெளிப்பாடுகளையும் மனித உணர்வுகளையும் இணைக்கும் புள்ளிகளில் இலக்கியப்பாடு செழுமையடையலாம் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

துடைப்பாளின் இன்மை உரையாடலும் கட்டவிழ்ப்பும், தலையங்கம் எதிர்பார்ப்பை மட்டுமே தந்தது. கட்டவிழ்ப்பு புரிபடமாட்டேனென்கிறது.

வாசகர்களின் மதிப்பீட்டுக்காக அவரது கேள்விகளை மட்டும் ஒன்றுகூடுக்கிறேன்.

1. பெரியார் பற்றிய உன் அபிப்பிராயம் என்ன என்பதைக் கூறுவாயா?

2. தமிழ்பேசும் சூழலில் அவர்பற்றிய ஆக்க பூர்வமான விமர்சனங்கள் ஆய்வுகள் வெளிவந்ததாக நீ கருதுகிறாயா?

3. இந்த முயற்சியில் ஒன்றாய் ஜேர்மன் இலக்கிய சந்திப்பில் நீ வாசித்த பெரியாரியம் ஒரு புதிய வாசிப்புக்கான ஒத்திகை பிரதியைக் கொள்ளலாமா?

4. பெரியார் பற்றிய விமர்சனங்களை எந்த அடிப்படையில் நீ பார்க்க முயல்கிறாய்?

(தொடரும் இல்லை)

இந்தவகை கேள்விகளைக் கொண்டு ஒரு கட்டவிழ்ப்பை செய்வது சாத்தியம்தானா இல்லையா என்பதை வாசகர்களிடமே விட்டுவிடுகிறேன்.

ஆனாலும் துடைப்பாளிடம் எதிர்பார்ப்புகள் வரவழைத்திருக்கும் இரு விடயங்கள்.

1. எதிரித்தனமான விமர்சன ஆய்வாடல் நிராகரிக்கப்படல் வேண்டும் என்ற அவரது வேண்டுகோள்.

2. கற்பிதங்களோடும் முடிவுகளோடும் கட்டமைக்கப்பட்ட நூல்களிலிருந்து பெறப்படும் வாசிப்பைத் தவிர்த்து பெரியாரின் மூலப்பிரதிகள் ஏனைய மூலத் தகவல்களிலிருந்து தொடங்குதல் அவசியம் என்ற அவரது புதுமுயற்சி.

நடுநிலை என்ற ஒன்று. அப்படி ஒன்றில் நின்று தரப்படும் தகவல்கள் நூல்கள் என்றெல்லாம் ஒன்று இருக்கமுடியுமா? மூலநூல்களிலிருந்துதான் நாம் எல்லாவற்றையும் வாசிப்புக்கு உட்படுத்த வேண்டுமா? மூல நூல்களை ஆதாரங்களை அவ்வளவு எளிதில் பெறுவது சாத்தியமா? வாசகனின் பகுப்பாய்வு அவனது மதிப்பீடுகளின் பெறுமதி இரண்டாம் பட்சமானதா என்பது போன்ற கேள்விகள் எழுவதை தவிர்க்க முடியாமலே உள்ளது.

எப்படியோ துடைப்பாளின் இனிவரும் பெரியாரிய கட்டவிழ்ப்புகளில் மூலத்தகவல்களின் குறிப்பையும் - வாசகர்களின் தேடலுக்காக - எதிர்பார்ப்பது தவறில்லை என நினைக்கிறேன்.

பீனிக்ஸ் பறவையின் குறிப்புகள் நாம் அலச வேண்டிய முக்கிய பிரச்சினையை முன்வைத்துள்ளது. சென்ற உயிர்நிழலில் பெண்ணிய எழுத்துக்கள் சம்பந்தமாக வைக்கப்பட்ட அவசர கருத்துக்கள் போலன்றி, நிதானத்துடன் - பார்க்கும் வேண்டிய - முக்கிய பிரச்சினையொன்றை இக் குறிப்பு சுய சிந்தனைக்குள் போட்டுவைக்கிறது.

குறிப்பின் இறுதியில் வரும் "எதுவும் போலித்தன மில்லாத மனித மேம்பாட்டுக்கான உளசுத்தியுடன் செயலாற்ற முனைந்தால் எதுவும் சாத்தியமே", என்ற பீனிக்ஸ் பறவையின் குரல் எமது - இதை எழுதியவர்

நிழல்கள் நிழல்கள் நிழல்கள் நிழல்கள் ஆர்வலையு ஆர்வலையு ஆர்வலையு ஆர்வலையு

உள்ளிட்ட- இன்றைய புலம்பெயர் இலக்கிய சூழலுக்கு இன்னொரு சமர்ப்பணம்.

நிழல்கள் பகுதியில் யமுனா ராஜேந்திரனின் விளக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும்படியானதாக இல்லை. அவர் எந்தக் கோட்பாட்டு ரீதியிலோ அல்லது வழமையான முறையில் சர்வதேச உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டியோ தன் பெயர்ப் பிரச்சினைக்கு விளக்கம் தர முடியாமல் இருக்கிறது. இருந்தும் எக் காரணம் கொண்டும் அந்தப் பெயரை மாற்றமாட்டேன் என்று விடாப் பிடியாக நிற்பதற்கு அகநிலைக் காரணங்களைத் தவிர எதையும் என்னால் காண முடியவில்லை.

அவரின் எடுகோள்களை வாசகர்களிடமே விட்டு விடுகிறேன்.

- இப்போது என் பெயரை மாற்றிக் கொண்டால் என்னை நேசிக்கும் நண்பர்களெல்லாம் வருத்தப் படுவது மட்டுமல்ல கோபமாக ஏசவும் செய்வார்கள்

- என்னில் மரியாதை கொள்கின்ற பெண் நண்பர்கள் எனது எழுத்துக்களுக்காகவும் என்னில் அனுபவம் கொள்ளும் கடந்து செல்லும் தன்மைக்காகவும் தான் மரியாதை கொள்கிறார்கள்.

யமுனா ராஜேந்திரன் என்று அவருக்கு ஏன் பெயர் வந்தது? 'யமுனா' என்ற நாவலை எழுதி பெயரெடுத்தாரா என்று எனது நண்பர் ஒருவர் கேட்டதை பொருத்தம் கருதி இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். யமுனா அவர் நேசித்த பெண்ணின் சொந்தப் பெயர். ராஜேந்திரன் இவரது சொந்தப் பெயர். ஒருவேளை அந்தப் பெண்ணுக்கு தனது பெயர் இவருடைய பெயரோடு இணைக்கப்பட்டிருப்பது மன அழுத்தங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தால், "என்னளவில் இப்பெயர் குறித்து சந்தோசப்பட்டிக் கொள்ளக்கூடிய தனிப்பட்ட காரணங்களும் இருந்தது, என அவர் எழுதுவது நிறைவான ஒன்றாக இல்லாமல் போகலாம். (கொஞ்சம் சொந்த தனிநபர் விடயங்களுக்குள் போய்விட்டேனோ என்ற அச்சத்துடன் இதை எழுதுகிறேன்). அவர் கூறுவதுபோல அந்த விளித்தலில் இருந்த நெருக்கமும் வாஞ்சையும் அவருக்கு சந்தோசத்தைத் தரும் என்பதை அவருடன் அருகிருந்தே மனித உணர்வுகளின் மென்மையோடு புரிந்து கொள்கிறேன்.

அதேநேரம் யமுனாவுக்கு விளக்கம் கொடுக்க அவர் நதியிடமும் மோகமுள்ளிடமும் அழைத்துச் செல்வது என்னவோபோல் இருக்கிறது என்பதை சொல்லவேண்டியுமுள்ளது. ஏனெனில் அவர் 'யமுனா' என்று மட்டும் தன்னை புனைபெயர்ப்படுத்தவில்லையே, இப்பெயர் உருவாக்கத்துக்கு சென்றிமென்ருக்கு அப்பாற்பட்டு காரணம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனாலும் இன்று தமிழ்ச் சூழலில் அது இன்று குறிப்பிட்ட நபரை அடையாளப்படுத்தும் நிலையில் (யமுனா ராஜேந்திரன் என்றும் அது ஆண்தான் என்றும் அறியப்பட்டுப்போன நிலையில்) இருப்புகொண்டுவிட்டது. இந் நிலையில் அவர் அந்தப் பெயரை தொடர்வதை வழிமறிப்பதில் எனக்கு சம்மதமில்லை.

கொஞ்சம் வெளியே வந்து சில விடயங்களை போட்டுவைக்க விரும்புகிறேன். தமிழீழ விடுதலை இயக்கங்களில் ஆண் (தமிழ்ப்) போராளிகள் பெண்களின் பெயர்களையும் முஸ்லிம் பெயர்களையும் சிங்களப் பெயர்களையும் கூட புனைந்துகொண்டது ஒன்றும் தற்செயலானதுமல்ல, கோட்பாட்டு ரீதியிலுமல்ல. அதுமட்டுமல்ல யாழ்வேளாள மனோபாவத்தில் ஊறித் திழைத்தவர்கள் கூட தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தின் பெயர்களையும் புனைந்து கொண்டதையும் குறித்தாக வேண்டும். (இவைவெல்லாவற்றையும் ஒரு விவாதக் களத்தில் இணைக்கிறேனையொழிய யமுனா ராஜேந்திரன் என்ற பெயர் பற்றிய பிரச்சினை யுடன் முடிச்சப் போடுவதற்காகவல்ல)

அத்தோடு எனது இன்னொரு கருதல் என்ன வென்றால்: ஏன் இப்படி பெயரை புனையக்கூடாது என்ற கேள்வியைவிட ஏன் இப்படி இடம்பெயர்த்து புனையவேண்டும் என்ற கேள்வி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென்றே கருதுகிறேன்.

யமுனாவின் 'மனம் புண்பட எழுதுவதும் கடுமையாக எழுதுவதும் எளிது' என்ற எளிமையான உயிரோட்டமான வாசகம் புகலிட இலக்கியச் சூழலுக்கு சமர்ப்பணம்.

இலக்கிய சந்திப்புப் பற்றிய அழகலிங்கத்தின் அரவணைப்பான தாராள மனது கொண்ட விமர்சனம் அதன் தேவையின்பாற்பட்டு எழுந்தது என்றே நினைக்கிறேன். நா.கண்ணன் பற்றி அழகலிங்கம் 'ஐயங்கார் குடும்பத்திற் பிறந்து இன்றுவரைக்கும் தலித்துகளோடு உண்டு உடுத்துப் படுத்து வாழ்ந்த தன் எழுத்துக்கள் எல்லாம்.....' என்று தொடர்கிறார். என்னளவில் எனக்கு இது புதிய தகவல்.

மனித சமூகத்தினிம்து திணிக்கப்படும் அனைத்து ஒடுக்குதல்களுக்கும் அராஜகங்களுக்கும் எதிராக உரத்த குரலை கொடுத்துவந்த சந்திப்பு இலக்கியச் சந்திப்பு என அசோக் விளம்பரப்படுத்துகிறார். இலக்கியச் சந்திப்புகளில் பங்கேற்கும் இலக்கிய ஆர்வலர்களின் மதிப்பீட்டிற்கு இதை விட்டுவிடுகிறேன்.

மாற்றுக் கருத்துகளின் சுதந்திர ஜனநாயக தளமாக கடந்த காலங்களில் இருந்திருக்கிறது என்றும் ஆரோக்கியமான இலக்கிய உறவுகளையும் நட்புகளையும் பேணி வந்திருக்கிறோம் என்றும் கூறுகிறார். வெளியிலுள்ள இலக்கியச் சூழல் ஆரோக்கியமற்று இருக்கும்போது சந்திப்புகளில் மட்டும் ஆரோக்கியமான உறவுகளை எப்படி எதிர் பார்ப்பது. புலம்பெயர் சூழலில் வெளிவந்த, வெளிவரும் சிறுபத்திரிகைகளையே சுதந்திரமான விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்த முடியாத நிலைமையும், அவற்றின் விநியோகத்துக்குத் தன்னும் உதவ முன்வராத நிலைமையும் காணப்படுவது வேதனைக்குரியது. (இன்னும் கறாராகச் சொன்னால் சந்தா கொடுத்து வாங்கிப் படிக்க தயங்கிய இலக்கிய ஆர்வலர்களும் இருக்கத்தான் செய்தார்கள்.) இந்த இடத்தில் ஐரோப்பாவிலிருந்து வெளிவரும் -சக்தி

நிழல்கள் நிழல்கள் நிழல்கள் நிழல்கள் சூர்வகைவூ சூர்வகைவூ சூர்வகைவூ சூர்வகைவூ

உயிர்நிழல், எக்ஸில், சமர், அம்மா (?) சஞ்சிகைகளை நினைவுசூர வேண்டியுள்ளது. பொருளாதார ரீதியிலும் உழைப்பிலும் கடின முயற்சிகளுடன் ஓரிருவரையே ஆசிரியர்குழுவாகக் கொண்டு இச் சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டுத் தள்ளுகிறார்கள். அதன் வலியை சிறு பத்திரிகைத் துறையில் உழைத்தவர்களால்தான் முழுமையாக உணரமுடியும். இதற்கு இலக்கியச் சந்திப்பு எந்த வகையில் உதவ முன்வந்தது அல்லது இது இலக்கிய சந்திப்புக்கு தேவையல்லாத வேலைத் திட்டம் என கருதுகிறதா என்பது தெரியவில்லை.

தொடர்பாய் சற்று வெளியே...

உயிர்நிழல், எக்ஸில் என்பன முரண்பாடுகளோடு கிளைவிட்டுக் கொண்டன. தமது இலக்கிய அரசியல் 'பகைவர்களை' சந்திக்கும் களமாக இச் சஞ்சிகைகளை எவரும் ஆதாயப்படுத்துவதை விட்டு எல்லா சஞ்சிகைகளுக்கும் எழுதும் மனோபக்குவத்துக்கு வந்தாலென்ன என்பது என் ஆதங்கம். மாற்றுக் கருத்துக்களை எதிர்கொள்ளவில்லையே என்று அற்றுவைத விட்டுவிட்டு அதை எதிர்கொள்ளவைப் பதில் ஏன் ஒரு பரஸ்பரத் தன்மையை ஏற்படுத்த முடியாது என்று மனம் அங்கலாய்க்கிறது.

அளவுக்கதிகமாக மற்றைய நபர்கள் பற்றிய விடயங்களில் முக்கை நுழைப்பது, இலகுவாக முத்திரை குத்துவது அல்லது அணி பிரிவது, பொய் சொல்லி ஆதாயம் தேடுவது, போலி எதிரிகளை உருவாக்கி போலியுத்தம் நடத்துவது, போட்டியாகச் செயற்படுவது, கோட்பாடுகளை சொந்த பலவீனங்களுக்கு பயன்படுத்துவது, கலகக்காரர்கள் போல் எழுதிக்கொண்டு - கலகக்கார மனோவலிமையின்றி - தன்னைப்பற்றி மற்றவரின் சிறுசிறு கிசுகிசுக்களுக்குக்கூட ஆர்வமாய் செவிகொடுத்து நடந்து கொள்வது, தமது அறிதலுக்கு அப்பாற்பட்டு கோட்பாடுகளை தத்துவங்களை தெரிந்தவர்களாக தேடல் மேற்கொள்பவர்களாகக் காட்டிக்கொள்வது, தனக்குப் பிடித்தவர்களுக்கு சான்றிதழ் கொடுத்து விமர்சிப்பது, தனக்குப் பிடிக்காதவர் என்பதற்காக எழுத்துக்களை பிழை பிடித்து முற்றாக நிராகரிப்பது (இது மார்க்சியம் எதிர் பின்நவீனத்துவம் என்றளவில் கூட போயிருக்கிறது), இலக்கிய பிரமுகர்களாக பிம்பம் வளர்ப்பது (இன்னொரு வகையில் சொன்னால் பங்காளர்களாக அன்றி பங்குபற்றுபவர்களாக குறுக்கிக்கொள்வது) என்பன நான் அவதானித்த பரிஸ் இலக்கியச் சூழல். (இன்று புகலிட இலக்கிய சூழல் - குழறுபடிகளுடன் கூட - பரிசில் அதிகமாக வெளிப்பட்டிருப்பதால் எனது அவதானங்களும் இங்கு குவிந்திருப்பது இயல்பானது. மற்றபடி மற்றைய இடங்களில் அப்படி எதுவுமே இல்லை என்று அதை அர்த்தப்படுத்துவதற்கில்லை). இவ் அவதானங்கள் மிகச் சரியானவை என நான் நிறுவ வரவில்லை. இவ் அவதானங்களில் குறைபாடு இருந்தால் அதை திருத்திக் கொள்வதில் எனக்கு எந்தவித தயக்கமுமில்லை. இதை எழுத நான் முன்வந்ததே எனது

ஆதங்கங்களிலிருந்துதான். இவையெல்லாம் இப்படி இருக்க இலக்கியச் சந்திப்புகளில் இலக்கிய உறவுகளை தேடுவது சாத்தியமாகும் என நான் நம்பவில்லை.

போட்டியாகச் செயற்படும் மனோபாவங்களை நாம் விட்டுவிட்டுத் தாலென்ன. முரண்பாடுகளை எதிர்கொள்ள (பிரசுரம் விடுதல், கல்வெட்டுப் பாடுதல், உணர்ச்சிவசப்பட்டு உடலியல் ரீதியிலான தாக்குதலுக்கு முயலல், அதை மிகைப்படுத்தி அனுதாபம் தேடுதல் போன்ற) மறுப்புகளும் தாக்குதல்களும் உதவும் என யார் சொல்ல முன்வருவர். நாம் என்ன தமிழ் மக்களின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும் சக்திகளுள் ஒன்றா அல்லது ஏதாவது தத்துவத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவர்களா - பாய்ந்தடித்து அம்பலப்படுத்தல் பிரசுரங்கள் மறுப்பறிக்கைகள் விடுவதற்கு, அவையெல்லாம் எங்களமீது கொட்டப்படும் களங்கத்தால் கறைபடிந்துவிடப் போகிறதா என்ன. வாசகர்களுக்கு என்ன தலைவிதி இவற்றை பெல்லாம் படித்துத் தள்ளுவதற்கு. நாங்கள் நாலு பேர் - அதுவும் சிறு வட்டத்திற்குள் இருந்துகொண்டு - இப்படியெல்லாம் நடந்துகொள்வதில் அடையும் மனத்திருப்தி எங்களை என்ன புடம்போடுகிறதா. தனிபநர் என்றளவில் எங்களமீது தூவப்படும் அவதூறுகளை விலக்குவதற்குக்கூட நியாயப் படுத்தல்கள் உதவப்போவதில்லை, எமது வளமான செயற்பாடு ஒன்றேதான் அதைச் சாதிக்கும்.

முரண்பாடுகளை எதிர்கொள்வது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டுவது என்பதுகூட இலகுவானதுதான். நடைமுறையில் அது தரும் கடினத்தை நாம் பொருட்படுத்தினாலும்கூட அதை நாம் வெற்றிகொள்ளலாம் என்பதில் எமக்கு நிறையவே நம்பிக்கை வேண்டும். ஜனநாயக வளம் பற்றி நன்றாகவே உணர்ந்துள்ள எமக்கு இன்று தேவையாயிருப்பது மனவளம் என்றே தோன்றுகிறது.

ரவீந்திரன்

எலிஸ்

◆ ◆ ◆
அன்புடன் ஆசிரியருக்கு,

உயிர்நிழல் no. 2 & no. 3 இரண்டு இதழ்களும் கிடைத்தன. நன்றி. புலம்பெயர்ந்த இத்தகைய சூழலில் இத்தகைய தரமான இலக்கிய சஞ்சிகைகள் பல சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் தொடர்ந்து வருவது வரவேற்கத்தக்கது. இந்த இதழ்களில் வந்த சில ஆக்கங்களைப் பற்றி நான் சில வரிகள் எழுத விரும்புகின்றேன்.

முதலில் நாஸிஸ ஆட்சிக்காலத்தில் வாழ்ந்த ஆன் பிராங் என்ற யூத டச்ச சிறுமியின் தினக்குறிப்பின் தமிழ் மொழியாக்கம் பாராட்டத்தக்கது. அதே நேரம் ஆன் பிராங்கின் கதை ஐரோப்பாவில் நடந்ததாலே உலகப் பிரசித்தி பெற்றது என்பதையும், இதே போல் எத்தனையோ ஆன் பிராங்குகள் ஆசிய, ஆபிரிக்க, தென் அமெரிக்க நாடுகளில் வாழ்ந்து மடிந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

கிழக்குக் கிழக்குக் கிழக்குக் கிழக்குக் ஆர்வலையு ஆர்வலையு ஆர்வலையு ஆர்வலையு

இவர்களின் தினக்குறிப்புகள் எதுவும் வெளியுலகிற்கு தெரிய வராததற்கு மேற்கத்திய அரசுகளின் திட்டமிட்ட புறக்கணிப்பே காரணம்.

இரண்டாவதாக தி. உமாகாந்தன் எழுதிய ஆபிரிக்காவின் முதலாவது உலகப்போர் மேற்கத்திய செய்தி ஊடகங்கள் கூறிய ஒரு பக்கச் சார்பான கதைகளையே தமிழில் தருகின்றது. இன்று உலகில் சக்தி வாய்ந்த CNN போன்ற ஊடகங்கள் தரும் செய்திகளையே மக்கள் பெருமளவில் நம்பியிருக்க வேண்டிய நிலை. கிட்டத்தட்ட மேற்கத்திய அரசுகளின் (வெளிவிவகார கொள்கைகளைப் பொறுத்தவரை) பிரச்சார சாதனங்களாகவே மாறிவிட்ட தொடர்பு ஊடகங்கள் உண்மையை மறைத்தோ அல்லது திரித்தோ, மிகைப்படுத்தல்களுடன் செய்திகளை வெளியிடுகின்றன. இவை உலக மக்களை western ideologyயை ஏற்கச் செய்வதில் இன்றியமையாத பங்காற்றுகின்றன.

கட்டுரையில் உமாகாந்தன் சொல்லாமல் தவற விட்ட சில உண்மைகளை நான் இங்கே சொல்கிறேன். ஆபிரிக்காவின் முதலாவது உலகப்போரில் அல்லது கொங்கோ ஜனநாயகக் குடியரசின் மீதான படையெடுப்பில் (இது மேற்கத்திய செய்தி ஊடகங்கள் கூறுவது போல் உள்நாட்டு யுத்தமல்ல) ஏகாதிபத்திய சதி பற்றிய எந்தத் தகவலும் கட்டுரையில் இல்லை.

உமாகாந்தன் சொல்லாமல் விட்ட மறு பக்கத்தை இங்கே சொல்கிறேன். முன்னாள் சயரில் கபிலா மொபுட்டுவை வெளியேற்றுவதற்காக யுத்தத்தை ஆரம்பித்தபோது பலர் உதவ முன் வந்தனர். உகாண்டா, ருவாண்டா மற்றும் மொபுட்டுவின் நீண்ட கால ஏகாதிபத்திய நண்பர்களான பெல்ஜியம், அமெரிக்கா ஆகியன குறிப்பிடத்தக்க நாடுகள். இதில் பெல்ஜியமும் அமெரிக்காவும் நோய்வாய்ப்பட்ட மொபுட்டுவால் தமக்கு எந்தப் பிரயோசனமும் இல்லை என்று நினைத்ததால் தமது புதிய நம்பிக்கை நட்சத்திரமான கபிலாவை ஆதரித்தனர். ருவாண்டா கபிலாவின் விடுதலை யுத்தத்தை பயன்படுத்தி தமது எதிரிகளான ஹூது (hutu)க்களை பழிவாங்குவ தற்காக அணி சேர்த்திருந்தது. கிழக்கு கொங்கோவில் இருந்த ஹூது அகதிகளை பழிவாங்க வந்த நூஸி (Tutsi) ருவாண்டா இராணுவமே படுகொலை செய்தது. பின்னர் கபிலாவை இந்தப் படுகொலையில் சம்பந்தப்படுத்தி ஐக்கிய நாடுகள் சபை அறிக்கை விட்டது வேடிக் கையானது மட்டுமல்ல ஐ.நா. சபையின் ஏகாதிபத்திய விசுவாசத்தையும் எடுத்துக் காட்டியது.

கபிலாவின் விடுதலைப்பட இறுதியில் கிண்சா ஷாவைக் கைப்பற்றி மொபுட்டுவை கலைத்த பின்பு கொங்கோ ஜனநாயகக் குடியரசு அமைக்கப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடத்தின் பின்னர் உகாண்டா, ருவாண்டா போன்ற அந்நிய நாட்டு இராணுவங்களின் உதவி இனித் தேவையில்லை என்றுணர்ந்த கபிலா, அவர்களின் உதவிக்கு நன்றி தெரிவித்ததுடன்

அவர்களை திரும்பிச் செல்லுமாறு கூறினார். இப்போது வந்தது பிரச்சனை. கபிலாவின் விடுதலை யுத்தம் ஆரம்பமான காலத்தில் இருந்து கிழக்கு கொங்கோவை உகாண்டா, ருவாண்டா படைகள் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருந்தன. கிழக்கு கொங்கோவில் தங்கம், வைரம், யுரேனியம் மற்றும் முக்கிய கனிப் பொருட்கள் காணப்படுவதால் அவற்றை அகழ்ந்து நல்ல இலாபம் சம்பாதிக்க உகாண்டாவும் ருவாண்டாவும் கிழக்கு கொங்கோவை விட்டுச் செல்ல மறுத்தன. இந்த கனிப்பொருட்களை அகழும் பணியில் அமெரிக்க வர்த்தக நிறுவனங்களும் ஈடுபட்டுள்ளன. உகாண்டா, ருவாண்டா ஆகியன மேற்குலக சார்பு நாடுகள் என்பதும் அவற்றிற்கு ஆண்டு தோறும் கணிசமான அளவு இராணுவ, பொருளாதார உதவிகள் அமெரிக்காவில் இருந்து கிடைப்பதும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆகவே பொருளாதார காரணங்களுக்காக உகாண்டாவும் ருவாண்டாவும் முன்னாள் சர்வாதிகாரி மொபுட்டுவின் ஜெனரல்களுடன் சேர்ந்து கொங்கோ மீது படையெடுத்தனர். இந்த அந்நிய நாட்டுப் படையெடுப்புக்குத் தேவையான ஆயுத தளபாடங்கள் அமெரிக்காவில் இருந்து அனுப்பப்பட்டன. இந்த உண்மைகளை மறைத்த மேற்குலக தொடர்பு சாதனங்கள் இதை கொங்கோவின் 'கிளர்ச்சியா ளரால்' நடத்தப்படும் 'கபிலாவிற்கு எதிரான உள்நாட்டு யுத்தம்' என பிரச்சாரம் செய்தன.

கொங்கோ மீதான படையெடுப்பிற்கு பனிப்போர் காலத்திய மனோநிலையும் ஒரு காரணம். ஆம், கபிலா ஒரு மார்க்சிஸ்ட். கொங்கோ வந்திருந்த சே குவேரா கபிலாவின் படைக்கு கெரில்லாப் பயிற்சி அளித்திருந்தார். ஆனால் எண்பதுகளின் இறுதியிலிருந்து கபிலாவின் இயக்கம் மார்க்ஸிஸம் கதைப்பதை கைவிட்டிருந்தது. சோவியத் யூனியனின் வீழ்ச்சியுடன் கம்யூனிசம் இறந்து விட்டதாக அறிவித்த மேற்குலக நாடுகள் இனி கபிலா போன்றவர்களும் தம் பக்கம் வந்துவிடுவார்கள் என நம்பியதாலேயே மொபுட்டுவுக் கெதிரான கபிலாவின் விடுதலை யுத்தத்தை ஆதரித்தனர். அவர்கள் எதிர்பார்த்தபடியே கபிலா ஆட்சிக்கு வந்த பின்னரும் தங்க, வைரச் சுரங்கங்கள் அமெரிக்க, கனடிய, பெல்ஜிய கம்பனிகளுக்கு குத்தகைக்கு விடப்பட்டன.

கபிலா மாறிவிட்டார் என நினைத்தவர்களுக்கு காத்திருந்தது அதிர்ச்சி. கபிலா கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தன்னை ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பாளனாக காட்டவாரம்பித்தார். கபிலாவின் கியூபா, லிபியா, சீனா ஆகிய நாடுகளுக்கான விஜயம் அமெரிக்காவின் கண்களை உறுத்தியது. கொங்கோ உலகவங்கி, ஐ.எம்.எஃப்பின் நிதி உதவிகளை மறுத்ததும் (இன்று வரை இல்லை) சந்தேகத்தை மேலும் வலுப்படுத்தியது. இறுதியில் கபிலாவின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு பேச்சுக்கள் மற்றும் மேற்குலக பன்னாட்டு நிறுவனங்களை வெளியேற்றியமை ஆகியவற்றால் ஆத்திர முற்ற அமெரிக்கா கிண்சாசாவில் தனது தூதுவரால்

நிழல்கள் நிழல்கள் நிழல்கள் நிழல்கள் ஆர்வமெவ் ஆர்வமெவ் ஆர்வமெவ் ஆர்வமெவ்

யத்தை முடியுது. இதைத் தொடர்ந்து நாம் இப்போது காணும் யுத்தம்.

கொங்கோ மீதான அந்நியநாட்டு ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்தை தடுத்து நிறுத்த அங்கோலா, ஸிம்பாவே ஆகிய நாடுகளிலிருந்து இராணுவ உதவிகள் கிடைத்தன. அங்கோலா, ஸிம்பாவே ஆகிய நாடுகளின் தலைவர்களும் மார்க்ஸிஸ்டுகளாக இருந்ததால் அவர்களை கூட்டாளிகளாக சேர்ப்பது கபிலாவிற்கு இலகுவாயிற்று. கடைசியாக 400 வடகொரிய இராணுவ வீரர்கள் கபிலாவிற்கு உதவ கொங்கோ வந்துள்ளதாகவும், அதனாலேயே கபிலா தற்போது சமாதான முயற்சிகளில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லையெனவும் குற்றஞ் சாட்டப்படுகின்றது.

அங்கோலா, ஸிம்பாவே ஆகிய நாடுகளின் இராணுவ உதவிகளின் பின்னால் சுயநலமும் கலந்திருந்தது உண்மைதான். அங்கோலா UNITA விற்கு எதிரான யுத்தத்தை கொங்கோவில் தொடங்கியது. ஸிம்பாவே துருப்புக்களின் கட்டுப்பாட்டு பிரதேசங்களின் கனிப்பொருட்களை அகழ்வதின்மூலம் கிடைக்கும் லாபம் அவ்வவ் நாடுகளுக்கு போய்ச் சேருகின்றது. ஆனால் பொருளாதார காரணங்களுக்கான உண்மையான ஆதிக்க போட்டி உகண்டா, ருவாண்டா ஆகிய நாடுகளுக்கு இடையிலேயே நடைபெறுகின்றது. அண்மையில் இதன் நிமித்தம் இரு நாட்டு படைகளுக்குமிடையில் கிஸ்ஸங்கானில் நடைபெற்ற சண்டையில் 700க்கும் அதிகமானோர் கொல்லப்பட்டனர்.

மனித உரிமை மீறல்களைப் பொறுத்தவரை இது அந்நிய நாட்டுப் படைகளின் ஆக்கிரமிப்புக்குட்பட்ட கிழக்கு கொங்கோவிலேயே அதிகம் இடம் பெறுகின்றது. பெண்கள் பாலியல் பலாத்காரத்திற்குட்பட்டதாகவும், பல அப்பாவி மக்கள் உயிரோடு புதைக்கப்பட்டதாகவும் அங்கிருந்து கிடைக்கும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சமாதான முயற்சியானது அதிக பயன் தரத்தக்கதாக முன்னெடுக்கப்படவில்லை. இதன்படி 500 ஐ.நா. அவதானிகள் கொங்கோ வந்து சேர்ந்துள்ளனர். இவர்கள் யுத்தம் நடைபெறாத கிஷாசாவிலும் மேற்பார்வை செய்ய வெளிக்கிட்டபோது கபிலாவினால் தடுக்கப்பட்டு, யுத்தம் நடைபெறும் கிழக்கு கொங்கோவிலேயே இருக்கும்படி அறிவிறுத்தப்பட்டனர். இந்த ஐ.நா. சமாதான திட்டத்தின்படி உகண்டா, ருவாண்டா, அங்கோலா, ஸிம்பாவே ஆகிய அந்நிய நாட்டுப்படைகள் கொங்கோவை விட்டு வெளியேறிவிட அவ்விடங்களில் 5000 ஐ.நா. சமாதானப்படை வீரர்கள் நிலை நிறுத்தப்படுவர். இது ஒரு சமாதான உடன்படிக்கையின்படி உறுதி செய்யப்படும். ஆனால் இறுதியாக நடந்த சமாதான பேச்சுவார்த்தைகள் தோல்வியடைந்ததால் ஐ.நா. சமாதானப்படை வருவதற்கான சந்தர்ப்பமும் இப்போது இல்லை எனலாம்.

கலையரசன்

நெதர்லாந்து.

உயிர்நிழல் 13வது இதழ் படிக்கக் கிடைத்தது. கொங்கோ ஜனநாயகக் குடியரசின் உள்நாட்டு யுத்தம்பற்றி உமாகாந்தன் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை நன்றாக உள்ளது. நிறையத் தகவல்களைக் கொண்டுள்ளது. கட்டுரையாளருக்குப் பாராட்டுகள். ஜெர்மன் மற்றும் ஐரோப்பிய பாஸிச அமைப்புகள் பற்றிய தமிழரசன் அவர்களின் கட்டுரை முக்கியமாக இருந்தாலும் தொடர்ந்து படிக்கமுடியாதபடி சோர்வைக் கொடுத்துவிட்டது. அத்துடன் ஜெர்மன் சொற்கள் அதிகம். எங்களைப் போன்ற வாசகர்களுக்கு இதனால் எந்தவிதப் பிரயோசனமும் இல்லை. ஆன் பிராங்க் டயறிக் குறிப்புகள் தொடர்ந்து படித்து வருகிறேன். நல்ல முயற்சி. தமிழில் தரும் குயிலி அவர்களுக்கு பாராட்டுகள். இந்த டயறிக் குறிப்பு அநேகமாக எல்லா மொழிகளிலும் வெளிவந்து விட்டதாக அறிகிறேன். இத்தொடர் முடிய இதை நூலுருவில் கொண்டு வந்தால் பிரயோசனமாக இருக்கும். முயற்சிக்கவும்.

இத்துடன் என் நண்பர்கள் இருவரின் முகவரி அனுப்பியுள்ளேன். புத்தகம் அனுப்பமுடியுமா? அல்லது என் புத்தகங்களோடு சேர்த்து அனுப்பினால் நான் அவர்களிடம் ஒப்படைப்பேன்.

எஸ். தர்மராஜா

புவரெலியா, இலங்கை

தங்களது உயிர்நிழல் சஞ்சிகையின் ஜனவரி-பெப்ரவரி 2000 இதழைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. பல நல்ல விடயங்களைத் தாங்கி உயிர்நிழலாகவே வெளிவருவது மனதிற்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

21ம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம் 'புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கியம்' தான் என்ற கூற்று இப்போது வலுப்பெற்று வருவதற்குச் சான்றாக கவிதை, நாடகம், சிறுகதை, நாவல் விமர்சனம் என அனைத்துத் துறைகளிலும் முன்னேறி வரும் புகலிட இலக்கியத்துறை சஞ்சிகைத் துறையிலே அபார வளர்ச்சியை எட்டியுள்ளமை முக்கியமானதாகும். இச் சஞ்சிகைகள் தொடக்க காலத்தில் அவ்வளவு தூரம் கனதி அற்றவையாகவே காணப்பட்டன. ஆனால் இன்று இவற்றின் தரம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க அளவிற்கு நிறைவைப் பெற்றுள்ளதோடு தமிழகத்துச் சிறு சஞ்சிகைகளோடு போட்டி போடத்தக்க நிலைக்கும் வளர்ந்துவிட்டன. இச் சஞ்சிகைகளுக்குள் ஒன்றாக உயிர்நிழல் சஞ்சிகையும் உதயமாகியுள்ளமை பாராட்டத்தக்கதுவே.

உயிர்நிழல் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர்கள் ஏற்கனவே புலம்பெயர் இலக்கிய உலகிற்கு நன்கு பரிச்சயமானவர்கள் என்பதனால் இச் சஞ்சிகை இன்னும் கனதியுடையதாகவே காணப்படுகிறது. சிறு சஞ்சிகைச் சூழலை நன்கு உணர்ந்தவர்கள் இச் சஞ்சிகையில் எழுதுகின்றார்கள். அதுவும் மகிழ்ச்சியாக உள்ளது. இம் மலரிலே வெளிவந்த அ. முத்துலிங்கம்

நிழல்கள் நிழல்கள் நிழல்கள் நிழல்கள் சூர்வகை சூர்வகை சூர்வகை சூர்வகை

எழுதிய 'கொம்புளாணா' கதை பல விடயங்களைத் தொட்டுச் செல்கின்றது. பத்மாவதி மீது இரக்கம் ஏற்படுகின்றது. ஈழத்தை விட்டுச் சென்று மேலை நாடுகளில் குடியேறி வசதியாக வாழத் தொடங்கிய பின்னரும் கூட எழுது சமூகத்திலே 'பத்மாவதி' களும் அவர்களது உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ளமாட்டாத 'தம்பிராசா' க்களும் நிறையவே உள்ளனர். என்பதை நினைக்கிறபோது அது நெஞ்சில் இனம்புரியாத ஒரு வலியை ஏற்படுத்தவே செய்கிறது.

உயிர்நிழலின் ஏனைய சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், ஒரு பனிக்ஸ் பறவையின் புகல்வாழ் குறிப்புக்கள் எல்லாமே நன்றாகவே உள்ளன.

உயிர்நிழலிற்கு என்றும் எம் வாழ்த்துகள்.

பி. கமலசூபன்
கரவெட்டி, இலங்கை.

.....புலம்பெயர் தேசத்து இயந்திரத்தனமான வாழ்வுக்காக எவற்றையெல்லாம் தியாகம் செய்யவேண்டியுள்ளது என்பதனை வசந்திராஜாவின் 'அம்மா மணம்' எடுத்துக்காட்டியது. நட்சந்திரன் செவ்வந்தியனின் கவிதைநூல் அறிமுகம் சிறப்பு, பெண் எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் படைப்புகளில், சிறுகதைகள் அதிகமாக புலம்பெயர் வாழ்வுச் சூழலைப் பிரதிபலிப்பனவாகவே அமைந்துள்ளன. ஆனால் இந்நிலைமையை அவரின் நாவல்களில் தரிசிக்க முடியவில்லையே? புலம்பெயர் படைப்புக்களை ஈழத்து வாசகர்கள் வெறுமனே வாசிப்பதற்காக மட்டும் விரும்பவில்லை. அதற்கு, மேலும் ஒரு பெறுமதியுண்டல்லவா?

சு. குணேஸ்வரன்
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

ஒரு சின்னத் திருத்தம் செய்வீர்களா?

"இலக்கியச் சந்திப்பின் படிப்பினைகள்" என்ற வ.அழகலிங்கத்தின் குறிப்பில் 'அமத்திய சென்' பற்றிய எனது நிகழ்ச்சி தொடர்பாக எழுதப்பட்டது பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லவிருக்கிறது. நான் செய்தது 'சென்' பற்றிய ஒரு சிறு அறிமுகம். முடிந்தளவு அவரது ஆய்வுகளின் சாராசம்சத்தை தரவுகளுடன் நான் விளக்கியிருந்தேன்.

கையிருப்பில் உணவிருந்தும் பஞ்சம் வரக் காரணம் சுரண்டல் என்பதை நானுமறிவேன். ஆனால் அதை அறிவதற்கும் பெறுவதற்கும் "இயலுமை" (ஆற்றல்) அவசியம் என்பது சென்னின் ஆய்வுகள் பிரதானப்படுத்தும் செய்தி. பற்றாக்குறை, விநியோகம் அல்லது சமனற்ற விநியோகம், விலைக்கு வாங்கும் சக்தியின்மை என்பனவற்றை பங்களாதேஷ், சோமாலியா, சீனா ஆகிய நாடுகளின் பஞ்ச உதாரணங்களுடன் அந்த நிகழ்ச்சியில் நான் விளக்கியிருந்தேன். விதம் படும் உலகச் சூழலில் சமூக பொருளாதார சீர்திருத்தங்களை அல்லது அவற்றிற்கான முன் மொழிவுகளை "சமரசங்கள்" என்று நிராகரிக்கும் போக்குடன் உடன்பட ஏனோ முடியவில்லை.

மேற்கு நாடுகளில் முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தினால் கிடைக்கும் அனைத்து நலன்களையும் "குறையின்றி" அனுபவித்துக் கொண்டு வறிய நாடுகளின் வறுமைக்கும் பட்டினிக்கும் எதிராகச் செயற்படும் சின்னச் சீர்திருத்தங்களைக் கூட "புரட்சிதான்" இறுதித் தீர்வு என்று நிராகரிக்க எனக்கு அறிவு போதாதோ, கிரகிப்பு போதாதோ நானறியேன்!

ஆனால் நடைபெற்ற ஒரு கலந்துரையாடல் பற்றிய செய்தியாக வெளிவரும் குறிப்புக்களில் முடிந்தளவு சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை திரிபுடாமல் சொல்வது நல்லது என்பதை கலந்து கொள்ளாத வாசகர்களின் சார்பாக தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சந்தலடி

பேர்லின், ஜெர்மனி

உயிர்நிழல் பற்றியதான சில குறிப்புக்களை சிற்றிதழ்களில் பார்த்தேன். மேலும் பின் நவீனத்துவம் மீது ஆக்கபூர்வமான விமர்சனத்தை முன்வைத்து எழுதுவதாக அறிந்தேன்.

அ. மார்க்ஸின் 'வெள்ளைத் தமிழர்' மீதான தமிழரசனின் விமர்சனத்தை வாசித்துப் பாருங்கள் என்று அமரந்தா ஒரு மடலில் எனக்குக் குறிப்பிட்டிருந்தார். புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்கள் அளவுக்கு இங்குள்ள தமிழ்நாட்டு படைப்பாளர்கள் ஆக்கபூர்வமான விமர்சனத்தை வைப்பதில்லை. மாறாக ஒருவருக் கொருவர் தனிநபர் மீதான வசைமாரி பொழிந்து கொண்டுள்ளனர்.

உயிர்நிழல் ஒரு, இரு இதழ்கள் அனுப்பும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதில் உள்ள விமர்சனக் குறிப்புகள் மற்றும் செய்திகள் எங்களுக்கு பயனுள்ளவையாக இருக்கும்.

அயல்நாடுகளில் வாழும் தமிழ் இலக்கியம், மற்றும் விமர்சனங்களை 'புலம்பெயர்ந்தோர்' இலக்கியம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த 'புலம்பெயர்ந்தோர்' என்ற சொல் தமிழ்நாட்டு மக்களிடமிருந்து அந்நியப் படுவதாக உள்ளது. அதனால் 'புலம்பெயர்ந்தோர்' என்ற சொல்லைப் போடாமல் அதற்கு மாற்றாக ஒரு சொல்லைப் போடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இ. சி. ராமச்சந்திரன்

ஈரோடு, தமிழ்நாடு.

புதிய குடம் - ஜூன் 2000

லெட்சுமண தீர்த்தம் தெரு
ராமேஸ்வரம் - 623 526
ராமநாதபுரம் மாவட்டம்
தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: Puthiyatham@yahoo.com

ஆசிரியர்: மேகவண்ணன்

ஆசிரியர் குழு:

வாகவறரி, கருணாகரன், ரமேஷ்,
எஸ்.டி.ராஜா, சுபசித் திரன்

தொலைபேசி:
04573 22482,
04573 22456

சிவபிரகாசன் சிவபிரகாசன் சிவபிரகாசன் சிவபிரகாசன்
சூர்வலகையு சூர்வலகையு சூர்வலகையு சூர்வலகையு

இன்றுவரை உயிர்நிழலுக்கு நூற்றுக் கணக்கான கடிதங்கள் வாசகர்களிடம் இருந்து வந்திருக்கின்ற போதும் அவை அனைத்தையும் எங்களால் பிரசுரத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. உங்கள் ஊக்கமும் பாராட்டுக்களும் எங்களை உற்சாகப்படுத்துகின்றன.

உங்களுக்கு எங்கள் நன்றிகள்.

பாராட்டுகளைத் தவிர்த்து உயிர்நிழலின் விடயதானங்களை ஒட்டி விமர்சனங்களாக வரும் கடிதங்களையே (இடவசதி கருதி) பெரும்பாலும் பிரசுரத்துக்கு எடுத்துக் கொள்கிறோம்.

இதனை நீங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள் என நம்புகின்றோம்.

சிவபிரகாசன் சிவபிரகாசன் சிவபிரகாசன் சிவபிரகாசன்
சூர்வலகையு சூர்வலகையு சூர்வலகையு சூர்வலகையு

With Compliments from
SHALINI

Shalini Restaurant

23 Rue Caill

75010 PARIS

Tel: 01 40 34 20 72

M° : La Chapelle ou Gare du Nord